

◆ **کوردیکا** کتیبخانهیه که تاییهت به کوردی

۱- کتیب و گوڤاری کوردی له ههر بابە تیکدا

۲- کتیب و گوڤار به زمانی بیانی سه بارهت به کورد

◆ پۆلین کراو به چهند شیوه:

- ناوی نووسهر - ناوی وهرگیر - شوین، چاپه مهنی، سال

👉 بۆ نه دمام بوون له م کاناله دا، ئهم لینکه ([@kurdica](https://www.kurdica.com)) له تیلگرامه که ی

خۆتاندا بنووسن و کرته ی له سه ر بکه ن.

دەچمە سەر نالە شکیڤه

(کۆچیرۆک و...
چەند دەقیق)

حوسین شیربەگی

دەچمە سەر ئالەشكىنە

(چىرۆك و... دەق)

نوسەر: حوسىن شىرېگى

پىتچن: مەمەدئەمىن شاسەنەم

رووبەرگ: ئارەش شىرېگى

ئەژمار: ۱۰۰۰ بەرگ

سالى چاپ: ۲۰۱۱

پښت:

۴.....	دډچمه سر ناله شکینه.....
۲۶.....	ئو پښمانه دوور و دريژده کډتاي نايه و نايه و... نا!!.....
۳۲.....	به رده وان.....
۴۵.....	دابړان.....
۵۴.....	بابر ده لہ.....
۶۴.....	کوچ.....
۷۵.....	وه گه پان.....
۸۵.....	داو.....
۹۴.....	پږژده پږش.....
۱۰۷.....	هه وار چی.....
۱۲۵.....	ئو مالہ ی پریان دهستان لینداوه.....
۱۲۹.....	خز مه تگوزاری.....
۱۳۰.....	هه ی... هه بیهه ی!.....
۱۳۱.....	هه نار.....
۱۳۲.....	لور کي؟!.....
۱۳۳.....	تاسه.....
۱۳۴.....	سه مفونیای سه ما.....
۱۳۸.....	بوهار.....
۱۴۲.....	چریکه ی چیروکی چوارچرا.....
۱۵۴.....	پښمانی سه ده ی بیسته م.....
۱۶۲.....	چیروکی هونه ری هه تا هه تایه، هه رمانه و نامری.....
۱۸۱.....	ایام ابری.....
۱۹۰.....	Oh Neckrassof.....
۱۹۸.....	لباس نو.....
۲۰۴.....	یک روز.....
۲۱۰.....	کتاب.....

دەچمە سەر نالەشکینە

پیشکەش بەم خۆشەویستانە:
جەعفەر مەجیدزادە، سمایل خەرزادە (سمکۆ)

من دەلێم سەرگوزەشتە ی ھەركەس ھەر لە خۆی ببیسن، ئەگینا بە کار نایە. باوەکوو من بپراویبێ خەیاڵی گیرانەوێ سەربوردە ی خۆم نەبوو، بەلام لە کۆلم نەبوونەو. بەتایبەت ئەم کۆرە نووسەرە ھەر وازی نەھینا. جاریکی دیکە لە چیرۆکیکی دیکەدا بریکی باسی من کردبوو، ئەمجاریش ھەر ھات و کوتی دە، ھەر ھات و کوتی دە... تەماشام کرد کۆرە بەسەری جەنابی سەیدی زەمبیل خۆشی دەویم، دەجا منیش وادە و قەول و قەرارم لەگەڵ دانا و بە درێژایی بەھاری سالی ١٣٥١ و ئەو سی چل شەو و پۆژە ی ھاوینی ھەر ئەو سالە ھەموو بەسەرھاتی خۆم لە نووکیوە بۆ ئەو و میرزا کەریم* گیراوە. با لە پێشدا ئەوێش بلییم کۆرە من ھاوینی ٥١ زۆر نەخۆش بووم، تەنانەت بری جار لەسەر خۆ دەچووم و وێنەم دەکرد، کەچی ئەم دوو میرزایە وێنەکانیشیان نووسیوە تەو، بلییم چی، بە خۆدای ئەو وێنەش بریکی وایە و بریکی... بلییم چی؟

ئێو ھەمووتان من دەناسن: ھەسەن زیرەک، ھونەر مەندی کورد و کوردستان، باوەکوو ھونەر ھیچی بۆم نەکرد، لە شار بە دەری و ئاوارە بوون و چارە دەشی بە دەر، بەلام پەشیمان نیم، شانازی پێوە دەکەم، بۆ ھونەر م کردووە، بۆ کوردم کردووە. بەم پێشە ئەوێ لەم چیرۆکەدا

دهچمه سهر ناله شكينه ۵

بوتانی دهگيرمه وه، سهرگوزده شته ی راست و درووستی من ئه وهیه و بیتوو کهم و کووری تیدابی، تاوانی منه و به خومی ببه خشن! به لام مهرجم به و مهرجه ی ئه وی بیگيرمه وه راستی بی و ئه وهنده راست بی له سهر هر که لیمه یه کی مشت و مریک ساز بی!

ئه وی راست بی ته واوه تی ژیان و سهر بورده ی من ده بیته ته قالا و تیکوشان بو ئه وه ی پوژئی له پوژان بتوانم «بچه سهر ناله شكينه». له بهر ئه وه ی شه ویکیان خه ونم به پیاوچاکیکه وه دیت. ئه و شه وه ته ماشا ده کهم کابرایه ک له و سهری حه وزه گه وره وه راست له بهر دهم ده رگای مزگه تی جامیعه وه نیوم دینی و به ره و من دی. که گه یشته پیشه وه، پیاوچاکیکی به سالآچوی نیوچاوان نوورانی به لیباسیکی قه ده کی ئاوداوین سپیه وه بوو، من له سهر خیابانی تازه راست له بن ئه و داره راوه ستابووم که عه لی به گی یه کشه وه یان له سهری.... کویر بم. ده یناسن؟ له بیرتانه؟...

(با له سهر تو له دارم دهن، وه ک شیربه گی یه کشه وه...)...

کابرایه کی بلیم چۆن بوو؟ هر له پیاوچاکی نیو نه قل و ئه فسانه ده چوو، که گه یشته به رده مم، لیمی پرسی:

- توی حه سه ن؟

* کام حه سه ن؟

- حه سه نی عه بلای...

* به لی منم، خۆمم.

ده ستیکی به سهرمدا هینا و کوتی:

- تو ده نگت زۆر خوشه حه سه ن، بیتوو له کینوی «ناله شكينه» سهر که وی و له و لای «کونه با» یه که وه، له بن دار هه ناره هه ره گه وره که یا دانیشی. ئه و دار هه ناره ی وا سالده ری دوانزه مانگه گول و گه لا و هه ناری هه ر پیوه یه. جا ده ست بکه ی به گورانی وتن، به و مهرجه ی ئه وی ئه یلی نه یلیته وه تا تینوویه تی له زبانت ئه خا، ئه وسا هه ستی و

ھەر لەو كانىيەى بن دار ھەنارەكە تىرتىر ئاو بخۆى و تىنويەتى خۆت بشكىنى و بچىەو ژیڕ دار ھەنارەكە و دەست بکەيەو بە گۆرانى وتن تا خەو بە لاتا ئەخا و ئەچىە غورابى خەوئىكى قوولەو. جا خاترجەم بە لەسەر ئەم دارى دونيايە، نە لە تۆ دەنگخۆشتر پەيا ئەبى و نە کەس لە تۆ باشتر و لەبەردلانترى ئەلى.

من ھەر ئەو ھەندەم پى سەير بوو نەبیتەو. خۆ ئاخە ئەو ئالەشكىنەيەى من دیتبووم، دار ھەنار و ھەوز و كانى لىنەبوو، بۆيە پرسىارم کرد: کام دار ھەنار؟ کام كانى؟ سەر ئالەشكىنە دار ھەنار و ھەوز و كانى لى نىيە...

کابراى بەسالاچووى پياوچاکی نىوچاوان نوورانى کراس ئاوداوين سىي دای لە قاقا و کوتى:

- چۆن دار ھەنار و كانى لى نىيە؟ يا... ئەى سەر ئالەشكىنە نابیتە باخى مىراوا؟ ئەى باخى مىراوا ھەمووى دار ھەنار نى؟ تەنانەت بىتوو لەسەر ئالەشكىنە بە نىو باخى مىراوايا بگەپى دار و دەوھنى شىلان و بەن و بايام و ڕەزىشى لىيە.

بەلام بۆ بەيانى کە ئەم قسەم بۆ دايکم و ئەوان گىراو، کەس باوهرى پى نەکردم. زۆرى پى چوو، ڕۆژىک لە ڕۆژان لەگەل دايکم و زوبىد و سارا و کاکەمىنە و ھوسىنى برام بۆ دۆزىنەوھى کارگ و ڕىواس و شنگ و کەنگر چووبووينە سەر ئالەشكىنە. ھوسىن زۆر مندال بوو، من کەمىک باوخۆشتر بووم، کاکەمىنە لە ھەردوو کمان گەورەتر بوو. ئىمە ئەم سىانە پىکەوھە کايەمان دەکرد. ھوسىن زوو ماندوو بوو، لە بن دار ھەنارى سەر کانىەكە خەوى لىکەوت. دايکم شتىكى بۆ ڤاخست و شتىكى پىدادا و بە منىشى کوت لە لای دانىشە و ئاگات لىنى بى. کۆرە ھۆشيار نەبى دەعباى کىوى يان دەيگەزن يان دەيخۆن، ئىدى برات نابى. ئەلعان ھوسىن جار جار دەلى ئەوانەم ھىچى لەبىر نى، چونکە زۆر مندال بوو. من جوان لەبىرمە، چونکە لەو باوخۆشتر بووم. کاکەمىنە زۆر جوان

هەر هەمووی لەبیرە، چوونکە لە ئێمە گەرەتر بوو. دوایی دایکم و کاکە مینە و خوشکەکانم چوون بۆ دۆزینەوهی کارگ و پێواس و... حوسئین خەوتبوو، منیش لەبن سەری ئەو، پالەدا بە دار هەنارەکهوه و دەستم کرد بە گۆرانی کوتن. هەر گۆرانیم کوت، هەر گۆرانیم کوت تا لە پاش سێ چوار سەعات دایکم و ئەوان گەرانەوه. ئەوەندەم گۆرانی کوت زمانم ویشک ببوو، نیو زارم ویشک ببوو، لە دەم و زمان کەوتبووم. هەستام و لەو کانیە ئاوساردەیی بن ئەو دار هەنارە گەرەیه تێتێرم ئاو خواردەوه. دیسانە کە هاتمەوه بن سەری حوسئین. پالەم دا بە دار هەنارەکهوه و دەستم کردەوه بە گۆرانی کوتن. هەر گۆرانیم کوت، هەر گۆرانیم کوت... تا خەوم لیکەوت. دواوە تەماشام کرد ئەو خەونەیی لەوه پێش دیتبووم، یانی کابرای بەسالآچووی پیاوچاکی نیوچاوان نوورانی کراس ئاودامین سپی ئەوا هاتۆتە بەرامبەرم راوەستاوه، من گۆرانی دەلێم و ئەویش چەپڵە و چەقەنەم بۆ لێدەدا. دایکم خەریکی ئاور کردنەوه بوو، کاکە مینە و خوشکەکانم لە ویشکەل و چیلکەوچال دەگەپان، حوسئین هەستابوو و لە دەوراندەورمان کایەیی دەکرد. دوایی کابرا لێم هاتە پێشەوه، لێمی پرسى: هەسەن تۆی؟ - بەرگی گۆرپیوو، کوت و شەلوارێکی هیندی کۆی رەشی قەترانی لەبەردا بوو -

* سەرم بەرهو پێشەوه لقاند و کوتم: ئمم!

نیوچاوانمی ماچ کرد و کوتی: - ئافەرم هەسەن زیرەک، وەللا لەسەر ئەم داری دونیایە کەس بە قەرا تۆ دەنگی خۆش نیە، کەسیش لە تۆ خۆشتر و لەبەردلانتری نالی، ئافەرم. ئا گۆرانییەکی دیکەشم بۆ بلێ، لە دوورەوه گوێم لە دەنگت بوو، بە دەنگتەوه هاتم، ئایەیی گۆرانیەکی دیکەشم بۆ بلێ.

* پرسیم: چیت بۆ بلێم؟ کام گۆرانی؟

- کوتی: گۆرانی «ئەجمە سەر نالەشکینە»

* کوتم: نازانم، قەت نەمبیسستوو.

- کوتی: ئاوا... دەستی نایە بناگوویی و دەستی پیکرد: «ئەچمە سەر ئالەشکینە، بەرامبەر بە بۆکانی...» لە نیوەیدا منیش ھەر لەسەر ئەو شیعەر و ئاوازە دەستم پیکرد، چەند شیعەریکی خوشم کردە نیوئاخن. ئەو راوەستا و گوئی دایە من. منیش بۆم کوت. دوايە ماچمی کرد و کوتی: ئافەرم، ھەسەن زیرەک.

ئەمجار دایکم چای تیکرد و بۆی ھینا. کابرا پۆییبوو. لەو ھەرد و مەکانە نەمابوو. زۆرمان چاو گیرا، زۆرمان ھەرا لیکرد، دیار نەبوو، نەمابوو. دەتکوت بېراپەر لەو ھەرد و مەکانە نەبوو.

دایکم کوتی: وەللا ئەوە خدری زیندە بوو...

کاکە مینە کوتی: نەخێر... خدرەلیاس بوو!

حوسێن کوتی: ئەو سەیدی زەمبیل نەبوو؟

سارا و زوبید کوتیان: تۆ خودا ئیدی ببە ھەسەن زیرەک، ئێمەش پیتدەلێن ھەسەن زیرەک.

ئیدی نازانم کەنگی گەراینەو، لە دوايە باسم دەکرد، حوسێنی بڕام ھیچی لەبەر نەمابوو، بەلام ئەو ھەلیب نیە، ئاخە ئەو زۆر مندال بوو، کاکەمینە قاقا دەکیشی و دەلی و بوو، وا بوو. ئەو ھەموو شتیکی لەبەر، ئاخە ئەو لە ئێمە باوخوشتەر بوو، دایکم و کچەکان شتیک دەلێن، شتیک نالێن، لە بیریانە، لەبیریان نیە... جاری وایە دەلێن ھەون بوو گیراتەو، جاری وایە دەلێن ئێمەش دیمان، جاری وایە...

خۆلاسە، کاری من بوو ئەو دەوێ گۆرانی بلێم، فیکر و زیکریشم ئەو بوو کە چۆن بچمە سەر ئالەشکینە. ئاخە نەمدەتوانی. ھیشتا ھەرزەکار بووم. ئالەشکینەش بە پوالت کێویکی مامناوھندی شانی شاری بۆکانە، بەلام نا، کێویکی سەختە، زۆر پزەدە، ئەسپ لێی سەرکەوێ نالی دەکەوێ، بۆیە پێی دەلێن «ئالەشکینە».

ھیشتا مێرمندال بووم، پرسیارم کرد چۆن دەتوانم بچمە سەر ئالەشکینە؟

كوتيان هر كهس دروينه بكا، گيره بكا، جهنجهر بگيرئ، دهتواني
 بچيته سهر ناله شكينه. چهند سال دروينه م كرد، له بن سووره تاوى
 هاوین، گيرهم كرد، جهنجهرم گير... له بن سووره تاوى هاوین، ئارهقم
 ده رشت، دهست و لاقم دهقه لشی، له بهر توونیه تی زمانم دهشكا. هر
 ده مكوت قهیناكا، با به هیژ بم، با به توانا بم، با بتوانم بچمه سهر
 ناله شكينه. جا كه چومه سهر ناله شكينه، له بن ئه و دار هه ناره گه ورهیه،
 له سهر ئه و كانیه، گورانی بو ده لیم و مهرج و بریاری خوم ده بهمه سهر.
 چهند سال ئه وه كاروپیشه م بوو، دئ به دئ و شار به شار ده گهرام و
 ده چووم بو لای هه موو گورانی بیژیک، هه موو ده نگۆشیک. گویم
 ده دانی، شیعر و ئاواز و گورانیم لی هه لده گرتنه وه و هر له حه ولی
 ئه وه دا بووم ئه وه دنده به توانا بم تا بتوانم له ناله شكينه وه سهر كه وم و
 له ویش ئه وه دنده م شیعر و ئاواز و گورانی پی بی كه كاتی له بن دار
 هه ناره كه و له سهر حه وز و كانیه كه دانیشتم و دهستم كرد به گورانی
 كوتن، ئه وی كوتن نه یلیمه وه تا مهرجی كابرایی به سال لاچووی نیوچاوان
 نوورانی كراس ئاودامین سپی به رمه سهر.

له پاش په نجا سال ته قالا و تیکۆشان دوينئ له ناکاودا ته ماشا ده كه م
 له سهر دوندی ناله شكينه م. ئاخ چهنده به ئاواته وه بووم بگه مه سهر ئه م
 دونده. بیتیو بزائن ئه م شوینه چهنده پیروژه و چهنده خوش و دلرفین و
 چهنده ههست بزوينه. جا خو هه موو خه لکی عاله م ده زانی، ده با له لای
 ئیوهش پنی لینیم، وه سیه تم کردوو «هات و مردم له سهر ناله شكينه
 بمنیژن». به لام دوندی ئه م کیوه نه هه ورازه و نه زهرد و ماه و په وهزه،
 تهختان و پانتاییه كه نه بیته وه. باخی میراواش له وی بوو، هه مووی دار و
 درهخت و ده وه نی شیلان و بادام و تووترک و بهن و په ز و هه نار بوو.
 چهند كانیه کیشی لییه، ئاوه که ی ئه وه دنده سارد و خوش بوو، هر كهس
 ئاوی لی بخواته وه، ئاوی حیاتی خواردۆته وه. به خوم ده لیم ئاوات و
 هیوای هه ره گه وه و گرانم ئه وه یه له سهر ئه م دونده بمنیژن. جا خو

مەگەر ھەر خوا بۇخۇى بزانی چەند سال و سالگارە ئاواتەخواز و تامەزىۋى ئىرە بووم. ئۇخەيش ئەوا نەمردم و بە ئاواتى خۇم گەيشتم. دەبى كاتى دانىشم و ساتى بەسېمەو. ھەر لە بن دار ھەنارە گەورەكە دادەنىشم، ئۇخەيش، چەندە چاوەروانى كات و ساتىكى ئاوا بووم. دەلېم ھەموو ھات و نەھات و نەيامەتى ژيانم دەگەرپىتەو سەر... ئاخ بلىم چى؟... بە زبانی خۇم نەبى، خۇ لە ھېچ شتى، تەنانەت لە بەخت كردنى سەر و مالېش، لە گيان و رۇحېش دريغيم نەكرد... ئاخ دەلېن پياو بۇ خۇى، بە زمانى خۇى بەسەر خۇيدا ھەلنەلئى... دەلېم چى نازانم، سەربووردىكە و دەيگىرمەو... قسەيكە و ئەوا تەمەنيكە لە دلمدا پۇنگ دەخواتەو... ئىدى خۇم بۇ راناگىرى و دەبى دەربېرم!

مەمنا باسى خۇم و ئەو ھەقالەيە كە لە ھەموو كەس خۇشترم دەوئ، بېرىك دوودلم. كەچى ئەوھەندى ئاخش وچار دەكەم ناتوانم نەيگىرمەو و نەيلېم، ئاخە بىتوو من نەيلېم ئەى كى بىلئى؟ دەمرم و دەچمە ژېر خاكى گۆر و قسەكە ون دەبى. بۇ ھەر كوى دەچووم، ھەر چىم دەكرد، ھەوالى پياوچاكى نيوچاوان نوورانى بەسالچووى كراس ئاودامىن سىپىم ھەر لەگەلدا بوو، خەونم پىتو دەدى، تووشى دەھاتم. بۇ من لە باب باشتر بوو، ئامۆزگارى دەكردم، چاكە و خراپەى پى نىشان دەدام، دايم و دەرھەم، يانى لە ھەموو دىدارىكدا پىمى دەكوت:

«تا ئەتوانى پاك و خاوين بە، لە دل و دەروونەو جوان بە، جوانپەرست بە، جوانى جىلوھى زاتى خوايە. مەرد ئازا و جوامىر بە. چۆن ئەبى خەلگ رووت و قووت و برسى بن، لە دەرووبەرى مال و بەر دەرگاتا لە نەدارىيا بنالين و تۆ يارمەتيت لە دەس بى و يارمەتىيان نەيەى؟ ئەى ھاوار، ئەى ھاوار چۆن ئەبى عەمارت پى بى و بەشى برسى و ھەژار نەيەى؟ ئەى جوامىرى يانى چى؟ ئەى پاك و خاوينى دەروون و جوانى و جوانپەرستى يانى چى؟ ھەسەن... جوامىر بە جوامىر... دەسگىرۋى ھەوجى مەندانەت لە يادا بى...»

هەزار كەپرەت لە دلى خۆمدا بە خۆم دەكوت تۆش ھەر زمانت ھەيە،
 ھەر قسە دەكەى و كردهوشت نىيە. ئەگىنا ئەوھتانی لە ولاتى خۆت، لە
 شانى راستتەو، لاويكى شەپلە لىدراوى بىتواناى لەسەر پا وىستان،
 ئاوات و ئارەزووى ئەوھيە چەرخىكى ھەبى، چەرخىكى خاوەن تاير و
 تەگەر، تا لە سەرى دانىشى و بتوانى دەر و ژوورى مالهكەى بكات.
 نامەردت نەكەن بەزايە ناچى. لە لای خودا ون نابى، بۆى بکەرە. پوولت
 نىيە؟ دوو مافوورەت لە مالدا راخراو، يەكيانى بۆ بفرۆشە و بە پوول و
 پارەكەى ئەو چەرخەى بۆ بکەرە و بە ديارى بۆى بنێرە. دەى ئەم تەكانە
 لە خۆت دەى و ئەوھندەت لە قوون و ھونەردا بى. كورتى بېرىنەو بەم
 كرى و بۆم نارد.

با ئەمجار بېينەو سەر قسە و باسەكەى خۆمان، چەند سال گىرە و
 درويئە كردن ئەوھندەى بە توانا نەكردم كە بتوانم لە نالەشكېنە وەسەر
 كەوم. بەلام ئەم كەلك و قازانجەى بوو كە لەم دىھات و ئەو دىھات
 ئەوھندەم دۆست و ديوناس پەيدا كرد و ئەوھندەيان گۆرانى ولاتى
 سۆرانى و ئەردەلانى و كرمانجى و موكرىانى و كەلوپى لىئوھ فىر بووم
 نەبىتەو. جارىك لە سابلاخ لە چاىخانەيەك دانىشتبووم، چاىخانەكە پرپر
 بوو لە خەلك. يەكى دەنگخۆشيان تىدا بوو، خەلك داوايان لىكرد
 گۆرانىيەكيان بۆ بلى. دەستى پىكرد. ئەلھەق باشى دەكوت، برىك ماندوو
 بوو، كابرايەكى پىر كوتى بابم بە تەنى نابى، كى دەنگى خۆشە لەگەلیدا
 بىلێتەو؟ دووسى بەندىكم لەگەلدا كوت. ھەموو خەلكەكە پىيان خۆش
 بوو و پەسەندىان كرد و چەپلەيان بۆ لىدام. گۆرانى نالەشكېنە شمان كوت.
 لە دوايەدا پرسىم: ئەرى كى دەتوانى بچىتە سەر نالەشكېنە؟ نازانم كى
 بوو، كوتى بە پىيان نابى. دەبى شۆفىرى بزانى، چەند سالان لەگەل
 ئۆتۆمبىلدا بى، كە مسافىر سوار دەبن قسە و باسيان لەگەلدا بكەى،
 پرسىاريان لىبەكەى و بزانى ئەوان دەزانن پچەى ھەيە يان نا؟ بزانى
 بزەنرەيەك بۆ وەسەر كەوتن دەزانن يان نا؟ ھەروا ئاسان نىيە. دەلین لە

زەمانى زەردەشتى پېغمبەردا ئالەشكىنە قەللى زەردەشت بوو، قەللى يەزدان بوو. نازانم زۆر شت دەلئىن. لەگەل ئۆتۆمبىدا بى و پرسىار بکەى باشە، پەنگە بە مەبەستى خۆت بگەى!!

هەر لە نۆو حەشامەتى چاىخانەكەدا كابرايەكى شۆفېرى لىبوو، بۆخۆى وەزمان هات. كوتى من ماشىم هەيە، بۆ خۆشم شۆفېرى ماشىنەكەم، چونكە دەنگت خۆشە وەرە لەگەلمدابه. بووم بە شاگرد شۆفېر. كابرا هەر دەيكوت دەچىن، پۆژىك دووان كار ناكەين و كەس سوار ناكەين و بار لىنادەين، دەچىن بۆ ئالەشكىنە، هەر كەس سواری ماشىنەكە دەبوو، لىيمدەپرسى: گۆرانى دەزانى؟ وەرە شەپەلاوژە. كابراى شۆفېرىش ئەم بەزمەى پى خۆش بوو. لەگەل مسافىرى ماشىنەكە و لەگەل خەلكى ئەم شار و ئەو شار و ئەم گوند و ئەو گوند و لەگەل دانىشتوانى چاىخانە و چىشتخانە و دووكانان و چى و چى گۆرانىم دەكوت و فېر دەبووم. دنيايەكم گۆرانى تازە بىست، هەمووى فېر بووم، هەمووىم هەلگرتەو. شەوانە بەر لەوەى خەوم لىبەكەوى، يان لە خەوندا هەوالى بەسالاچووى پىاو چاكى نىوچاوان نوورانى كە زۆر جار لىياسەكەى دەگۆرى، پەيدا دەبوو، گۆرانىەكانى پى دەورە دەكردمەو، بۆخۆشى لەگەلمدا دەيكوتەو. قسەى خۆش لەوەدا بوو. كابرا ماناى شىعەرى گۆرانىيەكانىشى بۆ لىكدەدامەو. هەر گۆرانى و دەرگا و دەروازەى دونيايەكى تازەى بە پوومدا دەكردەو و دنياى قسە و باس و فېكر و زىكرمى بەرىنتر و قوولتر و بەربلاوتر دەكرد. پۆژىكيان ئەو فېر ببووم:

هۆ كاكى جووتيار، خاوەن گاپىلە

گاكانت لىخوڤە، هەورەكەى لىلە

داخوا چارەنوس لە دواى كى وىلە؟...

كە هەوالەكەم - ئاخە تازە ببووينە هەوال - ماناكەى بۆ لىكدەوامەو، لەو بە دوا هەر نىگەرانى وەرزيڤ و ئەو مرقۆقانه بووم كە لە دەشت و

دەچمە سەر نالەشكېنە ۱۳

سارات دەمانەوۋە و مەترسى سەرما و گەرما و دېرنە و ھەور و ھەلا و بەفر و باران و تەرەزە ھەپەشەي ليدەکردن. يان گورانی:

ھەورىكى ھىنا، بارانى پىئوھ ياخوا نەبارى، يارم بەپىئوھ

ئەمە كە فېر بووم و لە ماناكەي گەيشتم سەرەندەرى زۆر خەم و خەفەت و پەژارەي خەلگم كرد، سەرەودەردى زۆر كەند و كۆسپى دەردەداران و فەقىر و ھەژارم كرد و زۆر جارەن ھەم لە دلى خۆمدا، ھەم لە قسە و باس و كار و كەردەوھ لەگەل دۆست و ديوناس و باوھ پىكراوى خۆمدا ھاودەردى و ھاودلېم لەگەل زۆر كەسان و زۆر دەردەداراندا دەكرد.

بەلى كاك مىرزا، ھەر دوو كاك مىرزا. ئىوھ بە خويندەوارى و كىتب و پۆژنامە خويندەنەوھ دنيا تان ناسيوھ، مەن بە گورانى فېر بوون و گورانى كوتن. ھى كاممان پەسەنتەرە؟ گورانى ھى سەد سەل، دووسەد سەل، سىسەد يا ھەزار سەل لەوھ پىشتەرە، پەندى پىشنىيانە، سامان و ملك و ماشى ئەم خەلكەيە. ئىوھ پىيدەلېن فەرھەنگ، كەلتوور...، مەن لە پىگاي گورانييەوھ دەرەك و دەرەوژەي دنيا م بەسەردا كراوھ و سەرەودەردى دنيا م كرد و لەگەل خەم و خەفەت و پەژارە و كەند و كۆسپى خەلكەكەدا بوومە دۆست و ديوناس و بوومە خەمخۆرى ئەم خەلكە. پۆژىك بە سواری ماشىنەكە، بە گورانى كوتن و گەرەلاوژە و شەرەگورانى لەگەل چەند كەسىكدا بارمان بۆ لە ماشىنەكە دابوون، بەرەو سەقز دەچووین، يا بەرەو بۆكان، يا بانە و مەريوان، نازانم، باش لەبىرم نەماوھ، بۆ لە پېردا ماشىن وەرەنگەرە؟ ماشىن وەرگەرە و كەسىك تىداچوو. بە ھەمووان كوتيان تاوانى تۆ بووھ، وەلا دەتگرن. دەتخەنە بەندىخانەوھ. ھەواللى بەسالاچووى نىوچاوان نوورانى پىاوپاكام كە ئەمجار كۆت و شەلوارىكى زەردى نارنجى لەبەردا بوو، لە بەر دەمدا قوت بۆوھ و پىمى كوت ھەلى، دەرەقەتبان نايەي، ئەوانە بەدن، بۆ تۆى خوار دەكەنەوھ، لە بەندىخانەدا بى تاوان بى تاوان دەتكوژن. ھەلاتم بۆ ولاتىكى دوور، بۆ

گوندیکی دووره‌شار و دووره‌چاو که کەس نەیدەناسیم. بوومه میوانی کابرایەک. شەوێ هیشتا شیو خواردن تەواو نەبوو، پرسیری لێ کردم: چی دەزانی؟ کوتم: گۆرانی. کوتی: بێلێ! دەستم نا بناگوێم و تێمەلکرد: «دهچمه سەر نالەشکینە...» دوايه که گۆرانییه‌که تەواو بوو، کابرا کوتی ناتوانی بچیه سەر نالەشکینە، نالەشکینە زۆر دووره، زۆر پزده، سەرکەوتن له نالەشکینە زۆر ئەستەم و چەتوونە. مەگەم پچی بۆ بە‌غە. زیارەتی غەوس و دۆستایەتی عەلی مەردان پکە‌ی، بە‌شکوو یارمەتیت بە‌ن، یان بچی بۆ سلیمانی، بۆ زیارەتی کاکەحمەدی شیخ و دۆستایەتی کەریم کابان و کاک ئەنومەر، دەبی له هەر دوو لاش بمێنیه‌وه، کار پکە‌ی و خەلک بدۆزیه‌وه گۆرانیت بۆ بێلێن و گۆرانییان بۆ بێلێ. لێیانە‌وه فێر بی و فێری گۆرانی خۆتیان پکە‌ی. خزمەتی گۆرانی و هونەر پکە‌ی. خزمەتی خەلک پکە‌ی. ئە‌گەم پێگە‌یشتی و توانیت خزمەتی هونەر و گۆرانی و کە‌لیمە‌ی کوردی پکە‌ی و شانس و ئیقبالت بێگە‌یه‌نی و ئە‌م زاتانە‌ش یارمەتیت بە‌ن، رەنگە ئە‌مجار بتوانی له نالەشکینە وە‌سەر کە‌وی.

شەوێ له سە‌ربان خەوتین. لە‌و سە‌ربانە‌ بێ‌ئە‌وه، لە‌و گۆندە‌ دوور و نە‌ناسراوێ هەر وە‌کوو لە‌نیو جێ و باندا خەو له چاوانم زە‌پییوو و ئە‌م شان و ئە‌و شانم دەرکرد و فیکەر و زیکری خزمەتی گۆرانی و کە‌لیمە و کە‌لتوووری کوردی دای‌گرتبووم. تە‌ماشام کرد له بە‌ندە‌نی کێ‌وی نالەشکینە‌م، بە‌لام بە‌ر حوکمی ئە‌وه‌یان کردووم تا بە‌ردیک بێ‌نیمە‌ سەر شان و بە‌رەو لووتکە‌ی کێ‌وی نالەشکینە‌ وە‌پێ کە‌وم و ئە‌و بە‌رده‌ بگە‌یه‌نمە ئە‌و دوند و تروپکە‌.

تە‌ماشای بە‌رده‌کە‌م دەرکرد و سە‌رم رادە‌وه‌شانە‌، له دوايه‌ش دە‌مکوت: نا، نا! باریکی زۆر زۆر قورس نی‌ه، کاریکی دژوار و چاو‌ه‌پوان نە‌کراو نی‌ه. بە‌ردیک، بە‌ردیک. گریمان بە‌ بارستایی نی‌و مە‌تر و بە‌ کێ‌شی نی‌وه‌ی کێ‌شی خۆ‌م. دە‌ستم بۆ برد. ئە‌ملاو ئە‌ولای بە‌رده‌کە‌م دەرگرت. پە‌ق و سارد و سڤ. هێ‌ز و توانام وە‌بەر خۆ‌م دە‌نا. تێی پۆ‌ده‌هاتم. هە‌لمدینا و

دەمنايە سەر شانم. جا سەرەو ژوور وەرپ دەكەوتم. بە خۆم دەكوت دەبى بىگەيەنمە دوندى ئالەشكىنە. بىتوو نەيگەيەنم ئەركى خۆم بەجى نەھىتاو، بەلام دەتوانم. لە خۆم رادەبىنم بىگەيەنمە توقى سەرم و لەم چيا سەرکەشە وەسەرى خەم. وام بە خۆم دەكوت و بەرەو ژوور دەپۆيشتىم. سەرەو ژوورىكى رژد و دژوار بوو، بەرە بەرە پشوووم سوار دەبوو، ئارەق، ئارەق... لە ئازاي ئەنداممەو... ھەلدەقولى... ئارەق... تەواوى لەشم، دەبوو شەلالى... توپژالى ئارەقە. دەپۆيشتىم، دەبايە... بېرۆم... بېرۆم... سەكەم... بىتوو نەپۆم و ئەركى خۆم بەجى نەھىنم... ھەموو شتى... تىكدەچى. ھەموو شتى... بەلام، بىتوو نەپۆم... دادەپووخى... تىكدەپمى... بەلا و كەند و... كۆسپ. زام و ئازار... ولات دادەگرى. ھەموو شتى... تىدا دەچى... كەلىمەى كوردى... نامىنى، نامىنى. نا... نا... نايى لە ئەركى خۆم... بخاقلیم. بارى خومە و... دەبى بىكىشم... دەبى... بىكىشم... پشوويەك... ئاخ ميرزا... پشوويەك... ئەى ھاوار... خۆ بەردەكە... لەسەر شانم داخزى و... لە دەستم بەرپۆو و... ھاوار بە مالم... ئاخ، خللور، خللور... خللور پۆو... ئەھ... سەر لەنوئ، لەنووكەو... دەبى بچمە بنارى كىو... بەردەكە بدۆزمەو... بىنىمەو سەر شانم و ديسانەكەش... بەرەو سەرى... بەرەو سەرى.

بەو نيوەشەو، لەو سەربانە، پاچەنیم و ھاتمەو خۆ. ئارەقەيەكى سارد و سې تەواوى لەشمى خووساندبوو. كزەبايەك وە لەرزەلەرزى خستبووم. لە سەرما ھەلدەلەرزىم. پاش شىو خواردن و كاتى خەوتنان ھەوا گەرم بوو، ئارەقەم كەردبوو، ماوہيەك لە نيوەشەو تىپەپبوو، كزەبايەكى سارد چى بەسەرھىتابووم؟ لىفەكەم لە خۆم ھالاند و چوومە مالى فیکرەو. بەردى كۆى و ئالەشكىنەى كۆى و ئەركى كۆى؟ من كۆى و بنارى ئالەشكىنە و شارى بۆكانى كۆى؟ لەم كۆيندەركۆى**يەدا لە نيو چاوانى من نەنوسرابوو لە زىدى خۆمدا بم و ھەواو و ھەساو بم. لە چارەنووسى منيان نەنوسىبوو بگەمە سەر ئالەشكىنە. سبەينى لە

نەخۆش دەچووم، بە نەخۆشى ئاوژووی ئەدیو بووم و بەغا خۆت بگرە و هاتم. لە بەغا لە ئوتیل و پەستوورائیکدا کارم دەکرد. لە هەشت و نۆی بەیانەو تا نیوەشەو. ئەم شوینی کار و ئیشە لە کەناری دیجلە بوو، پروباری دیجلە لەبەر ئەو هەموو ئاوە لە دەریا دەچی. شەوانە لە یازدە و دوازدە شەو بەو لاوە، لە ژوورەکەمدا یەکی لە ژوورەکانی ئەو ئوتیلە. کۆ دەبوینەو من و مام جەلال و هەقائیکی دیکە، پەنجەرەیی بەرەو پرووی دیجلەمان دەکردەو و لە دیجلەمان دەپوانی. گەمی بە سەر ئاودا دەهاتن و دەچوون، ئەوینداران تێدا. گەنج و لاو، کیژ و کوپ. ژن و پیاوی لاو و مامناوەندی ئەویندار بە کەناری دیجلەدا دەهاتن و دەچوون. قۆل لە نیو قۆلی یەکتەدا، سەرخۆش و دلتەر و دل بە دنیا. تەماشامان دەکردن، خۆزگەم بە خۆیان. بێخەیاڵ بوون، سەرخۆش و ئەویندار بوون، ئێمە نەماندەتوانی وا بین. کورد بووین، بەردیگمان بە کۆڵەو بوو. دەبایە ئەرکی خۆمان لەیادا بایە، هەوالەکەم دەیزانی دەنگم خۆشە، لێمی بیستبوو، بۆ مام جەلالی گێراپۆو.

شەویەک مام جەلال فەرمووی: دەلێن دەنگت خۆشە. داتوفا بیلێ و ئەو عارەبانەم بۆو جۆش خە! تێمچریکەند، نە گۆرائییەک، نە دووان و نە... شووشەیی تەواوی بەغا خرمەیی دەکرد و دەڕژا، دلێ تەواوی ئەوینداران لە کوتە دەکەوت و دەکەوتەو کوتە کوتیکی خێرا. فرمیسک بە گۆنامدا هاتە خوار و کەوتەووە یادی ئالەشکینە...

مام جەلال فەرمووی: دەبی بچی بۆ رادیۆ بەغا... دەبی لەوئ بیلێ. لەسەر ئاساسۆنی بەغا. هەر بۆخۆی جێبەجێی کرد و ناردمی، چووم... چۆن چوونیک؟ بوومە حەسەن زیرەک. دەرک و دەروازەیی دنیاکی تازە و هەزار دۆست و دیوناس بە پروومدا کراو. ئای دنیا چەندە بەرین و بەربلاو؟

شەویەک هەوالی بەسالاجووی نیوچاوان نورانی پیاوچاکم بە کەواو پانتۆلی ئەفسەرییەو هات بۆ لام و کوتی: ئالەشکینە بوو بەچی؟ کوتم

دەجمە سەر ئالەشكىنە ۱۷

ھەر لە خۆم دەنووسىم و دەروەستى نايەم. ئىستاش ئەو ماشىنە وەرگەرپاۋە. كوتى كارى ئۆتۈمبىلەكە جىبەجى بوۋە، كاريان بە تۆ نەماۋە. ئالەشكىنەش كاتى ھاتوۋە.

لە خۇشيان بەۋ نىۋەشەۋە كە تەۋاۋى خەلگى بەغدا لە غورپابى خەۋدا بوون، تىمچرىكاند، تەۋاۋى خەلگى بەغدا ۋەخەبەر ھاتن. ھەمويان ئىخە و بەرۈكميان گرت و نەرانديان: ئەۋە چىيە بەۋ نىۋەشەۋە؟ شىتتى؟ شىت بوۋى؟ كۆتم ئا، ئا، شىتتم، شىتتى بۆكان و ئالەشكىنەم.

لە رىيى ھەۋلىر و بارزان و سۆران و حاجى عومرانبەۋە ھاتمەۋە. چووم بۆ زيارەتى بارزانى. قەت لە بىرم ناچى. تاقە ماچىكم كرد، ئىدى نەيھىشت. دەستى بە سەرمدا ھىئا و فەرموۋى: ئەمانەتلىك ھەيە، دەيىيەى بۆ ئەۋ دىۋ؟ كۆتم ئەۋە تاقە شانازى تەۋاۋى ژيانمە.

نەگەيشتەۋە بۆكان، لە سابلاخ چوومە ئەساسۆنى رادىۋى ئارتەش. ئەۋى پىم خۇش بوو كۆتم. لە دنياۋا تەقىيەۋە، دەنگى داۋە. بۆ خۇيان داۋەتيان كردم بۆ ئەساسۆنى رادىۋى تاران. ھەموو شەۋى لەسەر ئەساسۆنى تاران دەمكوت. دنيا دەلەراۋە، دنيا ھەلدەتەكى، لەسەر ئەساسۆنى كرماشان دەمكوت، دنيا دەگۆرا، موكوريان، بۆكان، سابلاخ، سەقز، بانە... سەنە، كرماشان، مەريوان... سەردەشت، خانى، شىنۆ... ھەموۋى ئاۋەدان بۆۋە، ھەموۋى نىوبانگيان دەرکرد. ھەموۋى بوۋنە برا و ھاۋسىيى دىۋاربەدىۋار. كەلگەلەى بۆكان لىنەگەرپا. لە تارانەۋە بەرەۋ بۆكان، بۆكان خۆت بگرە و ھاتم. بانگى شىۋان كەمى زووتر، مىرزا رەھىم و مىرزا حسين و مىرزا عەبۇل لەبەر دەرگاي گاريژەكە چاۋەرپىم بوون. چاۋ بە يەك كەتتمان و بە بانگ و سەلا گريانمان يەك بوو. چۆن، دوۋرى ئاۋايە؟ چۆن، خۇشەۋىستى ئاۋايە؟ چۆن، ھەۋال ئاۋايە؟ شەۋى لە ماللى مىرزا رەھىم بوۋىن. شىۋ كرابوو، مىرزا حوسىن كوتى خەلگى زۆر بىرت دەكەن، ھەر ھەموۋ خەلگى شارەكە. بە منداۋ و پىر و جەھىلەۋە، ژن و پىۋا. مەگەم خۇدا بزانى چەندەت بىر دەكەن.

كوتم ئەي من چى؟ ئەي پىت وايە من بىريان ناكەم؟

ئۇتاغەكە دوو نھۆم بوو، ئىمەش لە نھۆمى سەرى بووین. دوو سى پەنجەرەي گەرەي تىدا بوو، مىرزا عەبۇل ھەموو پەنجەرەكانى كىردەو و كوتى: دەي. دەستم نا بناگویم و تىمچرىكاند: «كەويار ھەي كەويار...» راست لە پاش دوو دەقىقە لەبەر دەم ھەوزە گەرەو جوابيان دامەو: «كەو موكرىانى، كەو موكرىانى...» نيو دەقىقە دواتر لە كۇلانى ھەمامى كۆنەو: «كەو ئەردەلانى، كەو ئەردەلانى» دوايە لەسەر قەلای سەردارەو، ئەمجار لە خىيابانى كۆنەو، لە گوزەرى سەيد سەدىقەو، گوزەرى خەياتەكان، كۇلانى قەپانى قاسماغا و قەپانى ھەمەدەمىن ئاغا، دەورووبەرى چوارچرا، بەرەو پۆستەكە، بەرەو باغى برايمغا، دەورووبەرى قەبرانى قەدىم و...

بۆكان ھەر ئەوئەندە بوو. تەواوى جىل و كوپ و كىژى بۆكانى پىكەو تىمانچرىكاندبوو: «كەويار ھەي كەويار...» ئەرى تا سەعات دوو و سىنى نيوەشەو كەس خەوت؟ ئەرى كەس بوو سەرخۆش و بەنەشە نەبى؟ ئەرى گۆرانى موكرىيان مابوو ئەو شەو نەمانكوتى؟ لای بەرەبەيان كۇتايان پىھىنا. مىرزا رەھىم كوتى بىرى كوتى دەكەي؟ كوتم: سەر ئالەشكىنە. كوتى سەبەينى نا، ماندووين، نەخەوتووين، دووسەبەي دەچىن. كوتى دەي بىرى كوتى دەكەي؟ كوتم: باخى مىراوا، زەمبىل، بەستەنىخانەي مەھموودى سەيدسوولى. دوايە كوتى: ئەي بىرى كى دەكەي؟ زۆرم فىكر كىردەو: بىرى ھەموو كەس، دىوناسە قەدىمىيەكان يەك بە يەك. مىرزا دە سال دواتر، شار بە شارى ھەر چوار پارچەي كوردستان بۆ من بۆكان بوو. ھىچ فەرقىان نەبوو، ھەر ھىچ. خۆشەويستى سەقز و بانە و سابلاخ و كرماشان و سەنە و شتۆ، ھىچى لە خۆشەويستى بۆكان كەمتر نەبوو. خۆشەويستى كۆيە و ھەولير و قەلادزى و پەواندوز و سوليمانى و دھۆك و كەركوك و... ھىچى لە خۆشەويستى ھىچ شارىكى ئەم دبو و ئەو دىو كەمتر نەبوو.

خۆشه‌ویستی کاکه‌مینه و حوسن و زوبید و سارا له‌گه‌ل خۆشه‌ویستی ماملی و عه‌بدوڵلازاده و خاله‌قی و محهمه‌د عارف و حه‌سه‌ن جه‌زراوی فهرقی نه‌بوو، خۆشه‌ویستی ئه‌مان له‌گه‌ل خۆشه‌ویستی عه‌لی مه‌ردان له که‌رکووک و تایه‌ر توفیق له‌ کۆیه و مشکو له‌ هه‌ولێر و که‌ریم کابان له سوله‌یمانی هه‌یج فهرقی نه‌بوو. نا، نا، ئه‌م خۆشه‌ویستانه هه‌یج فهرقیکیان نه‌بوو. ئه‌وی راست بێ هه‌والی به‌سالاچووی پیاوچاکی نیوچاوان نوورانی کۆت و شه‌لوار په‌شی قه‌ترانی به‌رده‌وام ئه‌وه‌ی پێمده‌کوت و دووپات و چه‌ند پاتی ده‌کرده‌وه.

به‌لام ئه‌و هه‌موو دۆست و دیوناس و ولاته هه‌ر وه‌کوو خۆشه‌ویستییه‌کی به‌رین و به‌ربالاوی پیکه‌یتابوو، رق و به‌خیلی و توو‌په‌یی و نامیهره‌بانی زۆرکه‌سیشی ئاواقام کردبوو. زۆر دیوناس لێم ببوونه غه‌ریبه و نامۆ، زۆر دۆستی خۆشه‌ویست لێم ببوونه نه‌یار و ناحه‌ز. ته‌نانه‌ت بریکیان زه‌م و لۆمه و غه‌یه‌تیان ده‌کردم، ته‌نانه‌ت له پشته‌وه به‌ خه‌نجه‌ر لێمیان ده‌دا. زۆر جار به‌ سه‌ر خۆم نه‌دینا. خۆم له گیلی و بێ‌خه‌به‌ری ده‌دا، به‌لام به‌ئیش و ئازار بوو. باوه‌کوو ئیش و ئازاره‌کان ده‌روونی بوون، که‌چی ده‌مزانی ئه‌مانه هه‌مووی کاتییه و پوژێ خۆی کۆتاییان دی. به‌تایبه‌ت ئه‌و زه‌نا و هه‌لا و هه‌نگامه‌یه‌ی سازیان کردبوو، هه‌ر پێم هه‌یج نه‌بوو. په‌نگه به‌ لای خۆیانه‌وه پێیان وا بووبی ئه‌و داره‌ی به‌سه‌ر شانمه‌وه بوو، ئه‌و به‌رده‌ی به‌ کۆلمه‌وه بوو، زۆر قورسه و له‌به‌ر قورسی ئه‌و داره و ئه‌و به‌رده ده‌نالێم. به‌لام نا، نا، وا نه‌بوو. ئه‌و دار و به‌رده کۆسپێکی ده‌ره‌کی بوون، به‌رده‌وام بوونیان پوژیک و دووان و سیان بوو و کۆتایی ده‌هات. به‌لام ئه‌و خه‌نجه‌ره‌ی به ده‌ستی دۆست له پشته سه‌رمه‌وه لاقه‌برغه‌می هه‌ل‌د‌پ‌ری... ئه‌وه جه‌رگمی بری... ئیش و ئازار و ده‌رد و ژانی ئه‌مه‌یه و کۆتایی نایه. ئاخ هه‌ر وه‌کوو ئه‌و پیر و پیاو چاکه‌ کوتی: (هه‌زار خۆزیا هه‌ر نه‌مناسییا، هه‌ر نه‌مدییا، هه‌ر نه‌هاتایه و نیوچاوانمی ماچ نه‌کرده‌یه و ده‌ست و موشتاغی

له گه لښدا نه كړدبايه و بهم چه شنه دهست نيشانی نه كړدبايه م. و ئاخ
پشوويه ك ميرزا... پشوويه ك... مردن خو شتره... ئه ئه وه دى ديكه يان؟
قهت بوچى دؤستى گيانى به گيانيت بى... له مشؤدا شتوى له گه لښدا
خواردبى، كه چى هه ر له مشؤدا نه كه وښته به يانى و سى كه رته له
برايه تى و دؤستى و ديوناسيت حاشا بكا؟ ئاخ... پشوويه ك ميرزا...
پشوويه ك... باكم له و زه نازنه ايه نيه، ته واو ده بى، هه ر ئه وه نده دى بگه مه
سه ر دوندى ئه و به رزاييه، ئه و كه ژ و كي وه... ته واو ده بى... پشوويه ك...
«خوايه... خوايه... بو ته نيام؟... بو به ته نيا به جيټ هيشتووم؟...»***

هه والى به سالاچوى پياوچاكى نيوچاوان نوورانى قه دهك سهر تاپا
نارنجى به رده وام ئه م و ته يه ئه بو دووپات ده كرده وه و پيمى ده كوت:
بيكه ئاموژگارى، بيهكه ئه زموون، بيهكه تابه ته ندى ئاكار و خووخده دى
خوت. هه رواش بوو، هه ر وامده كړد. كه چى هه سوود و نه يار ئاخرى
ژه هرى خويان رشت، ئاخرى زه فهران پى بردم و واين بو تيچاندم كه
له كونه ره شيان توند كړدم. گيرام، لينان دام، داركارى كرام، له سه ر كار
لابرام، دووريان خسته مه وه، ئاواره و شاربه ده رى غوربه تيان كړدم.
كه چى دهمزانى هه موو ئه وان هه له پيناوى چيدايه؟ دهمزانى بو وام
ليده كه ن؟ ئه وه تاوانى خو شه ويستى هونه ر بوو، ئه وه تاوانى
خو شه ويستى خه لك بوو، ئه وه تاوانى خو شه ويستى كورد و كوردستان
بوو... ده بايه بيكي شتم، بوخوم هه لمبژارد بوو، بوخوم ويستبووم، دهيجا
شانم دابووه به رى. دار و به ردى خومم به شان و كولى خوم ده كيشا و
نقمه لئوه نه ده هات. ريگايه ك بوو بو خوم گرتبوومه به ر، منه ت له سه ر
كه س ناكه م. گله ييم له كه س نبيه.

وهك «ناسرى» م ليها تبوو، له ناله شكينه سه ركه وتم، ئاخرى توانيم
بچمه سه ر ناله شكينه. ئاخ چه نده شوينيكي پيروژ بوو، چه نده رپوژيكي
خوش بوو!! ئاخ... به لام... وهك «ناسرى» م ليها ت. وه سه ركه وتم تا له
دارم دهن، وه سه ريان خستم له خاچم دهن... ديسانه كه ش ده ليم: قه يناكه

میرزا، قەیناکە، ئەمە کۆلی سەرپشتی هەر هەموومانە، داروباری هەر هەموومان ئاوا چی کراوە، ئاوا، پیکهاتەئێمە ئاوا دارژاوە! پیاو چی بلی! ئەمە سەربووردیکە، ئاوا هاتوو و هەر واش دەروات. لە کۆنەوه لە جانی بنی جانەوه، ئەمە چارەنووسیەکە و بە داغ و مۆر لە نیوچاوانمان نووسراوە... هەر من نا،... هەموومان، هەمووی ئەوانەئێمە به دواى هونەرەوه، به دواى مرقەهەوه، به دواى خۆشەویستییهوه، ئەمە سەربوورده و ئەمە چارەنووسیانه.

لە بەندیخانە بەربووم، ئاوژووی ئەو دیو بووم، بەینیک کارم کرد. سەری خۆم داخست و خەریکی چارەپەشی خۆم بووم. کەچی لەویش نەیار و ناحەزانم وەخۆ کەوتن و بە گرتنیان دام. لەویش کەوتمە بەندیخانەوه. لێیاندام و کوتانم خوارد و چی و چی. ماوهی بەندیخانەم تەواو بوو، بەر بووم. ئاوژووی ئەمدیو بوومەوه لە بانە، لە کانی مەلاحمەد بۆ کار سەری خۆم داخست. نەبوو، نەبوو. برۆیان پێ نەکردم. خرامە بەر چاودێری، ئەزەبە و جەزەبە درام. حاشا لەو گۆرەئێ نوورەئێ لێو نایە. تێهەلچوومەوه. شیعەرم دانا، گۆرانیم کوت. گۆرانیم وەکو کرد، پێگەئێ نالەشکینەم گرتەوه بەر. ئەوەندەئێ لە دەستم هات چوومە سەر نالەشکینە، تێچریکاند. دەرد و ئازار و کەند و کۆسپی ولاتەکەمم کردە گۆرانی، گۆرانی لەوه پیش و ئەمستای ئەم ژان و بێک و ئیش و ئازارانەم کو کردەوه. بە گۆرانی تێچریکاند و بلایوم کردەوه. ئیدی دوور خرامەوه، لە ژن و مندال و یار و دیار، شاربەدەر کرام و بێکار کرام و ئەزیەت و ئازار درام. بەلام باکم نەبوو، ئەوه ئیدی بۆ خۆم هەلمبژاردبوو، سەرکەوتن لە نالەشکینە و گۆرانی کوتنی سەر نالەشکینە و باس و خواسی خەون و خولیا و خۆزیاکانی ئەم خەلگە بە گۆرانی کردن و بە گۆرانی کوتن و تێچریکاندن، بۆ خۆم هەلمبژاردبوو. هەر کە دەگەیشتمە سەر نالەشکینە دەحەسامەوه. ئاخە دەزانن شوێنیکى چەندە خۆشە؟ چەندە پیرۆزە؟ باخی میراوا لەوێیە، ئەوی دار هەناری دنیا

لەوييە، ھەوز و كانى و ئاوى خۆش و سارد لەوييە. تام و چيژى خۆى ھەيە، كەلک و قازانچ و شادمانى و كامەرانى خۆى ھەيە. دەرد و ئيش و ئازار و خەم و مەينەتى خۆيشى ھەيە. دەبى ئەمانە ھەمووى بزانين. بەلام سەرکەوتن بۆ سەر ئەو دوندانە، بۆ سەر ئەو كىوانەش چەند چەشنە و چەند پۋاللەت و ماناى خۆى ھەيە. يەكيان ئەو سەرکەوتنەيە كە زۆربەى خەلک بە پۋاللەت سەردەكەون. سەرکەوتن بۆ گەيشتن بەو پلە و پايە و بەرژەوئەندەى دەپپەرسستن و بۆ جى بەجى كردنى ھەموو شتى دەكەن، ھەموو شتى قەبوول دەكەن، دەك سەگى تى پى ئەو پلە و پايە و بەرژەوئەند و سەرکەوتنە، ئەرى وەللە دەك سەگى تى پى.

دووهەم سەرکەوتن، ئەو سەرکەوتنەى «ناسرى» يە بۆ ئەوئەى لەو ترۆپكە لە خاج بدرى، ئەوئەى «سيزيەف» ھە بۆ ئەوئەى بەردى دەرد و مەينەت و ئيش و ئازارى نەتەوئەيەك بگەيەنیتە لووتكە و خۆى فيديان كات. ئەو سەرکەوتنەى «پرومتى» يە كە خۆى فيداى خزمەت بە مروڤ و گەرما و پۆشنا و ئاگر گەياندن بە مروڤ كرد و بە سزاي ئەم تاوانە لە ترۆپكى كىوى خودايان چوارمىخەيان كيشا و قەل و داليان تىبەردا، تا بە زىندووى جەرگ و دل و ھەناوى پيشال پيشال كەن و بىخۆن.

جا نازانم چوونە سەر ئالەشكىنەى من ماناى چ بوو، يان ماناى چيە، يانى ئەو كەش و ھەوايە و امنى تيدا بووم، زۆرم سەرەندەر نەدەكرد. لووتكەى ئالەشكىنە بۆتە مەزلىم و خۆم نازانم چۆن؟ بۆ؟ وەك «پرومتى» م ليھاتبوو، لەو لووتكەيە بەسترا بوومەو، چوارمىخە، بەم زنجيرە، بەم ھەلدېر و ئەو گابەرد و ئەو تەلانەو لە چوارمىخە درابووم، بە بى دەسلەت و بە بى ھيز و توانا. لەگەلکوو خۆر سەرى وەدەردەنا، لەگەل يەكەم تيرىژى خۆردا، بالندەيەكى نەگبەتى دەگەيشتى و دەستى دەكرد بە ھەلدېرىنى پيستم. كەولى دەكردم، جەرگ و دل و سى و ھەناومى شىتال شىتال دەكرد و دەيخوارد. دەمردم و زىندوو دەبوومەو. زىندوو زىندوو، لە چوارمىخە درابووم، بالندەى نەگبەتى

دەجمە سەر ئالەشكىنە ۲۳

جەرگىمى ۋەبەر زەبرى دەنووك و چەنگال دەدا و كوت كوت و لەت لەت و لەت ۋەپەتى دەكرد و بە زىندووى، لەبەر چاۋى خۆم دلمى دەخوارد، جەرگىمى دەخوارد، سى و ھەناۋمى دەخوارد... تا دەمردم، تا دەمردم، زىندوويان دەكردمە ۋە، مردن لە گۆرپىدا نەبوو، دىسانىش قەل و دال و ئەو بالەندە نەگەتتە دەستيان پىدەكردە ۋە، ئاخ بلىي لە كۆتايىدا، ۋەك پرۆمتى پزگارى بوو، پۆژىك لە پۆژان دەستىك لەسەر شانم بنىشىتە ۋە، ۋەك دەستى ھىركۆل كە پرۆمتى پزگار كرد. نىۋچە وانم ماچ كات، خوین و خورى دل و دەروون و ھەناۋم بشواتە ۋە، دەستىك بەسەر تەواۋەتى ئازامدا بىنى و برىنەكانم سارپىژ كا و پىمبلى: تەواۋ بوو، ھەستە، نە زامت ماۋە، نە ئىش و ژان و برك و ئازار. ئاخ، ھىركۆل برىا دەھاتى و بالەندە نەفرەتى و نەگەتتە دەكۆشت و پزگارمت دەكرد، ئاخ... بەلام منىش ھىركۆلى خۆم ھەيە، بىئەمەگىيە پىزانىم نەبى، ھەۋالى بەسالچوۋى نىۋچاۋان نوورانى پىاۋچاكى لىباس رانك و چۆخە شىنكى زۆرم بە فرىا دەكەۋى. لە زۆر دەرد و مەينەت و كەند و كۆسپ پزگارم دەكات، بەتايىبەت بۇ چۈنە سەر ئالەشكىنە زۆرى ھاندەم. زۆرى يارمەتى دام، يان بۇ ئامۆزگارى و پىنۋىنى كارى باش و رىگەي باش. ھەر خۆى بوو شەۋىك پىنكۆتم بىرۇ بۇ سەفەر. سەردانىكى يەك بە يەكى ھەۋالەكانت بكة. لە سەبەينى زووتر نىە، سەبەينى ۋەپى كەۋە، پىۋىستە ئەم سەفەرە بكةى، پىۋىستە.

لە مەھاباد خۆشتر كۆيە؟ لە ماملى خۆشەويستتر كىيە؟ چۈمە مالى، لە مال نەبوو، ئامىنە خانم كوتى: كاك ھەسەن، ماملى يا لە خانەقاي شەمىزىنە يا لە مزگەۋتى سوورە، ھەموو پۆژىك ئەم دەمانە لەۋى دار و گولەكان ئاۋ دەدا. كە چووم بۇ مزگەۋت، ۋا بوو. ماملى لە ھەمىشە جوانتر و شىكتەر بوو، شىلانكىكى بە دەستەۋە بوو، زۆر بە سەرخۆشى و مەيل و تاسەۋە دار و باخ و سەۋزە و گولەكانى ئاۋ دەدا. كە سالوم كرد و چاۋى بە من كەۋت، كوتى: ھەسەن گيان، ھاتى؟ ھەك بە خىر بىي. ۋەرە با جارى

ئەم دار و گول و سەوزەيە ئاۋ دەين، ھەسارەكە بشۆينەۋە، جا لە دوايە دەچينەۋە، دەنئيرين عەبدوللازادەش بى. گول و گەلا دەدرەوشانەۋە و عەترى گول و عەترى ماملى دنيای پېر کردبوو. دوايى چووينەۋە، ماملى لە كۆلان كەسى نەناسيەۋە، عەبدوللازادەى نەناسيەۋە، برايمى نەناسيەۋە، جەعفەرى نەناسيەۋە، زۆر دلتەنگ بووم، زۆر خەمبار بووم. بە ئامينە خانم كوت: ئەۋە خودا چۆن دلى ھات ماملى ئاۋاي لى بى؟ دانىشتم و سەرم بەرداۋە، ھېچ گۇرانييەكمان لە بىر نەبوو بىلئين.

ھەوت جار بە ئامينە خانم كوت: (ئەرى تۇغا، ئەۋە خودا چۆنى دل ھات ماملى گۇراني لە بىر نەمىنى؟ ئەى ماملى نەيللى كى بىللى؟) دوايە چووم بۆ مالى عەبدوللازادە، لە مال نەبوو، كوتيان لە مېژە لە مال دەرکەوتوۋە و مالى چۆل کردوۋە. چووم بۆ سنە و تاران و كرماشان. كوتيان مەزھەر چوۋە بۆ فەرەنگ. دانىشتم و تيرتير گويم بۆ گۇرانيەكاني شل كرد. مەزھەر لەو سەرى كۆلانەۋە بەرەو من دەھات و دەيكوت: (ئەگەرئيمەۋە بۆ ولاتەكەى خۆم...) دل خوش بووم.

چووم بۆ گەرمين، مامۇستاي خۆم، عەلى مەردانى زۆر زۆر خوشەويست ماچى كردم. چاۋى پېر بوو لە فرميسك و كوتى ھەسەن ئەۋە ھاتى؟ ۋەلا لە پاش تۆ گۇراني كوتن ھەرامە. دوايى چووينە بابەگورگور و تيرتيرمان گۇراني كوت. ھەر دووبەدوو بووين. بۆ شەۋى مامۇستا ھەۋالى ناردبوو، ھەمە عارف و تاير توفيق و ھەسەن جەزراۋىش ھاتن، شيومان نەخوارد و دەرکەوتين، تير بووين، كەس نازانى چووين بۆ كوى و چيمان كرد! لە بەينى خۆماندا بى، ناردمان ماملىش ھات، دەستى يەكترمان گرت چووين بۆ يۇنان، بۆ كىۋى خودايان، بۆ ئالەشكىنە و گويژە و بابەگورگور و قەلاى ھەۋلير و كەلكى بەگزادان و قەندىل.

ئەۋا ھاتومەتەۋە، ھوسئىنى بىرام ھىتامىيەۋە... لە سابلاخ بووم ميرزا... نەخۆش بووم، زۆر نەخۆش بووم. ھەر ئەم نەخۆشبيە... ھەۋالى

بەسالاجووی پیاوچاکی نیوچاوان نوورانی رانک و چۆغە سپی... پیمی
کووت برۆوه. ئیدی سەفەر و سەرگەردانی و دەرد و مەینەت بەسە،
لەگەل حوسیندا برۆوه و سەردانی سەر نالەشکینەت لەیاد بی... ئاخ
میرزا کەریم، حوسین... میرزا... ئاخ... نالەشکینە؟ ئممم...

نالەشکینە تەشقی جوانی و هونەر و گۆرانی و بۆکانە... نالەشکینە
تەشقی... ئیش و ئازار و... دەرد و مەینەتە... نالەشکینە؟ باخی میراوا...
بەو هەموو دار هەنارەوه... بەتایبەت ئەو دار هەنارە گەورەیهی...
سالادەری دوازده مانگ... گۆل و گەلا و هەناری هەر پێوهیه... هەر
پێوهیه... ئەو ئەو کانێه؟... ئاوێکە ی چەندە سارد و خۆشە... ئاوێکە ی
ئاوی حیاتە... داتوفا شەربەیهکم... ئاو دەنی، ئاو... ئاو...

میرزا ئیدی بەسە، ئەو نە هەوالە بەسالاجووه پیاوچاکە نیوچاوان
نوورانیه رانک و چۆغە مەرەزەشینکی لەبەرەکم هاتوو و دەلی وەرە با
بچین بۆ سەر نالەشکینە، تۆخودا لێم ببووڕە میرزا... حەلالم کەن. ناتوانم
بە قسە ی نەکەم... دەبی بە قسە ی بکەم... زۆرم خۆش دەوی، هەمووتانم
خۆش دەوی... ئازادەم کەن... هەموو کەسم... خۆش دەوی... هەموو...
کەسم... خۆش دەوی... دەچمە سەر نالەشکینە... بەرامبەر بە بۆکانی... لێم
دیارە ولاتی ئەرەلانی... لێم دیارە ولاتی بابانی... لێم دیارە موکوریانی...
دەچمە سەر نالەشکینە... دەچمە سەر نالەشکینە... بەرامبەر کوردستانی...
دەچمە سەر نالەشکینە... بەرامبەر بە ئینسانی... بەرامبەر بە ئینسانی...
دەچمە سەر نالەشکینە... دەچمە... سەر... نالەش... کینە... نا... لەش... کی...
نە...

(سالی ۸۴ - ۸۲)

* میرزا کەریم خۆشناو

** کویندەرکۆی: کویندەر، ناکجاآباد

*** وەه ی عیسای مەسیح لە کاتیکدا لە خاچی دەدەن.

ئەو رۆمانە دوور و درێژەى کۆتایی نایە و نایە و... نا!!

دەفەرمنى: «مەندە و شەندە پیکەو هاتنە ئەم ولاتە.»
منیش دەلیم ئەو عەيام ئەم ولاتە نە زهوى و زارى باشى بوو، نە
شیاوى جووت و گا و ژىوار و حەسانەو بوو...
دەفەرمنى: «مەندە و شەندە کە پیکەو هاتنە ئەم ولاتە ئامۆزا بوون»
هەر ئەمەندە و هیچى دى.

بەلام من دەلیم وێرای ئەمانە، مەندە لە شەندە گەراوەتر و بەتەمەنتەر
بوو، قسەزان و کارنەکەر بوو، خاوەن ژن و منال و کۆشیک نانخور و
جیگر بوو.

لە دەقیكى پیرۆزدا نووسراو: «شەندە و مەندە کە پیکەو گەیشتنە
ئەم ولاتە و پیکەو ئامۆزا بوون، مەندە لە شەندە گەراوەتر و خاوەن ژن
و منال بوو، بە وتەى نووسەر قسەزانتەر و کارنەکەرتەر بوو، پیکەو
مەرجیان بەست و قەرار و پریەیان دانا. پیکەو دەستیان دایە دەستى
یەک و شان بە شان دەستیان کرد بە کار و ئاوەدان کردنەوێ ئەم
ولاتە.»

بەلام چۆنیان کار کرد و داھاتیان چۆن بەش کرد؟ دەقە پیرۆزەکان
رۆوناکی ناخەنە سەر و پوونی ناکەنەو، بەلام من زیاتری لەسەر
دەدویم و بگرە هەر زۆربەى سەربوردەى خۆیان و تۆرمەیان تان لە

ئەو پۇمانە دور و درېژەى كۆتايى نايە و نايە ... نا ۲۷

نووكەوہ تا ئەمپۇ بۇ بگېرپمەوہ، بەو مەرجهى تەمەن باقى بى و كەس نەمىنى!

كەسېك لە لايانگرانى ئەو دەقە پېرۇزە ھەلدەداتى: «ئەى ئەگەر كەس نەمىنى، بۇ كىنى دەگېرپەوہ؟»

منىش دەلېم تكايە ھەلمەدەنى و قەراخى تېمەكەنەوہ، ئېوہ ئەوہەندەتان لەسەرە ھەموو قسېك بېيىستن و قسەى راست و درووست و باشتر ھەلېژېرن!

ھەر ئەو زاتە دەفەرمى: «نوسەر دەبى دەمى خاوين كاتەوہ، نەك زۇرى لەسەر بېروا و قسەى لە دەمى خۇى زياتر بكا و بېتتە ياغى و تاغى و باغى و دەست بكا بە ھەلېتە و پەلېتە و قسەى وا بكا لەسەرى زياد بن...»

بەلام نا... گوئ بگرن. من تەواوہتى سەرگوزەشتەى ئەو دور كەسەتان بۇ دەگېرپمەوہ كە ناويان مەندە و شەندە بوو، پېكەوہ ھاتنە ئەم ولاتە، ئامۇزا بوون و مەندە لە شەندە گەراوہتر بوو، مەندە خاوەن ژن و منال و كۆشى نانخور و جېگر بوو، چارەنوسيان پېكەوہ گرئ درابوو، مەندە كارنەكەر بوو، زوور و زەحمەت و خەرجى زگى خۇى و خيزانى لەسەر كار و زەحمەتى شەندە بوو. بەلام قسەزانتەر بوو، لېزانتەر بوو. من گشت ئەمانە و شتى دېكەشتان بۇ دەگېرپمەوہ، پووناكى دەخمە سەر زور لايەنى تاريكى ئەم ميژووہ و خواى دەكرد ئەو لايانگرانەى پېيان ناخوشە و زگيان دېشى، مليان دەماسى و چاويان دەبوو بە گوئز و لووتيان دەبوو بە زورپنا و پەنجەيان دەبوو بە خەيار و...»

لە دەقېكى عەھدى جەدىدا نووسراوہ: «جا كە وايە ئېمەش زياترتان بۇ دەگېرپنەوہ. ئەو دور كەسەى پېكەوہ ھاتنە ئەم ولاتە... بە حوكمى خواى ھەژدە ھەزار عالەميان، يەكەمىنيان ھەم ژن و مالى بوو، ھەم كۆشى منالى بوو، ھەم قسەزان و لېزان بوو، ھەم عەقل و كەمالاتى بوو، ھەم كار و كەسبى بوو... خوداش زەوى و زار و جووت و گا و دەغل و

دانی پښ عهتا كړدا! بهلام هه ر به حوكمی خواي ههژده ههزار عاليه میان
 ئهوی دووهه میان هم هه رزه کار بوو، هم سهلت و پهه ن و به بښن و
 مال بوو، هم به بښ زهوی و زار و جووت و گا و دهغل و دان بوو،
 دهیجا ده بایه شه نده به قسهی مهندهی کردبایه و مهنده چی دهکوت
 شه نده وای کردبایه.»

ديسان خوم دهلیم: «مهنده و شه نده كه پيکه وه ئاموزا بوون، پيکه وه
 هاتنه ئه م ولاته، له سه ريکه وه راست وهك يهك وا بوون، يانی هه ردووک
 دهست به تال بوون، بښ زهوی و زار و جووت و گا بوون، پرووت و پهجال
 و برسی و تینوو بوون، ئه وهندهی بوو مهنده به ته مهنتر بو، گه پراوه تر
 بوو، خاوه ن ژن و منال بوو، پهش و پرووت و نانخور و جيگري زیاتر
 بوو، دهسا ده بایه زیاتری کار کردبایه، كه چی کاره كه پيچه وانه بوو،
 ئه گم مهنده کارنه که تر بوو، شه نده به کارتر بوو، له کاردا ئازتر بوو،
 شه نده زور هه لده سووړا و زگی ئه و عه شیرته - عه شیرتهی مهنده شی
 تیر ده کړد.

دهقی پیروزی عه هدی عه تیق ده فهرمی: «ئوه حکمه تی خوايه؛ پرز
 و پوزی ده هنده ئه لایه، سه ری بښ پوزی له ژیر خاکیه. كه س به شی
 كه سی پیناخوړی، شه نده و مهنده هه ر دووک کاریان ئه کړد و نانیان
 ئه خوارد و براده رانه رایانته بوارد...»

له کتبه کونیکا نووسراوه: کابرای دووهه میان كه نه زهوی و زاری
 بوو، نه جووت و گای بوو، نه ژن و مالی بوو، خوازینی کیژی کابرای
 يه که میانی کړد كه هه ر له هه وه لړا هم ژن و منالی بوو، هم گه پراوه تر
 بوو، هم کارنه که تر بوو، هم خاوه ن عه شیرتهی پهش و پرووت و
 برسی و توونی و نانخور و جيگر بوو.

دهقیکی دیکه ی عه هدی جه دید ده فهرمی: «كه کابرای دووهه میان
 (شه نده) هاته خوازینی کیژی کابرای يه که میان (مهنده)، مهنده نه یکرده
 نامه ردی و وتی: چاره نووس به دهست خوايه، ئهوی خوا ئه یکا هه ر وایه.

لە لای خوا فەقىر و دەولەمەند و دارا و نەدار و پیر و جوان و كورد و عارەب وەككوىەك وایە... ئەوا من كە مەندەم، خاوەن زەوى و زار و جووت و گا و سەررەت و سامانم، خاوەن ژن و مالا و منال و تايەفە و عەشیرەت و دەست و پێوەند و دەسەلاتم، ئەم كێژەى خۆم، ئەم پارەى دال و ئەم جگەرگۆشە خۆشەويستەم دەدەم بە (شەندە) كە پروت و رەجالە، سەلت و قولتە، بى سەررەت و سامانە، بى مال و حالە، بىكەس و كار و تەنباالە. بەلام مەرجمان بەو مەرچەى لە خۆمى دور نەكاتەو، ئاخە ئەم جگەرگۆشەيەمم زۆر خۆشەوئى، بە بى ئەم ريشەى دال و بەندى هەناوهم تاقە چركە و خولەككە لەسەر دارى دونيا هەلناكەم. ئەم كێژەم دەدەم بە شەندە، بەلام دەبى هەتا مابم لەسەر دارى دونيايە، لىم دور نەكەونەو تە پۇحم لەبەردايە. دەستى كێژم بە دەستەو بى، چاوم لە چاوى بى، قەدوبالاي هەر لەبەر چاوم بى، ئاخە شەندە گيان خۆ تۆش نە ژن و مالىكى دىكەت هەيە، نە كار و كەسب و زەوى و زار و جووت و گای وات هەيە، نە بنەمالە و خزم و كەس و عەشیرەتت هەيە، دەيجا لەگەل خۆمدا لە شانى خۆمدا بمىننەو. لەبەر خۆشەويستى كێژەكەم و لەبەر دۇست و ديوناسى تۆ، زەوى و زار و جووت و گا و دەغل و دانى خۆت و نەو و نەتيجەت لەسەر من و نەو و نەتيجەى من هەتا دونيا لەسەر شاخى گا بى و گا لەسەر پىشتى ماسى بى و ماسى لە نىو زەريا بى...

كەسىك لە لايەنگرانى دەقە پىرۆزەكە دەفەرمى: سەرى بى پۇزق و پۇزى لەژىر خاكايە، پۇزق و پۇزى هەر لە لاي خوايە، لە تۆ هيممەت و لە خوا بەرەكەت. ئەم دوو كەسە بە بى ناو و نيشانە، بوون بە شەندە و مەندەى نىو دارى ئەم جيهانە. پىكەوە بوونە خەزور و زاوا، پىكەوە كارىان كرد لە سەر زەوى خوا، ئەوى خوا كىرەبووى بە قسەم، پىكەوە دەيانخوارد و پىكەوە دەژيان و شاد و رازى بوون، دونياش كەولەنانىكى گەورەيە، خوا رايخستووە بۆ هەموان، بەشى هەموانى تيايە...

منیش دهلیم بهم پییه، بهم حیساب و کیتابه، ئهم مه رجه بووه نه ریت له نیوان کابرای دووه مدا که ههر له هوه لپرا نه ژن و مالی بوو، نه زهوی و زار و جووت و گای بوو، له گهل کابرای یه که مدا که ئه ویش له سه ره تادا تاقه ههر منال و رهش و پروت و نانخور و جیگری زور بوو و ده بایه به کار و تیکوشانی له پاده به دهر زگیانی تیر کردایه، که چی خوی ته مه ل بوو، ته وه زهل بوو، کارنه کهر بوو، به لام لیژان بوو، قسه زان بوو، ته پراح بوو، گورگی دونیادیده بوو، گه پراوه بوو، به ته مه ن بوو، دونیای زور دیبوو، سارد و گهرمی رۆژگاری چه شتبوو، سه رما و گهرمای زور دیبوو، وهک ده ولته و بوو که رویشکی به عاره بهی دهگرت، داهاتی رهنج و تیکوشانی دیترا نی به تالان دهبرد.

بهم پییه، شه ندهش بووه خاوه ن ژن و مال و منال و نه وه و نه تیجه و تروته ویله و تایه فه و عه شیر، بووه کریکار و په نجبه ر و کاسبکار و نوکهری ئه و کابرایه ی که پیکه وه هاتنه ئهم ولاته و له سه ره تادا که هاتنه ئهم ولاته، ههر دووک وه کوو یهک و بوون، یانی پروت و ره جال و برسی و توونی بوون، به بی زهوی و زار و جووت و گا بوون، به بی سه روهت و سامان بوون، به بی ده سه لات و ئاغا و نوکهر بوون، وه لحاسل وه کوو یهک و بوون. که چی له ئاکامدا، له سایه ی قسه زانی و لیژانیدا، مه نده و توره مه ی بوون به مالی بابه گه وره؛ له سایه ی شان و بازووشدا، شه نده و توره مه ی بوون به چووک، بوون به خوش نشین و کریکار.

به لام ئهم پۆمانه دوور و درێژه، سه ربوورده یه کی راست و درووسته، ههر کهس ههر چی ده لی ده با بیلی. له پاش مه نده و شه ندهش کیژ و کوپانی کابرای دووه م بوون به کریکار و نوکهر و په نجبه ری کیژ و کوپانی کابرای یه که م که ئیستا ئیدی زهوی و زار و جووت و گا و دهغل و دانی باشیان بوو، دارستان و عه شیرت و ده سه لاتیان بوو.

ئەو پۇمانە دوور و دريژەي كۆتايى نايە و نايە و... نا ۳۱

دەقە پيرۆزەكەي عەھدى عەتيق دەفەرمى: «سەرەتا وشە بوو، وشە لاي خوا بوو، وشە خوا بوو»، پياو دەبى ليزان بى، كارزان بى، قسەزان بى، جا با بزەنم چۆن نابى بە مەندە...»

دەقە پيرۆزەكەي عەھدى جەديديش دەلى: «ئەگەر مەندە ژنى ھەيە و مالى ھەيە و منالى ھەيە و كار و كاسبى ھەيە، شەندەش ژنى ھەيە و مال و منالى ھەيە و كار و كاسبى ھەيە. ئەي بەس شەندە چى كەمتەرە لە مەندە؟»

منيش دەلىم ئەمە ريوايەيە، ميژوود، نەقلە، ھەرچى ھەيە دەبى ليكدريژتەو، دەبى بگوازريژتەو. بەلام ئەمە پۇمانە و ئەم پۇمانە دوور و دريژە، ھەر دريژەي ھەيە و دريژەي ھەيە و كۆتايى نايە و نايە و نا.....!!

بهردهوان

دهلیم: نازانم له کویوه دهست پی بکه‌م!... با له پیشدا ئه‌وهم وتووبی، من که ئه‌م نه‌قله ده‌گیرمه‌وه کویخای ئه‌م گونده‌م، ته‌مه‌نم له په‌نجا سال تیپه‌ریوه و به‌ره‌و شه‌ست سالان ده‌چم، ده‌یجا خو خوا نه‌خواسته، به‌ریشی سپییه‌وه درۆتان بو ناکه‌م... مه‌رج بی به‌مه‌رجی پیاوان درۆم به‌زماندا نه‌یه‌ت. ئیوه‌ پرسیاری سو‌ی عه‌زیزتان کرد و منیش باسی ئه‌وتان بو ده‌که‌م.

ئه‌وا ده‌لیم: ئه‌و پوژده‌ی ژنه‌ قه‌ره‌جی‌کی ره‌ش ئه‌سمه‌ری په‌زاسو‌وکی خوین شیرینی به‌ژن و بالا ده‌سته‌ی فالگر هاته‌ گونده‌که‌مان و وه‌کو کوره‌ جه‌حیله‌یه‌کی ده‌نگ خو‌شی له‌ خو‌ بایی، ده‌نگی لی هه‌لبری و هه‌تا هی‌ز و توانای بو‌و تی‌ی چریکانه‌: «فالگرمان فالان ده‌گرمه‌وه، سهر بو‌وردان ده‌خوینمه‌وه، سهر‌گوره‌شتان ده‌گیرمه‌وه، چاره‌نوسان پیش بینین ده‌که‌م»

له‌گه‌لکو‌و زایه‌له‌ی ده‌نگی ژنه‌ به‌ر مزگه‌وت و نی‌و گوندی شله‌قاند، زو‌ری پی نه‌چوو چاو‌م به‌ سو‌ی عه‌زیزی میره‌مالی به‌سالا‌چو‌وی پیاو ماقو‌ولی گونده‌که‌مان که‌وت که‌ چو‌ن به‌ را‌کردن و هه‌له‌داوان خو‌ی گه‌یانده‌ به‌ر ده‌ستی ژنه‌ قه‌ره‌ج و نو‌وزاندی و لا‌اوه‌: «کچی خاتو‌ون وهره‌ تو‌ بی و تو‌ جوانیت، تو‌ دین و ئیمانیت، تو‌ بی و تو‌ خوا‌که‌ت و تو‌ مه‌رگی ئازیز و خو‌شه‌ویستت، له‌ به‌ری ده‌ست و نی‌و چاو‌انم بر‌وانه‌، جوان ئه‌و خه‌ت و مه‌ته‌ی بخوینمه‌وه. جوان سهر بو‌ورده‌ و چاره‌نو‌وسم لیک بده‌وه و بزانه‌ به‌رده‌ نو‌وسه‌که‌ ده‌ده‌و‌زمه‌وه؟ ئه‌و به‌رده‌ نو‌وسه‌ی

بيست سى سال له وه پيش ژنه قهرهجيكي زانا پيى و وتم دهبى به شوينيدا بگهړيم و دهست بهردار نه بم، تاكو د هيدوزمه وه» و هلا له گه لكوو سوئى عه زيزم ئاوا شيت و شهيدا و بى قهرار بينى، بوم دهر كهوت چما قسه ي ئه م ژنه جوانكه يه بو هه موو كه س لاف و گاف و شات و شووت بى، بو ئه م سوئى عه زيزه كه لامى كتيبى پيروزه. به لام كار ه ساتيك بو ئه م پيره ميړده مير ه ماله ي گونده كه مان ده خولقيني و دوو چاري پووداويكي ئه فسوناوى دهكات كه گشتى ژيانى دهكات ه ته خته ي سهر ئاو و كار ه سات و هو كار ه كه ي نه له مړودا و نه له سبهيدا و نه دواتر يش بو كه س ليك نادريته وه.

ئه وا ده ليم: ئه و پوژه تا ئيواري ژنه قهرجى به بالا دهسته ي، به رهنك و پوو ئه سمه رى، به خولق و خوو خوين شيريني رها سووك له نيو مه يانى بهر مزگه وت و له كووچه و كولاندا فالى گرته وه و نوو شته ي نووسى و سهر بووردانى گيړاوه و چاره نووسانى پيش بينين كرد و قول قول پوول و پاره ي له قوونى خه لك دهر هينا و خنيه نيو باخه ل و نيو سنگ و مه مكولانيه وه. من ده ليم مه مكولان و تو شتيك دهبيسي، به لام مه مكولان چ مه مكولانيك بوو؟ ئه و جووته زهرده بهيه ي له سيوى لوبنانى ئامال زهر دتر بوون و له بنه توورى سهره تاي پاييز سپى و سفت و توند و تورتر بوون و ئه و پوژه كارى منيان كر دبو ه ئه وه ي له ملاو ئه و لا، له بهر مه يان و له كووچه و كولاندا يان وه شوين ژنه قهره ج كه وم يان له شانى دانيشم و تكا و رجاي لى بكه م هه موو جار ي كه پووليان تى داوى كه ميگ يه خه و بهر وكي زياتر ئاواله كات و جوانتر مه مكولانى بهر سهران و سه ياحه تى چاوانم بخات و جار و باره چهن د سكه يه كي قهره پوولم له قوونى دهر بينى.

ده ليم: باوه كوو سوور سوور دهمزاني ئه و سهر بووردوه و چاره نووسه ي باسى لى دهكات هه مووى فې و فيشال و جهفه نكيكي له خورايى مايه پوچ و بى بناغه يه كه له زارى ژنه قهره جيكي رها

سووکی، خوین شیرینی رهش ئه سمه ری، به ژن و بالا دهسته ی بریک سووک و چرووک دیته ده ری، به لام به هیچ زمانیک ئه و خه لکه م بو حالی نه ده کرا که پوول و پاره ی خو یان نه که نه کوته کاغه زیکی بی بایه خ و نه بیارینن به سهر ژنه قهره ج دا، ئه و هم بو نه ده کرا هیچ، چونکه گیروده و ئالوده ای سنگ و بهرؤک و بهرگه ردن و مه مکؤلانی ژنه قهره ج بووم، و به ته ما بووم جاره و باره بریک زیاترم بو وه در خا و پی نیشانم بدات دهیجا ها کا چاوم به که سیک ده که وت که له دووره وه به ره و ژنه ده هات فالی پی بگریته وه، ژنه م حالی ده کرد و به په له پهل بریک له سه ربورده ایم بو ژنه ده گپراوه تا قسه کانی له راست بچیت و بو خو شم له لای شیرین بم.

ئه وه ده لیم: له لایه کی دیکه وه جار و باره ش که ژنه قهره ج له به ری ده ست و نیو چاوانی ئه م و ئه و خورد ده بو وه تا کو له و خه ت و مه ته خپچ و خواره دا سه رهنده ری نه هی نی ژیان یان بکات و بو یانی باس بکات ئه وه نده ی به سه ر و ده ست و چاو و برو به خه لکه که م ده ووت نه که ن، نه که ن، پوول و مالی خو تان مه که نه کو ش و باخه ل و گیرفانی ئه م ژنه درو زن و ده ست و گو ی بره وه به لام چما بو م حالی ده بوون و چما که س به قسه ی ده کردم؟!

هه یه و، هه یه و، من ده مووت نی ره و خه لک ده یانوت ده یدو شین، من چیم ده وت و خه لک چیان ده کرد به فال گرته وه و پول وه شان کردنی ئه م ژنه. دیسانه که ئه مانه هه مووی له لایه ک و شیت و شه یدا بوونی سو ی عه زیزی پیری میره مالی ئاخر شه ری فالان فالان شوده له لایه کی دیکه.

ده لیم: نازانم بلیم چی! نه حله ت له شه یتان، هه ر ئه وه نده ت ده دیت له و لاوه ده هات و نیو ساعه ت له به رام بهر ژنه را ده و ستا، سه رنجی ژنه و هه موو ئه و که سانه ی دها که ده هاتن و و فال و تاله یان ده گرته وه، بگره بتوانم بلیم بریکیش سه ری له م فر و فی ل و درو ده له سانه

دهرهیتابوو، ته نانهت له وهش ئاگادار ببوو که ئهوا له نیوان من وژنه قهره جی پهزا سووکی خوین شیرینی به ژن و بالا دهسته ی پهش ئه سمه ری بری سووک و چرووکدا کهینه و بهینه یه که هیه و سه بارهت به مشته ری به مشته ری شتیکی بو دهرکتیم و ئه ویش هه موو جاری گه رد ن و سنگ و مه مکولانیم به بهرچاودا دهخشینی و سه مایه که به مه مکولانی دهکات و بریچار سکه یه که دوانیشم له قونی دهردینی.

دهلیم: با وهکو ده بایه زور پیرانه و ژیرانه هه موو ئه م گالته و گه پ و گه پچاره له لای به زمه ساتیک بی و بپرابر کلکی خوی به ته پکه و ته له وه نه دات، که چی له گه لکوو بریک دور و به ری ژنه چول دهبوو، سو ی عه زیزی به سال اچووی خه ره فاوی پیری ئاخر شه ری فلان فلان شوده، زور شیت و شوورانه ده هاته پیشی، ئه سکیناسیکی شینی شه قی ده نایه مشتی ژنه قهره جه وه و دیسانه که وهک هه تیووی باوک مردوو دهستی ده کرد به تکا و ره جا و لالانه وه و پارانه وه: «کچی خانم تو بیت و تو ئه و جوانیهت، تو بیت و تو گیانی ئازیز و خوشه ویستت، تو بیت و تو خوا و پیغه مبه ر و دین و ئیمانته، جوان له نیو چاوانم بروانه و له خهت و مه تی به ری دهستم خورد به وه و شتیکم لی روون که وه، توغا بزانه ئه م بهرده نووسه ده دوژمه وه که بیست سی سال له مه وه بهر ژنه قهره جیکی زانا پی می ووت ده بی به شوینیدا بگه پیم و ماندووم نه بم و سارد نه بمه وه چونکه له نیو چاوانم نووسراوه ده دوژمه وه و بو خوم و ههوت پشتم و تر و ته ویله م پی خه نی ده بین. خاتوون وهره و تو گیانی خوت و گیانی ئازیز و خوشه ویستت بزانه ده توانی جی و شوینی ئه م بهرده نووسه م به گویدا بچرپینی، تاله مه زیاتر وه یلان و سه رگه ردان نه بم».

دهلیم: ئای چ پیکه نینیک گرتبوومی و چ به زمه ساتیک له نیو دل و دهرووندا ساز ببوو! کوربه ئاخر پیری خه ره فاوی ئاخر شه ری فلان فلان شوده، دایکت چاک باوکت چاک چما ئه م ژنه قهره جه پهش ئه سمه ره

خوین شیرینه سووک و چرووکه بزانی خهزینه و گهنج و ژیر خاکی و بهرده نووس له کؤیدایه بؤچی بؤ خووی نایدوزیتوه و خووی لهم سوک و چروکی و سر و سوالکهری وهدرکا و دهرک کردنه پزگار ناکات، که ئه وهتانی سهعاتی سی چوار جار بؤ سکهیه کی قهره پوول سنگ و مهکولانیم به بهر چاودا دهگپړی و سهمایان پی دهکات، بؤ چی به توی دهلی تاکوو هوت پشتت و تر و تهوئلهت پیی خهنی بن؟!

دهلیم: هاكا سووی عهزیز ئاوا شیت و شورانه دهپاراو و دهلالاو و داوای یارمه تی و پینوینی له ژنه قهره ج دهکرد، هیندهم قین و رق هه ستابوو له وانه یه بلیم شیرى زولفه قاریش نهیده توانی دلویه خوینیک له له شم داچورپینی و هاكا به موره و خیس و چاو و برق هه لته کاندن نه متوانی پیری خه ره فاوی ئاخرشه پ حالی کهم، له داخانا دراویکی رهشی ئاسنینی بی بایه خی دیکه م له بهر چاوی سووی عهزیز هاویشته کوشی ژنه وه و داوام لی کرد مهکولانی ته واو له مه مکبه ند دربینی و جاریکی دیکه ش به بهر چاواندا سه مایه کیان پی بکات، زیاتریش مه به ستم ئه وه بوو کابرای به سالچووی ئاخرشه پ به چاوی خووی ئه م به زمه سات و کهین و بهینه ی نیوان ئیمه ببینی و بوی دهرکه وی که ئه م فالگره گه پریده یه قهره جیکی سووک و چرووک زیاتر نیه و که شف و که راماتی نیه و ناتوانی جی و شوینی خهزینه و بهرده نووس بو ئه و ئاشکرا کات.

دهلیم: باوه کوو ژنه قهره جی رهش ئه سمهری به ژن وبالا دهسته ی خوین شیرینی رهزا سووکی گه پریده تاقه بؤ قهره پوولیکی بی بایه خ سنگ و مهکولانی له هه موو که ره تی زیاتر و دلاوتر بؤم ئاواله کرد و له هه موو که ره تی زیاتر به بهرچاوه چنوک و برسیه کان و به بهرده م و لیوه ئاوه تی زاوه کاندما سه مای پی کردن و وه ئامان له رزانه ی خستن و ته نانه ت دهسته مو بوونی خووی بؤم دهربری، به لام سووی عهزیزی میره مالی خه ره فاوی پیری ئاخر شه پی فلان فلان شوده هه ر له جیهانی خهون و خه یاله کانی خویدا بوو و له وه خه ره فاوتر بوو سهره ندهری

پاستى كارى من و خۆى و ژنە بكات و ھەر ولامى پرسىيارەكەى خۆى دەويست.

دەلیم: ژنە قەرەجى گورگى باران دیدەش نەيكرده نامەردى و دوو سى جار ئەسكىناسەكەى پى زیاد كرد و لە پاشان زۆر ئاسايى دەستى بەرەو تەپۆلكە توورەكە رېژەكەى شانى گوندىكەى خۆمان راداشت و وتى: «ئەى پىرى مىرەمالى جىهان دیدەى فرەزان، من كەس نىم و ھىچ نىم و ھىچ نازانم، بەلام بەم دەم و زارەو لە لايان سۆماى گلنەن و بىناى چاوانەو پىت رادەگەيەنم: تو ھەلبۇزاردراوى بۆ ئەوئەى بە پلە و پاىەى بالا بگى و مال و سامانى بى ئەندازەت دەس كەوئ، دەسا دەبى ھەموو شەوان لە پاش مال خەوتنان لە ھۆ تەپكە توورەكە رېژەدا پىاسە بكەى و لاق بە عەرزىدا بكوتى و ھەست راگرى، ھەر كوئ پى بۆشايى و رەھەندە و رەھۆلە بوو بىكۆليەو و خاتەر جەم بە، بە مەبەستى خۆت دەگەى و خەزىنە و بەردەنوسى خۆت دەدوزىەو و خۆت و مال و مندال و نەو و نەتىجە و تەنانەت ھەوت پىشت پى خەنى دەبن. جا پىاوم دەوئ ناھومىد و ماندوو نەبى، بابزانين چۆن بە مرادان ناگات...».

منىش دەلیم: جا پىاوم دەوئ لەوئ بايە و سۆى عەزىزى دىبايە كە چۆن وەكوو شىت و شووران، بە ھەلەداوان و راكردن بەرەو تەپۆلكە توورەكە رېژەكە رايكرد، ھەتا بۆ دۆزىنەوئ خەزىنە و بەردە نووسى شانس و بەختانى خۆى تاقە ساتىكىشى كات بە فېرۆ نەدايى.

ئەوا دەلیم: نىشانم بەو نىشانەى، ھاكا پىرى خەرەفاوى ئاخەر شەر رايكرد و تەماشام كرد كەس بە دەور و بەرى ژنە قەرەجى بە بەژن و بالا دەستەى، بە رەنگ و رۆ ئەسمەرى، بە خولك و خوو رەزا سووك و خوئىن شىرىنى برى سەلئەو نەماو و لە كۆلانە تەنگە بەرە چۆل و ھۆلەكەى مالە خۆمانداين، زۆر بە دل ئاوايىەو ئەسكىناسىكى شىنى شەقم پى نىشان دا و پىموت: «ھۆ كىژە قەرەجى بەژن و بالا دەستەى

خوین شیرینی رهش ئه‌سمه‌ری په‌زا سووک، کیژی وهره‌و له بهر جوانی و کولم و لیوان و گهردن و مه‌مکولانت مرم، ساله وختیکه ژن مردووم و بیوه پیانم، ئا ئه‌م دهرکه زه‌لامه ماله خوته، خانم و خاتون به و له گه‌لمدا وهره با برۆینه ژوره‌وه و ئه‌مشه‌و میوانی ئه‌م ئه‌وینداره برینداره‌ی خوته به، مه‌رجم به‌و مه‌رجه‌ی له گوشت و پلاوت گرم و به پوول هه‌لتکیشم. پيش‌ت خوشت بوو کفته و شورباویکی چه‌ور سازده‌که‌ین، شورباوه‌که‌ی هه‌ل ده‌قورپنین و کفته‌که‌ی لیك راده‌کیشین! مه‌رجمانم به‌و مه‌رجه‌ی تا پوژی پوون له بری هه‌ر گورز و گه‌لایه‌کی شینی شه‌ق شاباشی سمت و ساتان و گه‌ل و گوانان و سنگ و مه‌مکولانت که‌م.»

ئه‌وا ده‌لیم: ئای مه‌خابن جا چ فایده و که‌لک و قازانجی، خو سو‌ی عه‌زیز تا‌قه ئاورپکی نه‌داوه هه‌تا چاوی پی بکه‌وی و بو‌ی دهرکه‌وی چون ژنه فالگری گه‌ریده‌ی سه‌لیته له خوشتی ئه‌و گه‌لا شینانه لیکاو له دهم و زاریه‌وه شو‌ر بو‌وه‌وه و هه‌ر گرشه و ورشه‌ی چاوانی ده‌هات و به‌له‌نجه‌ی کو‌تر و به‌په‌وتی که‌وی خو‌ی له ده‌ستم راپسکاند و به‌راکردن و هه‌له‌داوان خو‌ی کرد به‌هه‌ساره‌که‌مدا و به‌وه‌نده‌ی یه‌ک و دوو خو‌ی گه‌یاند ده‌یوه خان و خه‌ریکی سه‌ماوه‌ر هه‌ل کردن و ساز کردنی دام و ده‌زگای شی‌و و به‌زمی شه‌وی بو‌و.

ده‌لیم: که رینوینی ژنه قه‌ره‌جم کرد تا چی بکا و چی نه‌کا و جی و شوینی هه‌موو شتی‌کم بو‌ دیاری کرد بو‌ خو‌م گه‌رامه‌وه مه‌یانی به‌ر مزگه‌وتی نی‌و دی و له‌گه‌ل پیاواندا وه‌کوو پوژان کردمه جه‌فه‌نگ و قسه و باس و پاش سه‌عاتیک و له دو‌وای ئه‌وه‌ی نو‌یژی شی‌وانم له‌گه‌ل دهر و دراوسی و مه‌لا و سو‌فی‌دا به‌جه‌ماعه‌ت ئه‌دا کرد، زور ئاسایی و وه‌کوو هه‌موو پوژیکی دیکه به‌ره‌و مال بو‌ومه‌وه.

دیسان ده‌لیم: نیشانمان به‌و نیشانه‌ی ئه‌و شه‌وه تا پوژی پوون خه‌و له چاوم نه‌گه‌راوه و هه‌تا توانیم سمت و ساتانی ژنه قه‌ره‌جم

هه‌لگۆفی و مه‌مکۆلانیم هه‌لگۆشی و لێو و کۆلمان و به‌ر گه‌ردنیم
 ڕامووسی و پینچ شه‌ش چه‌لانم به‌ نیوگه‌لی سه‌لیته‌ی گه‌پیده‌دا کرد و
 ده‌مه‌و به‌یانی زۆر زوو له‌ پاش ئه‌وه‌ی تاقه‌ دوو گه‌لای شینم دایه
 ده‌ستی، تا پشت ئاواپی به‌ریم کرد و ڕیگه‌ی ئاواپی ژوورووم پێ نیشان
 دا و بۆ خۆم به‌ ئه‌سته‌غفورهللا، ئه‌سته‌غفورهللا ڕووم کرده‌وه‌ حه‌وز و
 ئاوی به‌ر مزگه‌وت و خۆم له‌ ئاو هه‌ل کیشا و غوسلی ناپاکیم له‌ خۆم
 ده‌رکرد، هه‌تاکوو نوێژی به‌یانیم قه‌زا نه‌بی و له‌ پاش ئه‌م گشته‌ به‌زم و
 ڕه‌زمه‌ به‌ره‌ و مال بوومه‌وه‌ تاکوو سه‌رخه‌ویک بشکینم.

ده‌لیم: ئه‌و ڕۆژه‌ی ژنه‌ فال‌گری گه‌پیده‌ی سووک و چرووکی سه‌لیته
 هاته‌ گونده‌که‌مان و وه‌کو کۆرپه‌ جه‌یل‌یه‌کی ده‌نگ خۆشی له‌ خۆ بایی،
 ده‌نگی لێ هه‌لبه‌ری و تی‌ی چریکاند: «ئای فال‌گرم، فالان ده‌گرمه‌وه‌،
 سه‌ربووردان ده‌خوینمه‌وه‌، سه‌ر گۆرپه‌شتان ده‌گی‌رمه‌وه‌، چاره‌نووسان
 پیش بینین ده‌که‌م...» چما ئه‌م قسه‌ له‌ بۆ هه‌موو که‌س فر و فیشال و
 درۆ و ده‌له‌سان و گه‌پجار بوو، به‌لام بۆ سو‌ی عه‌زیزی به‌ سال‌اچووی
 میره‌مالی هه‌ناسه‌ ساردی چاره‌ره‌ش که‌لیمه‌ی کتییی پی‌روژ و وته‌ی
 زانایان و فره‌زانان بوو و سو‌ی عه‌زیزی پی‌ری ئاخ‌ر شه‌ری فلان فلان
 شوده‌ هی‌نده‌ شیت و شوورانه‌ به‌ بی‌ قه‌رار پوول و پارهی کرده‌ کۆشی
 سه‌لیته‌ی گه‌پیده‌وه‌ و تکا و په‌جای لیک‌رد ته‌لحه‌ی له‌ بۆ بگریته‌وه‌، چما
 که‌س بۆی نه‌چوو و نه‌یزانی ئه‌م وته‌یه‌ چی به‌و کابرایه‌ ده‌کا؟ من سوور
 سوور وه‌کوو ڕۆژی ڕوون لام ئاشکرا بوو ئه‌م کابرا خه‌ره‌فاوه‌ له
 خۆشی ئه‌م قسانه‌ چی به‌ سه‌ر خۆی دینی...

ئه‌وا من ده‌لیم: سێ شه‌و دوواتر، له‌ نیوه‌ی شه‌ویدا، یان بگره
 بتوانم بلی‌م شتیک به‌ر له‌ تاریک و ڕوونی به‌یانیدا سو‌ی عه‌زیزی که‌ به
 خۆی نه‌راندی و له‌ نیو گریان و گابۆر و پارانه‌وه‌دا، زایه‌له‌ی شین و
 گابۆرکه‌ی به‌ جارێ گونده‌که‌ی وه‌ک گۆمیکی بۆمبای ئه‌تۆمی تی‌به‌هاوی،
 شله‌ژاند و شله‌قاندو و له‌ هه‌موو مالانه‌وه‌ گو‌ییان له‌ ده‌نگی بوو:

«ئەى داد، ئەى بېداد، تۇغا دا وەرن خزمينه، برادەرينه، ئاى له من، ئاى له من، ئاى له منى رهنج به بادی، رهنج به خەسارى، پېرى پشت شكاوى لى قەماو! تۇغا خزمينه و برادەرينه بگەنه هانام. قەت بۆچى له ماله خۆتدا، له نيو جى و بانى خەويدا، مار به كورتهوه بدات و كورپى مارانگازت له بهر چاوى خۆت، بهژن و بالايى جوانى سارد بېتهوه و چیت له دەست نيه. دا تۇغا برادەرينه، خزمينه بگەنه هانام و يارمه تيم بدن تۇغا ئيوه بلين چى بكم و چ كەردەن بم؟...»

من دەلیم: به لام ئەوه هەر من بووم كه سوور سوور دەمزانى ئەوهى پېرى ئاخىر شەپى خەره فاوى فلان فلان شوده دهيلى و ئەم قسه يه بۆ خەلكى گونده كهى دهگيرتهوه، وانيه و هەمووى درۆ و دەله سەيه و ئەو گەنجە بالا بەرزە جوانچا كه قارەمانه به هەر دەردىك چووبى و له هەر كوئيهك گيانى پاكي له كووله كهى رۆجى دەرچووبى له مالى خوياندا نەبووه و قسه كه وا نيه...

ديسانه كەش دەلیم: هاكا سى چوار شەو له دواى مەرگى يەكهەم كورپى سووى عەزىزى ميرەمالى به سالانچووى چاره رەشى هەناسە سارد، هەميسان له نيوە شەودا يان شتيك بەر له تاريك و پرونى بەره به ياندا زايەلەى دەنگى پېرى خەره فاوى ئاخىر شەپ بۆ له جار دانى مەرگى دووهەم كورپى خۆى بەرز بووه، هەر له و كاتەدا كه سووى عەزىز بەيت و حەيران و بالۆرهى تيكەل دەكرد و نەيدەزانى چۆن و به چ زمانىك به سەر كورە ئازىز و خۆشەويست و جوانە مەرگە كەيدا هەل بللى و هەموو خەلكى گونده كەش و پراى ئەو شين و گابۆر و قور پتيوانيان بوو، سوور سوور وەكو رۆژى پروون دەمزانى ئەم قسه وانيه و كورپى سووى عەزىز به هەر دەردىك چووبى لاديوارى به سەر دا نەپوخاوه و بەم دەردە نەچوه.

دەلیم: دەبى تاوانى ژنە قەرەجىكى رەش ئەسمەرى بەژن و بالا دەستەى خوين شيرىنى رەزا سووك بى كه وەكوو فالگريكي گەپيدە

دهكه ویتته جهوله و شار به شار و گوند به گوند فالان دهگریته وه و سه ربووردان دهگریته وه و چاره نووسان پینش بینین دهکا و خولیا و خهونی رهنگاوهرنگ له دل و دهروونی زور کهساندا پیک دینن و دهیا ن و سه دان زهلامی وهکوو سووی عهزیزی به سالآچووی میره مالی پیاو ماقولی گونده کهی ئیمه شیت و شهیدای دۆزینه وهی بهرده نووسیک دهکات که به خهیاڵ بایه خ و پوول و پارهی فروشه کهی خوی و مال و منال و ته نانهت پشتا و پشتی خهنی دهکات و له بۆ بهدی هینانی ئهم خهون و خولیا به ئاوا به سه ر خوی دینن و ده بیتته سووی عهزیزی پیری خه ره فای ئاخر شه ری فلان فلان شوده و ته نانهت له پاش ئه وهی دوو کوپی لاوی لیها تووی، خوی و ته نی: (مه ل و مه لایکه و قاره مان) به گولله وه ده نی، دیسانیش و هه میسان له پاش مه رگی دووه م کوپی دهس به ردار نابئ و جاریکی دیکه ش له نیوه شه ودا یان شتیک به ر له تاریک و روونی به ره به یاندا خوی ده گه یه نیتته پشت بلیندگۆی مزگه وت و ئاوا له بانگ و سه لا ده دا:

«ئه ی داد، ئه ی داد، ئه ی بیدا، هه ی وهی له منی پیری لیتقه و ماوی هه ناسه ساردی چاره په ش، چۆن بوومه پیری ئاخر شه ری بکووژی سی کوپانم و چۆن نه یامهت و نه هات و قوورت و کهند و کوسپان ده رکیان پی گرتووم و کاره سات له پشت کاره سات و نه هات و نه یامهت و قوورت له پاش نه هات و نه یامهت و قوورتان به سه رمدا ده بارن. ئه ری توغا خزمینه، براده رینه پیم بلین چی بکه م له سه ر ئهم داری دونیا به؟ قهت بۆ چی له پاش مه رگی دوو مه ل و دوو مه لایکه و دوو قاره مانم، شه وئ له نیوه شه ودا سینه م کوپم له نا کاو خو بکا به مالیدا و من له تاریکاندا وازانم ئه مه خراپکاره و له بۆ خراپه هاتووه، ده جا هه لکیشیمه خه نجیریکی ده بانن که ده مه کهی جه وه ره ی لی ده بارن و له چاو چوو قانیکدا دل و دهروونی شه قار شه قار که م و هیه تاقه ئاهیکی بۆ هه ل نه کیشری.

هه‌ی داد، هه‌ی داد، هه‌ی بیداد، وه‌ی له منی پیری پشت شکاوی ئاخر شه‌ری ليقه‌وماو... سنی مه‌ل و سنی مه‌لايکه و سنی قاره‌مانم پۆ. قه‌ت بۆ چی سنی کورانه‌م له به‌ر چاوم له خويندا بگه‌وزيڻ و له‌شيان سارد بيته‌وه‌و نه‌توانم تاقه‌ که‌لامیکيان له‌گه‌لدا بدوييم و هه‌ر له به‌ر چاوی خۆم له باوشي خۆمدا گيانيان ده‌رچی. ئه‌ی داد، ئه‌ی داد، ئه‌ی بیداد، وه‌ی له منی ره‌نج به‌ بادی ره‌نج به‌ خه‌ساری پیری په‌که‌وته‌ی ئاخر شه‌ری ليقه‌وماو... وه‌ی، وه‌ی وه‌ی...»

ئه‌وا ده‌لیم: خه‌تی خوار هه‌ر له ژيڤ سهری گای پیردایه! خۆ من ئه‌وهم نه‌ووتوه، قه‌سای ئه‌م‌پۆ و دۆینی و پارو پیراریش نیه‌ و‌زۆر له قه‌دیمه‌وه ئه‌مه‌یان وتوه، ئاخه‌ چما سو‌ی عه‌زیزی میره‌مالی به‌ سال‌اچووی پیاوماقوولی ئه‌م گونده به‌ سهری پیری له‌ونی لای گۆر‌ابوو و ببوو پیریکی خه‌ره‌فاوی ئاخر شه‌ری هه‌ناسه‌ ساردی چاره‌ره‌ش، ده‌یجا خۆ ئه‌م هه‌موو که‌یخودا و ریش سپی و پیاو ماقوولی ئه‌م گونده شیت نه‌ببوون و عه‌قلیان نه‌گۆر‌ابوو و ریشیان له‌ ئاشی سپی نه‌کردبوو، ئه‌ی بۆچی له‌ پاش ئه‌وه‌ی دوو کور‌ه‌ لاوی کاکۆل زی‌پینی به‌م چه‌شنه‌ و له‌ سه‌ر هیچ و پوچ و به‌ چه‌شنیکی جیی گومان تیدا چوون، ئه‌ی له‌به‌رچی که‌یخودایه‌کی پیاو ماقوولی ریش سپی ئه‌م گونده نه‌چوو یه‌خه‌ی سو‌ی عه‌زیز بگرئ و پنی بلن: «کور‌ه‌ بابم سو‌ی عه‌زیز، خۆ وا نابئ، ئه‌م گه‌نجه به‌ بی تاوانانه‌ بۆ ده‌نیی به‌ گولله‌وه‌؟ ئه‌رئ سو‌ی عه‌زیز بۆچی به‌ شوین پر و پوچ و نه‌دیده و نه‌شنفته که‌وتوو و ئه‌م تفلا‌نه‌ بۆ چی یه‌که‌ به‌ دوا‌ی یه‌که‌ دا ده‌که‌یه‌ قۆچی قوربان؟ به‌ کام گونا‌ه و به‌ کام سه‌زاو و به‌ کام تاوان؟ کور‌ه‌ مال کاول عه‌قلداری گونده‌که‌ ده‌زانن وه‌کوو تۆ ده‌لینی وا نیه‌ و ئه‌م تفله‌ مه‌ل و مه‌لايکانه‌ یه‌کیان وه‌ژيڤ دیوار نه‌که‌وتوه و ئه‌وه‌ی دیکه‌شيان مارانگاز بووبی...»

ده‌لیم: جا که‌ ئه‌مه‌یان به‌ سو‌ی عه‌زیز نه‌وتوو، ئه‌ی له‌ به‌ر چی لانی که‌م ئه‌و تاقه‌ کور‌ه‌ش که‌ مابوو، که‌س ئامۆژگاری نه‌کرد و له‌و

مەترسیەیی چاوەڕوانی بوو ئاگاداری نەکردەوه؟ ئەو بۆ چی و لەبەرچی؟ ڕەنگە لەبەر ئەوە بێ کە ئەوە تا دنیا دۆنیایە هەركەس دزی گای خۆیەتی و کەس لەخەمی کەسدا نیە، ئەو کەس لەم ئاوەدانیهدا نەبوە کە پیش بینینی ئەم نەیامەتیانە کردبێ؟

دەلێم: پیاو نازانی بلی چی! بێت و بچی و بە سووی عەزیزی پیری پەك كەوتەو خەرهفاوی ئاخر شەڕ بلیی ئەرێ کابرا نەهینی و راستی مەرگی ئەم تفلانە چۆن بوو؟ بۆ خۆی هیچ، زۆربەیی پیاوانی خێل و عەشیرەت و گوندەكە بە گزێدەدین و تف و نەحەتت دەكەن و بە سەنگی سیات هەلەدین، بەلام خۆ منیش وەكو و ئەم چەند ئەقڵدارەو نیو گوندەكە هەرگیز و تەو سووی عەزیزم وەكوو خۆی دەلی نەسەلماندوو و باوەكوو کارەساتەكە دل و دەروونمی ڕیشال ڕیشال کردو، بەلام وای بۆ دەچم سووی عەزیز بۆ دۆزینەوێ ئەو بەردەنوو سە هەر شەوئێ یەکی لەم تفلانەو لەگەڵ خۆیدا بردووبی.

وا من دەلێم: ڕەنگە گۆرە کۆنێکی دۆزیبێتەوه و هەلیانکۆلیبی و لەویدا یەكەم کورپی مار گەزیبێتی. ڕەنگە ڕەهۆلە و ئەشکەوتیکی دۆزیبێتەوه و هەلیکۆلیبی و لایەکی بەسەر دووھەم کورپیدا ڕووخابی، ڕەنگە لە نیو گۆر و ڕەهۆلە و ئەشکەوتیکدا بەردیك، کووپەیهك، شتیکی دۆزیبێتەوه و لەویدا، لە سەر ئەم شتە لەگەڵ سێھەم کوردا لێی بویتە شەڕ و چەقۆیهکی بە زگیدا کردبێ، یان نا، سێھەم کور لە سەر مەرگی براکانی لەگەڵ سووی عەزیز دایبەستبێ و ئەویش چەقۆیهکی بە زگیدا کردبێ. دەلێن: نا هەر لە نووکهوه یەكەم کۆر ڕیگەو لەگەڵ سووی عەزیز بۆ ئەم گەڕان و دۆزینەوهیه دانەگرتوو و ئەویش لە داخانا دەرمانداوی کردوو. دەشڵێن: ئەم سەردەرانی دەرگا و لادیوارە ڕوخواوە سووی عەزیز دەلی بەسەر دووھەم کورپیدا ڕوخواوە، ناتوانی ببیتە هۆی کوشتن و لەنیوبردنی گەنجیک و سووی عەزیز بەهەر هۆیهك و لەسەر

هرچی بڼ بوځوی بهرده پووتیکی به سهریدا داوه و گوشتوویه و دوايه سهرده رانه و لادیواره که ی به سهردا روخاندووه.

وتوویانه سیته م کوپ له پشته وه زامار بووه، یه که م زهبری له پشته وهر خواردوه و نهو زامه ی پشته وه ی قوول و کاری بووه و نه گینا زامه کانی قه برغه و سهر زگ و سنگی شتیکی وا نه بوون.

له بهینی خو ماندا بڼ شتیکی دیکه ش ده لښ. ده لښ سو ی عه زیز بو دیهینانی مه به ستیکی به رز کورده کانی یه ک له دوا ی یه ک به پڼی پشت گوند ونیو شاخ و چیا یه ده کرد و هر سیکیان له پڼاوی به دی هی نانی نهو مه به سته نهینیه ی سو ی عه زیزدا گیانی پاکیان له ده ست داوه!

ده لښ: نازانم بلیم چی؟ رهنکه نهو قسانه هر هه مووی راست بن و هر کامه ی به سهر که سیک هات بیتن! رهنکه هر هیچی وانه بن و شتی وانه بووی و نه قه و مایی و هه مووی فر و فیشال و قسه ی خه لک بن.

به لام له پاش هه مووی نه مانه قهت بو چی قسه ی ژنه قه ره جیکی ره ش نه سمه ری به ژن و بالا ده سته ی خوین شیرینی رهزا سووکی گه ریده و سه لته وا بکات که سو ی عه زیزی به سالا چوی میره مالی پیاو ماقوول بکاته پیریکی په ککه وتووی خه ره فاوی ئاخر شه ری فلان فلان شوده که که س نه زانی چوون و له بهر چی سی کوپی خو ی به گولله وه نابڼ!!!

دابران

خه لک هه رچی ده لاین با بیلین، به لام من ده لیم سهرده مانیکى خوشه،
یان سهرده مانیکى خوش بوو! چى؟... سهرده مى ئه ویندارى... ئه ویش
ئه وینیکى چهنده ره ههنده. ئه وهى ده لیم بریار بوو، بریار، به لینی بوو
به لینی. بریار و به لینی چى؟ رهنکه ئه م پرسیاره بکه ی، ئه مائه توش...
بریار و به لینی نیتوان ئه ویندارانى ریبازى ئه وین و جوانی. ئه وه
دیسان پرسیاره کرد: چون؟ بریار و به لینی ئه وهى ئه وینداران جارو
بار دیداریان هه بی و گه مه ی ئه ویندارى بکه ن و له جوانی و خوشه و یستی
بدوین.

بریاریان دابوو له شه وان و پوژانى هه ور و هه لا و دابارین و
دابه فریندا، له شوینه پیروژو تایبه ته کان چاویان به یه کدی بکه وئ...
شوینی پیروژ و تایبه ت؟ ئه م شوینانه کوین؟ ئه هه ی له بهر تو... شوینی
تایبه ت و پیروژ ئه و شوینه یه کارو بار و قسه و باسی پیروژى تیا
بکری، مروّف به ئاکار و کرده ی پیروژ، شوین و زه مان و ژیان و جیهان
پیروژ ده کا، ئه گینا پیروژ، پیروژى چى؟

ناو شار و گوندو شه قام و شوسته و نیو دارستان و میڤرگ و باخ و
که نار رووبار و زه ریاو زى و به رقه دو په وه زو سه رکه ژ و شاخ
هه مووی خوش و جوانه، به لام ئه وه مروّفه که به ئاکار و کرده و گوتار و
وتارى پیروژ، پیروژیان ده کات. ئه و پوژهى بوّتانى باس ناکه م! عه رز و
ئاسمان سپی بوو، کافوورى بوو، هه ورو هه لا بوو، به فردابارین بوو،
سپیه رهى رازاوه له حه وادا سه مای ده کرد و خولى ده خوارد و به رگی

جوان و سېى بووكىنى بە بەر زەويدا دەكرد، بەلام باسى ئەو پۇژەتان بۇناكەم!...؟ ئاخە پۇژى دابەفران بوو...

ئەى ئەو پۇژەى باران دادەرژا و مەپمەرە شووشە بە ترووسكە ترووسك و گرشەو ورشە لە گەل پم و تان و پۆى خۇردا تىكەل دەبوو و لەو كات و ساتەدا شنەى شەمال و سەماى پەرە سلىركە ژيان و جىهانى دەپازاندەو؟ نا،نا، باسى ئەو پۇژەشتان بۇناكەم، ئەویش قسەو باسى خۆى ھەىە و جىگاكەى ئىرە و قسەو باسى ئەمپۇمان نىە!... ئاخە پۇژى داباران بوو...

بەلام ئەو پۇژەى باسى دەكەم... لە ژوورە چۆل و ھۆلەكەمدا بە تەنھا دانىشتىبوم و نووقمى مەلەىەكى قول و گەورە و گران لە زەرىاى ھزر و ئەندىشە بە بى كۇتايىە كانى خۇمدا بووم، تەلىفۇنى ژوورەكە لە ناكاودا قىژاندى بىستۆكى تەلىفۇنەكەم نابە گۆيمەو، خۆى بوو...! ئەوین... كەژالى دۆستم. وتم دۆست، چوونكە نەلەگەل من و نە لە گەل شۇپراى ديوناسم و نە لە گەل كەسدا يەك لا نەببۆو. وادىار بوو كارى پىم بوو، خۆى نەيكوت، بە گومان... پەنگە!

لەمال دەرکەوتىن، لە جى ژووان يەكتىرى گىر بووین!جى ژووان؟ بەلى! ئاخە پىنمكوتبوو، شۇراش پىنكوتبوو، پەنگە كەسىك يان كەسانىكى ترىش! بەلام دوو دل بوو. بپىار و بەلىنى لە گەل ئەوینى ھىچماندا نەبە ستبوو، نەشىكوتبوونا! شتىك لە نىوان عەرز و ئاسماندا- ھەموومان ھەروا؟ پەنگە پاش نىوەرۆ بوو، بەيانى نمە بارانىك بارىبوو، ئەودەمىش باىەكى دەھات و ھەور و ھەلا بوو، ئامۇژگاريتان بى چما پۇژى ئاوا بچنە نىو دارستان و نىو باخ، لە باو سەرما پزگاريتان دى. جاقوربان بە سەرسنگى فەرشى چىمەن و مافوورەى سەوزەلان شىناووردى ناو قۇپى و دارستان و باخدا وەرن و برۆن و عەترى خۆل و وینجە و گول ھەلمژن و لە راوچكەىەكى بەبى پراڭەویدا لە ژىن و ژيان و جىهان بدۆین.

له بانوانی نیوان دارستاندا راویچکه‌مانه، نیو دارستان هیدی و هیمنه و «با» تینا کا، له دهره‌وه‌ی دارستان توفان و تۆز و خۆل، بهو «با» و هه‌ور و هه‌لایه‌وه له وه‌ده‌چی بباری. ده‌ک ئە‌للای ده‌کرد... ئە‌للایه‌لامه‌ بۆ باران، ده‌با باران به‌ توفانه‌وه‌ بی، خوی ده‌کرد ئە‌م جیهانه‌ کۆنه‌ی ته‌فرو تونا ده‌کرد. له‌ نیوه‌راستی دارستاندا ده‌گه‌ینه‌ سه‌ر ئە‌ستیریکی ده‌ستکردی په‌روه‌رده‌ کردنی ماسی و را‌ده‌ وه‌ستین، چاوده‌ برینه‌ هام‌وشۆ و یاری و گه‌مه‌ی ماسی. که‌ژال ئە‌م پاو ئە‌وپا ده‌کا، چه‌ند که‌ره‌ت ده‌م ده‌کاته‌وه‌ و به‌ بی قسه‌ کردن ده‌م ده‌قووچیته‌وه‌. ده‌لیی قسه‌یه‌کی له‌ دل‌دایه‌ و نایلی. له‌ پاش بری قۆنه‌ قۆن ده‌لی:

«ئە‌م ئە‌ستیره‌ زۆر بچووکه‌، ده‌لیی به‌ندیخانه‌یه‌، ئە‌ویش ده‌هلیزی تاکه‌ که‌سی. ئاوه‌که‌ی لیخن و گه‌نیوه‌، له‌ناو ئە‌م ئاوه‌دا ئۆکسیژن زۆر که‌مه‌، زۆری پیناچی ئە‌م چاره‌ په‌شانه‌هه‌موو تیا ده‌چن، به‌تایبه‌ت ئە‌م کیژه‌ ماسیه‌ته‌نهایه‌ی له‌ گه‌مارۆی ئە‌و پۆله‌ قرژاله‌دایه‌! دلته‌زینه‌ دلته‌زین، مه‌رگی ئە‌م گشته‌... به‌ناشوگری نه‌بی، خۆئیه‌ش چیتان له‌ ده‌ست نایه‌!»

قۆلی ده‌گرم و له‌ ئە‌ستیره‌که‌ دووری ده‌خه‌مه‌وه‌، ده‌یه‌مه‌ سه‌ر ئە‌و پووباره‌ به‌رینه‌ری به‌شانی دارستانه‌ که‌دا تیه‌پ ده‌بی. باسی ماسی چۆم و زه‌ریا و ئوقیانوسه‌کانی بۆده‌که‌م. باسی دل‌ی پر له‌ خه‌م و خورپه‌ و خۆفی ئە‌و ماسی یانه‌ی بۆده‌که‌م له‌ گه‌مارۆی نه‌هه‌نگ و کۆسه‌ و ماسیگرو له‌ ژیر ده‌سه‌لات و گورز و گوشاری ئە‌مانه‌دان.

دیسانه‌که‌ باسی به‌رزی و نزمی ئە‌و کیوانه‌ی ناو ئاوی زه‌ریا و ئوقیانوسه‌کان ده‌که‌م و باسی به‌رز و نزم بوونه‌وه‌ی شه‌پۆلانی زه‌ریا و باسی مه‌ترسی قېبوون و قه‌لاچۆی هه‌موو ماسیه‌کان. باسی ئە‌وه‌ی بۆ ده‌که‌م که‌چۆن پاشاوی ئاوی میره‌مالان و مالی پیاوانی میری ده‌رژینه‌ نیو ئە‌م پووباره‌وه‌ و ئاوو ماسی و پووبار و زه‌ریا و ئوقیانوس هه‌موو له‌ مه‌ترسی پیس و چه‌په‌لبوون و قه‌لا چۆو له‌ نیو چووندان، باسی... باسی...

دهسپړځي هور بؤ زهوى دهست پيدهكا، خوناوکه بارانيکي بلاوين به
سهرماندا دهبارى، دارژاني نهرم و ناسک و سهما و لار و له نجهى دهنکه
باران به سهرماندا، سهر له نوي بهرهو نيو دارستان راودوومان دهنى.
سهر خوښ و مهستی باران و عهترى خاک و خوځ و گزو گياى بههار،
له نيو دارستان و له شاني پروباردا پياسه دهکهن.

له سهر مافووروى سهوزه لاني بانووانى دارستان هميسان باس و
خواس له کويستان و چيا و دوندو و بهرقه دو پهوهزو دارستان و چوم
و زى و زهريا و ئهستېردهکهن. بليسهى ئاخ و گرمهى قاقا
چوارهندهورمان دهتهنى و تيکه له بهخرمه خرمى باران دهبنى. ئهوه تانى
سهر خوښى ئهوه م له ئاميزى دارستاندا، له سهر سنگى چيمهن و
سهوزه لاني بههارم و به دور له دهست و زبان و چاوى شهيتان و
شوفار دهست له ملان ودهست له سهر شان و پيلي کيژوله حهيرانى
خوم به موسيقاي خوناوکه يهکى بلاوين ديم و دهچم. ئاى له موسيقاي
خشه خشى گه لاوه ريوهکانى پايز له ژير لاقماندا، که ژال ئهمړو زور
دلته نگه و ته نانه ت بؤ گه لاوه ريوهکانى پار و پيرارو پيشتريش دهنالينى و
دهلاليت هوه، ئه وگه لايانهى له بههاردا به سهدان ئاوات و هيو و تاسه و
ئوينه وه دينه سهر دونيا و له پايزدا سهرى نامرادی و جوانه مهرگى
دهنينه سهر خاک و خوځ و زهوى و بهردى ئهلعه د. منيش زور له که ژال
هيدى و هيمن ترنيم و بودارستانى ره شپوش و تازيه بار دهنالينم، ئهى
هاوار گه رانى چه رخی چاخى چه پهل چى به سهر پوژگارى دارستان
هيئاوه، ئاخ سوورپى پر سور و نه هينى و ناسوپى سروشت چون
ناجواميرانه و به بى بهزه بيانه لک و پوپ و بارو به ره مى باخ و
دارستانى شهلالى خوین کردووه و ته نانه ت چهنده ها دارو درهختى له
گهردن داوه و چهنده هاى دیکه ي له زهوى داوه و سهر باقىشى گه مارو
داوه و ئهمړو سبهى قه لاچويان دهکات.

پنیده لیم: که ژال ئه مه شت له یادابی گه لا دهوهری و دهمری و دهبیته کوودی دارستان و دارستان له پاش سهدان و هه زاره ها که پت بینینی مردنی خۆشه ویستان و پرووت و قووت و ته نک بوونه وه، هه لده داته وه، ده بووژیتته وه، گه شه دهکات و به رین تر و به گه شه ونه شه تر ده بیته وه. ئه مه ت له یادابی: بووژانه وه، هه لدانه وه، گه شه ونه شه... هه روا له بانوانه کاندای پیاسه و راویچکه مانه و زهم و لومه و سه ر کۆنه ی زهوی و زهمان ده که یه. وادیاره خوناوکه بوته ریژنه و زۆر به تاو به سه ر دارستاندا ده بارئ. ده بی به ره و چارداخه که ی نیو دارستان «هه ی پی» به کین هه تا ته پنه بین. هه روا ده که یه و ده گه یه کن ئه و چارداخه دووره چاوه بیده نگه ی لپیاو لپی عه تری گول و گیا و باران و خول و دره خته. ده خزاینه نیو چارداخ و خومان له هیرشی ریژنه باران و باو سه رما ده رباز کرد. ههستی هه سانه وه و هیمنی ده که م، سوکنایی و هه سانه وه یه کی چه شنی ئه وه ی بلئی هیچ کارم به ژین و ژیان و جیهان و به هیچ که سیکه وه نه ماوه. به لام ئیمه کارمان هه ر به وانیه و هه ر له مانه ده دوین. هه ر کاممان پال به داریکه وه ده ده یه و به ره و پرووی یه ک پال ده ده یه وه. بیده نگه ی ئیمه،... خرمه ی ریژنه یه یان گوپاله باران؟

که ژال ده چیتته مالی فیکره وه، ده لئی قسه یه ک له گه روویا خنکاو، یان گری یه ک له ناودلیا پۆنگی خواردوته وه جار و بار له من ده پوانی - دزه نیگایه ک - جارو باریش هه ر له مه ره دومه کانه نیه.

چی به که ژال؟ چی بووه، له فیکری چیدای؟

ده په شوکی و راده چه نی. له پاش ئاخ هه لکیشانیک: هیچ، هیچ... به خوا هیچ!

دیسانه که ده چیتته مالی فیکره وه و له م شوینه داده برئ به توو په ییه وه ده پرسم: که ژال، که ژال... مه رج و بریارمان وابوو هیچ شتیک لیک نه شارینه وه.

به په شوکاو بیه وه دلې: دهلیمگه پړئ، مه پرسه! وهکوو ئاموژگاری بکه، دهلیم: کهند و کوسپی خوت مه شاره وه، له بریاره که شمان لامه ده. له بیرت نه ماوه مه رج و بریارچ بوو؟ ده زانی به لیتنی چیمان دابوو؟ له ناخه وه ئاخیکي سارد هله ددکیشی: یانی خوت نازانی دایکم نه خو شه؟ زوریش نه خوش... وهک ورپنه دهلیم: با، با... خولیم پرسیه، ئه ی پیکه وه نه چوینه دواخانه و دواو دهرمانمان بو کړی؟ ئه ی له گهل دوکتوردا قسه مان نه کرد؟ ئه ی دوکتور نه یکوت چی نیه، چاک ده بیته وه، ئه ی بریار و به لینی نیوان خومان ئه وه نه بوو که ته نگه و چه له مه و که ندو کوسپی تاکه که سی خومان نابی له وزه مان به ری؟ بیچ له دایکت، دایکیشم نه خوشه دایکیشمان نه خوشه، ئه ی ئه و، ئه و پیی ناوی؟ ئه ی ئه وان پتیا ناوی؟

ئه سرینی پوون و ئال و والی گه شی که ژال له سهر گونای، درهوشانه وهی دوپو مروارییه له سهر په ره ی گوله باخی بهر نیگای خور. ببارینه، دایبارینه، قهیدی ناکا، جوانیشه و خهم و خورپه شت له دل دپروا! نهرم و نیان له بهر خومه وه دهیکه مه ورپنه: که ژال... که ژال، په ره سلیرکه ی بیلانه و دانه بینه بهر چاو، ته نهایی و برسیتی و سهرما و سه خله تی زستان بومه لان و هه ژاران بینه وه یاد، داوهرینی گه لاو پووت و قووت بوونه وهی دارستان و باخ له پایز و زستاناندا به یادکه و بیر له تازی بهاری و په شپو شینی ئه مانه ش بکه وه، کویله ی نیو پکه ی ئاسن دوو پشت و سی پشت و زیاتر به کویله یی له پکه ی ئاسنا دهمینیته وه و جوانی و گورانی و هه موو خوشیه کی لی فهراموش دهب، بو چی بیرله دل کوته ی ماسی جوانی زه ریا به ده ست نه هه نگه وه ناکه ی؟ ئه سرینی زولال و گه ش له چاوه کانی که ژاله وه هله دهنین و به مه زرای پوخساریدا خوشه و خوره ده کن و شوپراو گده به ستن و داده بارین به سهر په ره ی گول و گه لای گونادا و... چاوه کانی... چاوه کانی... بیده نگ و مات، جارو بار لییده پروانم و بری جار ئه سرینی سهرگونای دسپریم و دلی

دهدمهوه. دهستیک به باسکیهوه دهگرم و دهستیکم دهبیته پاپوری
 سهرزهریای پهخش و په‌ریشانی پرچه نرمه‌که‌ی. به‌رز و نرم بوونه‌وه و
 هام شوی پاپوری په‌نجه‌کانم به سهر زهریای پرچیدا هه‌ور و ته‌می خه‌م
 و خه‌فت له دلمان ده‌پوینی. که‌ژال له پاش قه‌ده‌ریک ده‌پرسی: بوچی
 ده‌بی باسی ئەستیریکی بچووک و ماسی نیو ئەم ئەستیره، یان باسی
 دایکم و نه‌خوشیه‌که‌ی لای توو شو‌پا گرینگ نه‌بی؟ بوچی ده‌بی باسی
 دارستان و باخ و زه‌ریا و چیا و ماسی و نه‌هه‌نگ له سهر زارتان
 نه‌که‌وئ؟ ئەی خومان؟ ئەی دۆست و دیوناس و خزم و که‌سی نیوشار
 و شه‌قام و و دووکان و بازار چی؟ ئەمانه هه‌ونین؟

له‌م قسانه هه‌لده‌به‌زمه‌وه، هه‌رگیز ئاوا له ناکاودا قسه‌و باسما
 نه‌گه‌یشتوته ئەم ئاسته. به‌لام دۆش دانامینم و پییده‌لیم: پێبان، پێبان،
 سه‌ره‌کی و گرینگ ئەمه‌یه... له‌قولپه‌ی گریان ده‌داو ده‌لئ: با برۆینه‌وه،
 دایکم زور نه‌خۆشه... با برۆینه‌وه...

باران ویستاوه و ناباری. له‌چارداخه چکۆله ده‌رده‌که‌وین، شنه‌بای
 دهمه‌و روژئاوا گالته به‌بالای گژو گیا و پرچی دارستان ده‌کا. له‌بانوانی
 دوورو دریژی نیوان دارو دره‌خته‌وه به‌ره‌و جاده‌ی شار ده‌گه‌رپینه‌وه.
 که‌ژال دوا ده‌که‌وئ و پیش ده‌که‌وئ. نه‌رم، نه‌رم و خاوخاو، چه‌شنی
 په‌وتی پۆینه‌ی که‌و، وه‌ک کاريله و ئاسک. به‌تایبه‌ت که‌ له‌ژیر لئورا
 ئاوازیکی خه‌مین ده‌چرئ، جارجار ده‌نگی برئ به‌رز ده‌بیته‌وه و برئ جار
 به‌شه‌رمه‌وه دزه‌نیگایه‌کم ده‌کا. ده‌نکه هه‌نار ده‌نک ده‌نک به‌سهر گونایدا
 تلور ده‌بنه‌وه. ئاخ ده‌نگ و په‌نگ و پوخساری ئەم کیژه‌ چیم لیده‌کا؟ دلم
 داده‌که‌وئ، ده‌ماره‌کانم په‌پ ده‌بن، ماسوولکه‌کانم ئاور ده‌گرن و... له
 دارستان و ده‌ره‌وه‌ی شار ده‌ترازیین و جاده‌ی شار زور زوو به‌په‌نجه
 چنگنه‌کانی ئیخه و به‌روکمان ده‌گرئ و ده‌مانه‌اویته ژیر سم و مست و
 چه‌پۆکی دیو و درنجی چیمه‌نتوو ئاسن و ئوتوتومبیل و هه‌للا و زه‌نا و
 گوشاری شاره‌وه. ده‌گه‌ینه سهر شوسته و شه‌قامی شار و یه‌که‌م کۆلان.

هه ور ته واده تی ئاسمانی داگرتوو، کەش و هه وایه کی خۆله میشی و سارد و دلته نگ شالامان بۆ دینێ. هه وری توو په و تۆسن و نه زۆک، یه لخی یه لخی به ئاسمانی شاردا ده خولینه وه، به لام که لکی نیه! نابنه باران و داینا بارین. شاریکی پر له تۆز و خۆل و سرتە و چپه یه و خه لک هه موو کز و بیدل و دهماخ و مانوو.

له کۆلانی مالی خۆیاندا، که ژال سێ چوار جار به ئاشکرا و به دزه جوهره نیگایه کم دهکا، دهم دهکاته وه قسه یه ک بکاو نایکا. له هاندی ده رگا که یاندا خولقیکم دهکا و ناکا. له گه لیدا ده چمه ژووری، بۆ هه واپرسینی دایکی. هاکا ده چینه ژووری دایکی، که ژال به جیمان دیلی و ده روا بۆ ژووریکی دیکه، زۆر سه یره، دایکی نه خۆش نیه!! دایکی که ژال هه واپرسییه کی سارد و سهرم له گه لدا دهکا. به پیچه وانه ی هه میشه. له پاشان به بی هیچ قسه و باسیک پیمده لی: کورم ده توانی له دوو ژاندا که ژال بخوازی و تا سه ری هه وتو و بیگوژی هه وه؟ ده زانم ناتوانی! ئافره ته، زایه یه، چاره رهش ده بی، ئه مسال شوو نه کا، ده بی پرچ و په لکه ی سپی له ماله باباندا به ونیته وه و هه ر بوو کی دایکی بی! خوازی بی که ریکی باشی هه یه. پیکه اتووین! پیاوه پیاو، جوامیرو مه رد ئازایه، پیکه اتووین، که ژال رازییه. تۆش ده بی له سهر چاره رهشی ئه و نه بی...

گویم له پاشماوه ی قسه کانی نیه، غه نیم به هه فتا جووت ده ست یه خه م ده گرن، به پال پیوه نان و گورزی دلخوازی خۆیان له مالی دۆست وه ده رم ده نین. مۆته که چۆکی داوه ته سهر دلم، چنگنکی شرو در به چنگ و نینوخ سی و جه رگ و دل و هه ر هه موو هه ناوم هه لده کو لی و ریشال ریشالی ده کاو له ناخ و ده روونمه وه هه وایان ده داته ده ری. پشووم سواره و ته نگه نه فه س بوون برستی لیبرپوم. توفانکی به هیزی زیخ و خۆلاوی رفین رفین به جل و به رگ و هه موو ئه ندانه کانم ده کا و تۆز و خۆل و خیزی ورد له سهر و پۆتراک و چاوه کانم رۆده چن. ناھوشیاروون له کۆلانه لاپووخواوه خوار و خپچه کانی نیو شاردا

دهخولیمه وه، هه ور به ئاسمانی شاردادین و خه م و خه فته ده پزیننه ناخ و موخه وه و نایبارینن، به خوم ده لیم: ئای له که ژال چی به سهر هیتانین؟ ئه بوچی به نه هیتی؟ هه و ساردتری کردووه، له نیو دارستان به هار بوو، لیره زستانه، هه وره کان دین و ده چن و ناباری و ناباری و ناباری، ئای له که ژال چی پیکردین؟ شوپا له تاراوگه یه کی دووره، له مه نفایه، ئه نفال کراوه، دوور خراوه ته وه، به ندیی نیو ئوردو و گایه کی غه ریستانه، شار به ده رکراوه. ئای شوپای غه نیمم له م ئه وینه دا! ئه ری ئه وین؟ ئه ری هاودل و هاو خه م و هاوکار یا غه نیم؟ ئای که ژال چونت پیکردین؟ له پاش ئه م هه موو چاوه پوانیه ی ئیمه ی هاوه لت، ده ست له گه ل مله وریکی نامودا تی که ل کرد و ئیمه ش؟... خوتان خوش! شوپا له تاراوگه شار به ده ره، من له ژیر چاودیریدا ده سته وه ستان کراوم و که ژال هه ر دوو کمانی به چله پووشیک، به کابرایه کی نه ناسیاوی بگره نامو و بیانی فروشتوو. که ژال ئه وین بوو، ده سه لات ی بنه ماله و بیده سه لات ی ئیمه، زورزانی غه نیم ده ستیان دایه ده ستی یه کدی و بر دیان و پوشتن.

کزه با روومه ت داده بری، له ته وای جیهاندا هه روه رزیک بی، لیره زستانه زستان. هه وری خو له میشی هه ردی و گه وال گه وال زیاد ده کاو و گو کاده کا. خوابکا دایبارینی، چ باران و چ توفان!

یا ئه لای ده کرد توفانیکی سامناک و به هیز ده هات و ئه م که لاهه کونه ی داده رووخاند و خو رپه مه بارانیک گرد گوی زهوی له ناو سیلاو و لافاودا ده رشته ئه سفله سافلینه وه. له پاش ئه م هه موو هیوا و ئاوات و چاوه پوانیه، ئای که ژال چی پیکردین! ده با داباری، داباری، داباری، چ باران و چ توفان.

بابردەلە

دەيكوت: «ئەمىرۇ ئەم يال و پرچەت كورت كەو، پرچت لە پرچی كچان دريژترە، بەزىاد نەبى چ پياويكى!»
ئەوھيان دەنگى باوكم بوو، كار و پيشەى ھەموو رۆژيكتى. سوور ھەلدەگەرې، لىئوى دەرۆژى. لە ھەوشەو ھە رۆژوورې، لە ژوورېو ھە ھەوشە، دى و دەچى و دەنگى ھەلدەپرې و دەنەپرېنى، دەنا لە بەرھو پرومدا دەچەقى، مۆرە و خىسەم لىدەكا و دەست پىدەكا: «ئەمىرۇ ئەم پرچ و يالەت...»

دەيكوت: «تۆبى و تو خودا، ئىدى سىمىلت مەتاشە، ئاخە رۆلە: پياوى بى سىمىل چى لە ژن زياترە؟!...»

ئەمەشيان دەنگى دايكمە، ھەك شتىك بۆتە خووخدەى، بە دەم چىشت لىنانەو، بە دەم مال گەسك دانەو، بە دەم دروومان و دەرزی و دەزوو كىرنەو... دى و دەرپا و ھەلدەستى و دادەنىشى ئامۇژگاریم دەكا... بەلام ھەر جوايشيان نادەمەو... ئاخە كەللەى كۆن فرى بەسەر دونياو ھەيە؟ ئەمانە لە دونيا دەگەن؟ ئەویش چى؟ ئامۇژگارى من بكن كە خویندكارى سالى ئاخرى زانكۆم، ئاداب دەخوینم و دەيان شاكارى نووسەرانى ئەمريكا و ئوروپام خویندۆتەو! ئاخ چما دەستم دەرپى، ھەللا ھەر دووكيانم دەناردە «مالى پىران»، ئەگىنا لەو سەرى ھەوشە ھەتاغ و پىشخانەيەكم بۆ ساز دەرگىن و دامدەكردن...

دەلیم: گویم بەم قسانە نابزى، چ خۆم شلوئ ناكەم. ھەرۈەك رۆژانى پىشوو، دەچمە ژوورى تايبەتى خۆم، لەبەر ئاوينە بالانوينەكەدا

مووی سهرم جوان جوان، به دلی خۆم به شانه دهکهم، بهرگی "دهرهوه" دهکهمه بهر، شنیلته سووره تازهکهم به شانمدا ددهم و له مال دهردهکهم.

دهیکوت: کۆلان و شهقام له بهر بۆنی سهوزه و گولی به هاری رازاوه ته وه، شنهیهکی میهره بان و هییدی ده مانلاوینته وه، خۆری خودا گیانیش زۆر سهخی و دهست بلاو تیشک و گهرمایهکی دلخوازمان به سهردا دهبارین. له گه ل سارای دهسته خوشکم لا ددهینه کۆلانی مالی کورپه جه حیلته جوانچاکه خوین شیرینه که، به خۆم ده لیم حه ه سارا چهنده جوانه، خۆزگه به خۆی، بۆیه ئه وه جه حیلته جوانچاکهش ته ماشای ئه وه دهکا و ته ماشای من ناکا. ئه وه به رهو پروومان دی. له قه برغه ی سارا دهکوتم و به جوریکی ئه وه کورپهش گوپی پیوه بی ده لیم: «سارا، سارا، شایکه ئه وه لاوه جوانچاکه خوین شیرینه شنیلکی چ جوانی له بهردایه؟ حه ه چهنده ی لیده کالیته وه... حه یف زۆر خۆی دهگری... زۆر له خۆی دهرچوه...»

ده لیم: ئه مه یان دهنگی ناسک و نازدار بوو، به لام هه ره دهنگی خوش بوو، ئه گینا زۆر جوان نه بوو، له دووره وه کوژی له نزیک خه سار بوو. دهسته خوشکه که ی که وا دیار بوو ناوی سارا بوو، زۆر زۆر جوان بوو. دهمزانی له بهر من بهم کۆلانه دا دین و دلیان پر له مه یل و خوشه ویستیه بۆ من، بزهیه کم به پوخساریاندا کرد و هیچم نه کوت. ئاخه دلم له لای که سیکی دیکه بوو، (پۆمینا)... ئه وه کیژه جوان و نازداره ئاسۆرییه ی ئه وه چه ند پوژ بوو پیکه وه بووین. خه لکی شاره که ی ئیمه نه بوو، هه ر بۆ رابواردن و سهردانی ماله خزم و کهس میوانی شاره که ی ئیمه بوو. خۆم کرد به گولفرۆشییه کدا. چه پکی گولی سووری زۆر جوانم کپی و پالم دا به په رژینی ئاسنی دهوری مه یانه که وه، راست به رهو پرووی ئه وه لایه ی رۆمینا له ویوه ده هات.

پالم دا به پهرژینی مهیدانه که وه و چاوم برپه شه قامه که ی به ره و پروم. چاوه پروانی... چاوه پروانی...

دهلی: به قوربانی حه زه رتی مه سیح بم، کاران هه ره له خوی جوانه، بویه ئەلین کارسازی کارانه، ئەگینا من له کوئی و تو له کوئی؟ ئەو پوژه له ماله وه دور بووم. یانی ماله خومان نا، له ماله پووره سارام، خوشکی دایکم. دایدا باران، بارانیکی پر، پێژنه و غورپه مه باران. به ههشتاو ئەپوشتتم. ته پ بپووم، پیم شووهریی بوو را بکه، یان خوم بکه به دووکانه کا، یان له ژیر گوێسه وانه و بالکونی ماله کا یان دووکانه کا راویستم. ئاخ غه ریبی! غه ریبی نه بایه و شاره که ی خومان بایه سه د کون و که لیتم ئەدوژیه وه و خوم پیا ئەکرد! به لام چی بکه غه ریبییه غه ریبی. خیراخیرا ئەپوشتتم. له ناکاوا ههستم کرد که سیک ها به شوینمه وه. گه یشته من و چه تریکی له سه ره سهرم راگرت و شان به شانم به پری که وت. به لای خاوه ن چه تره که یا لام کرده وه، چه لا کرده وه؟ لا کرده وه و نیگایه ک و بزه یه ک و... ئیدی نازانم... زبانم نه گه را... ئەری سپاسم پیت وت؟ شان به شان پوشتین تا گه یستمه وه به رده رگای ماله پووره م. به لام له وی سپاسم وت، له یادما، پیتم وت: (ئیره ماله پووره مه... سپاس... مالتاوا...) له یادما پیت وتم: «ئیزنم هه یه بیه دیدارت؟» هیچم نه وت و خوم به ناو ماله که یا کرد. پوژی دواتر هاکا له مال دهرکه وتم، له وی بووی. پیاسه ت ئەکرد! سلوت کرد و شان به شان به پری که وتین. ئاخه بلیم خوا چیت لی بکا؟ ئاخ... زبانم لال، یاخوا بی وه ی بی. ئەوا حه وتوویه که پیکه وه یین. پینش نیوه پو و پاش نیوه پو. نازانم ئاخ و ئاکامی چو ن ئەبی؟ من... ناتوانم... که چی به یه کدیما ن وتوو: (خوشم ئەوی، ئەویندار و شیت و شهیداتم) به لام... نا... چونی بلیم؟... نابی...

دهلیم: دهنکه که دهنگی ئەو بوو، به لام رهنگه که نا. ئەم کیژه پومینا نییه. بری له وه دهچی. راچله کیم... پالم دابوو به پهرژینی دهوری مهیدانه که وه... چاوه پروان... له کاتی خوی تییه ریپوو، که چی به داخه وه

نەھاتبوو. کوشندەھە چاوەروانی، کوشندەھە. بڕک و ژانیکێ خەست دەستی کردبوو بە گۆشین و ونجرونجر کردنی ئازای ئەندام، دڵم دەگوشرا و دڵۆپ دڵۆپ ژەھری دەپژاندە ھەموو لەش و ڕۆح و ھەست و نەستەمەوہ...

بەلام لەوپەڕی ناھومیدیدا کە چاوم ھەلبێری و ڕاچلەکیم، کچی مالا خانەخوینیەکە ی ڕۆمینا لە حاندەم ڕاوەستابوو، بە ڕەنگ دەمناسی. ئەو کیژەم چەند چەلان لە گەل ڕۆمینا دیتبوو. کیژەکە وێڕای سلاو و چۆنی و چاکی، ئاوا ھاتە قسە کردن:

کوئی: «ڕۆمینا ناردوومی... خۆی نایە... داوی لیپوردنت لیئەکا... لەتەک دەسگیرانەکە یا ئاشتیاں بۆوہ... لەتەکیا چوویەو ھەشارەکە ی خۆیان... ئاخە دەسگیرانارە... ئەم ماوہیە شەریان ببوو، ئاشت بوونەوہ، یەکتریان زۆر خۆش ئەوێ. تۆغا ھەلالی کە... ئەگەم قەبوولی کە... منی... بە دیاری... بۆ ناردووی... ئەگەم پێت خۆش بی، ئەتوانین... پیکەوہ بین...!»

مانگ و نیویک دووان لەگەل «گولباخ» دا پیکەوہ بووین. بە شەقامدا پیاسەمان دەکرد، سلاوی گەرم و گور لەم و ئەو. خۆمان بە ھۆلی سینەما و شانۆ و گالەری شیوەکاری و وینەگریدا دەکرد، دەچووینە کافی تیریا و بەستەنخانە و...

گولباخ دەیکوت: «دایکی خۆم نییە... زپدایکم ھەیە. لەگەلما خراپە... پێی خۆشە پۆژ تا ئیوارە ھەر لە دەرەوہی مالا بم و چاوی بە چاوم نەکەوێ. ھەمیشە شەڕمانە، زۆر ناوونوکتە پیکا ئەییەن... ھەم من بیکەسم، ھەم ئەم قورپوہسەرە... ئەگینا یەکمان لەم مالا ئەپۆیشتین... ئەری... بۆ... نایبە خوازیینیم؟... بەم زووانە نەپۆمە مالا میدرد... بە خوا ئەترسم... خۆم تییبا بەرم...»

رۇژىك لە پۇژان گولباخ نەھات... نە پىش نىوہرۇ، نە پاش نىوہرۇ...
بۇ پۇژى دواترىشدا... جا چۇن؟ خۇ سويندخواردنى ھەر بە گيانى من
بوو! خۇى نەكوشتبى؟!

حەوتوويەك نەمدى، پۇژى ھەشتەم چەپكى گولەباخم كرى و چومە
بەر دەرگای مالەكەيان. زۆر ھاتم و چووم، ھاتم و چووم. لەپاش
ماوہىەكى زۆر دەرگاكةيان كراوہ و لە مال ھاتە دەر و بەرەو شەقامە
گەرەى نىوہراستى شار بەرپكەوت. وەدواى كەوتم و لەپاش قەدەرپك
شان بە شانى بووم. بە روويەكى زۆر ناخۆش و دەنگىكى توورپوہ پىمى
كوت: «تكاىە ئىدى وازم لى بىنە، مارەكراو و دەسگيراندارم، ئەم بەينەش
لە تەكيا لەسەفەر بووم، ببورە»

ئەوہى كوت و خىپرا پۇيشت و بەجىي ھىشتەم. خوا دەزانى چ حالىكم
بوو، بە نىوہراستى شەقامدا دەپۇيشتم و پەرەى گولەكانم ھەلدەوہراند
بەسەر شەقامەكەدا. بايەكى توند دەھات و پەرەى گولۋى راپىچ دەكرد و
بەم كون و ئەو قوزبىندا دەكرد. بايەكە من و چەندەھا پەرە كاغەز و
پەرەى گولۋى دەپەستاتوہ ئەم لا و ئەو لا و ھەر ھەموومان دىل و
يەخسىر و گالتەى دەستى ئەو بايە توورپە و تۆسنە بەھىز و توانايە
بووين كە راپىچەى ناو تەپۆلكەى زىلەكانى دەكردين. ھەروا دەپۇيشتم،
بەرەبەرە گول و پەرەى گولم بە دەستەوہ نەما. پەرەى گول بە ھوى
گالتە پىكردى ئەو بايەوہ سىس دەبوون و ھەلدەبرووسكان و لەسەر
شەقام و لە ناو تەپۆلكە زىلەكاندا دەگىرسانەوہ.

بە دەست ئەو بايەوہ كز و لاواز و تۇزاوى و خۇلاوى ببووم و تۇز
و خۇلىكى زۆر لەسەر و پۇتراك و جلوبەرگەكەم نىشتىبوو. ھىزم لە
لەشدا نەمابوو. لە پاش سەرگەردانى و ئەم لا و ئەو لا كىردنىكى زۆر
گەشىتمەوہ سەر چوارپىيانى شەقامەگەرەى شار. لەسەر كورسىيە
بەردىنەيەكى دەورى مەيدانەكە دانىشتەم. با گول و گەلا و پەرە كاغەزى
دىنا و دەبىرد و لە ژىر تايرى ئۆتۆمبىلەكانى دەورى مەيدان و ناو شەقام

پان و فلچى دەکردنەو. ھەستم دەکرد گولە پايزەھىەكى بابردەلەم و ئەم تەپۆلكە زبلاڭنە بوونەتە گۆرۈم و ئەم گژ و گيا و گول و گەلایانە دامدەپۆشن. نازانم چ مدە و ماوھىەك بەسەردا ھات و پۆيى. لەسەر كورسىيە بەردىنە ببوومە بەرد و تۆز و خۆل و بەشېك لەو كورسىيە. لەناو جىھانى كابۆسەكانى خۆمدا پۆنگم دەخواردەو، دلم دەگوشرا و ئاخ لە دواى ئاخ لە قوولایی ناخمەو قەلبەزەى دەكردە دەرى. لەناكاودا ھەستم كرد بەسەر شانەكانمدا دەكوتن و ھەرام لیدەكەن. راپچەنیم و لەو جىھانە ھاتمە دەر؛ «شەوبۆ»ى كچە دراوسیمان بوو، لىمى پرسى: «ئەو چى بوو زانكۆ؟ بۆ وا ئەكەى زانكۆ؟»

ھەستامە سەر پى و كۆتم پىاسەھەكم لەگەلدا بكە!

پىاسەى دوور و درىژ و بە بى برانەوھى شەقام و مەيدان و باخى گشتى و تىريا و بەستەنخانە و كوئى و كوئىمان كرد، تا ئىوارە و تا ماندوو بوون و تا كاتى گەپانەو بەرەو مالەو. زۆر شتى بۆ گىپامەو، زۆر شتم بۆ گىپراو. دەمەو ئىوارە كە بەرەو مال بووینەو، بەلینیمان دا: (پىكەوە بىن).

بۆ بەيانى باوكم دەيكوت: زانكۆ... زبەنم بە برىن چى، بۆ ناوى لىم ناوى... بۆ ناچى بۆ زانكۆ؟ كاتى وچانت زۆرە؟ وەدواى ئىشېك بكەو، كار جەوھەرى مرقۆ. پىتوايە بەم پرچە درىژ و كراسە سوورەو تارانم بۆ دەگرى؟

ھەرام دەكرد: من ئارتەشى نىم، ھىچ كۆيم پى ناگىرى. كارم بۆ بدۆزەو بىكەم. ھەر چەند كار بۆ تراكتور دەبى!

دايكم لەبەر خۆيەو دەھات و دەچوو و ھەر پرتە و بۆلەى بوو: جىللى عەيامى ئىمە ھەوتوى دوو جار زەمبىل و نەھرى دەچوون، تا قلىان قاوولتوون دە ھۆگانيان دروینە دەكرد؛ بە پىيان دەچوونە شارى، قەند و چا و نەفتيان دەكرى و دەگەپانەو... كەچى نەمردىن و كەوتىنە چ

پۆژیکهوه؟ ههک خێر بێ. سمیل دهتاشن! پرچیان دههۆننهوه! دهڕپێی
سوور دهکهنه پێ!

شهوبۆ دهیکوت: خوشکیکی لهخۆم گهورهترم ههیه، خۆ بینوته! خۆت
ئهزانی قهیره کچه و ناشیرینه، تهمنی له سی سالان تیپهڕ بووه و کهس
نهیخواستوو. دایکم و باوکم به جوت سویند ئهخۆن ههتا ئهوه نهیهن به
مێرد، منیش نهیهن به مێرد! منیش ئهزانم هیچ کهس ئهوی ناوی و هه
ئهمینیتهوه، دهسا ئهشی منیش یان په‌دوو کهوم، یان هه‌ر له ماله‌و
ئهمینه‌وه. ئه‌گینا ئه‌مه‌تا به‌رم ناسه‌ وه‌به‌ر شه‌قام و کۆلانه‌وه‌، به‌خوا تا
بووک دایکم بم ئاوا‌ی پائه‌بوێرم... ئاخ چه‌ بکه‌م...

ده‌لیم: ده‌یجا پیاسه‌مان لێده‌بوو به‌ راویچه‌ و ده‌هاتین و ده‌چوین.
قه‌راخ شار، ده‌ره‌وه‌ی شار، ناو شاخ و باخ، هاوین تیپه‌ری و چوینه
پایزه‌وه‌. بۆ چه‌ند پۆژیک نه‌مدیت، له‌ لایه‌کی دیکه‌ سه‌رقال بووم و
بریکش گرفتاری کاروباری زانکو بووم. پۆژیک به‌یانی، کاتی قوتابخانه
چوونی شه‌وبۆ، کۆلانه‌که‌مان شه‌لقا و هاوار و زه‌نا هه‌ستا. هه‌موو
پۆژی ئه‌م کاته‌ له‌ گه‌لیدا تا قوتابخانه‌ پیاسه‌م ده‌کرد. له‌ مال ده‌رپه‌ریم و
گویم راگرت و چاویم گیرا. له‌و سه‌ری کۆلان، نزیک ماله‌ی شه‌وبۆ هه‌للا و
قه‌وگا بوو. گه‌یشتمه‌ ئاستی ده‌رگای مالیان. ده‌رگا ئاوه‌لا بوو. قه‌ره‌بالگی
و هاموشۆ بۆ ناو ماله‌که‌یان نااسایی بوو. چوومه‌ ناو هه‌شیمه‌تی ناو
هه‌سه‌ره‌که‌یانه‌وه‌. بۆنکروز ده‌هات. ژنانی ناو هه‌سه‌ر و ژووره‌کان به‌
بانگ و سه‌لا ده‌گریان و پوومه‌تیان ده‌رنی. ده‌نگی گریانی ناو ژووره‌کان
به‌سۆزتر بوو.

له‌ کابرایه‌کی دراوسێمان پرسی: چی بووه‌؟
وتی: «شه‌وبۆی ئه‌م ماله‌ دویشۆ خوازینی کراگه‌، دای و بابی
و توویانه‌ کچ له‌و گه‌وره‌ترمان هه‌س. گه‌وره‌که‌ ماوه‌سه‌وه‌، نۆره‌ی که‌نیشکه‌
بچکۆله‌مان نییه‌. شه‌وبۆش له‌ پاش پویشتنی میهمانگه‌ل نه‌فتی به‌ خویا
کردگه‌ و خۆی ئاگر داگه‌»

سهرم داخست و دوور كه و تمه وه. به شه قامدا راوِیچكه م ده كرد. دهیان بیرمه وری له ناخما قوت ببوونه وه، پوخساره جوانه كه ی، دهنه ناسك و پر له سۆزه كه ی، دلی میهره بان و ئاوات و ههز و خولیاكانی... باس له چی بكه م؟ ئه ی ئه و رۆژه ی ها ته هانام و له ههستی بابرده له بوون پرزگاری می كرد؟ ئاخ... جه فایه جه فا! جیهان جه فایه! ژیان جه فایه! ههر له م فیکرانه دا پۆنگم ده خوارده وه، له ناکاودا چاوم به گولباخ كه وت. قوّل له قوّلای لاویکی له ر و لاوازی باریکه له ی ریشندا بوو. به راوِیچكه ده رۆیشتن. نیگایه کی سارد و سهرمی كرد. شتیکی به گوئی لاوه كه دا چپاند و ههر دووک له قاقابان دا....

به شه قامه كه دا سهره و خوارم دايه، توووشى دوو كيژه لاوه جوانه كه ى جاران بووم. يانى يه كيان زور جوان بوو. ئه وهى ديكه يان زوريش نا... دهمزاني ئه وهى كه يان وا منى خوښ دهوئ، ناوى سارايه. وتم: پوژ باش ساراخان... سارا نا، ئه وى دى بزه يه كى ها تى و: «به داخه وه ليتمان مهبه ملوزم... درهنگ وه خو كه وتوو... شايكه» - به په نجه كانى ئاماژه ى به ره و شوينيك كرد - «ئه و دوو لاوه ته رپوشه ت بينيوو؟ ئيمه له گه ل ئه واندان... به داخه وه...»

به شاندا تپه پوون و له گه ل دوو لاهه كدا به رهو خوار بوونه وه. دهنكي بوقی شه مه نده فهره كه ی سه عات هه شت به رز بؤوه. به رهو شاره كانی ديكه ده چوو. بلئی ئه مپو له و شارانه چ باس و خه بهر بی؟ بوقی شه مه نده فهر و بوقی سه دان ئوتومبیل و دهنكي هه زاره ها كه سی نیو شار و شه قام له ناو گویم و له ناو كه پاكه ی سه رم و له ناو مؤخما ده ته قینه وه، ده تكوت ملیۆن ملیۆن كیلۆ ئاسن و پولآ له نیو مؤخما پيكدا ده دریڤ و كه پاكه سه ر و مؤخم ده فلیقینه وه... به رهو چایخانه ی سه ر چوار پریانه كه سه رهو خوارم دایه. له بهر جامی چایخانه كه دا دانیشتم و چاوم له هاموشوی جه ماوه ری ده ره وه بری. له م فیکره دا بووم كه

ئەوا دەسگىرانەكەم لە شارىكى دىكەدا سەرقالى دەرس و زانكۆيە و من لىزە تەنھام، ئاى داد لە دەست تەنھايى!

شەو لە مالىەو دەكەم ھەر بۆلەى دەھات و دەيھايشت: كچەتيو مچەتيو و ھەتيو مەتيوى ئەم زەمانە...

باوكىشم نۆرەى ھاتبوو و ھەلى بۆ پەخسابوو: بۆ مىرد خويان دەكووژن، داخا لەگەل بەرەلا و مەرەلادا چى بەسەر ھاتبوو...

سبەى بىكار بووم، لەبەر جامى چايخانەكە دانىشتبووم و لەم فېكرەدا بووم بلى قاتوقرى كىژىكى جوان و مېھرەبان بى؟ چى بكەم؟... بە خدا دەبى دەركەوم و بچمە سەر كۆلانى دواناوەندى كچان... زۆر تەنھام... ھىشتا دووھەم چايىم نەخواردۆتەو چاوم بە سارا جوانە خوين شىرىنەكە دەكەوى. بۆى دەردەكەوم و چاومان پىكدەكەوى. سلاو دەكا، سەر دادەخا و دەلى: لە دوپىتۆھ... بە شوپىتەوھم... لنگە كەوشەكەت بە دونيا ناگۆرپەوھ... پىم خۆشە بزانى... خۆشم دەوئى... نەك لەمپوھ... سالاھەخت زىاترە... خۆت دەزانى... ھىوادارم ئەوينى من و مېھرەبانى خۆت ئاوپتەكەى... بەلام تۆخودا... بۆ ھەتا ھەتايە...

باوەرتان ھەبى ئەم ئەوينە توند و تۆخ و بەسۆزە دوو مانگى نەخاياند و سارا خانم زۆر ئىواران لەگەل... دەبينى. بەلام شەوى زەماوەند لەگەل دەسگىرانەكەمدا كە ئەوا ھەردووكمان زانكۆمان تەواو كەردبوو و چوار پىنج سال بوو دەسگىران بووين و چاوەپوانى ئەو شەوھەمان دەكەرد، لە ھەمووى ئەم كىژانەم گىزىابۆھ؛ پۆمىناى ئاسورى و مىردەكەى،— مانگى دووان بوو زەماوەندىان كەردبوو— گولباخ و مىردەكەى،— ھەوتوويەك بوو زەماوەندىان كەردبوو— ساراي مېھرەبان لەگەل براكەى و دەستەخوشكەكەيدا ھاتبوو. بپوا دەكەن بىكەن، بپوا ناكەن چش! بەتوون، بە دزىيەوھ چەند دلوپە فرمىسكىم بۆ «شەوبۆ»ى جوانەمەرگ رشت. دەسگىرانەكەشم لەناو ھاوپۆلەكانى زانكۆكەى خويدا چەند دۆست و ديوناسىكى بانگھىشت كەردبوو؛ لە كۆر و لە كچ...

دوینی باوكم دەيكوت: بە خوا چاكت كرد ئەو پرچ و يالەت فری دا و
كورتت كردهوه، ئەمڕۆ لە پیاوان دەچی!!
دايكیشم بوى دەسەندهوه: لە بەینی خۆماندا بى، سميلىشت لیدی،
ئاخە تۆغا پیاوی بى سميلى چى لە ژن زیاتره؟!!
كەچى کيژۆلە حەیرانى یار لۆركی دەسگیرانم دەلى: «ئیدی ئاخ
جار بى مووی سەرت كورت دەكەیهوه، هەر سبهینی ئەم سميلى
زوورانەش بتاشه... تۆخوا با مووی سەرت وەك جاران دريژ بى...»

كۆچ

پىشكەش بە ھونەرمەندى شىۋەكار:
مەممەد رۆستەم زادە (نامۇ)

زۆر كەس لە پۇژانى ھەورو ھەلادا كە چاويان بە ئاسمان دەكەوى،
دەللىن: «پەنا بەر خوا، ھاە ئاسمان چۆن پەش وشىن داگەپراۋە؟ بلىي بە
سەركى و بەسەر كويىدا داببارىنى!»، بە لام نا، نا، نا، ئەۋە ئاسمان و
دلى ئاسمان نىيە كە ئاۋاپەش داگەپراۋە، ئەۋە دلى منە و ھەموو پۇژىك
ھەورى پەش، گەۋال گەۋال دىن و دايدە پۇشن، تەنانت سۋارى سەر
سنگىشم دەبن و دل و دەروون و ناخ و مۇخم ۋەك خۇيان پەش
دادەگىرن. جا خۇ ھەموو خەلكى دونيا زانيويانە، دەبائىۋەش بزانن كە
ئەۋە ماۋەى چەند سالە، دوورە پەرىز بووم، لە شار و شارنشىن كلام
گرتوۋە و رامكردۆتە نىۋ دلى سەحرايەكى بى سنوورى ھەزار بە ھەزار
و لە سەر كەندەلانى سەر ئەم كانىيە و لە شانى ئەم دارستانە مەزلىم
گرتوۋە. بىتوۋ وازم لى بىنن و لىمگەپرىن خوانىك لە ھەوت خوانى
پىگەى ھات و نەھاتم بىريۋە و گەيشتوۋمەتە يەكەم نەۋم لە ھەوت
نەۋمى مەزلى ئارا و قارا گرتن و ھەسانەۋە. بەلام لىمنا گەپرىن و وازم
لىناھىنن، لە بەرچى؟ ئاخە بەخىلىم پىدەبەن كە لە دەست و چاۋ و زبانى
زۆر شەيتان و شۇفار و شەپروۋش بە دوورم. ئەۋەتەننى دىن و ۋەك
مۆتەكە چۆك دەدەنە سەر سنگم و بەرۋوك و بەرىپىنگ و تىن تىنۆكەم
دەگرن و لىمدەپرسن:

«بوا دەكەي؟ بۆچی لە كەس ناچی؟ بۆچی وەككوو كەو سەرت لە ناو بەفر ناو و پیت وایە بیت و تۆ كەس نەبینی، كەسیش تۆ نابینی! بەلام ئاشا، چاو، ژیان بە بێ تۆش ھەر بەردەوامە و جەماوەر ھەر لە جۆش و خورۆشدان و شارو شەقام ھەرجمەي دى...»

گویم لێیانە، بەلام دلم لەگەلیان نیە، دەرگای دل و دەروونم لەم كەسانە و لەم قسانە گالە داو، ئەو ئارای چەند سالە، ئالیرە، لەسەر ئەم كورسییە بەردینەییە دادەنیشم و دەروانمە ئەو پەری ئەم دەشتە كاكی بە كاكی یە. دەروانمە ئەو كۆسارەي تەم و مژ لە دوندو نیوقەدی ھالاو و سالدەری دوازدە مانگ لووتكەكەي بەفری ھەر پێوہیە. دەروانمە ھیلی درێژ و بەبی برانەوہی ئەو ریزە چنارەي بناری كۆسارەكەو بیر لە پووداوەكانی پشت چنارەكان و نیو دۆل و دەرەوبەرقەد و دوندی كۆسارەكە دەكەمەوہ. بەلام چ سوود و سەمەریك؟ ئەو ولاتە بەقەرا سەدان سالەری لە من دوورە، دوورە دوور، زۆر دوورە. كەچی ناشتوانم لێیان نەروانم و نەچمە نیو خەون و خولیاكانمەوہ، ئاخۆ دەبی لەو دیوی ئەو چنارانە، لە نیو دۆل و دەرە و داوین و لووتكەي ئەو كۆسارە بەرز و بەسام و سەر بەتەمە چ باس و خەبەر بی؟ ئاخە بە سۆسە دەلین ئەوئ (مەلبەندی جندۆكانە و ھەموو پوژئ لەوئ گۆفەندو دیلانی جندۆكانە).

دەستیک قۆلم دەگرئ، رایدەوہ شینی و دەلی: «لال مەبە، ولامم دەوہ، بۆچی لال بووی؟»

چپەیک دەبیسەم و نابیسەم، بۆلەترئ كەم لە نیوان لەپی دەستەكانمدا ھەلدەگۆنم و دلۆپ دلۆپ ئاوە تال تالەكەي ھەلدەلووشم، مژیکي قوول و درێژ لە جگەرەكەم ھەلدەمژم و بارستای دوو كەلی قۆلە كوورەیک دوو كەل لە چوارنەدوری خۆم دەھالینم، بەچەشینیکی ببیسرئ و نەبیسرئ لە بەر خۆمەوہ بەردەبمە وریئە كردن:

«ئاخ پىشيلە بۇر... تۆ لە ھەموان پىتر تاوانبارى... بە سۆنگەي تۆۋە زەفەريان پىي بىردىم، بۇخۇشت ئىرەيىت پىي بىردىم و شارىكت ئاوقا كىردىم. ھۆي تىكرووخانى مالەكەم و چارە پەشى و پاكرىدىم بۇ ئىرە تۆ بووى تۆ. بەلام تۆ بە تەنى نا، بىرئ ھاۋەل و خىزم و كەس و دۆست و دراوسىش دەستىيان تىدا بوو، ھەر وەھا نىو چاۋان و چارەنۋوسى خۇشم تاوانباران، ژيانىش... ئەرئ، ئەرئ، ئەرە ۋەللا ژيانىش! ئاخە ژيان پىسە، گلاۋە، سىلەيە. ئەمانە ھەموو پىكەۋە دەستىيان دايە دەستى يەك و ھەوايان دامە ئەم ساراتە و ئەم چۆلپەرستىيە...»

«ئەۋا كابرە دىسانەكە قۆلم دەكوشى و دەلى: «ولام، ولام... ولامت چىيە؟»

بە ھەموو ھىز و تواناي خۆم بە سەريا دەنەپىتم: «تۆ دەلى چى! ئەرئ تۆ چىت لىمدەۋى؟ ھەستە بىرۋو وازم لى بىنە، دەھەستە دەي. تۆش يەككىكى ۋەك ھەموان، ھەموۋتان ھەي ھەي...»

ۋاقت ۋىرماۋە، لىمدەپۋانى و پىت ۋايە شىت بووم. ئەۋپەپى بىزارى و ۋەپزى لە قوۋلايى نىگاتا دەخوئىنمەۋە. بىرىك لىمدەپۋانى، سى چۋار كەپەت سەرت پادەۋەشىنى و ھەلدەستى و بەبى مالئاۋايى دەپۋى.

زۆر باشم ناسيون، ئەمەك و بەقاي ئىۋە ھەر ئەمەندەيە. تۆ دەپۋى و من دىسانەكەش تەنھا دەمىنمەۋە، تەنھا لە گەل خۆم و كورسىيە بەردىنە و دەشتىكى ھەزار بە ھەزار و كاكى بە كاكى. دىسانەكە دەپۋانمە پىشت پزى چنارەكان و كۆسارە دوۋرەكە. ئاسمانى سەر كۆساركراسى گۆرپۋە، لۆدە لۆدە لۆكەي كافۋورى لە پۋانگە مدايە، شىنەيەكى فىنك و ەترىكى بۇنخۇش دەملاۋىنمەۋە. لە لوۋتكەي تەماۋى كۆساردەپۋانم و بە دۆل و دەرەكانىدا دەخولىمەۋە:

ئاخ بۇ ەيامى دىاكۆ، دىاكۆي مەزن و سەردەماي لاۋەتى، چژىن و ژيانىكى پرگەشەۋ نەشە. دەمەۋ ئىۋاران بە ناۋ شارو شەقامدا پىاسەم دەكرىد، پۋاۋچكەيەكى دورو درىژ و بەبى برانەۋە. بە ھالە ھال

فريادكه وتم ولاى هه والپرسى و پوژ باشى دوست و ديوناس بدهمه وه. دم به پيكنين له ناو كولانى گهړكد، بهره و مال دهمه وه. سهر خوځ و دلخوځ خوځ به هه ساردا دهكه م، به لام هه سارنا، باخ و بيستان. هه موو باخچى گول و سهوزه و دار و درخت. ژوروركڼ پازاوه و پاك و خاوين و پرله قاقا و پيكنين. هيلانه ي به خته وه رى و كامه رانى من و خانه ي ئوميدى خلك. ئى بوچى ئاوا به ئاسانى و سووك و سانا تيكر ووخا؟ ئاخ... كوير بووم كوير، كوير بووم و نه مده بينى، ئه م به نيو دوستانه چاو ليكدا دهگرن و برو بو يه كتر هه لداوين. خه رفا بووم خه رفاو، سهر ندرم نه ده كرد ئيره ييم پى دهبه ن و پشته سهر، زه م و لومهم دهكه ن، دهمبو غزين. نه مده زانى ئه وا سابوون له ژيري م ده ساون و چاوه روانى دهر فته تن تالاق وه به رلاقم دن و پالم پيوه نين و ئه مجار به مله وه دهكه وم و ئه سقوم به ئه سپون دهبى، به جاروجه هه ننه م. خو له پاش كه وتن و ته فرو تونا بوونى من ده يانتوانى قاقايه كى واليدن كه تاكوو له سهردارى دونيان نه گاته كو تايبى! به دوايشيدا يه كده نگ هاوار بكه ن: (ئوخه يش... ئه وه خويى چيشت بى، فيرده بى...) به لام هه موويان له لايه ك، دياكو ي هاوه لى گيانى به گيانم له لايه ك. ئاخه تو بو؟ خو تو به لاي ناخيره ته وه هه قالم بووى، بربره ي پشتم بووى، ئه م هه مونان و نه مه كه ي نيوانمان! ئه م هه موو داواكار ييه ي سه باره ت به يه كدى و سه باره ت به ئيلتيزام و دوستى و راستى و پاكي بوومان.

لە بەر ئەوەی ھۆرە و پۈۋازم بۇداتاشی، لە بەر ئەوەی دارو دەستە پیکەوہ بنی، ھەموو پۆژی پیمى دەکوت: «کوپە بۆر بگرە و بەرى مەدە» کوپە بۆر بە پشیلە بۆرى دەکوت. پیمى دەکوت قەدرى کوپە بۆر بزانه، زۆر کارامە و دەست پەنگین ولێھاتووہ. لە کاتى ئەم قسانەدا پشیلە بۆرىش لە گەلماندا دەبوو، ئەویش بە دەنگى بەرز دەپرست و دەپرست تا پشیلە بۆر لە خۆى دەرچى و لووتى ھەلینى و کلکى کە لەوہ پشش ھەمیشە لە گەلۆزیدابوو، ھەلینى و وایزانى بەراستى وایە. لە

پوژانی پاش ئەم قسانە دا پشیلە بۆر دەستی کرد بە مل و مو کردن، دەستی کردە پووش بوونەو لە ئاسمان و بە ئاسمان دەوهری. هورچ و سەگ و پیوی دەهیتا نیو کۆر و کۆ بوونەوهمانەو. دەچوو بۆ پیشخانە و چلکاوخواردنی هەموو ناچیزە و خویرییهک. زۆرم پیکوت، زۆرم بەچاویدادا، بری جار نەدە چووە ژیری، بریجاریش کە قسەکە دەسەلما تەریق نەدەبوو. زۆر جارن پیمدەکوت:

«پشە بۆر دەست لەم کارو ئاکارانە هەلگرە، ئەمانە پیلانن، پیلان. ناشیرین و ناحەزن، لەئیمەو کۆری ئیمە ناکالیتەو، حاشا لە هام و شوو هەوالتی سەگ و هورچ و پشیلە»...

باکی نەبوو، لە قاقای دەدا و دەیکوت «گەمە، گالته، شیتی... من شیتیم، تۆش شیت بە...»

تووڕە دەبووم و دەمکردە شەپوقوونە شەر، تەنها بووم، پشتیان نەدەگرتم. زۆر جار جەماوەر سەگ و ورچیان بەدلە، لایەنی ئەو دەگرن. بلیم چی؟ دلخۆشی خۆم دەداو: (منالە منال، لاو و لاویتی دەکا. بۆ کۆی دەچی، ئاخری دیتە سەرپی و چاک دەبی، بەرد لە هەلس و کەوت لە گەل مندا چاکسازی تیدا دەکری)، بەلام وانەبوو، چاک نەدەبوو. نەدەگۆردا، هیچ، تادەهات گوستاختر دەبوو، پوو پروو نەبوو، فارس و تەنی (بەردەپی) قەزوین بوو. هەموو قسە و ئاکار و کردەوی دەبوونە خەنجەر و نەشتەر و دل و دەروونمیان هەلدەکوولی، زاماریان دەکردم. لەم زامانە دێک و دل چەکەرەوی دەکرد و لە جەرگ و سی و ناخ و مۆخی خۆم پۆ دەچوون. خوین لە ئازای لەشمەو چۆراوگەوی دەکرد، خوین لە دل و دەروونمەو، لە چاوەکانمەو لە گوێچکە کانمەو شۆراوگەوی دەبەست و ژین و ژیانمی لە خۆیدا نقووم دەکرد. خوین ژوورەکەمی پردەکرد، لە ویو، بو حەساری، بۆ کۆلان و گەرەک و نیو شار و شەقام پیچکەوی دەبەست. خوینیکی رەش و بۆگەن و کیمای. دۆست و برادەر لیمدەبیزان، زەم و لۆمە و سەرکۆنەیان دەکردم.

خۆشم لەو خوينەدا مەلەم دەکرد و خوينای دەبووم، خوين و خوينام
دەخواردەوه، هەست و نەستم لەو خوينەدا وون دەبوون و دەخنكان و
دەسبەردارێش نەدە بووم. دەچوو مەلای دوكتۆر و پييمدەكوت: نەخۆشم
دوكتۆر، دل بريندارم و مۆخ و ناخم زامدارە، تۆغا دوكتۆر چارەيەك،
دەواو دەرمانيك!

دوكتۆر بە هەندى نەدەگرت و دەيكوت: چى نيه، حەكيمي خۆت بۆ
خۆتى، هەرخۆت دەتوانى يارمەتى خۆت بدەى و پزگاربى. ئاخە لەشت
لە من ساختەرە، جەستەت دەلئى پەيكەرەى يونانيە، خۆت... خۆت...

برى جاريش دوكتۆر و بەردەستەكانى بزەيان بەقسەكانم دەهاتى و
دەيانكوت: «نەخۆش نى! خەيالە! خەيالە!...» ئاخە تۆ بۆ دوكتۆر؟ خۆ
هەمووشتيكم بۆ تۆ كوتبوو، خۆشت هام وشو و دوست و برادەريت لە
گەلماندابوو و هەموو شتيكت دەزانى، خۆ تۆ دوكتۆر بووى، بەرپرسي
نەخۆشان بووى، سويندنامەى سۆكرات خواردبوو... ئاخە تۆ بۆچى
گويت نەدامى و كوتت خەيالە، دل پيس مەكە. ئەى شۆرشي
بەردەستت، شۆرشي گوى لە مشتى تۆ... شات و شووتى هاڤەلى و بەر
پرسيارەتى ليدەدا، كەچى پشته سەر توش و ئەويش كۆرتان بۆ دەگرتم
و ئەوى لای ئيوە كوتبووم، دەتانگيراو، دەستتان دەدادەستى پشيله
بۆر و بەشداری پيلانەكانى تان دەکرد. ئاخ... لە لای منيش چيتان
پيدەكوت و چيتان پيدەکرد...!

... دەبى باسى «خلە» ش بكم، عەمتەرى لە عەمتەريپيستر و ناحەزتر،
تۆ لە سەرچى؟ تۆ بۆچى؟ تۆ بۆچى بە چاوى چەپت سيلات گرت و
پەنجەت بە پەلەپيتكەدا هينا و دەسپريژى گوللەت پزانده دلمەوه؟ بۆچى
بوويه گولە بەرۆژە و هەركەس زەم و لۆمە و سەر كۆنەى منى كرد،
تۆش بووى بەدوو؟ ئاى چۆنت دەنواند و چى بووى؟ چى بووى، چى
بووى؟ بەرھەلبيئە، بەرھەلبيئە...

بەللام دەبىي باسى جەلال وردتر بىكەم، جەلال دووبست، گروپى بى
فۆكل و شەپەف، نابوودەوگچكە و بى وجود، بى وجود. چما ئەم
شالاوھى دوايى شالاوى گەورەو پروختىنەر فیتی تۆنەبوو، ئەگەم ئەم
پیلانە شەرىكایەتى تۆ و پشیلە بۆر نەبوو، چماھەر لە سەرەتاوہ بە
ھەمووشتىكت نەدەزانى، ئەى بۆچى بە قۆنە قۆن وە شوینم كەوتى؟
خافلاندمت - بە خەيالى خۆت - لە مال دوورت خستەمەو، لە خۆم
دوورت خستەمەو، لە گەلدا بۆ زۆر شوین ھاتى، بۆ زۆر شوینت بىردم،
بۆ ئەم مال و ئەو كۆر و ئەم لاوئەولا، زۆر كەست ھینا بۆلام، بۆمالم، بۆ
نیو ژین و ژيان و جیھان و دونيام، كەچى ھەر لە ئەمانەش قسەت
سازدەكرد، پیلانت دەناو، زەم و لۆمەت دەكرد. ئەى بۆچى لە گەلكوو
باسى پشیلەبۆرم بۆ كردى، كوتت پشیلەبۆرنا، كۆرە بۆر!!

ئەى بۆچى ئاخىر پۆژ، پۆژى پیلانە گەورەكە، ھاكا بەرەو مال
بوومەو، لە پشیدا ھەموو شتىكت دەزانى، خۆت بۆ ساز كردبوو،
دەستت كرد بە باسى سەگ و پىوى و ورچ و پشیلە، كەچى زۆر
پرودارو بە بى چاوەروو پشتیوانى ئەمانەت كرد، بۆ يەكەم جار لە
پيوەندیماندا بوو. تۆ ھەر لە رىگەدا دەتزانى تا دەگەمەو مالى سەگ و
پشیلە و پىوى دەیکەنە دیلان و دەھۆل و زورنا دەژەنن. دەبنە گۆلە
بەپۆژە و شارىك وەسەر مالەكەم دەگىرن. كە گەيشتىنەو بەردەگارى
مالى، شەوبە سەردا ھاتبوو، تارىكان كۆلانى داپۆشيبوو، تۆ لەو
تارىكايىدا لە كۆيوە بىنيت ھەلم لە چاوەكانمەو ھەستا و چۆنت بىنى كە
پۆم پەپ بوو گوینچكەم قوت بوونەو و ھەردووك قولینچكى تۆقى
سەرم موویان لوول بوو خەرىكبوو جووتىك شاخى سەرسۆپمانیان لى
بپۆى؟ ئەى بۆچى ھەردىت ئاوریان لە مالەكەم بەرداوەو كەل و پەلى
نیومال ھەوا دراوہتەھەوشە و پيشیل كراو، پیت كوتم:

«ھەموو كەس دەیزانى، خۆت نەبى، ئەو قسانەت، ئەوشات و شووت
و لاف و گافەت عالەمى وەرەز كردبوو، ھەى شىرى خاوا! دەھۆل،

دەھۆل. راپۇرتت لىدراپو، ناسىبوويانى. خۇت و مالت لەژىر چاۋ دىرىدا
 بوون، دەنگى دەھۆل و زورپناكت ھەر بەينىك خۇش بوو. ئەم بانگەۋاز
 و مژوليايشانەت لە رادىۋو رۇژنامە و تەلەفزیۋندا عالەمىلى دىرپۇنگ
 كرد بووى، عالەم ۋەپەز ببوون. ھات و چۆى كۆپە بۆر بۆ لای تۆ داۋ
 بوو، داۋ. داۋىك بوو بۆيان نايەۋە. ئەۋا ئىستاش بە چاۋى خۇت ببىنە.
 لە سەرۋەت و سامان و نىۋمالت، جاتەپو بەچەنى. فیتۋاى سەر و مالت
 دراۋە. بىگانە بۆ دەرەۋە، سەرچاۋم. كوتۋويانە خۇيىت خەزايە! ۋا باشە
 تانەبىنراۋى و نەيانكۋشتۋوى، لىدەى و بىرۆى. بىرۆ، بىگانە بۆ دەرەۋە...»
 ئاى دەستخۇش كاجەلال، جەلال دوۋبستى بى فۇكل و شەپەف.
 مەگەم پىت ۋايە كۆپر بووم و چاۋم لىنە بوو، ھاكا دوۋسى ھەنگاۋ
 كشامەۋە، ۋاتزانى ھەلاتووم و رۇيشتووم. دەسەدەستت كرد بە كۆكردنە
 ۋەى ئەۋى لە نىۋ مال و ھەساردا مابوۋ!! ئەۋامنىش لە پشت دىۋارى
 يەكەم كۆلان، لە پەناى داركارە بايەكدا خۇم ھەشار دابوۋ. چاۋم لىۋو
 خۇت و پۆلى دۇستانت – كە دۇستى منىش بوون، بەپوۋالەت – چىتان
 كرد بە تالان ۋەپروۋ رۋاندنى ئەۋى لەمالى من مابوۋ! ھەى دەسخۇش،
 دەسخۇش! ھەرئىۋە بوون شاللاۋتان دەبرد و دەتانىشكاند و دەتاندىراند و
 دەتانسوۋتاند و سەر پوۋت و دەمروۋت و ئاۋاۋەگىرتان بۆ بەردەباران
 و دارماندن و ھەپروۋن ھەپروۋن كردنى من و شۋىنە ۋارى من ھان
 دەدا. گويم لە دەنگتان بوو، دەتانەپاند:

«دادەى برادەرىنە، گەنجان، منالان، پۇژى ھىمەتە. لە پۇچى منتان
 كەۋى، پۇژى خەزايە، دارى لە سەر بەردى مەھىلن. گومراى گاۋر
 «سەنەم» سازدەكا و ھەر لە سۇنگەى ئەم سەنەمانەۋە لە خۇبايى بوۋە،
 دادەى، دەردى ئىۋە لەمن، بشكىنن، بسوۋتىنن، بىروۋخىنن، ھاتوۋ بۆ
 خۇيىشيتان بىنى بەردەبارانى كەن. بىكوژن، بىكوژن و شۋىنەۋارى
 بسپنەۋە...»

هەر ئەوەندەم ئاوات و هیوا مابوو بە ژوورە تایبەتەکیان نەزانیی،
مەجرییەکیان نەدۆزیی، ئەوە و نەیانشکەند. بە ژووری نەهێنی مالا و
منالیان نەزانیی و منالی مالا قەلاچۆ نەکران... ئاخ... لە پەنا دیوارو لە
پشت دارکارەباکەدا خۆم حەشارداو و چاوەڕوانیم دەکرد، چاوەڕوانی
چۆل بوونی مالهەم لەم مەغول و تاتارانە. لە دڵمەوێ خۆین چۆراوەگی
دەکرد. بێج لە خۆم و دڵەم کێی دیکە بوو لە ناو ئەو خۆینەدا نقووم
بێ و بخنکی؟ کەس، کەس، کەس. حاشاو بێلا کەس...

شەو درەنگان لە پاش بڵاوەکردنی مەغوول و تاتار، لە پاش ئەوەی
 ھەموو شتیکی تالان کرا، ئەو ھە کۆ بوو لە تاریکەکاندا، لەو ھەوشەو
 ھەسارە چۆڵەدا بە تاقی تەنێ بە سەر تەرمی عیسی تاقانە
 کوپۆمریەمی تەنھا کچی دا دەگریا؟ ئەو ھە کۆ بوو تەرمی منالە شەھید
 بوو ھەکانی لە ناو قوڕ و خۆڵدا ھەڵدەگرتەو؟ ئەو ھە کۆ بوو خوێن و خوڕ
 و گل و قوڕی لە تەرمەکان دەستری، لە باوەشی دەگرتن، بە خۆیەو ھە
 دەگوشین، ماچی دەکردن و دەبیردن بیان نیژی؟ من بووم، من بووم،
 من. ئەو ھە من بووم شەکەت و ماندوو، بارگران و دل بریندار و نقوومی
 دەریای خوین، ھۆقەھۆق دەگریام و دووتەرم بە باوەشەو ھە، پەنا دیوار و
 پەنا دیوار لە شار و شارنشین پامدە کرد. پامدە کرد ھە تاکوو بۆ ھەمیشە
 شاری مەغوول و تاتار پەجم کەم و دوورە پەریزی بگرە بەر.
 ھەوارچی ھەواریکی پڕ ھەلا و ھەنگامە و پڕ ژان و بێک و پڕ بیرەو ھەری
 تال و ترش و برین و ناسۆر بووم. پامکردو پامکرد و پامکرد و پامکرد
 تا گەیشتمە ئێرە. ئەوەتانی تاراوی تاراوگە نشینی ئەوسەری ئەم ھەردە
 بێ کۆتایی و ھەزار بە ھەزار و کاکی بە کاکی یەم! لەو ھە دەچی لە
 نیو ھەوێکی ھەزار ساڵ لە پاش مردنە کەم! لە پاش تالان و بێق و
 سووتانی مال و قەلاچۆی منالەکانم، دیسان لە دایک بووینتەو ھە!!!

له ماوه‌ی نهم گشته سال و سه‌دهیه‌ی که‌وا لیږدم، له‌م تاراوگه‌وله‌م چۆلپه‌ره‌ستی وله‌م دۆزه‌خی بیره‌وهری و بیرکرد نه‌ویه‌دا، ئه‌وه‌تانی

گەشتوومەتە قەناعەتیکى تازە. دەبى جىابمەو، جىاوازىم وجىابمەو. يانى دەبى پزگار بىم، خۆم پزگار كەم. لە خۆم و لە ھەموو ئەو ئىنسانە نەرىتى يانەى دەورەيان دابووم، ھەر لە ھەموو ئەونەرىتانەى دەست و بال و شان و پىلميان بەستبوو، دەبى خۆم پزگار كەم لە ھەموو ئەوكەسانە و ئەو نەرىتانە و ئەو شتانەى كە تاكوو ئەمرو ئاويان بردبووم و ئاويان بە سەر ھىنام و گەياندميانە ئىرد. بۆ يەكەم ھەنگاو دەبى لە خۆم، لە خودى خۆم پزگار بىم. مروڤ تاخوى پزگارنەبى ھىشتى و ھىچ كەسى پى پزگار نابى...

لە پاش ئەم قەناعەتە، ئەو تانى دەلىى قەت قەت نەھەورى پەش بە ئاسمانەو بووبى، نەھەوا پرلە ھەورو ھەلا بوو بى! ئەو تانى خۆر لە ھەويى ئاسمانەو ھەتاوئىكى جوانى بەشيوەتە ھەموو جىھان. رەمبى ھەتاو ترۆپكى كۆسارە سەر بەتەمەكەى ئەنگاوتووە. چنارەكان بەيارمەتى شنەيەكى بلاوئىن وەسەما كەوتوون و خويان بۆ بەشداری كردن لە گوڤەند و ھەلپەركىتى بووك گواستەوہى جندۆكان دا سازدەكەن. ئەواديسان لە سەر سەوزەلانىكى دىكە و لە سەر كورسىيە بەردىنەيەكى دىكە و لەشانی چنارستانىكى دىكە دانىشتووم.

جگەرە بەلالىوہ كانمەو، دەروانمە ئەو پەپى پىزى چنارەكان و دوندى كۆسارەكە. بە چاو زۆر لە دوورو لەرپىگايەكى سەدان سالا دەچى، لەرپىگاي ماوہى تەمەنى چەند پىشتى مروڤ دەچى، دەلىى لەمەوداي ئىوان ژىن و ژيانى چەند جىل و نەوہ دەچى، بەلام نانا، توغا باسى ژىن و ژيان مەكەن، لە پاش شەھىد بوون و ناشتنى عىساي تاقانە كور و مريەمى تەنھا كىژۆلەم چ ژىن و چ ژيانىك؟ بە تايبەت لە رابردودا...

نا، نا، دەبى تەواوى رابردو بەاومە ناو جەغزىكى پەش و ھەواى دەمە ناو زەرياي فەرامۆشيبەو، بە تايبەت بە دۆستايەتى پشيلە بۆرى سىخوڤى خۆفرۆشى بى ئەمەكى بە بى چاوەروو و جەلالى ھاوہلى و

ئەو پياوچاكانەى دىكە؟؟ بەلام لىرە مانەوەشم گەننن و ھەپروون ھەپروون بوونە، مردن و نەمان و تىداچوونە. بە ئاوات گەيشتنى پشيلە بۆر و فىز كىردە كانى و بەشەرئاساكانى ئەوئ عىامە. نا، نا، دەبى بېرۇم، بەرەو ئەم كۆسارە سەر بە تەمە بەرئ كەوم. دەبى بەرەو بەشدارى كردن لە بەزمى مۇسقىقاخانەكەى ئاپۇلۇن و شەرابخانەكەى باكۇس و گۆڭەندەكەى جىندۇكان بەرئ كەوم. بىتو ئازابم و ورەم ھەبى و نەبەزم، بىتو ھىوا براو نەبم و ھەر بېرۇم و ھەر بېرۇم و ھەر بېرۇم، دەرگەمى، ھەتمەن دەرگەمى... بلىئى؟!!! بلىئى!!!

رەنگە لە گەردوگولئى بەيانىكى گەشدا، بەشكەم لە كات و ساتى گۆڭەندى جىندۇكان و ھەلپەركەيەكى شىتەندە، بە تايبەت، بەلكو لە گەل گەردە لووليكى بە ھىز و پروخىنەرى گشت جىھان و ژيانى كۆن و دونىاي ئەم نەگرىسانەدا، بلىئى؟... ئاخ... بەشكەم!

بەلام دەبى ئەوەشم لە يادابى، بەر لەوھى بەرئ كەوم، دەبى ئەم تابلۇيەتەواو كەم و كارى ئەم پەيكەرە تازەيەم بە ئاكام بگەيەنم. تابلۇى پىلانەكانى ئەم نەگرىس و ناحەزانە و پەيكەرەى مەملانەى دەررونىى خۇم لەو تەمەنى رابردووى بابردەيە دا، لە قەلەفەت و روالەتى عىساي شەھىدەدا. ھەرودھا دەبى لە يادەدا بى كە بەر لە رۆينەكەم ئەم تابلۇ و ئەم پەيكەرەيە بگەيەنمە شوينى پىويست و تايبەت بە خۇيان و بە باشى دايانمەزرىنم.

دەسائەمجار سەرى پى دەگرم و بەرئ كەوم. جيا لە جىھان و جياواز لە ھەموان و بەتاقى تەنى. دەيجا گرینگ ھەر ئەوئەندەيە، ھەر ئەمەندەى بتوانم بەدواى ئەم قەناعەتە كەوم و بەرئ كەوم و بېرۇم. جا كە بەرئ كەوتم و ئىرەم لانەبان بوو، خۇشم لە ھەموان دوورەچاوو دورەياد و دوورە پەريز بووم، گرینگ ھەر ئەمەندەيە. بەلئى گرینگ ھەر ئەمەندەيە بەرئ كەوم. ئىدى بگەمى و نەگەمى زۆر گرینگ نى! مەرجمان ئەو مەرچەى بەرئ كەوم... بەرئ كەوم... بلىئى؟!

وهگهران

بۆ يادى ھەرمان سەوزى «شاملوو» ى زىندە ياد

لە پاش ئەوھى ھەشتاۋ پىنج پوژ يان مانگ و سال بە سەر
مردنەكەيدا تىپەرى، پەشىمان بۆۋە، ئەو كابرەيە بەر لە مردنەكەي
ۋەسىيەتى بۆ كۆرەكانى كۆرۈۋەكە لە پاش مردن لە نوۋچكى چىايەكى
بۆلە لە چاللىكى ھەشتاۋ پىنج گەزى ھاۋن و دەۋراندەۋرى بەقسىل و
بەردو بىتۇن داپىژن و... لە دوايىن ساتەكاندا پەشىمان بىۋەۋە لە
پاشگەز بوۋنەۋەۋە پەژىۋان بوۋنى ھالى نەبوۋ بوۋن. جا لە پاش ئەو
ھەشتا و پىنج پوژيان مانگ و سالە بۆ ئەوھى باشتەر ھەست بە ھەبوۋنى
خۆى بىكات - تەننەت لە پاش مردنىش - بىۋچان بە خۆى دەۋوت:
«ھىچ پىگەۋ چارەسەرىكى دىكەم نىيە بىچ لەۋەۋى لەم گۆر و گۆرپچە
تەنگ و تارىكە بخزىمە دەرى.»

بە لام چۆن! ئاخە ھەر چۈرەندەۋرى بەقسىل و بەرد و بىتۇن
داپىژراۋو. جا بۆ چۈرەندەۋر؟ نەۋەللا ھەر شەش لايەن و گشت
جىھانى دەۋراندەۋرو سەر و ژىرى بەشفتە و دۇغاۋ وچىمەنتۆ و بەردو
بىتۇن گىرا بوۋ. بە خۆى دەۋوت: «دەبى ھاۋار بىكەم... دەبى واتى
بچرىكىنم تادەنگم مەۋداي ھەشتا و پىنج پوژ و مانگ و سالى نىۋان من
و ئەۋ ھەتيۋە باۋك تۆپىۋانەم بىبەزىنى و گۆى يان لە دەنگم بى و بىنە
يارمەتىم. دەبا ئەۋەندە زەحمەت ۋەبەر خۇيان دەن و بىن و لەم گۆرە
دەرمكىشەن و بمبەنەۋە بۆ شارەكەمان، بۆ مالاكەم، بۆ نىۋوژن و منال و
تروتهۋىلەكەم...»

دهیجا هاواری کرد بوو، نه‌پاند بووی و گوراند بووی، له ته‌نیایی خۆیدا، له قوولایی ئەو چالە هەشتا و پینچ گەزیه‌دا، به‌ هاوار و زه‌نا و بانگ و سه‌لا ده‌ستووری دابوو، حوكمی كردبوو، پارا‌بۆوه و لالا بۆوه... به‌ لام كه‌س به‌ هاناو هاواریه‌وه نه‌هاتبوو، جائه‌مجار دۆش دامابوو، پۆنگی خوارد بۆوه، ر‌شابۆوه و جویی دابوو، به‌ خۆی و ژن و منال و هه‌تیوه باوك تۆپیه‌كانی و به‌ زه‌مین و زه‌مانیش! به‌لام ئەمانه‌ هه‌یچیان دادیان نه‌دابوو... هه‌ر بۆیه له ته‌نیایی ره‌ش و تاریك و تیواری گۆرچه‌كه‌یدا به‌ ئاكامیكی دیکه گه‌یشتبوو: «ئهم باوك تۆپیه‌وانه، ئەم ترو ته‌وێله خوی‌ری و گه‌وج و له‌وجانه هه‌یچیان له ده‌ست نایه، ئەوه‌نیه ته‌نانه‌ت به‌ كاری خۆشیان نه‌هاتوون و ئەو گشته میراتییه‌ی بۆم به‌جی هه‌شتن له به‌ردیان داوه! ئەوه‌نیه دینه‌ خه‌ونی شه‌وانمه‌وه و چیم بۆ ده‌گێر‌نه‌وه! سه‌د بریا و هه‌زار خۆزگه له‌جیاتی ئەمانه‌ چوار توله‌ سه‌گم بایه... نائهمانه‌ چیان له ده‌ست نایه، یارمه‌تی له‌م هامرازه تازه‌یه‌م، له‌م ماره‌میه‌ ده‌خو‌ازم... ئەری، ئەری... ئاواباشتره. ده‌زانم هاكا ماره‌می برسی بوو، به‌لكه سه‌وتی دینه‌وه بۆلام. ئەو ده‌م پێیده‌لیم ده‌ستم بگرت و له‌م جیهانه‌ ره‌ش و ته‌ره‌ شو‌یه و له‌م گۆرچه‌ ته‌نگ و تیوار و تاریك و تنۆكه‌ ر‌زگارم كات و بمباته‌وه بۆ جیهانی رۆشن، بۆ ده‌ره‌وه‌ی ئەم گۆره‌، بۆ شارو وڵات و ماله‌كه‌ی جاری جارنم...»

جا به‌ شو‌ین ئەم فیکروزیكرانه‌دا، ئەو كابرایه‌ی له‌ مردن و له‌ ناوگۆرو گۆرچه‌وه له‌ جیهانی مردووان په‌شیمان ببۆوه و ته‌نانه‌ت ئەمانه‌ی به‌ كو‌ره‌كانیشی ووتبوو، به‌لام گو‌ییان نه‌دابوویه، یان سه‌ره‌ودره‌ی مه‌به‌سته‌كه‌یان نه‌كرد بوو، قسه‌ی خۆی به‌ماره‌می ووت. به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی كابرا وای بۆ ده‌چووئهمه‌ کاریکی چه‌توون و ئەسته‌م بئ، نا، ئەم كاره بۆ ماره‌می زۆر ئاسان بوو، یانی ئەونده ئاسان وه‌ك ئاو خواردنه‌وه! ماره‌می كه‌مێك له‌ مێشك و كه‌مێك له‌ خو‌ین و كه‌مێك له‌ دل و كه‌مێکی له‌ رۆحی كابرا قووت دا و له‌ كون و كه‌لینی قفلی تابووته

په‌شه پۇلاینه‌ک‌ه‌وه که مه‌یتی کابرای له ناودا بوو، به خشپه خشپ و خزه‌و دزه، هم‌میسان به نیو کون و که‌لین و درز و قه‌لشتی قسل و به‌ردو بیتون و شفته و دؤ‌غ‌اودا و‌هک شنه بای به‌ره به‌یانیکی به‌هاری بؤی دەرچوو و کابرای هی‌ناوه سەر زه‌وی و ئامیزى دونیای پ‌وشن. کابرا ها‌کا لاقی گه‌یشته سەر‌زه‌وی، له کات و ساتدا هه‌ستی کرد و‌ه‌کوو فر‌ف‌ره‌یه‌ک به ده‌وری خ‌ویدا ده‌خولیت‌ه‌وه، هه‌ستی کرد دنیا پ‌ه‌ش و‌ه‌ش و تاریک تاریکه، هه‌ستی کرد گه‌رده لوولیکی به‌هین، هین و توانای ب‌ونه‌هیش‌تووه، ده‌خولیت‌ه‌وه، ده‌بیاو دەر‌واو به کون و که‌لین و قوژبنی گور‌ستانیکی له میژینه‌یدا ده‌کا، له پاش ماوه‌یه‌کی زور سەر‌ه‌گیژ‌ه‌و ژانه سەر و باوه خولی له شانی کيله‌یه‌شمینه‌یه‌ک‌دا هاته‌وه سەر‌خو، زوری سپاس‌گوزاری مارهمی کرد، تی‌رتیری ماچ کرد و پی‌ووت و‌ه‌ره بر‌و نیو دلمه‌وه، خو‌ت مات که، ده‌چین ب‌و نیو شار. ئه‌و‌کيله‌یه‌شمینه‌یه‌ لئی نووسرا بوو: «ئمه‌ گوری کابرایه‌که‌ وا دونیای جی هیش‌تووه و نایه‌ه‌وی نه‌له به‌ردی‌ک‌داو نه‌له ماری‌ک‌دا و نه‌له گه‌ز‌گه‌ز که‌یه‌ ک‌دا ب‌گه‌ریت‌ه‌وه سەر دونیا.»

کت و پر قاقایه‌کی به‌رز و بی برانه‌وه و ده‌نگیک ئه‌و نیوه‌ی داگرت: «هه‌هه‌هه‌هه‌هه‌... ئای تر‌خ‌و‌و‌و‌و... ئه‌مه‌ له‌وه‌سیه‌ته‌ کاله‌که‌ی خ‌وم ده‌چی... هه‌هه‌هه‌هه‌هه‌... تر‌خ‌و‌و‌و‌و... من و ژیر خاکی گور؟ مه‌رج بی به‌مه‌رجی پیاوان واتان به‌مه‌ل‌ه‌که‌ دانیم، له داخ‌ندا بته‌قن، بتوپن، شه‌رت بی واتان پی‌پنیکه‌نم شاگه‌شکه‌بم، شاخ و داخ بله‌رینمه‌وه، دار و ده‌وه‌ن بشه‌کینمه‌وه... هه‌هه‌هه‌هه‌... ئای تر‌خ‌و‌و‌و‌و... ئه‌وه‌منم، ده‌نگی من، قاقای من... ددانه‌کانم ته‌ق ته‌ق ته‌ق لیک‌ده‌که‌ون و شه‌قه‌ی لیک که‌وتنیان له ناخی جیهاندا ده‌نگ ده‌داته‌وه...»

له پاش قاقایه‌کی زور و هاته‌ران و پاته‌ران و‌فر‌وفیش‌الیکی زور‌تر هه‌ستی کرد بر‌سییه‌تی، بر‌سییه‌تی زوری ب‌و هی‌نا، کونه‌ لووته‌کانی کرد ب‌ووه، ب‌ونی ده‌کرد، هه‌ستی ب‌ونی را‌ده‌گرت. ب‌ونی گل و ب‌ونی گوشت و

بۆنی زیندهوهر بۆی غەریبه نه‌بوو، به‌ شوێن بۆنه‌که‌دا پۆیی و پۆیی، چاوی گێرا... گە‌یشتە سەر هێلانە‌یه‌ک. ماریک جوجە‌لە‌ی مە‌لیکی ده‌خوارد. ماره‌که‌ی کوش‌ت و ده‌ستی کرد به‌ خواردنی! تیری گوشتی مارخوارد و برسییه‌تی به‌ گوشتی مارشکاند، ئە‌مجار هه‌ستی به‌ هێز و توانایه‌کی زۆری له‌ خۆیدا کرد، ده‌لێن مار مار بخواده‌بێته‌ هه‌ژدیه‌ها. به‌ره‌و شار به‌رێ کە‌وت. به‌ تین و گوپ و به‌رمبازین ده‌رپۆیی و هه‌ستی کرد ده‌توانی دنیا بێنێته‌ ژێر چۆکیه‌وه...

ئە‌و کابرایه‌ی له‌ مردن په‌شیمان بێ‌وه، زۆر جوان هه‌ستی به‌ بارودۆخی خۆی ده‌کرد: خاوه‌ن کلور کلور پوول و پارە و زیر و زیو بوو، به‌لام لغاویکی مه‌فره‌قینه‌ هه‌ردوولای شه‌ویله‌کی یه‌ک هێنا بۆ‌وه. ژن و منال و ئۆکه‌رو قه‌ره‌واشی ماله‌ که‌ی هه‌رده‌یانخوارد و ده‌میان ده‌بزووت و بۆ خۆی شه‌یتان لغاو بوو. ژن و منال ئە‌ویان له‌ سەر کورسییه‌ دارینه‌یه‌کی، پزێو دانا بوو و بۆخۆیان به‌ دووای مجرییه‌ جه‌واهیراتیک و به‌ ده‌وری حه‌وزه‌ شکاویکا هه‌رمبازین و پاکردنیان بوو، که‌چی ژنه‌که‌ی کابرا له‌ بێ ده‌سه‌لاتی می‌رده‌که‌یدا و له‌ بێ خه‌به‌ری و هه‌پۆلی کورده‌کانیدا پیاوانی سنگ پان و مل ئە‌ستوور و سمیل شوپری به‌ ته‌ماحی مجرییه‌ جه‌واهیراته‌که‌ شاره‌زای کون و که‌لینی مالی کردبوو. ئە‌وا کابرا له‌ پاش هه‌شتاوپینج پوژیان مانگ و سال بیه‌ه‌والی، له‌ ده‌مه‌وبه‌یانی به‌ هاریکی هه‌رته‌ی مال خۆشه‌ویستی خۆیدا، له‌ نیو ئاگرو ئاو و ئاره‌قه‌ی گرانه‌ تای له‌ شیدا گه‌رابۆوه و له‌ وێنه‌یه‌کی بێ برانه‌وه‌دا بوو:

«خۆ ناکرێ تا پوژی قیامه‌ت چاوبقووچینم و ده‌رکی زارم داخه‌م و مال و مالات و سامانم به‌ سەر نه‌که‌مه‌وه، ئە‌وه‌تان به‌ دووچاوی ئاوه‌لاوه‌ ده‌روانه‌ هه‌مووشتیکی و هه‌موو که‌سیک... ده‌با ئە‌م ژنه‌تیوه سه‌لێته‌یه‌و و ئە‌م هه‌تیوه باوک تۆپیوانه‌م و ئە‌م کابرا سنگ پان و مل ئە‌ستوور و سمیل شوڕانه‌ هه‌رگارده‌ن، ده‌با هه‌ر پاکه‌ن، به‌ دووای

مجریہکەدا، بە دەوری حەوزە شکاوەکەدا، لە حەساری مالهەکی مندا،
 ڕاکەن دەی ڕاکەن، دەی ئەوەندە ڕاکەن تا دیکەون و دەتۆپن و پاک
 دەبنەو و لەسەر زەوی دەشۆڕینەو... ئەو هەمان ئەو مجریہیە کە
 دەستەکانم دەچوونە یارمەتی لاقەکانم و مۆخ و دل و چاو و گویم
 دەچوونە یارمەتی زبانی و بە هەموویان ئەم مجریہیان بۆ پرنەدەبوو،
 ئای یادی بەخێر، ئاخە ئەوکات دەموت، من نائیم، فەرمايشی خۆیەتی:
 «لە نیو خۆتاندا بە سەنگ و تەرازوو، بەکیل و میزان، بەلام بۆ غەوارە
 خۆتان دەزانن، کارو کاسبی حەلالە و قازانج و مداخل ڕەوايە.»^۱

نیوہی ڕاستی مەدی تەمەنی بەزگەخشکە و قوونە خشکە، ماوہیەکی
 زۆریش قیت و قۆز و بری جاریش خوار خێچ و لارەوہلارەوہ و بە لۆژە
 لۆژ ھەر بە شوین سەنگ و تەرازوو ماملە لە گەل خۆیی و غەوارە
 تیکۆشابوو، تالە ئاکامدا پیگەیشت! بەچی؟ بەوہی مەبەستی بوو گەیشت
 و شاگەشکەبوو، ئەمجار بە دلخۆشی و سەرخۆشیەوہ لە سەر سفەرە
 ڕازاوہ دادەنیشت و پارووی بادەدا و دەستی بە سەر زگیدا دینا.
 ئەوہتانی ئەو کابرایە و لە مردن پەشیمان ببۆوہ و لە گوڕوگوڕستان
 پاشگەز ببۆوہ، گەیشتبۆوہ نیو شارو بە شەقام و شۆستەدا دەگەر،
 چاوی دەگیرا و مل و موی دەکرد، تەماشای کرد دەرگای دووکانەکی
 کەریمی ھاوسینی داخراوہ و قفلی ڕەش و زەلام و پۆلایین، لاک و
 مۆرکراوہ لە مەرو ئەو بەری دەرگاو دەرایی دراوہ و تەنانەت
 کۆلیکیشی تۆز و خۆل لەسەر نیشتووہ. لە دلی خۆیدا وتی: (کوا خۆپری
 وا دەتوانی پوول و مال و قەرزی من بخوا، دەبی تارپۆژی مردن ھەر لە
 کونە ڕەشدا بی، دەبی بیروہری و یادی شۆربا و تەماتەیک، خەونی
 خۆشی تەواوی تەمەنی بی) لە دوایە چاوی بە دەرکی دووکانەکی
 خۆشی کەوت، ھەرئەو قفلە قەزوانییە پیوہبوو کە بۆ خۆی بۆی
 کرپیوو و کلیلەکەشی ھەمیشە ھەر لە بەر پشتوینەکی خۆیدا بوو.

^۱ لە «نایات»ی تەرپاتی پیروژ وەرگیراوە.

لیره شدا به خوی ووت: (دبا هر چالی هه شتا و پینچ گز هه لکه نن و منی تیهاون و به بهردو بیتون و دواغ و شفته و قسل پری که نه وه، با بزانی نئه وه کیته داپزی و هه پروون به هه پروون بی، به لام نه توانی له زاری مار بتقی و نه یه ته وه سهر دونیا؟!...)

ئه و کابرایه ی وه سیه تی کردبوو له کیلی سه رقه بره که ی بنووسن (نایه وه ی به هیچ له ونیک بیته وه سهر دنیا...) هاکا گه یشته بهر دوو کانه که ی هه لو یسته یه کی کرد، به خویدا چوه و ههستی کرد ماندوه و ناتوانی ئازا به رییدا بروا، ههستی کرد ده بی بانگی هه تیوه باوک توپیوه کانی

- به قه ولی خوی - بکات، تاکوو کورسیه دارینه یه ک بینن و ئه وی له سهر دانین، ئانجائه و پالاخانه - به قه ولی خوی - ههر کام پینچ که یه کی بنینه سهر شان و به شاروشه قامدا بیگیرن و له ئاکامدا ههر بهم چه شنه بییه نه وه بومالی. چونی دهویست ههروای بو لووا، کورگهل کورسی یان هینا، باوکیان له سهر دانا، ئهمجار وهک ئه سپی داشقه - به قه ولی خوی - کورسی یان له سهر شان دانا و به نیوشار و شه قامدا گیرایان. به لام شار چ شاریک؟ شه قام و بازار و دووکان له چ دۆخیکدا؟ دووکان و مه غازه له چوار و پینجیاندا تاقه یه کیان کرابوه و باقی داخرابوون، دهرکی مالان پارچه ی رهشی به سهر دهرگا و دیواردا هه لواسرابوو. کابرا له خوی ده پرسى: «ئاووا... چ باسه و چ قه و ماوه؟ چی به سهر ئهم شاره ها تووه؟ که و ته وه یادی که وا که ریم ههر له گوشه ی به ندیخانه دایه!! عه به هیشتا دهر به دهر و فینارییه! په سوول پوول و مالیکی زوری له دهست ئهم و ئهو دهر هیناوه و ئه واه شهش ههوت مانگه خوی هه شار داوه و ئهو سواره و خه لک پیادهن، عه به دیلا نه خوشی ئازاره باریکه ی گرتوه و له سووچی ژووره تاریکه که یدا پاکشاوه و چاوه روانی مامه عیزرائیلی خویه تی. که گه یشتنه حاندی مالی هه مید چاوی پیکه و ت ناوچه وشه و ژووره کان پرله هه شیمه ته، هه موو ره شپووشن و شین و

گرانیکه نه‌بیته‌وه. به خۆی وت ږهنگه هه‌موو پارچه ږه‌شه‌کان هی پتوهندی له گه‌ل ئەم ماله‌دابن....

ئەو کابرایه‌ی له گۆڤی هه‌شتا و پینج گه‌زی شفته و به‌رد و بیتۆن ڤایک‌دبۆوه جیهانی ڤووناکی زیندووان له سهر کورسی دانیشتبوو و به سهر شانی کورپه‌کانیه‌وه به‌شارو شه‌قام‌دا ده‌خولاوه، ها‌کا له‌وبه‌ره به‌یانه ته‌م و مژاوییه‌دا گه‌یه‌شته حاندی دارچرا به‌رقیک، له‌کورپه‌کانی ورد بۆوه، سهر و گویلاکیکی زۆر ئالۆز و تۆز و خۆلای و پیس و چلکنیان بوو. هه‌موو جل‌وبه‌رگی به‌ریان بایه‌چوار ق‌ر‌ان نه‌ده‌بوو، سه‌رچۆکی پانتۆل و ئانیشکی که‌واکانیان ډرابوو، هه‌ر کامه‌وده‌پینه‌یان به‌جلک و لیباسه‌وه بوو. کز و لاواز بوون و له‌برسانه‌ زگیان به‌پشتیان‌وه نووسابوو. به‌بۆن و برامه‌ی قسه‌کانیاندا وا ده‌رده‌که‌وت له‌ماوه‌ی مردن و نه‌بوونی باوکیاندا، براگه‌وره هه‌موو میراتییه‌که‌ی له‌وانی دیکه‌ دزیوو، دایکیشیان له‌ براگه‌وره‌ی دزیبۆوه و دابووی به‌پیاوانی سنگپان و مل‌ئه‌ستور و سمیل شۆڤ و له‌گه‌ل هه‌ر ئەمانه‌دا که‌ینه‌و به‌ینه‌ی ساز کردبوو...

کاتی گه‌یشته حاندی دوو‌کانه‌که‌ی حاجی ږه‌شه‌ی سووت خۆر، ئای دوو‌کان چ دوو‌کانیک! زگی هاتبووه‌ پ‌یش و قه‌برغه‌کانی ږه‌ویب‌ونه‌وه، مشک و مار و میرووله نه‌یانده‌توانی به‌درزو قه‌ل‌شت و کون و که‌له‌به‌ریدا بین و بچن، مشته‌ری وه‌ک شانه‌ زرده‌واله‌ ده‌هات و ده‌چوو، حاجی و کورپه‌کانی هه‌ر به‌ته‌لیس و گۆنی ڤوولیان وه‌رده‌گرت. حاجی و دوو‌کان و کورانی ڤۆنیان له‌جه‌سته و نیوچه‌وان ده‌چۆڤا و ورشه‌ و گرشه‌ی ڤوخساریان شۆقی له‌چاوده‌ب‌ری.

ئەو کابرایه‌ی له‌پاش مردن گه‌ڤابۆوه سهر جیهان و له‌بان کورسیه‌ دارینه‌ی سه‌رشانی کورپه‌کانیه‌وه سه‌یرو سه‌یاچه‌تی ناوشاری ده‌کرد، به‌کورپه‌کانی کوت له‌به‌ر جامی دوو‌کانی حاجی ږه‌شه‌ ڤاوه‌ستن. که‌کورپان ڤاوه‌ستان، کابرا گۆچانی هه‌ل‌یناو سلای له‌حاجی ږه‌شه‌ کرد، حاجی ږه‌شه‌ به‌رز بوونه‌وه‌ی گۆچانی نه‌بینی و ده‌نگی کابرای نه‌بیست و ولامی

سلاوى نەداو، لە پاش چەند كەپەت دووپات بوونەوھى ئەم كارە حاجى
 رەشە ئەم كارەى بىنى و ولامىكى ناقايل و ناقابيل و سارد و سېرى
 داو، كابرە بۆى دەر كەوت حاجى رەشە لە مال و سامان و كاسبىدا لە
 كورپانى ئەو وەپېش كەوتوو، بۆيە ولامى سلاوى ئەو و كورپانى او بەم
 چەشنە دەدا تەو – ئاخە بۆخۆشى لە دەورەو عەيامىكدا كە لە حاجى
 رەشە ساماندارتر بوو ھەر ئاواى ولامى سلاوى ئەو و تېر تەو ئىلە كەى
 دەداو...

كابرەى سەركورسى بان شانى كورپەكانى ھەستى بە خاوبونەوھ و
 مانووبوونى كورپەكانى كرد، سەرو دووسى گۆچانى بە سەرو پۆتراك و
 نېوشانىاندا كېشا و پېر جىنوى كردن و كرديە «ھەچە، ھەچە» تاكوو
 زۆرتر و زياتر بە نېو شار و بە سەر شۆستە و شەقام و گەپرەك و
 كۆلاندا بېگېرن و بۆخۆيشى و لە خۆيدا ھەر و پېنەى دەكرد:

زۆر باش، رووتتر و بەرچاوتر لە خۆر و مانگ ھەست بە بارو
 دۆخى ئەم حالەتەى خۆم دەكەم. شار و ولات ھەر وەك دایم و دەرھەم
 لە جمووجۆلى خۆياندان. ھەركەس شىش ھەرلە فېكروزىكرى خۆيدايە،
 ھەتيوھ باوك تۆپيوھەكانى من نەبى كەبەم سىپالە سى قرانىانەياندا
 دەر دەكەوئ ئەوى بۆم بەجى ھىشتببون دۆراندوويانەو لە ھەباسە
 رووت، رووتتر بۆخۆيانن! ھەتيو لە شار دەر دەكەون و روو لە شاخ و
 داخ دەكەن. ئەوندەى بە گۆچان لە سەرو پۆتراكيان دەسەرەوېنم و نېو
 شان و پشتيان بېراز دەكەم و پېيان دەلېم: «نەكەن، نەكەن، بەرەو گۆرم
 مەبەن و مەنېژن، لە برىارەكەى پېشوووم پەژيانوم»، كەچى بەقسەم
 ناكەن و ھەوالى پېو شوېنى گۆرستانىكى كەونارای دوور، لەم و لەو
 دەپرسن. دوور لە زىدەكەى خۆم ھەشتا و پېنج كرىكار بە كرى دەگرن،
 ئەوتابووتە پۆلاینەى كە منيان تېھا وىشتوو، دەھاونە سەرشانىان و لە
 مدەى ھەشتا و پېنج پۆژاندا بە ولاتى «جاجى ھى جا» دا دەمگېرن و
 لە ئاكامدا لە ترۆپكى زۆر بەرزى چىاى «جى جى لالا» وە سەر دەكەون و

دەست دەكەن بە ھەلەكەندى گۆپىكى ھەشتا و پىنج گەز...! لە سەر ئەو كەژە فرە بەرزە كىلە يەشمىنەيەكى لىيە، لە كىلەكە نووسراوہ:
«ئەمە گۆپى كابرەيەكە دونىاي جى ھىشتووہ، ئەم كابرەيە نايەھوئى نە لە بەردىكا و نە لە ماريكا و نە لە گەزگەزكەيەكا بگەرپتەوہ سەر جىھان...»

لە ئاوايىيەكانى دەورو بەرى ئەم كەژى «جى جى لالا» يەوہ بانگەوازىكى زۆرم دەگاتە گوئى، بە ھەزاران كەس ھاوار دەكەن: «ھۆۋ ھۆۋۋ، ھۆمىلانى ئىمە لە دوندى كەژى «جى جى لالا» لادەن، جىيى خۇف و مەترسىيە، لە ماري پەش دوور كەونەوہ! دوور كەونەوہ لە جى جى لالا و ماري پەش و لەو كەسانەي گەپانەوہ بۆ ژيان...»
گۆپيان ھەلەكەندتا گەياندىانە ھەشتا و پىنج گەز، ئانجا تانىوہ راستى بەرد و بىتۇتيان تىكرد، لىرەدامنى بە خەيال مردوويان بە تابووتە پەشە پۆلاينە كەوہ تىھا وىشت... ئەمجار گۆپەكەيان پىرپەلە بەرد و بىتۇن كرد و ديسان ھەتيوہ باوك تۇپيۇكەنم كرديانە گريان و دەيانكوت:
«ئاي تاكوو مابوو چەنئى پۆك و پۆشتە و تىر و تەسەل بووين، ئاي باوكە بە كۆچى دوايىت چۆنمان لى قەوما...»

ھەتيوگەل لە دوايە بە پەلە پەل و ھەلەداوان گەپانەوہ بەرەوماڵەوہ. ئەوكابرەيەي لە تابووتە پۆلايىنەدا ھاويشترا بوو نىۋ چاللىكى ھەشتا و پىنج گەزى بەشفتە و دۇغا و بەرد و بىتۇن داپىژراو، زۆر باش ھەستى بەدۇخى خۇي دەكرد، بەلام نەيدە سەلمانو لە قوولايى ئەوگۆرە پەش و تاريك و تىوارەدا لە جم و چۆل كەوتبوو، نەيدەتوانى پەل بىزىۋى، دەنگى بە ھىچ كۆي نەدەگەيشت و دايم و دەرھەم لەم فيكرەدا بوو چۆن خۇي لەم شويىنە دەرباز كات و بەرەو جىھانى زىندووان بگەرپتەوہ. بەردەوام ئاگاي لىيوو ئەوا پۆژ بە پۆژ و سات بە سات لە گۆشتى دەخۇن و لە ھەولى ئەوہدان بگەنەنيو كەپاكە سەرى و مۇخى ھەلقورپىنن كابرە بەردەوام دەيكوت: ھاكا مارەكان بگەنە مۇخم و دەست بە خواردنى

بەن، وپوكاس دەبن، ئەمجار مارەمىيە كە لە نىرەكەى بە فرىو دەبەم، بە
 ھەردووكمان نىرە ماردەكوژىن و ئانجابه مارەمى دەلیم لە دەم و گوپی
 خۇیدا ھەشارمدا و لەكونى قفلى تابووتە پۇلايىنە پەشەو ەبخزىتە دەرى
 و بە كون و كەلىنى بەرد و بىتۇندا لەم تارىكانە دەربازم كات و بمباتەو ە
 سەر جىھان. جاكە چوومەو ە خۆم دەزانم و ژنەتىو ە سەلئەكەم و
 ەتەتىو ە باوك تۇپپو ەكانم و حاجى پەشە و ەەر ەموو ئادەمىزادى
 پوورەش، مابىتمان، مابىتمان، مابىت...

* لە راستىدا ئەم چىرۆكە لە ژىر كارىگەرى تۆخى چىرۆكى
 «بازگىشتە»ى شاملوودا نووسراو ە كە چىرۆكى «بازگىشتە»شم
 وەرگىراو ە و بەنىوى «گەپانەو ە» لە كوچىرۆكى "۳ سەعات و ۲۲
 دەقىقەى بەرەبەياندا" چاپ بوو. بە راستى نازانم ئەمە خوئندەو ەكى
 ئەو ە يان يادى شاملووى زىندەيادە يان فۆرمىكى دىكە و وشە و رستە و
 زبانىكى دىكەى ەمان چىرۆكە.

داو

- خۆمن پېتم وتبوو: خۆزگه و هه زار خۆزگه م هه ر له وى دهماييه وه...!
 خۆ پېتم وتبوو: له وى كاودان له پال خۆتدا دهبن، هه م ماسى خوى كراو،
 هه م كيژى خاوه ن چارداخه كه و هه م چارداخه كه شيان!!
 ئەمه دهنگى ئەو كابرأ به سالآچوو بهو كه له بېستانىكى شانى بېشه
 چرو پرهكهى رۆخى تهنها رووبارى شارهكهدا له گهه لاوېك له مبهرو
 ئەو بهرى ئاگرېك دانىشتبوون. برى جار دووكهه و جاروبارهش گرپه
 مشقالى ئاگره كهى نيوانيان سنگ و بهرۆكى پارچه رهشهكهى شهوى
 شهقار شهقاردهكرد. ئەمانىش بهبى نۆره كردن و چهشنى كى بهركى
 دهستهكانيان له سهر شۆلهى ئاگرهكه گهرم دهكردهوه. ئەوهندهى كورپه
 لاوهكه بهزار مات و بېدهنگ و له خۆيدا بوو، كابراى به سالآ چوووه
 هيندى ئەو دهمى دهجوولاو چاوى دهگيرآ و له لاوهكه و له دهوور و
 بهرى دهنوارى و ويشكهه و چىوى داويشته سهر ئاگره كه. كابراى به
 سالآچوو بهر دهوام قسهى دهكرد، بهلام ههقالهكهى زۆر بېدهنگ بوو،
 تهنانهت زۆر پرسىارى كابراى به سالآچوو بهبى ولام دهماوه. هه ر وهها
 ئەميان (كابراى به سالآچوو) له چهشنى بهردىك به بى جم و جۆل له
 جىگهى خۆى ههلتروو شكابوو - چاوى نهبى كه بهردهوام بۆ ملاو
 ئەولاي دهروانى بهلام ئەويان (كورپه لاوهكه) وزهى قسه كردن و هۆش
 و گۆشى سهرنجدانى ئەم لاو ئەولاي نهبوو هيچ، بهردهوام له خۆى
 دهنوساو خۆى رادهوهشاندو قوونه جوولهى بوو. بهخيترايى له سهر
 ئەم سمتيهوه دهخزايه سهر ئەوسمتى و بهدوايدا چوار مهشقى داده

نيشت و ئه مجار هه لدهستا سهرين و دهستی به سهر لاقه برغه كانيدا و به سهر دليدا دينا و وهك ئه وهی نارحهت بئ، يان زگ ئيشه و ژانه زگی بئ، حه جميني نه بوو. كابرای به ساللا چوو كه له دهو روبهر و له لاوه كهی دهروانی، له ناکاو وتی:

«باشه باش... دهبا له وه گه پرين... دهليم... شهرمی پئ ناوی... ئیدی ئیمه دۆست و براده رين و دهبی... دهبی سهدان سروتري يه كتری داپوشين!... دهليم... ههسته، ههسته برۆ... برۆ و ئه مجارهش... ئه مجارهش خۆت خالی كهوه... بۆت باشه! نارحهت، خۆت خالی كهوه.»

- نا، نا... دوور له رووت... زۆریش نارحهت نیم... خۆم راده گرم (ئه مه يان دهنگی لاوه كه بو).

- دۆستم... کای خۆت نه بوو، کاديني خۆت بوو! دهزانی چیت به سهر خۆت هیناوه؟ ههسته، ههسته برۆو... ئه مجارهش بۆی دانیشه... دانیشه و خۆت خالی كهوه... ئایش... بۆت باشه... كابرای به ساللاچوو ئاوی ووت - كابرای به ساللا چووله پاش ئه م قسانه، بن پيلي لاوه كهی گرت، به زۆر له جیگا كهی هه ليسانده هه به پال پيوه نان له ئاگره كه دووری خسته وه و پيووت: برۆ دهی برۆ... برۆ خۆت خالی كهوه... برۆ دهی... برۆ...

كوړه لاوه كهش به كه مروویی و شهرمه زارییه وه سهری داخست و دوور كهوته وه له راستیدا، قسه و باسه كه دهگه ریتته وه بۆ دوینی جهنگه ی نیوه رۆ. كابرای به ساللا چوو له و ساته وهخته دا، له دوور دهو زۆری له لاوه كه پروانیو، بینییوی لاوه كه له رهخی گۆمه قووله كهی پاش خوړینی رووباره كه سهرقالی قولاب هاویشتن و ماسی گرتنه، - هه لبت به پرواله ت - كابرای به ساللا چوو ورده و رده لیی چوو بووه پیش و سهری قسه و باسی له گه لدا دامه زراند بوو. قسه یهك له ملاو دوو قسان له ولا، قسه ش قسه دینی. له پاش زۆر قسان له كوړه لاوه كهی پرسییوو:

- دهلیم... تو ټو لاه نیی که جاروبار له نیو ټم دارستانه و بری جار له سهر هوو «زنه» یه له گهل «زینی» ی ټنی ټم کابرا هاو سییه مدا رادهوستی؟... به دهست ټماژدی به رهو «زنه» که کردبوو - دهلین سازت کردوو و کهینه و بهینه ت له گهلیدایه...! -

- من هوم، راست ټو لاهوی مه بهستی ټویه!... به لام... ټم قسه وانیه. ټوژنه له سهر هوو زنه یه داده نیشی و قاپ و قاچاق دهشوا!... ټویش سهره پیی منه. ژنه جار و بار له بهر خو یه وه شتی که دهلی... به لام من ټیدانیم، من له وانه نیم، بروات هه بی، من له وانه نیم! (لاوه که ټاوی و لام دابوو).

دوای ټم قسانه کورپه لاه که بریک بیده نگ مابوو، ماوه یه که به دزدده سهرنجی کابرای دابوو و له دوا یه ټتیه لچوو بووه:

- ټه گهم نیو چاوان نه یه ټنا... نازانم کی قسه ی له م چه شنه ی به گو یی باوکدا داوه؟ ټویش دووسی پوژ له مه و بهر زوری قسه ی به دو یی پوتم... زور خراپی پی کردم، منیش تووړه بووم و له مال دهرکه وتم و هاتمه ټم دم چه مه... لیږه راوه ماسی ده که م... ټو ژنه ش واتو دهلی پوژیک بریک خیار و نان و ماستی بو هینام... به ته مام تا شه خته نه که وئ، هه رله م دم چه مه بم، شه وو پوژ...

کابرای به سالا چوو ماوه یه که مات مابوو، له پاشان و ټبووی: له تازه پاوچی وایه... ټوه دهلی چی؟ ته نانه ت «دوینی» ش و ټمروش له سهر ټو زنه یه له گهل «زینی» دا بینویانی! بو حاشا ده که ی؟ برادر، تازه من و ټو هه قالین! وهره مه رچی دو ستایه تی و برایه تی بهه ستین، سپرو تری یه کتری داپوشین... خاتر جه م!

لاوه که بریک له کابرا ورد ببوو و و ټبووی: خو وتم... بی مه یل نیه... هه موو ژه می نان و ماست و خیار و په نیرم بو دینی... ټو پوژه زورم ماس... ی گرتب... وو، داوی

«خوئ» م ليكرد... توش دهزانی ماسی به بئ «خوئ» خوش نیه! خوشی چی؟ ماسی خواردن به بئ «خوئ» هه رنابئ! توش پیت وانیه؟!... هه ردو وکیان له قاقایان دابوو، کابرای به ساللا چوو له پاش بریک بیده نگبون و فیکر کردنه وه و تبووی:

بیت و به م پروباردها برۆی بۆ خواره وه، له پاش نئزیک سه عاتیک، پاشاویک له پروباره که جیا ده بیته وه و برۆی له و لاتره وه ده بیته «گۆل» یک. زه وی ده ورانده وری گۆله که شۆره کاته و ئوی گۆله که برۆی سویره. گۆله که پرپر له ماسی... چ راست چ درۆ، من هه وای ماسی له که له م بدا ده چم بۆ ئه وئ، ماسی ئه و گۆله «خوئ» ی خوئ پیوه یه و چارداخی شانی گۆله که ش ئی کابرایه کی دیوناسی خومه . ئای کیژیکی لووس و له باری هیه .

له سه ره ئه و گۆله قولاب باوئی، کاودانت له پال خوتدا ده بی... به کابرای خاوه ن چارداخ بلئ دۆستی منی، له و گۆله ماسی بگره و له و چارداخه بخه وه وله گه ل کیژه لووس و له باره که شدا رایبویره...»
لاوه که دوور که و تبوه وه خوئ خالی کاته وه، پاش به یینیک گه راوه و دیسانه که له به رامبه ر کابرای به ساللا چوودا له و به ری ئاگره که دانیشه وه... به لام خیرا خیرا مووچرکی پیدا ده هات و زۆر زیاتر له پیشوو قوونه جووله ی بوو، ژان وئیش و پیچی زگی گورچوو بر ببوو. کابرای به ساللا چوو چه شنی واشه چاوی له لاهه که نه ده گواسته وه، هه ربۆیه دیسانه که ش تییه لچۆوه:

- ئه ری به راست نه تووت چۆن بوو به ریشته وه؟ ئاخه بۆچی گه رایته وه؟ چۆن بوو به ریشته وه؟
- بوو به ریشمه وه؟... لاهه که ده ستیکی به ریشیدا هیناو ته ماشای ده ستی خوئ کرد!

- حەى حەى حەى... لە مەبەستم حاڵى نەبووى - دەنگى کابرای بە
 ساللا چوو بوو، لە پاش قاقایەکی بەرز پرسیاری کرد: - هۆش و گوشت
 لە کوێ یە؟ زگە شۆرەکەت دەلێم، ئەم دەر دەت چۆن بوو بەپێشەوه؟
 لە ولامى پرسیاری کابرای بە ساللا چوودا، کورە لاوەکە وتبووی: کە
 گەیشتمە سەرئەو گۆلەى خۆت وتت، یەکرەست دەستم کرد بە قولاب
 هاویشتن. دەبى بلێم هەر لە یەکەم سەعاتدا، لە وانە یە ماسى چوار پینج
 ژەمم گرت. یەک دوو. کەرەت سەرم هەلبرى و لە چار داخەکەم پووانى،
 کابرایەک بە دەورى چارداخەکەدا دەهات و دەچوو، زۆرلە تۆدەچوو،
 - ئەرى بە راست تۆ نەبووى؟ زۆر لە تۆ دەچوو!

پوژ ئاوا پوومکرده ئەو چارداخەى وتبووت، کەسى لى نەبوو. بەلام
 بپیک گوشت لە قابله مەیه کدا و برى خەیار و باىنجانى لیبوو. بۆ شیو
 کردن ئەو گوشت و خەیار و باىنجانەم خوارد، ئەم چەند پوژە زۆرم
 ماسى خواردبوو، ئیشتیم لە ماسى نەبوو، هەر ئەو گوشت و خەیار و
 باىنجانەم خوارد و خەوتم. نیوہ شەو بە دەم ئەم ژان و زگ ئیشە یەوہ
 خەبەرم بوو. تا ئیزیک نیوہ روژ هەر لەو دەورو بەرە خۆم راگرت،
 کەلکی نەبوو، زگە شۆرە و ژان و بپکەکەى تادەهات هەر زیادى دەکرد.
 ئیدى گەرەمەوہ. کارکاری ئەو گوشت و خەیار و باىنجانە بوو، هەم لە
 کون دەچوون، هەم زۆرم خوارد.

- کای خۆت نەبوو، کادینى خۆت بوو، بۆوات دەکرد دۆستم؟
 زەردالوو، وەرە بۆگەرەو، زەردالوو، وەرە بۆگەرەو! ئاخە کای خۆت
 نەبوو،... کابرای بە ساللاچوو ئاواى وت و قاقای کیشا.

کورە لاوەکە تیکچو و و بە گومانەوہ لە کابرای پووانى... پینچیکى
 توندو ژان و ئیشیکى گور چوو بپرستى لیبرى و پاش ئەوہى ژان و
 ئیشە کە بۆ خولەکیک دووان دوور کەوتەوہ لە کابرای بە ساللاچووى
 پرسى:

- ئەرێ بەراست... تۆ نەبووی لە شانی چارداخە که هات و چۆت بوو؟... ها؟... تۆغا تۆ نەبووی؟

بە لام که ولامیکی چنگ نەکهوت، وەک پارانهوه نووزاندی: ئەرێ... تۆغا... حەبی، شەربهتی، دهاو دەرمانیک شک نابهی؟!

لە پاش بریک بێدەنگی، لاوه که هەمیشان لالا وە: بمبوورە، ناتوانم دانیشم... پیچ و... ژان و... سەیرە... کوشتوومی... ئیشیکی کوشندە... هەناوم... دلم... دهلۆین... تۆغا حەبی... شەربهتی.

- راکشی، سیچارە... چارەپەش راکشی... فێر دەبی نێر دەبی! (کابرای بە سالā چوو لەم کاتە دا لیوی خوارەوی خۆی دەگەزی)... فێردەبی نێردەبی...

کوره لاوهکه لهوه شهکهت تر بوو ئەم پلاره وەرگری. کابرای بە سالāچوو تێهه لچۆوه:

- هەرله شانی ئەم ئاگرە راکشی، ئەوه تازە هاتەوه یادم! نیو چارداخە که زۆر تەرە، ئاویکی زۆری تێیا پژاوه، عەرزهکهی قوڤاوییه و بۆجی و بان راکستن نابێ... بۆ خەوتن و راکشان هیچ، بۆ هەلتروشکان و دانیشتییش نابێ! ئەوا دەچم و نیو چارداخەکه دەگەریم، بۆ حەبی، شەربهتی. سبەی دەتبهەم بۆ دوکتور. تازە ئیمە براین برا... برا بە فیدات بی... بوات لیھات؟ ئەمشۆ خۆت راکگرە، ئاو نەخۆی... زوو زوو خۆت خالی کەوه، هیچ نەخۆی ها! ئاو هەرنانا، دتکوژی...

کوپرە لاوهکه گوئی لەم قسانە دەبوونە دەبوو، لەژان و ئیشی تەقەفیرە و زگەشۆردا خەریکبوو تێدا دەچوو. کابرا لەو دوور دەکهوتەوه و ئەویش بەرەبەرە هۆش و گوشتی لە کار دەکهوت، یان هۆش و گوشتی پڕژ و بلاو دەبوو بۆ سەدلیان دەچوو.

لە شانی ئاگرە که راکشابوو، تلی دەخوارد و جارجار دەپشاو. پشانهوهی چی؟ هیچی لە نیوز گدانه بوو، شتیکی وەک ئاوی دەهیتاوه. پیچ بە نیو زگ و سەردلیدا دەهات و تلی دەخوارد. هەروەکوو تلی

دهخوارد، هېقى دهکرد و پهروښى دهکرد (زهرداويکى پوون و بۆگه‌ن)، تلى دهخوارد و خوى له‌م زهرداوه‌ه‌لده‌سوو. بۆگه‌ن گه‌ماروى دابوو. بابه‌کى بلند و دريژ و ژان و برکيکى کوشنده‌شل و فلى کرد وله‌کارى خست.

ره‌نگه‌هه‌ستى کردبى پاش و پيشى خوى ته‌پ کردووه! به‌لام چى له‌دهست ده‌هات؟ به‌خويده‌ده‌هات و له‌خوى دهنووساو تلى دهخوارد، له‌مشان بوشان و له‌وشان بوشان. ره‌نگه‌هیلنجى دابى و ئاسيدى ترش و زهرداوى بۆگه‌ن سنگ و گه‌رووى دارووشانديى و ره‌نگه‌ديسانه‌که‌له‌و تلاوتل خواردنه‌دا خوى له‌رشاوه‌ى خوى هه‌لساويى و....

کابراى به‌سالا چوو به‌ره‌به‌ره‌دوور ده‌که‌وته‌وه، به‌ره‌وچارداخه‌که‌ى ده‌چوو و ورپينه‌ى ده‌کرد: فير ده‌بى، ني‌رده‌بى، ترحوو... «زي‌نى» سازده‌که‌ى و له‌سه‌ر زنه‌که‌له‌گه‌ليدا راده‌بويرى؟ داواى خويى لينده‌که‌ى؟ ماسى به‌خوى وه‌خوشه!! ده‌هه‌ليگره‌وه... فيرده‌بى،... خه‌يار و باينجان و ماست! بو‌تى دينى... ئه‌ى ئه‌و گوشت و خه‌يار و باينجانه‌ى نيو چارداخه‌که‌؟ خويى چيشتت بى! ته‌نها سه‌عاتيکى دیکه، هه‌رتاقه‌سه‌عاتيکى دیکه، له‌گه‌ل زينيدا، شه‌وى جومعه‌يه‌کت بۆ سازکه‌م،...

له‌پشت سه‌رى کابراى به‌سالا چوودا، کوپه‌لاوه‌که‌برى پرته‌و بۆله‌و نووزه‌نووزيکى بى هيزى لي‌هه‌ستا، زور له‌خوى نووسا، نالاندى، پيمابى ديسان رشاوه، ديسان تلاولى خوارد و ئه‌مشان و ئه‌وشانى کرد و خوى له‌زهداو هه‌لسوو، به‌لام که‌سى له‌بن سه‌ر نه‌بوو، ئاگره‌که‌خه‌ريکبوو ده‌کوژاوه، تاريکان خه‌ريکبوو لاوه‌که‌ى گه‌مارو دداو له‌گه‌ل کز بوونى شۆله‌ى ئاگرو به‌سه‌رداهاتنى تاريکايى و ره‌شايى له‌ده‌ورى کوپه، بارودوخى ئه‌ويش له‌گوپانداوو، به‌ره‌و ئاراو قارا گرتن و دامرکان ده‌چوو، ره‌نگه‌له‌نيوه‌شه‌وداله‌جم و جۆل که‌وتبى، ره‌نگه‌... بليى؟!

کابرای به سالآ چوو که گه یشته چارداخه که ی، چوو ژووری و دوو
گوزه ئاوی قلپ کرده وه. ته ختی عه رزه که ی خوساندو قورای کرد. له
دوايه چووہ نیو دیرای خه یار و باینجان و بیبار و دهستی کرد به ئاو
داشتنی بیستانه که ی.

کابرا زور له سهره خو ئهم دیرای ئاوداو ئهو دیرای ئاودا و زور
درهنگ به رهو لاوه که گه راوه. ئه وه کاتیک بوو که ئاگره که کووژا بووه،
لاوه که ش به بی جم و جوّل و به بی هه ست و خوست له ولای ئاگره
کووژا وه که دیرژاو دیرژ لاقی بلاو ببوونه وه.

رهنگه کابرای به سالآ چوو وایدا نابی کورپه لاوه که خوی لیکه وتووہ!
بلیی؟ رهنگه وایدانابی کورپه لاوه که مردووہ! بلیی؟ رهنگه وایدانابی کورپه
لاوه که لیتی راست ده بیته وه، هه پای ده کاتی «زینی» ش دیته یاریده ی
کورپه لاوه که و به هه ر دووکیان ده یخنکینن و له گو مه که ی دوی
خورینه که ی ده هاوون. رهنگه کابرا وایدانابی، باشتروایه له م چۆلگه یه
راکات، هه ربۆیه به رهو چارداخه که گه راوه. ده رگای چارداخه که ی قفل
کرد و به رهو گوندی پشت بیستانه که به پری که وت، رهنگه قه ولی به
«زینی» دابوویی شه وی جومعه یه ک سازکه ن. شه ودرهنگانه و مال و
منال خه وتوون و ئه وو زینی ده توانن له دیوه خانه چۆله که دایکه نه
شه وی جومعه یه ک نه بیته وه...

رهنگه وای بۆ چوویی ده توانن هه موو نه هینییه ک له مه زاری سنگیاندا
بنیژن، وه ک چۆن به ردیک ده خه نه گو می پاش خورپینی رووباره که وه، تنها
بلیک، بۆچرکه یه ک و ته واو...

رهنگه وایدانابی شه وی جومعه بابته ی راوه ماسییه، یان بابته ی شه وی
جومعه سازکردن له گه ل «زینی» دایه و بابته ی بۆگه ن بوونی ته رمی
ماسییه... یان بابته ی ماسی سوور کردنه وه و ماسی خواردن به «خوی»
وه یه له گه ل زینیدا. رهنگه وای بۆ چوویی شه وی جومعه یا رۆژی
جومعه یا شه ممه بابته ی ماسی فریدانه بۆ نیو گو می پاش خورپینی

پووبارهکه، یان بابەتی ماسی گرتن و ماسی خواردن و ماسی شاردنهوه
و ماسی فری دانه و... کابرا بهره و گوندی پشت بیستانه که دهپویی،
پهنگه کهپاکه ی سهری شانە زهرده والیهکی پرله ویزهویز و گفەگف
بووبی... بلایی؟!...

رۆژەرەش

«لاپەرەيەك لە پەراوی بیرەوهرییهکانی شایەتمانیکى تەق و رەق،
هەر ئەمەندە و هیچی دى..»

ئىستاش لەوہى كە ئەم نامەيەم پىگەيشتووہ، واقم و رېبووہ و سەر م
سوورماوہ، ئەو نامەيەي كە ئەو دىرەي ناو كەوانەي سەرەوہ سەردىرې
ئەو بوو؛ ئاخە بۆچى بۆ من؟! ئەو نامەيە دەلێم، بۆچى دەبى نامەيەكى
ئاوا بۆ من بنێرن؟ بۆچى دەبى منيان بەرپرس و مولتەزەم كرد بى تا
ئەو نامەيە بلاو كەمەوہ؟ ئەويش چى؟ وىراستارى و پىداچوونەوہ و
راست كردنەوہى ھەلەكانىشيان خستىتە ئەستوى من! ئاخە تۆغا من و
پىداچوونەوہ و راست كردنەوہى ھەلە و پەلە؟

دەبا لىگەرېين، من وزەي وىراستارى و پىداچوونەوہى ھىچ دەقيكم
نەيە، ئەويش دەقيكى وا كەس نەزانى نووسەرەكەي كىيە! من
دىسانەكەش دەلێم ئەو دەقەي وا بە دوواي ئەم تىبينىيەدا دەخویننەوہ،
نووسەرەكەي من نيم. ئىوہش وا باشتەرە بە نووسراوہى منى نەناسن. لە
راستىدا وەرن با من و ئىوہ، يانى منى نووسەر و ئىوہى خوینەر؛ مەرچ
و برىارىك بىستين، يانى چۆنى بلێم؟! وەرن با بلێم... يان با وايدانىين
كە ئەم چىرۆكە، چىرۆكى نووسەريكى نەناسراوہ و حوسىن شىرەبەگى
تەنھا زوور و زەحمەتى بە چاپ گەياندنەكەي كىشاوہ!

ئە ئىدى ماندوو بووم، بەسەسە، چەنەوہرى بەسە، وەرن با پىكەوہ
دەقەكە بخویننەوہ!

...! «پراست لە کات ژمیر چواری ئیوارەدا لە دەوری مەیانەکە بووم. یان وردتر بـم و بـلـیـم تا کات ژمیری چواری ئیوارە چوار کەرەتم دەوری مەیانەکە دابوو، تەنانت لە ھەر کام لەو چوار شەقامەشدا کە دەگەنە مەیانەکە یان لە مەیانەکە جیا دەبنەو، پیاسەکەم کردبوو و کەلین و قوژبنم پشکنی بوو. ئەوا ئیدی شارەزام مەیانەکەم کە تەبی کرد، لادەمە کام شەقام و لەو شەقامەشدا برۆمە ناو کامە کۆلانەو و لەو کۆلانەشدا تەقوولبابی کام دەرگا بژەنم. یانی چما پراستی تان بو، لە پاش ئەم گشتە سالە گەران و بە دوودا گەران و تیکۆشانە، بە تاییەت ئەم پانزە بیست سالە ئێم دواپیانە بە شوین کابرای دۆستەدا - ئەو کابرایەیی ھەقال و دۆستی منیش و ئێوەشە!

زۆر بە پـی کەوت دۆزیمەو - خۆی نا؛ - شوین پیکەیی - لە پۆژنامەیی بەنیوبانگی پۆژدا. وێرای بریک تیفکرین و لیکۆلینەو یان دەتوانم بـلـیـم لە پاش پرس و جۆی زۆر زۆردا گەیشتمە ئەم متمانەییە: «ئای... دۆزیمەو... دۆزیمەو...!»^۱

«ھاکا جەماوەر گەیشتمە سەرەتای شەقامەکە، جەندەرمە پەنجەیان نا سەر پەلەپیتکە و تەقاندیان! (بەرەو ھەوا). جەماوەر ویستا و مقو مقوی گەرانەو ھەستا، ئەم بوو چوو پینشەو، بەسەر جەندەرمەیدا نەپاند و پیکەیی جەماوەری کردەو و سیلاو پژایە شەقامەو...»

کە بپارنامەکە (پێبەرائی چەپ) ھات، پەنجا بەرگی فوتوکۆپی کرد و ھەر بەرگەیی بردە دایرەیک و دایە دەست سەرۆکی دایرەکان و وتی بە ئیمزا و مۆری ھەموو فەرمانبەران و کاربەدەستانی بگەین! ئەی ئەو پۆژەیی مۆلگەیی پاسەوانی شارەکە گەمارۆ درا؟...

^۱ «ئای دۆزیمەو... دۆزیمەو...» = ھاوار و زەنای ئارەشمیدۆس لە کاتی لیحالی بوون لە یاسای کیشی مادە لەنیو ئاودا.

زۆرى دەرگای مۆلگەكە ژەنى، كە نەيانكردەو، مژوليايشىكى^۱ بۆ پاسەوانانى ناوۋە كىرد، بە دەرگا و دىواردا سەرگەوت و لەو دىوار ئاۋەژوو بۆۋە، دەرگای لە جەماۋەر كىردەو و مۆلگە گىرا...»

بەپاستى لە سالانى لافاۋ و توفانە بەسام و بەشكۆكەدا پىاۋىكى مەزنى كامىل ولەو پىشتىر مۇقنىكى لە مۇقايەتيدا بىۋىنە و ھەمىشە ھەقلىكى تەۋارى لىقەۋماۋان بو... ئاخ بلىى خۇى بى؟ بلىى خودى خۇىم دۆزىبىتەۋە؟ ئەۋە ئىستە لە پاش پانزە بىست سال دۈورى دىدار و پىرسىار و بە دۈوداگەرەن، دەرلىى دۆزىۋەتەۋە. ئەۋىش زۆر بە رىكەوت و ھەلگەوت. لە لاپەرەكانى ناوۋەۋى پۇژنامەۋى فرەتيرىژى ئىۋارەدا بانگەۋازى فرۇشتىنى بىنايەكىان راگەياندېۋو، وىراى ئادرىس و ژمارە تەلەفۇن و ناۋى خاۋەنەكەى. ناۋى خۇى بو، پاش زۆر گومان و سەرسوۋرمان ژمارەكەم گرت، خۇى ھەلى نەگرت، بەلام ئەۋ كەسەى ھەلىگرتىۋو وتى: «ۋايە، خۇيەتى... بەلى ئەۋە...»

ئەۋا بەرپۋەم و دەچم بۆ لای ئەۋ. كات ژمىرە كە راست چۈر نىشان دەدا. لە مەيانەكەۋە بەرپ دەكەوم. (كام مەيان؟) نا، نا، ئىزىنم بەدن ناۋى مەيانەكە لای خۇم بى، لەم مەيانەۋە ھەنگاۋ دەنیمە شەقامىكەۋە كە بەرەو خۇرئاۋا دەرۋا. ناۋى شەقامەكە؟ نا، ئەۋە نەبوو، ھىچ پىم خۇش نىە ئاشكراى كەم، يانى بۆ ئاشكرا كىردن نابى! بىست سى ھەنگاۋىك بە دەستە راستى شەقامەكەدا دەچمە پىشى و باى دەدەمەۋە بۆ كۆلانى... دىسانىش نا، نا، ئاشكرا كىردنى ئادرىس و پى و شوۋىنىك بەم ئاشكرايە ھىچ باش نىە. باش نىە؟ ھەر زۆرىش خراپە خراپ! باشتر ۋايە نىۋى بنىن كۆلانى سىفر^۲، ئەرى كۆلانى سىفر^۳. ئاۋا باشترە، بۆ منىش و ئىۋەش و بۆ ھەموانىش. ئەۋا ھەمىسان لەبەرى راستى كۆلانەكەدا،

^۱ مژوليايش = سوخەنپانى و خوتبە و قسە كىردن بۆ جەماۋەرىك.

^۲ سىفر = كىتىپ، كىتىپى گەرە. پىنچ بەشى سەرەتەۋى تەۋراتى پىرۋز (ئەسفىارى خەمسە)

^۳ سىفر = گىرپانەۋە، رىۋايەت. وشەيەكى تەۋرات و ئىنجىلى پىرۋزە

دەرگايەكى ئاسنين و ژەنگاۋى لە ھەمبەرمدا قوت دەبىتەو! سەرنجىكى ئەمسەرا و سەرى دەدەم. دیوار گلىنە و دوور و درىژ و بلند و كۆنە و لە زۆر شویتدا ھا ئیستا برووخی و ھا ساتىكى دىكە. دەرگاگەش بە پوالەت ئاسنینه، بەلام ژەنگاۋى و كۆن و بلند و لەق و لۆق. بە مەجبورى لە ھەمبەر دەرگادا رادەویستم و دەقولبابەكەى دەژەنم! سەیرە! دەرگای ئاسن و دەقولباب؟ پوالەتى ئاسنە، ئەگینا رەنگە لە دەرگای دار و تەختەش ئاسایی تر بى!! بە بى زەنگ و بە بى ئایفۆنە. زۆر سەیرە، چووزانم، لەو سەردەمدا بېرا بېر دەرگای دانەدەخرا. دەرگای ئاۋەلاى بینایەكى پېرۆز بوو كە بە عام پوومان تىدەکرد. نەك ئەم بینایە، ئەو بینا، بیناكەى ئەو عەيام. چووزانم ئەوا چەند چەلانم دەرگا ژەند و كەس نەھات، یەكەم كەپەت و دووھەم و سېھەم و... ئەوھش چوارەم كەپەت... نا، نا كەس نایە. بەلام قەیناكە! ھەمىسان دەپژەنمەو. خۆفى «چاۋوگوى» كان نەماۋە، چەند سالىكە ئەم خۆفە كەم بۆتەو، يانى ئاۋا پاست و دروستترە! بلتین ھەر نەماۋە، وا نىە، بەلام لە چاۋ سالانى پىشوو زۆر كەمتر بۆتەو، لەیەك دوو درز و قەلەشتى درگاگەوھ سەیریكى ژوورەوھ دەكەم: ژوورى چۆل و ھۆل، چۆلەكەكوژ بەدەرەوھ نىە. سالى سالان، يانى ئەو عەيام، ھەر كوئى ئەوى لىبایە، ھەللا و زەنا زەنا دەگەيشتە ئاسمان! ئەى بەس بوای لىھاتووھ؟ بۆایە؟

دەيجا خۆ ھەر ناگەپیمەوھ، پى لەقەيەك بە دەرگادا دەكۆتم و بە شویتدا پالىكى پىوھدەنیم. دەرگا بىدەنگ ئاۋەلا دەبى، دەلىى ھەرگىز دانەخراۋە و داخراۋ نەبووھ! لەدەرگای ئاۋەلاۋە دەپۆمە ژوورەوھ. ھەرسارىكى گەورەى دارستان ئاسا و چۆل و بىخاۋەن؟! كوۋچە باغىكى چنار و شورپەبى دەگرەمبەر و دەپۆمە بەرەوھ. لە دەرەوھ وەرزیكى دىكە بوو، بەلام ئەوا لىرە پايزە. لىرە و لەوئى گەلادار و گول و گىاى زەرد و ئىشك وەریوھتەسەر تەختى ەرز و كزەبايەك ئىرە و ئەوئى يان پىدەكا. وا دەرەكەوئى ئەم ھەسار و باغ و دارستان و كوۋچە باغ و

بانوانه هه مووی به بئ باغهوان و به بئ خاوهنه، ئه گینا ئهم چه ساره گه وره و ئاوا ویران و ئهم گشته دار و باغ و گول و سه وزهیه و ئاوا زهره و لاواز و ئیشک و وهریو! هه روا بهو بانوانه دا ده پومه پیشه وه. زور سهیره، مال مالی ئهو بیت و ئهمه حال و بالی بئ؟

مالی ئه ووله م دۆخه دا؟ جا توغا ئهم چه ساره گه وره و ئهم باغ و دارستانه مه زنه، بیت و خاوهنی هه بئ، ئهمه پوژ و پوژگاری ده بئ؟ جا توغا چه یف، چه یف و چه سار نیه؟ ئهی ئهو گشته دروشمه بوو به چی؟ ئهو و ئاوا بئ موبالات؟ ئاخه خو ئهوی سالان کانگای ژین و ژیان بوو! بلایی نه خوش نه بئ؟ وه لا رهنگه نه خوش و که له لا و په ککه وته بئ، ئه گینا ملک و ماشی ئهو و ئاوا؟

به بانوانه که دا ده پوم بو و سه ر، له و سه ری بانواندا سیته ری که سیک یان تارماییه ک بو ساتیک به رچاو ده که وی. هه ر وه کوو سه رقالی سه یران و سه یاحه ت بم به بانواندا تییه پ ده بم، ئهو که لا وه ریوانه ی ژیر لاقم ناله نال و هاوار و برۆیانه، ده گمه ئهو سه ری کووچه باغ و که س دیار نیه! ئهی ئهو سیته ره و ئهو تارماییه؟... ره شکه و پیشکه بوو؟... خوف؟!

به لام ئه وه تانی بینایه کی گه وره! به میعماری کلاسیک و سووننه تی یه وه. ئه دیسانه که ش...

چه نده مان گه مه به م وشانه کردووه، یان با بلیم به م وشانه وه چه نده مان گه مه کردووه! ئیدی خه ریکه مانای قه دیمی و پاستی خویان ده دۆرینن، له و مانایه دوور ده که ونه وه، بییه ش ده بن، رهنگ بزر ده بن، ئه... به سه سه. به لام ئهم بینایه... زور سهیره. بینایه کی ئاوا به جه سه ته و پرواله ت گه وره و مه زن و کلاسیک و لیڤه له نیوه پاستی شاردا؟ له م شار و ئهو شار و له هه موو ولاتا حازر و بزر و به رچاو و ته نانه ت پیروژ و ئه و له م ساته وه خته دا دووره چاو و فری دراو و که س لیی نه پرسن، ته نانه ت بیکه نه هه راجی و دیسانیش دووتمه ن نه کات!!

تەننەت خاۋەنەكەشيان خزمەتيان نەكەن و ئەۋەتەن كۆن و تۆزاۋى
و لاپروخاۋ ھەر بىنا... با بردى!

بالوۋلىكى سەير بە دەۋرى بىنادا دەخولیتەۋە، گەڭە گەڭى گەردەلۈل
پىاۋ دەتۆقىنى، تۆز و خوللىكى سەير و سەمەرە ۋالاتى داگرتوۋە و
لەسەر ھەموو شتە نىشتوۋە. بلىنى ئەم بالۋلە بىناكە تەفر و تونا
نەكات؟ يان ئەم تۆز و خۆلە... پەنگە ئەم تۆز و خۆلە بىنا و ھەسار و
دار و درەخت و باغ و بانوۋان داپوشى و بىتە گەلبانى ناشتن يان...
دەۋرىكى تەۋاۋ بە دەۋرى بىنادا دەگەپىم. چوار دەرگای ھام و شۆ بۆ
ناۋ بىناكە بەرچاۋ دەكەۋى و ھەر دەرگایەى بەرەۋ كوۋچەباغ و
بانوۋانى خۆیتە و لە ھەر چوار لای بانوۋاندا ھەر باس و خواسىكە و
ھەر بارودۇخ و ھەل و مەرجىك.

ئەۋا دەبى بزانم بە كام دەرگادا دەتوانم بېرۋەژوۋر، يان دەبى بزانم
دەرگای ھام و شۆ كامەيانە؟

دەۋرىكى دىكەش بە دەۋرى بىنادا دەگەپىم و ھەموو دەرگاكان تاقى
دەكەمەۋە. زۆر سەيرە، ھەموۋيان داخراۋن و ئەۋەندەى دەرگا دەژەنم،
كەس بە دەنگى دەرگاژەنەۋە نايە. دەرگا بە پۋاللەت ھەموۋى لە ئاسن،
بەلام گشت ژەنگاۋى و داپزاۋ، بە تويژ و تويخى ژەنگ و ئاسن و
پەنگەۋە، ئەى كەۋايە و خەرىكە لەبەر بىخاۋەنى تىدا دەچن، ئەى بۆ
داخراۋن؟ بلىنى داخراۋن؟ زنجىريان پىۋەيە، قفلىان پىۋەيە، پىۋەدراۋن،
دەيانژەنم كەس بە دەنگەۋە نايە. تەننەت لەۋە دەچى ئەم بىنا و
دەرگايانە زۆر زۆر قايم بوۋن! ئەى ئىستاكە؟ دەبى دەۋرىكى دىكەش بە
دەۋرى بىنادا سوۋر بخۆم و يەك بە يەكى دەرگای تاقى كەمەۋە.
ئەۋەتەن ئەمە يەكەم دەرگا و: «تەق، تەق، تەق، تەق» جارىك و دوۋان و
سيان و چوار...نا. دەپۋمە بەر دوۋەم دەرگا و دەيژەنم: «تەق، تەق،
تەق، تەق» ئەم پا و ئەۋ پا دەكەم و تا لە توانامدايە قايمتر دەرگا
دەژەنم، بەلام كەلكى نىە. ئەمەش سىيەم دەرگا: «تەق، تەق، تەق، تەق»

زور قایم و خیرا خیرا زور به توورپهیی دەرگا دەرژنم و... به داخه وه، دهنگه که بهرزه، بینا و حهساریش دهنگدانه وهی دەرگاژندنیان لیوه دی و... به داخه وه...

ئه میستاش ئهوا چوارهم دەرگا: «تهق، تهق، تهق، تهق» به لام... به داخه وه وهک ئهوانی دیکه... سهر دهنیم به شووشه ی قورماوی و تۆز و خۆلاوی خهفهنگی دەرگاوه، له ناوه وهی بینا دهروانم: بینا گه ورهیه و خاوهن ههشتی و کاریدۆر، به لام چۆل و هۆل و نیوه تاریک. بلایی ئه مه خهون نه بی؟

کابۆس چی؟ رهشکه و پیتشکه یه کی درێژخایه ن چی؟ وه لالا رهنگه کابۆسی ناو خهونیکی دوور و درێژ و ئهفسووناوی بی... به پوولیکی ئاسنین وه به ردیکی خۆشدهست، دەرگا و شووشه ی خهفهنگی دەرگا دەرژنم و له کاریدۆر و ههشتی بینا دهروانم... ئاخ... بۆچی؟... نا... ئه ری؟ ئه ری ئه ری ده لئی تارماییه ک هات و پۆیی... ئهوا دیسانیش... ئه ون بۆوه... ئه ها ئه ها... ئه ری... راست وایه، جاروبار تارمایی تاپۆیه ک شتیک دی و دهروا... بزر ده بی و دهرده که وئ، بزر ده بی!... دیسانه کهش به بهرده خۆشدهسته که تیبه ری ئه و قفل و زنجیره ده بم که دەرگا که و چوارچیوه که یان پیکه وه قفل داوه. ئهوا زهنجیر په رهنگ په رهنگ و هالقه هالقه هه لوه ری و داکه وته سهر عه رزی.

پال به دەرگاوه دهنیم و دەرگا به سهر گازه ره ی پشتدا ده که وئ. هاگا دەرگا ده کریته وه، بۆن دپن و بۆگه ن و بۆنم و بۆی گه نین و پزین و ترشاو به لیشاو شالاو دینن. بۆ ساتیک وه کوو گیتز بم دهحه په سیم. بۆنیکي چه ور و خهست و ترشاو خو به گهروومدا دهکا. ده بی نه گه ری مه وه، ده بی بزانه لم ناوه دا چ باسه!

ههنگاو دهنیمه سهرسه رای بیناوه، له دیوار و ساپیتکه و له تهختی عه رزی سهرسه را ورد ده بمه وه. دیوار به سه دان و هه زاره ها هیل و خهت و مه تی پیدا هاتوه، شتی له سهر نووسراوه، نیوی ئه م و ئه وی

پێوهیه، له بری شوین ئاماژە بە ڤووداویک، ئازاوهیهک، هه‌لا و زه‌نایه‌ک
 کراوه. کاتت بێ و له‌سه‌ره‌خۆ و به‌ وزه‌ بیاخویتییه‌وه و میژوویه‌کت بۆ
 ده‌گیژنه‌وه، میژووی هه‌ر چوار قورپنه‌ی ئه‌م بیا کۆن و لا‌ڤووخاوه. به‌لام
 جارێ کاتی ئه‌مه‌ نیه. هه‌روا به‌ سه‌سه‌رادا ده‌گه‌پیم. دیوار په‌نگه‌که‌ی
 گه‌لاگه‌لا بووه. و هه‌لوه‌ریوه، گه‌چی دیوار جێ جێ زگی داوه و جێ جێ
 که‌وتۆته‌ ته‌ختی عه‌رزێ، په‌نگی دیواریش زه‌رد و چه‌ور و چلکن بووه.
 چوار کاریدۆر و سه‌سه‌را ده‌گه‌نه‌ هه‌شتیه‌ک، یا‌ن با بلێین چوار
 سه‌سه‌را له‌ هه‌شتیه‌ک جیا ده‌بنه‌وه و هه‌ر چواریان یه‌ک چه‌شن و
 له‌سه‌ر بارودۆخ و ئارا و قارا یه‌کن. ده‌نگی هه‌نگاوه‌کانی من ته‌نها ده‌نگی
 نیو کاریدۆر و سه‌سه‌رایه‌ دیم و ده‌چم و چاو ده‌گیژم و هه‌ست
 ڤاده‌گرم. نا، بێده‌نگیه‌ و بێده‌نگی. ده‌نگانه‌وه‌ی ده‌نگی هه‌نگاوه‌کانم ته‌نیا
 ده‌نگه‌ و به‌س!

جێ جێ له‌ بن دیوار و ته‌رمی مارمیلکه، قالۆنچه، په‌پوله، زه‌رده‌واله،
 مێش هه‌نگوین، کرم، زه‌روو و... به‌رچاو ده‌که‌وی! بلێی چۆل و هۆل؟...
 نا، نا، ئه‌وا له‌ یه‌کێ له‌ ژووره‌کانی لای پۆژه‌ه‌لاتی بیا‌ناه و غه‌لبه‌
 غه‌لبیکم هاته‌گویی. به‌ره‌و غه‌لبه‌ غه‌لبه‌که‌ ده‌چم. ئه‌وا ده‌رگای ئه‌و ژووره‌
 کراوه و سیبه‌ریک خزا نیو کاریدۆره‌که‌ی به‌لام زۆر زوو خۆی کرده‌وه
 به‌ژووره‌که‌دا. بیت و زینده‌وه‌ریک له‌م بیا‌یه‌دا بێ، له‌و ژووره‌دایه! خیرا
 خۆم ده‌گه‌یه‌نمه‌وه هه‌مان ده‌رگا و ده‌رگا ده‌ژهنم. «ته‌ق ته‌ق ته‌ق ته‌ق».
 چوار که‌ڤه‌ت، ئه‌ه، وه‌لامیک له‌ ئارادا نیه... به‌لام نا، من گیژم. گیژی له‌
 منه‌وه‌یه! ده‌بی ئیدی سه‌ره‌نده‌ری بارودۆخه‌که‌م کردبێ، له‌م بیا‌یه‌دا نه‌
 وه‌لامده‌ریک هه‌یه و نه‌ که‌س به‌ ده‌نگی که‌سه‌وه‌ دێ، نه‌ که‌س به‌ پێی
 ژهنینی ده‌رگاوه‌ دێ و نه‌ که‌س ده‌رگا له‌ که‌س ده‌کاته‌وه، خۆت کارا به‌ و
 پال به‌ ده‌رگاوه‌ بنێ، وه‌ ژوور که‌وه. په‌نگه‌ نه‌ریتی ئێره‌ وابێ، یا‌ن وای
 لی‌هاتبێ. پال به‌ ده‌رگاوه‌ ده‌نیم و خۆ ده‌که‌م به‌ ژووره‌که‌دا. دیوه‌خانیکی
 زه‌لام و زه‌به‌ن چه‌ند ده‌رک و په‌نجه‌ره‌ تێدا، هه‌ر به‌ ده‌ستووری

كاريدوره كان. پهنګ و گه چي ديوار، كوڼ و وهر يو و چه ور و چلكن و هميسان خهت خهتي و پر له نووسراوه و نيو و باس و خواس و... نه، نه مه يه كه م شته؛ كه خو م به ژروره كه دا ده كه م به رچاوم ده كه وي و ناخ و موخم ده هه ژيني... ديمانته به خير دهر و يش، گاسنيشمان نيه بيخه ينه ژير پيت، نه م ده ولته سهر و نه م زاته پانزده سال زياتره چاوه پرواني تون!

دهنګي خو يه تي، بريک گرتر و نه رمتر، بري نهک زور، دنا هه روا گهرم و گوړ و به گوړ و تين. - ژنيکی مژولک و برو تاشراو، به مژولک و بروی دسکرد و ليوی سوورکراوه ده دته پشته سهری و به ره و پرووی من راده ويستی -

به لام كه سهر و هره دسووپينم و خاوهن دهنگ دهينم، ئای مه خابن... به داخه وه؛ تيره كه م به ردی پيكاوه... چما به روالته و قه لافته بي، له راستيدا روالته و قه لافته تي سالی سالانی نه ماوه. كورد وته نی (نه م دوو جهسته يه تمه نی پينج قرانيان جياوازی هه يه) يانی خويان يه كه و به س! ههر هيچ ليی نايه. يانی له گه ل هه سيپ و كتيبي مندا يه ك ناگر نه وه... بلایي نه و بي... نه و كه سهی پانزده بيست ساله به شوينيدا ويلم؟!...

كابرايه كي له ر و لاوازی پيشنی به سالاچوی چه ور و چلكن دته ژوورئ و دهچي له شانی نه ودا له سهر كه ناپه كه داده نيشی - هيچ نه م روالته و قه لافته م له خهونی شه وانیش به زهيندا نه ده هات، نه ویش له م، مووی سهر به قه را قژه سهری ژنان، پدين، پدينی سو فی و سهر به داران و تالليان! - دهر گای شانی راستی ده كړيته وه، نه و كبرا پيشنه قاو ده كه ن وا له شانی نه ودا دانيشتووه، نه ویش هه لده ستي و دهر و ا - چاو له چاوی ده برم: نه دهر و يشم و نه شيخی، نه مانه هه موو «با» بر دنی...

- های له نه قلت، های له نه قلت... نه م پوژگار ه راست پوژ و پوژگاری موراد و مورید و شيخ و دهر و يشه... جا چو ن نه زانيوه؟... های له نه قلت - له دهر گای شانی چه پيه وه قليانيکی گه شاوهی بو دين - پيی

دەلیم: بەللی بەللی... بەلام لە چاوی تۆرا وادیارە ئه‌ویش لەم
ساتەوه‌خته‌دا... بەلام بۆ من و لە چاوی من را؟... هەرگیز، هەرگیز، من
هەر کەللە ویشکەکە ی جاری جارنم...

- چەند دۆستی ژنی لە چەشنی ئەو ژنە ی پشت‌سەری دینە ژووری، لە
پشت سەریه‌وه، بەسەر شان و ملیدا خوار دەبنه‌وه، لەگەڵ ئەودا و لەگەڵ
ژنە ی پیشوودا دەیکەنە چپە‌چپ و سرتە‌سرت و بری حیلک و هۆر و...
ژنان هەموو بە حیلک و هۆر لێدەدن و دەپۆن. برۆی تاق و واز دەکا
و: شاللا بە راست نیه... زۆر توند و خیرا خیرا دەپۆی، هیواش پالە‌وان
هیواش. هوشیار بە نە‌که‌وی... وەرە، وەرە‌شان ی شیخی خۆت دانیشە،
گیانی و من و گیانی خۆت... بە بی‌فیل و فەرەج دا بلێ بزەنم... دوو‌کە‌ل
یان ئە‌ل‌کۆ‌ل

- دوو سی‌کابرای بە پ‌والە‌ت ماملە‌چی بە قاقا و پالە‌پە‌ستۆ و
جە‌فە‌نگ دینە‌ژوور و دە‌چن لە شانیدا دادە‌نیشن -

- بەلام خۆ، من پێم کوتی، چەند جاری بلیم؟ من هیشتا هە‌مان کە‌للە
ویشکە‌کە ی جاری جارنم، نە ئە‌م و نە ئە‌و، هی‌چیان هی‌چیان

- چرای ئە‌م خانە‌قایە مە‌کوژینە‌وه‌دە‌رویش، خۆ تۆ هە‌قالێکی خراپ
نە‌بووی، موریدیکی باش بە باش... منت بمرم تیکی مە‌دە، ئە‌و زە‌مان
گوزە‌شت پالە‌وان... بی‌فیل و فەرەج... دەوری بە‌سەر چوو، درۆ بوو،
درۆ، منالی بوو «با» بردی، خە‌ون بوو، نە‌فامی بوو... چوو‌زانم هە‌لە
بوو، لا‌پ‌ری بووین...

- دوو جە‌حیل ی مل ئە‌ستووری پالە‌وان ئاسا دینە‌ ژوور و لە‌گە‌لیدا
دە‌یکە‌نە چپە و سرتە و بری جار قاقا و حیلکە و هۆر و دووایە دە‌پۆن -
دە‌ی منت بمرم سە‌عاتیک نە‌شئە‌ی دوو‌کە‌ل یا مە‌ستی مە‌ی؟

- تۆ؟ خۆتی، ئە‌م قسانە لە تۆ دە‌بیستم؟ لە یادت نە‌ماوه‌ چت دە‌کوت
و چت دە‌کرد؟ ئیستاش ئاوا، بەلام من؟ نا، نا، من هیشتا هە‌مان
ساوێلکە‌کە ی سالی سالان و کە‌للە‌ویشکە‌کە ی جاری جارنم. خۆت

دهزانی نه تانکم شکاندووه، نه ته یارهم له ئاسمانه وه بهر داووته وه، نه سه یارهم ئاگر داوه... ئیشتاش بابوله یه ک نان و په نیر و چای شیرینیک و دیدار و دوواندنی دؤستیک دهمباته ته شقی ئاسمان و نه شه و سهرمه ستم دهکات... نا، نا، نه دووکهل و نه ئەلکؤل...

- ئەوه من نیم دهرویش! کئ به شیت دهزانی؟ گیانی ئەم شیخهت به زمه که مان لی تیک مه ده، ده بلی دهی کامیان...

- پوو دهکاته وه کابراکانی میوانی: بیوورن تو خوا! چیتان پی خوشه؟... ها؟... نا نا... نابی... زینده باد، دهی توش...

- باش وایه بؤ ئاخر که رت به چاوتیدا دهمه وه، من هیشتا ههر هه مان حه مه ساویلکه ی سالی سالانم، ئەمرؤش ههر به هه وای ئەوی سالان پرووم تیکردی... به لام به داخه وه، ده لئی له هه له دام... یانی من نا، تو له هه له دای، ده نا من ئیشتاش ههر خومم، خودی خوم... ئاخ به داخه وه... له پیوه ندی نیوان من و تودا چ دووکهلک و چ ئەلکؤلک؟ من هیشتا ههر ئەویندارم... نه ریش و په شم و که شکؤل و دار عه سا و ته ورزین... ئاشی چی و که شکی چی؟ من هیشتا وهک سالی سالانم نه چالاکی شاخ و داخ و نه گریلای نیو شار، پووناکییریکی سهرقالی قالمه قالم و خویندنه وه و نووسین و گهران...

له ماوهی ئەم دهمه ته قه یه دا، هام و شو و هاتن و رۆیشتن و دانیشتن و ههستان و قسه و باسی دهرویش و مورید و دؤست و دیوناسی خوی و مامله چی و حوکمدان به ئەم و ئەو، به ته لیفون و نووسین و زارهکی و راسپاردن و... ته واو بوونی نیه و... هام و شو یه کی زور و غه لبه غه لب و قاقا و سرته و چپه و...

پییده لیم: بؤ ئاخر قسه لیت ده پرسم: تۆ ئەم ده ور و دووکانه؟ تۆ و مالت ئاوا ویران و باخت ئاوا خه زان لیدراو بی؟ تۆ و...؟! به بی سی و دوو وه لام ده داته وه: ده با باخ «با» بیبا و مال له وهش کاولتر بی و ههر نه بی نه بی... جا مال چیه؟... دنیا مالی منه!

ئەم مال نا،؟ ئەو مال... لە پۆژھەلات نا، لە پۆژاوا... ئەى بۆ دامناوہ
بۆ فرۆش؟ بۆ ھەراجى دەکەم؟ دەرۆم... بۆ پۆژاوا...

دەبا لىگەپيىن، من ھەر بەسەر پيئوہم و بەرەورپووى شيخ! شيخيش
بەسەر کەناپەکەيدا پان بۆتوہ، کەناپەيەکی گەورە ھەلمساو... لەوانەيە
لە نيويدا لە چاو ون بى... زۆر سەيرە... باوہر پکەم نەکەم؟ ئەو کەشکۆل
و دارەسا و تەورزىنەى پشت سەرى بە ديواردا ھەلواسراوہ، ئەو ڤدين
و تووکەسەرەى... ئەو کار و کردە و قسە و باس و بير و باوہرەى
دەريپرى!! يانى ئەوہ...!!

ئەو بۆنە گلاوہش ھەر دى، بۆنيكى خەست، شيرين، ترشاو، بۆنيكى
چەور و چليک... بە ليشاو... بە ليشاو... لاقەکانم دەخوړين!
ميروولە پيياندا ھەلدەگەپيىن، خواردەبمەوہ بيانخورينم، چەند
ميروولە تەرمى پەپوولە گەنيويک بە دوواى خوياندا دەکيشن، چەند
ميش و مەگەز لە تەرمى پەپوولەيەکی دیکە ھالاون... ھيلنج دەدەم،
پيخۆلەکانم کەوتوونەتە جم و جۆل... خەريکن يەکدى بخۆن، دلم تیکەل
دى... دلم لە ژيرپا دى... خەريکە برشيئەوہ... تفیک دەکەمەوہ و
دەگەپيمەوہ. لە کاريدۆر چاو لە کاسەى دەست و چاوشۆردن دەگيرم،
کاريدۆرى نسى و تاريک و لاڤووخاو و ديوار خەت خەتى، ھا بينا
داڤووخا... خۆم بۆ ڤاناکيرى و پەرۆش دەکەم... بەسەر عەرز و دار و
ديواردا دەرشيئەوہ، ھەر بە پيئوہ... دەرۆم و دەرشيئەوہ، بەسەر ھەموو
شتيکدا، بەسەر ديوارەکاندا، بەسەر ھەموو خەتەکان و نووسراوہکاندا.
دەنگى مياوہمياوى پشيلە ميروو دى، دەنگى سەگوہر دى، دەنگى
وزەوزى ميش و مەگەز و بۆگەنى تەرمى...

لە بينا دەرەپەرم و ديسانەکەکووچەباغيک، دارى چنار و شۆڤەبى
گەلازەرد و سوورو گەلا وەريوہ. يە بانوانى حەسار و دارستاندا تپپەر
دەبم و کرتە کرت و نالە نالى شوول و گەلا لە ژير کەوشەکاندا... دەليى
نەفرينم دەکەن... دەليى نەفرينى ھەمووان دەکەن... لە چەند شوين

دەرپشېمەۋە. لە درگاۋە دەر دەپەرمە كۆلان، ھىندى و ھىمىن، لەسەر شىرە ئاۋەكەى ناو كۆلان، ئاۋىك بە سەر و چاۋمدا دەكەم و سى چوار قلىپىش دەخۆمەۋە، بېرىك دېمەۋە خۆ، شەنە يەك دى و دەچى. بە شوئىنى خۆمدا دەگەپىمەۋە، لە دەرگاۋە دەچمەۋە ژوورى، نەبىنايەك ديارە و نە كوۋچە باغ و دار و درەختىك لە گۆرپىدايە. ھەر گەلای ھەلۋەرىو و پەپەى گولە ھەلۋەرىو و سەۋزەيە «با» دەيانرپىنى و ئەم لا و ئەولايان پىدەكا. ھەر گفە گفى بايە و تۆز و خۆل و گەلاپىزان و سۆزى سەرمایە و...

ھىچى دىكەم ۋەبەر چاۋ نايە! مەگەم ھەردىكى كاكى بە كاكى و ھەزار بە ھەزار و بالوول و گفە گفى باۋ و تۆز و خۆلىكى خەست و ھەۋايەكى سارد و سىر... گفە گفى گەردەلوول... مياۋەمياۋى پشیلە مېروو، لوورەى، گەلەگورگ، سەگۋەرىكى بى برانەۋە و تۆز و خۆلىكى خەست و پتەۋ و شىنكى يان پەمەيى و... بۆگەن... بۆگەن... لىشاۋى بۆگەن...»

«ئەمە دەقى سىرۋەرى نووسراۋەكە بوو، نووسراۋەيەكى چىرۆك ئاسا و چىرۆك نا!!!- منىش بە نۆرەى خۆم لە بەردەم مېژوۋدا سوئند دەخۆم و - ئەلبەت لەسەر دەستى ئىۋەش بە شايەتمانى ھەر ھەموۋتان و مېژوۋش - سوئند دەخۆم كە ھىچم لەو نووسراۋەيە كەم و زىاد نەكردوۋە، دەستم تىۋەرنەداۋە و... راست و دروست بوون و درۆ و دەلەسە و چەند و چۆن و راۋە و شىكارى و شىۋەى لەسەر ئىۋە...»

ههوارچی

مه یانی شانق: گاشه بهردیکی زهلام له قهراخ سهوزهلانیک، چه ند دار و درهخت له پشتیه وه (بهردکه پیویسته هه بی، بهلام سهوزهلان و دار و درهخته که دهتوانی تابلویهک بی تهواوی نومای شانق تهوموژیکی خهست دایگرتوه، دهنگی گقهگفی «با» و تهقینه وهی جاروباری بومبا و پوکیت و هاوار و قیره قیر دهگاته گوی.

ئهحمه دی خانی له دۆخی هوشیارانه دا به دهوری بهردکه دا دی و دهچی (بهردیک بهسه ر شانیه وه)

له بهردم بهردکه دا هه شامه تیک پشت له بینه ران و بهره و پرووی بهردکه دین و دهچن ژنیکی به سالاجوو (دایک) له نیو جه ماوه ره وه پروو له بهردکه دهکا، دهچیته سه ر بهردکه و پروو به جه ماوه راده ویستی. پاش ماوه یهک که له وه خه لکه دهروانی، دهست هه لدینی و جه ماوه ر له جموجول راده گری.

دهنگی دایک: گهلۆ هۆوۆ گهلۆ، گوی تان لینی؟ (چه ندکه رهت) دهنگی دهگل دهنگی «با» تیکهل ده بی.

دهنگی جه ماوه ر: دلمان له گهلته دایکه، دایکه گیان، دلمان له گهلته، دل... دل... دل (برئ جارپیکه وه، جاروباریش تاک تاک)

دهنگی دایک: مال سازکه ن، مال... مال... مال... مال... سازکه ن. (ئهحمه دی خانی ورد گویی داوه تی)

دهنگی جه ماوه ر: (تیکهل و پیکهل و تاک تاک) چونی سازکه یین؟ بۆچی؟ ناخه چۆن؟ بۆچی؟ چۆن؟

دهنگی دایک: مړوف دهبی مالی هه بی، جه ماوهرده بی مالی هه بی. چما
رؤسته م بی ونه ته وهی زال بی، هیچ قه درت نابی ئه گهم بی مال بی
(بیدهنگی جه ماوهر). به وردی له دایک دهروان!

دهنگی دایک: مالتان واسازکه ن دوو دهرگای هه بی، دهرک و دیواری
پشته وهی مالتان، با پال به چیاوهدات
دهنگی جه ماوهر: دیواری پال به چیاوهدات؟ له بهرچی؟ بوچی چیا؟...
چیا... چیا... چیا!

دهنگی دایک: پال پشتت چیا بی، پشتت به که س ناشکی (ئه حمه دی
خانی ورد لی دهروانی)

قاقای جه ماوهر دهنگیان: هه هه هه... ئیمه و پشتمان بشکی؟...
هه هه هه هه ئیمه و پشت شکان؟... هه هه هه هه

دهنگی دایک: دهرک و دیواری پیشه وهی مالتان به رهو خور و
دهستان بی باشته، دهرگای به رهو خوروده ستان له جانی بنی جانه وه
به پیت و بهرکه ت بووه...

گفه گفی «با» و گرمه ی هه وه تریشقه (جارو باره) جه ماوهر دین و
دهچن و نومایشی دارو بهرد هیتان و مال ساز کردن دهکن. ئه حمه دی
خانی بهردیک به سهر شانوه، به نیو جه ماوهر دای و دهچی و ئه م
شیعرانه دهخویننیتوه

دهنگی ئه حمه دی خانی:

ساقی تو ژبو خودی که ره م که
یه ک جورعه یی مه ی دجام جه م که
دا جام ب مه ی جه هان نومابت
ههرچی مه ئیراده یه خو یابت

مؤسیقایه کی بلاوین له پانتای مال سازکردندا بلاو ده بیتوه، مؤسیقا
که بری جار توند و هه ست بزوین دهبی، مؤسیقا که ده توانی گورانییه کی
حه سن زیره ک یان شقان په روهر بی.

بهره بهره جه ماوهر ماندوو دهبن و سست دهبن و له ملوو ئهولا
دهكهون (تاقه و لۆقه يهك به سههر پيوه ده ميئن)

ئه حمه دي خاني بهردهكه به سهershانه وه، له شاني گاشه بهردهكه
پوو به بينه راني شانۆ سهري شوڤرده بيته وه و خه و نووچكه ده بباته وه...
مۆسيقا بيدهنگ و تهواوي شانۆ مات و بيدهنگ.

له ناكاو ده بيته تهقه ي گولله و دهنگي بۆمباو رۆكيت... له خه و راپه رين
وهات و هاوار و راكردني جه ماوهر

دهنگي جه ماوهر له كاتي راكرندا: راكه ن، راكه ن، به ره وچيا،
به ره وچيا... هات هات، دوژمن، دوژمن... دايك هه ر له سه ر گاشه
بهردهكه ده مي نيته وه، ئه حمه دي (خاني) ش بهردهكه به سهershانه وه
به دهوري گاشه بهردهكه دا ده خول يته وه.

ئه حمه دي خاني له سووچيكي گاشه بهردهكه راده ويستي و پوو به
دايك دهنگي هه لده بري:

دهنگي ئه حمه دي خاني: دايه، دايه... ئه م تهقه تهق و هاوار و برۆيه
چيه؟

دهنگي دايك: پشت تان زوو له كار كردن و زهحمهت كي شان سارد
بۆوه ئه حمه دي خاني. پشتتان به پشتي يه كه وه نه دا ئه حمه دي خاني.
دهنگي ئه حمه دي خاني: چۆن؟ دايكه چۆن. ئه ي من بۆ نه مزاني؟ ئه ي
من له كوئ بووم؟ چيم ده كرد؟...

دهنگي دايك: ئيوه له خه و دابوون ئه حمه دي خاني، خهوي مانووبوون
و خهون و خولياكان....

دايك له بهردهكه ديته خوار ي و لينده دا و دهروا
ئه حمه دي خاني پوو به بينه ران داده نيشي، بريجار ده چيته مالي
فيكرو خه يالاته وه، بريجار يش ئه م شيعرانه ده خو ينيته وه
دهنگي ئه حمه دي خاني:

به ختی مه ژبو مه را بیت یار
 جاره ک بیتن ژخاب هوشیار
 رابت ژمه ژی جه هان په ناهه ک
 په یدا بیتن بومه ش خودانه ک
 شووری هونه را مه بیتنه دانیـن
 قه درئ قه له مامه بیتنه زانیـن..
 دهر دئ مه ببینتن علاجـی
 علمـی مه ببینتن ره واجـی....

دوو کس دین و دهچن له سهر بهرده که داده نیشن، یه کیان جگهره به
 جگهره هه لده کاو ئاخ هه لده کیشی. ئه وی دیکه به ته وس و توانجه وه
 ته ماشای دهکا و سهر راده وه شینی. جگهره کیش ئه مه دهبینی.

دهنگی جگهره کیش: چیه؟ بووا لیم دهروانی و چی بووه؟
 دهنکی ئه وی دی: هیچ، هیچ، نا هیچ نه بووه، جا چی؟ نا، هیچ، هیچ....
 دیسانه که ش دهنکی ئه وی دی: هه میسان سهر ئه م گاشه بهرده و
 جگهره کیشان و ئاخ هه لکیشان...

شهریف، شهریف.... - شانی کابرای جگهره کیش راده وه شینی و
 دیسان هه رای دهکاتی.

دهنگی ئه وی دی: شهو درهنگانه و چرای هه موو مالان کووژاوه ته وه
 شهریف، به خته وه ره هه موو خه وتوون و له هه وت سالان راست
 بوونه ته وه... توش ئیدی دهسبه ردار به شهریف، شهو نه خوونی و
 ئه ستیره بژاردن و جگهره کیشان ئیدی به سه... به سه به سه! (به دهنکی
 بهرتر)

دهنگی شهریف: له گه ل منته؟ به من دهلینی شهو درهنگانه و
 دهسبه ردار به؟ به من دهلینی ئه ستیره ژماردن و جگهره کیشان و
 چاوه نواری به سه؟ هه هه هه قاقاکه ی دریژ و دریژ تر و بلند و بلند
 تر دهکات هه هه هه...

ديسان دهنګى شهريف: ئهوه تو کوتو و منيش بيستم، به گوى بيستم، بهلش و بهدل و به مۆخ بيستم... جاپيت وايه بتوانم؟ جا پيت و ايه برۆم و بنووم و بش توانم؟ هه هه هه... كاكه رهمۆ... كاكه رهمۆ...
- ئهمه دى خانى سهرى هه لده برى، ته ماشايان دهكا، گوى داونه تى، ياداشت هه لده گرى (قه لاه و كاغه ز به دهسته وه) -

دهنگى رهمۆ: بۆ ده بى نه توانى؟ نه توانين يانى چى؟ غه واره و بيانى و دوژمن پيت ده لين؟

- رهمۆ ديسانكه شانى شهريف ده گرى و رايدة وه شينى و دهنه پينى...

دهنگى رهمۆ: به لاي ناخبرى دوست و براده رين شهريف، هاو لاتين... ئهوا چه ند ساله براده رين و خيرو شهر و خوشى و ناخوشيمان پيكه وه دابهش كردوه... ئهى بۆ ده بى به قسه م نه كهى شهريف؟ بۆ... بۆ...؟

دهنگى شهريف (له پاش ئه وهى مژىكى قوول له جگه ره كهى ده دا): به دهست خۆم نيه رهمۆ، خه تاى كهس نيه، ناتوانم... ناتوانم... ئهم خه م و خورپه و فيكرو زيكه لىباسيكه و به بالام بر دراوه... ئهمه چاره نووسيكه و له نيو چاوام نوسراوه...

ماوه يه ك بيدهنگى ئهم دووانه... ئاخ هه لكيشانى شهريف، پف پف كردن و سه رودهست راوه شاندى رهمۆ.

ئهمه دى خانى له بن گاشه به رده كه دا دهست ده كاته وه به شيعر خويندنه وه:

دهنگى ئهمه دى خانى:

ئهمه دى حيكه تا خوديدا

كورمانج ژ ده و له تى دى دا

ئايا به چ وهجهى مانه مه حرووم بيلجومه ژبوچى بوونه مه حكووم؟

ديسان دهنګى شهريف: ئه و شه مچيه م دهيه جگه ريه كى ديكه
هه لكه م، جگه ريه يارمه تيم نه دا فيكر دهمكوژئ ئاخ... (شه مچيه وهرده گرئ...
جگه ريه كى هه لده كا... مژ له جگه ريه دداو ئاخ هه لده كيشى و له
دوورده پوانى).

- دهنګى ويزه ى گولله و گفه گفى «با» و زه نازه ناو هات و هاوار له
دوورده وه -

ئه حمه دى خانى گوږى له دهنګى ئه مانه وگوږى له دهنګى ويزه ويزى
گولله يه... ياداشت هه لده گرئ و شيعر ده خوښتته وه
دهنګى ئه حمه دى خانى:

هه موو ته ره فان قه بيلى كورمانچ
بو تيرئ قه زا كرينه ئامانچ
عاره ب و پووم و عه جه م بووان حه سارن
كورمانچ هه مى ل چار كه نارن

دهنګى رهمو: شه و دره نګانه شهريف - زور توورپه - چرا هه موو
كووژاونه وه، به سسه به سس. له م قسه به بى تام و چيژانه ى تو قيزم
ديته وه، بيزم هه لده ستى! قسه ى قور... له وانه يه برشيتمه وه... منال بازاره
منال بازار... كوپه عه يبه ت كه ن... شوورهي يه... ئه... ده بى رهمتان
كه ن رهم... حالى؟

دهنګى شهريف - بهرز و توورپه - : ئه م رهم رهمته له چيه رهمو؟
له چى ده رشيته وه؟

شهريف به ره وپووى رهمو وهرده سوورپى، سهر و مى خوى ده باته
پيشه وه، چاوله چاوى ده برئ و ده گورينى.

ديسان دهنګى شهريف: له تو عه يبه رهمو... تو شوورهي بكه... ده لئى
غه واره و بيانى و له م ولاته نه بووى! ده لئى به سهرهات و سهربورده ى
ئه م شاره و ئه م ولاته و ئه م جه ماوه رو مروقه نازانى؟ ده لئى له ژيان و

میژووی ئەم ولاتە و ئەم خەڵکە بێ هه‌والی؟... چۆن ده‌توانی ئاوا بدویی؟
چۆن؟... چۆن؟...

شەریف توو پرەتر دەبی، دەنگی بەرزتر هه‌لده‌برێ و دیسانه‌که
ده‌نه‌پینی..

دەنگی شەریف: که‌ری و نابییسی؟... (دەنگی بۆمبا و ویزه‌ی گولله‌ و
هات و هاوار و رۆ پۆی خه‌لک دێ کۆیری و نابینی؟ شایکه‌ ئەم
هه‌موو بالنده‌ کووژراوه‌... ئاشا ئەم هه‌موو په‌پووله‌ خنکاوه‌... شایکه‌ ئەم
هه‌موو مه‌یته‌...

دەنگی رەمۆ: تۆ پیت خۆشه‌ دایه‌لۆگ و قسه‌و باس و گوتار سازکه‌ی
- سه‌ری راده‌وه‌شینی (به‌ ته‌وس و تووانجه‌وه‌) - تۆ هه‌مبانه‌ی قسه‌ی...
ئه‌ویش ئەم قسانه‌، قسه‌، قسه‌، قسه‌، من مه‌ به‌ستم نه‌ دایه‌لۆگ بوو، نه‌
قسه‌و باس. من مه‌به‌ستم گوتار و چه‌له‌حانیش نه‌بوو. من پیم وابوو پیت
و ده‌روون و هه‌ناوی خۆمت بۆ هه‌لپێژم و راستیت پی بلیم دییه‌
سه‌رپی، پیم وابوو راستی بییسی، راستی ده‌سه‌لمینی... که‌چی... ئاخ...
حالیوون له‌ هه‌لوا شیرین تره‌ - ماوه‌یه‌ک بیده‌نگی...

ئه‌حمه‌دی خانی دێ و ده‌چی و لییان ده‌پوانی و یاداشت هه‌لده‌گرێ،
له‌ به‌رخۆشیه‌وه‌ هه‌ر ویره‌ و یریه‌تی.

دەنگی ئەحمەدی خانی:

ساقی تۆ ژبو خودی که‌رهم که‌

یه‌ک جورعه‌یی مه‌ی دجام جه‌م که‌

دا جام ب مه‌ی جه‌هان نوما بت

هه‌رچی مه‌ئیراده‌یه‌ خوویابت

دیسان دەنگی رەمۆ: شه‌و دره‌نگانه‌ و هه‌موو عاله‌م خه‌وتوو
شەریف، چرای هه‌موو مالان کووژاونه‌وه‌، ئاخه‌ بۆ ده‌سه‌بردارێ ئەم
خه‌ون و خولیا پر و پووچانه‌ نابێ؟ - بیده‌نگی - نه‌ پۆژیک و نه‌دوان و
نه‌ سیان و نه‌ سال و سه‌ده‌یه‌ک... باس له‌ سێ هه‌زار سال ده‌کن، سێ

ھەزار سال! (بەتەوسەوھ) كەچى دەسبەردارنابن و ھەرئەم بەزمەيە و ئەم بەزمەيە و ئەم بەزمە...

دەنگى شەرىف(لە سەرھۆ): بە شەرى بى بايەخ ناتوانى شتە بايە خدارەكان بناسى، قەدرى زىر، زىرپىنگەر دەيزانى و قەدرى گەوھەر، گەوھەر ناس... پف لە تۆ، پف لە خۆت... پفففف... لە خۆت....

دەنگى رەمۆ: وزەى بىستنى دوو قسەى ھەسيى و راست و درووست نى... دەپىم بل بزانم، چەندەلەم ئەستىرانە دەروانى؟ لەناو ئەم مليون مليون ئەستىرانەدا لە چى دەگەرپى؟ چاوەروانى كام ئەستىرەى؟ ئەو ئەستىرە پرشنگارەى واباسى دەكەى كەنگى دىت؟ ئاخىر كەرەت كەنگى دىت؟ ئەو ئەستىرە پرشنگارەى تۆ كەنگى و چۆن ئاوا بوو؟...

ئەو بەدرىژايى تەمەنى خۆت و باب و باپىرانت دىن و لەسەر ئەم گاشەبەردە، يا لە نىو دارستانەكاندا، لە نىو دۆل وەرە يا لە ترۆپىك و نووچكى كەژو كىو، لە قەراخ زىبار و تاللاو و سەوزەلەنەكان دادەنیشن و دەيكەنە ئاخ ھەلكيشان، دىن و دەچن و دەيكەنە قسە و باس و دايەلۆگ و جگەرەكيشان و نالاندن و گريان و...

- رەمۆ لە ناكاو دەست بە رەوشانى شەرىف دەبا، راپدەوھەشىنى و دەلى.

دەنگى رەمۆ: شەرىف، شەرىف دا لە ھۆو سووچە بروانە، ھۆو ئەستىرە گەشەت دیوھ؟ ئەستىرەكەى تۆ نەبى؟ شەرىف رادەچەنى، لەو سووچەى ئاسمان دەروانى و ھەكوو شتىكى بينىيى بزیھەك روخسارى دادەگرى و دەكەوئتە جوولە جوول. لە سەرگاشە بەردەكە دیتە خواری و لەگەل لاوئىكا دەيكاتە قسە و باس.

دەنگى شەرىف: ئاخ... شەمۆ، شەمۆ... شەمۆ... بگرە من بلىم سالىك و دووان و سىان، بەلام تۆ بۆ خۆت، ئەرە و ھاللا ھەر بۆ خۆت بلى سەد سال و سەدان سەدە... لە يادت ناكەم... مەرج بى بە مەرجى پياوان لە

یادم نه چی و له یادت نه کهم. به قهرا چله موویهک ئهوین و خو شه ویستی
توله لام کهم نابیته وه... ئاخ شه مۆ، شه مۆ... شه مۆی خو شه ویست.

- شەریف و شه مۆ له بهردهم گاشه بهرده کهدا، پوو بهینه ران
داده نیشن، دهست دهخه نه سه ر شانی یه کتری و خوشی و په زامه ندی
هه مو و پوخساریان داده گری. شەریف له دۆخیکی وه کوو له نیو خه ون
و خولیا و تاسه دا بی ده که ویتته قسه کردن. - موسیقایه کی هه ست بزوی
و بری خه مناک شانۆ داده گری. -

دهنگی شەریف: خوئه وه به دهست من نیه، قسه ی من و دلی من،
ئیختیاری به دهست من نیه، ئه مه قسه ی ناخ و موخ و دلی من و
چاره نووس و سه ربورده ی هه لس و کهوت و دۆستایه تی من و تویه. ئاخ
شه مۆ... ئاخ...

- وهک ورینه -

شه و شه قلی شه مۆی شکاند، من شه واره بووم، شه واره ی شاروشاخ
و ئاوهدانی و چۆلگه و مه رگ و ژیان و... شه واره ی نیوشارو سه رئه م
سه وزه لانه و شانی ئه م گاشه به رده و یادی یاران و ریگه و ریازی
دۆستان و هه قالان و یادی یاران و یادی جاران...

له چه شنی قاسپه ی کهو، قاسپه ی کهوی کۆساران دهم به یانی
به هارانی کوردستان، پیتده کوتم:

- شه مۆ هه لده ستیته سه ری، قسه بۆ شەریف دهکات و به ره به ره

دوو ده که ویتته وه -

دهنگی شه مۆ: ده پۆم شەریف - (نهرم و پۆمانسی) - ده ره تانم لیپراوه،
بی داد له راده به دره و ئیمه ش چمان پی ناگری، و زه و توانای ئه م ژیا نه
نه گریس و پیس و چه په له م نه ماوه، ده پۆم ده پۆم، دیت شه نگه مان چۆن
له کیس چوو!؟

دەنگى شەمۇ: ژيان و ئاۋابى كەلك و بى خىر و بىر؟ چ ناھىتى ژيانى ئاۋا. دەرپۇم، تۆش وەرە - دەست بۇلاى شەرىف رادەدىرى - وەرەبا برۆين... ولاتىكى دىكە، ژيانىكى دىكە و جىھانىكى دىكە...
- شەمۇ ھەر ئەم پستانە دووپات دەكاتەوہ و دوور دەكەۋىتەوہ، دەنگەكە وەكوو وپىنەكردن ھەردەگاتە گۆى تا شەمۇ لە چاۋون دەبى -
دەنگى شەرىف: خۆشتىن و بلاۋىن تىن قاسپە قاسپى كەۋى بارى، كەۋى بەيانانى بەھاران، لەم بنارە لەم ولاتە، خۆشتىن دەنگ و جوانتىن دىمەن... لەم ولاتە، لەم ژيانەدا... (نەرم و پۇمانسى): ئاخ شەمۇ... شەمۇ...
- مۇسقا بەرزتر -

دەنگى رەمۇ: (بەتوورەيى يەوہ): ئەە... دىسانىش، جوۋكەجوۋك و گريان و ئالاندن... دەبەسسەبەس... ئەمانەت ھەموو بۇكوتووم... سەد جار و ھەزار كەپرەت كوتوہ، كەلكى نىە... (دوۋفلسى رەش ناھىتى... دە سال و سەت سالىش قسەت بۇ بكەم، ھەر ئەۋەى كە ھەى، ھەر دىئەۋەسەر قسەى خۆت، حواللە سى ھەردىتەۋە سەرسى...
- شەرىف دەست دەنىتە سەردەمى رەمۇ و دەنەرىنى -

دەنگى شەرىف: بىدە نىگە، بىدە نىگە، سست جوان لە ھۆۋى برۋانە، چاۋ... چاۋ، - ئاماژە بۇجىيەك دەكات - شەنگەيە، شەنگە، شەنگەى جوانچاك و دل بە دونيا شەنگەى دايم و دەرھەم سەر خۆش و دل خۆش، شىكىپۇش و تەپپۇش، لىو بە خەندە و دەم بە قاقا و پىكەنىن، ئاخ شەنگە... (شەنگە دەگاتە پىشەۋە، تەۋقەۋ چاك و چۆنى دەكەن، قسەۋ باسىيان تەۋاۋ نابى و نابرىتەۋە - رەمۇ دەرۋاتە سەرگاۋە بەردەكە لەۋى دادەنىشى -

دەنگى شەنگە: شەرىف، شەرىف... ئەۋە لە كۆيى (گەرم و گورپو بە گورپوتىن)

دەنگى شەرىف: مە ئەۋە تانىم... ئەى خۆت لە كۆيى؟ خۆت لە كۆيى؟
چى بوۋە؟ چ قەۋماۋە؟

دەنگى شەنگە: وەرە، وەرە (قۆلى دەگرى و ئەم لاوئەولای پىدەکا)
كويرى؟ چاوت نابىنى، ئەو مالى شەمۆنە؟ - مۇسىقا و ھەلپەركى
سەرشانو دادەگرى - ئەى تو ھاوئەلى شەمۆنى؟ ئەو زەماوئەندوشاىى و
ھەلپەركى و ژن گۆزىتەوئەى كاوئەى براى شەمۆيە... چاوت نابىنى؟ بۆ
گویت ئەم مۇسىقاىە نابىسى؟ چاو... - بۆ ماوئەىكى پىئوئىست تەواوئەى
سەرشانو دەبىتە شاىى و مۇسىقا و ھەلپەركى. شەنگە لە سەر چوپى يە
- لە پاشان رەمۆ لە سەر گاشە بەردە كەوئە بازەداتە خوارى و
دەنەربىنى، سەرشانو لە ھەلپەركى و مۇسىقا چۆل دەبى -

دهنگی پښتو: هر څه و خوليا و خيالآت... ئه ټين و ټيان
 راستي و راسته قينه؟ به سسه... به سه... به س.
 - شه ريف و پښتو دځنه وده سه رگا شه به رده كه، شه ريف جگه رده كه
 گرده دا -

ئەحمەدى خانى بە بەردەم بەردەكە دادى و دەروا، لە بەردەم گاشە بەردەكە دا رادەوێستى. ئەم شیعراڤە دەخوێنیتەو.

دەنگى ئەحمەدى خانى:

گهردي هه بوويا مه ژي خودانهك
عالي كه ره مهك، له تيفه دانهك
گهردي هه بوويا مه ئيتفاقهك
فيكره بكرة مه ئينقيادهك
ته كميل دكرمه دين و ده و له ت
ته حسيل دكرمه عيلم و حيكمه ت

دهسته يهک منالّه مه دره سه (کيژ و کوږ) به چه پله پيژان و گوراني
کوټن به رهو ئه حمه دي خاني دين و:

ئۆمە، ئۆمە چەندە جوانین
 کۆژ و کۆری کوردستانیـن

بە رەو پرووى ئەحمەدى خانى رادەويستىن و بە پۆل و تاك تاك دەست پىدەكەن.

دەنگى كىژان و كورپانى قوتابى: سەلام مامۇستا، سەلام... سەلام...، مامۇستاگان سلاوبۇتو - دەنگى يەكيان بەتەنى: مامۇستا، ئەو رۆژە باسى گولە گەزىزەت بۆكردين، دەتفەرموو: (گولە گەزىزە جوانە، ئازىزە، خۆشەويستە، جىهان دەروا زىنئەتە وە...)

دەنگى قوتابى يەككى دىكە: دەتفەرموو و (بە درىژايى مېژووى ئىنسان ھەروا بوو، ھەروا دەبى، گولە گەزىزە ھەر جوان و خۆشەويستە) دەنگىكى دىكە: دەتفەرموو: گولە گەزىزە مزگىنى كۆچى زىستان و شەو زەنگ و بەستەلەك دىنى، مزگىنى مردنى سەھۆل و سەرما و سەخلەت دىنى.

دەنگىكى دىكە: دەتفەرموو: گولە گەزىزە مزگىنى گەرانەوھى بەھار و گول و گەرمادىنى، مزگىنى بوژانەوھى سەوزە و جوانى و نووردىنى. دەنگىكى دىكە: مامۇستا بەئىزنى خۆت دەچىن بۇ گەزىزە چىن، ئەرى لە كوئى يە؟ گەزىزە لە كوئى بدۆزىنەوھ؟

دەنگى ئەحمەدى خانى: جىگاي گولە گەزىزە؟ لەسەر بەرزايى بوو، لە دوندى چىاو شاخان بوو، لە ئامىزى سىروشت و لە رەوھوز دەشتان بوو، لە شوئىنەى برا پىشتى برا نەشكىنى، ئەو شوئىنەى براپەتى و چاكى و پاكى بەھىزى. خۆشەويستان لە يادتان بى گولە گەزىزە جوانە، ئازىزە، تەمىزە، لەزىزە، گولە گەزىزە مزگىنى مردنى زىستان و شەختە و سەھۆل و سەرما دىنى، گولە گەزىزە مزگىنى بوژانەوھى ژيان و بەھار و گول و گەرما دىنى.

دەنگى يەككى لە منالان، ئەوا دەچىنە مېرگۇلان، دەچىنە بەرزايى و تروپكى كەژوشاخان، ئەوادەچىنە شاران و شەقامان و قوتابخانان، لە بۇ گولالە گەزىزان، ياسەرمان دادە نىن، يا جىهان بە گولالە گەزىزە دەرازىنەوھ.

— منالان تیکرا به چه پله لیدان و گۆرانی وتن ده پۆن و دوورده که ونه وه:

ئیمه ئیمه چه نده جوانین

کیژی و کوری کوردستانین (۲)

دهنگی منالان: بابروین، بابروین بو میزگۆلان، بو سه رچیاو که ژو شاخان، بو نه ورۆزکردن، بو زیان و گۆلاله گه زیان.
- ئه حمه دی خانی ده روات و له شانی به رده که وه ته ماشایه کی شه ریف و ره مۆده کات و گوێ هه لده خات -

دهنگی شه ریف: ئاخ... چه نده جوانن منالانی نیشتمانی من، چه نده خوین شیرین و چه نده لیها تون، تۆغا داده ی جگه ره یه کم ده یه. ئه وا هاره هارو و یزه ویز دهستی پیکرده وه... ئاخ جگه ره که ی داده گیر سیئنی... ئاخ پۆژیک، تاقه پۆژیک به خته وه ری، سوکنایی، سوکنایی، سوکنایی... (دهنگی و یزه ی گۆله و ته قه ی بۆمبادی)

دهنگی ره مۆ: شه و دره نگانه شه ریف، خه وخۆش بووه، چرای هه موو مالان کووژا وه ته وه، ده سه به ردار به، هه سه ته بابروین و ئیمه ش سه ربنیینه وه. ئیدی ورینه و هاته ران و پاته ران به سه. به م ورینه و خه ون و خولیا و هاته ران و پاته رانه وه خۆت ده که یته گالته جاری هه موو که سییک. هه سه ته قۆریات به سه، برۆ بنوو، خه و خۆش بووه، خه و خۆش بووه!

دهنگی شه ریف: قۆریات تۆو بوون و نه بوونی تۆیه، قۆریات خه وتن و به خه به ر بوونی تۆیه، هه ره کوو زیندوو بوون و مردن و مان و نه مانت قۆریاته و توفیر و جیاوازییه کی نیه، بۆ خۆت هه سه ته و برۆو بنوو، برۆو بمره... برۆ... برۆ...

ئاخه که سیکی وه ک تۆ، بی خاک و بی خه لک، بی نیشتمان و بی ره گه زه، که سیکی به بی ئارمان و برۆا، بوون و نه بوونی ج دینی؟ که لکو قازانجی چیه؟ هه سه ته و برۆ... تا بی سه رو شوینم نه کردووی برۆ، برۆ پیوی، برۆ ره مۆ...

- رەمۇ لەسەر گاشە بەردەكە دېتە خوارەوۋە و لابلەلاوبە چاۋگىران و ترس و لەرزەوۋە دەپوا -

دەنگى شەرىف: بىرۇ بنوو، ۋەك ھەموو پۇژگارو شەۋگارى پەش و پىس و چەپەل و نەكبەتت... تۇ دەپۇى و من بە تەنھا دەمىنەۋە، پاك دەبمەۋە، تاك و پاك لەگەل خۇم، لە گەل مېژووم، خەلكم، نىشتەمانم. تاك و پاك لەگەل ژىن و ژيان و جىهان و جەماۋەرم... لەگەل خەون و خوليا و خۇزىاكەنم... لە گەل شەنگە، شەمۇ، شۇپا، سامرندموكرى، زاگرووس، قەندىل، ئالەشكىنە، نەكەرۇن، لەگەل گولە گەزىزە، نىرگس، ۋەنەۋشە، بابەگورگور، پىرە مەگروون، قەلات، لە گەل ھىمەن و خانى، شىيەر و شاملوو... ئاى چ جىھانىكى پان و بەرىن و بى سنوورە، بەرە بەرە لە نىو دەنگى شەرىفەۋە دەنگى وىزەۋ تەقە دى، دەنگەكان بەرز دەبنەۋە، شەرىف بىدەنگ دەبى و گوى پادەگى و لە دوۋايە دەگورپىنى:

دەنگى شەرىف: ئاخ لەم دەنگانە... لەم ژيانە... بە خوا كارەساتە كارەسات. ئەم ھەموو دەنگ و دەنگ و باسە... ئەم ھەموو كارەساتە، ھەۋالى ئەم ھەموو مەرگ و ئەم ھەموو كوشتن ۋە كوشت چوونە، ئەم ھەموو ئەنفالوون و دەر بەدەر و ئاۋارە بوونە... ئاخ... ئىۋە، بىرواننە ھۇو سوۋچە، جوان بىرواننە، دەلىنى ئەۋەش كارەساتىكى تازە - دەنگى فۇكە و بۇمباران و تەقىنەۋە، دووپات، دووپات دەنگى ھاۋار و ئالاننە، دەنگى گىران و پارانەۋە و تووك و دۇعاى و نزا... دەنگى ترسان و خۇف كردن، ئالاننە - ...

- ئەحمەدى خانى دېتە شانى گاشە بەردەكە، دەست دەخانە سەر بىرۇكانى و لەلاى ئەو دەنگ و ھەللاۋ دووكەلە دەپوانى. حەشامەت سەرشانۇپدەكەن... دووكەل و تەقىنە ۋەى بۇمبا و ھات و ھاۋار تەۋاۋى شانو دەگرىتەۋە.

دەنگى ئەحمەدى خانى: ئاى لە منى مال وىرانى براكوۋژراۋى رەنج بەخەسار، ۋەى لە كولى دلى بە سۆزم.

دهنگی شه‌ریف: ئای رۆ، برارۆ... ئای له منی مال کاو‌لی برا‌کو‌ژراوی
ره‌نج به خه‌سار، وه‌ی له کو‌لی د‌لی به سو‌زم.

دهنگی ئه حمه‌دی خانی و شه‌ریف پیکه‌وه: دووکه‌ل راست له گولجاری گوله‌گه‌زیزه‌وه دی، دووکه‌لێکیش له ناو شاروشه‌قام و له‌لای قوتابخانه‌وه هه‌ستا، ده‌بی پاكه‌م... پاكه‌م... به‌ره‌و شاروجه‌ماوه‌ر... به‌ره‌و گولجاری گوله‌گه‌زیزه‌ و به‌ره‌و قوتابییه‌کان. ئه‌ی هاوار له‌ منی دل برینداری په‌نج به‌ خه‌سار... به‌ خوای بۆ مباردومه‌نه، کاره‌ساته‌که‌ی هه‌رۆشیمیایه، سه‌رده‌شته، هه‌له‌بجه‌یه، بانه‌یه - سوله‌یمانیه‌ یه، بۆکانه، مه‌هاباده، هه‌له‌بجه‌یه، هه‌له‌بجه‌یه.. هه‌له‌بجه‌یه... هه‌له‌بجه‌یه... هه‌له‌بجه‌یه...

ئەو ەتائى دوو كەل و بۆگەنى شىمىيا بەرەومىن دىن، جەماو ەريان دەوردا، ئاى ھاوار دوو كەل و بۆگەنى كىمىيا بەرەو ەموومان دى، ەموومان، قەلا چۆپە، ژىنق سايە، كورد قرانە، كورد قرانە...

شهریاف و ئه‌حمه‌دی خانی ده‌ستی یه‌کدی ده‌گرن و ده‌که‌ونه ناو
جه‌ماوهره‌که‌وه (ده‌مامک له ده‌م و چاویان به سراوه)

دهنگی ۱- به قسه‌ی دایکی خو‌مان نه‌کرد، مالّ مان ساز نه‌کرد...

دهنگی ۲. مال مان ساز کرد، یانی دهستان پیکرد، ته و او مان نه کرد.

دهنگی ۳- هەر له شاخ و کێو و هەردان مایه‌وه، بۆ نێو شاران نه‌چووین.

دهنگی ۴- چوینه نیو شاران، ئاکاری شارمان رهچاونه کرد، دلمان
هر به شاخ و داخانه وه بوو

دهنگی ۵. دلّمان به شاران و دهستان و شهقامان خوش نه کرد، دلّمان به شاخان و داخانه وه بوو

دهنگی ۶. زهره‌رمان کرد، که‌له په‌قی مان کرد، هه‌ردوای سۆزی دل که‌وتن، به زانست و فکر و ئه‌قلمان نه‌کرد.

دهنگی ۷- دوشمندانر بووین، دهره‌تی شارستانی‌هت و زانست
فئربوونیان نه‌داین، ههر توانیمان خومان له له‌قاچو بیاریزین.

(كهوتن و مردن، له خو نووسان و ههستان و كهوتنه وهى جه ماوهر،
ئه حمه دى خانى و شهريف به نيو خه لك و جه ماوهر و كووژراوو
برينداراندا ده گه پين و يارمه تى برينداران ده كهن.

دهنگى ئه حمه دى خانى: ئه وهش شارو ئه وهش قوتابخانه و ئه وهش گول
چارى گوله گه زيزه

دهنگى شهريف: ئه وهش شارو ئه وهش شاخ، ئه وهش شه قام و ئه وهش
قوتابخانه و ئه وهش... كاره ساته كاره سات...

دهنگى ئه حمه دى خانى (له سه رمه يتيك دانىشتوو): ئه وهش قوتابى و
ئه وهش گوله گه زيزه و گريان...

دهنگى شهريف: (له سه رمه يتيك دانىشتوو هه دى داد، هه دى بيداد...
گوله گه زيزه به قه راخيز و خو لى پروباران

دهنگى ئه حمه دى خانى: هه دى بيداد، هه دى مه خابن، گوله گه زيزه
هه موو سيس، هه موو هه لبرووسكاو، هه موو ژاكاو...

سه ر شانۆ پره له مه يت، له بريندار، له ئاه و ناله و گريان، پره له
كهوتن و هه ستانه وه و كهوتن و مه رگ... مه رگ -

شهريف و ئه حمه دى خانى له سه رمه يتيك خوارده بنه وه: شه هيد،
شه هيد، ده چنه سه رمه يتيكى ديكه: شه هيد، شه هيد... تاريكانى ك دادى و
شانۆ داده پوشى، شانۆ له مه يت و جه ماوهر خالى ده بى، شانۆ بيددهنگى
دايده گرى

شانۆ پروو ده بيته وه، شهريف و ئه حمه دى خانى له سه ر گاشه
به رده كه دانىشتوون، له بيددهنگيدا، له يه كدى و له ده ورو به روله به ره و
پروو و له پشته سه ر ده روان
دهنگى ئه حمه دى خانى:

گه ردى هه بويا مه ژى خودانه ك
عالى كه ره مه ك، له تيفه دانه ك
غه مغارى دكرل مه يتيمان

د ئینانه ده‌ری ژده‌ست له ئیمان
غالب نه‌دبوو، له‌سه‌رمه ئه‌ف پروم
نه‌دبوونه خه‌رابه‌یی د ده‌ست بووم

ده‌نگی شه‌ریف: هه‌موو پایز و هه‌مو و به‌هاری، چووزه‌ده‌دان و
هه‌لبروو سکانی، هه‌لبروو سکانی... جا خو له یاد ناچن دوو هه‌زار و
چه‌نسه‌د که‌ره‌ت ژاکانی ۵۰۰۰ گوله‌گه‌زیه، کووژانه‌وه‌ی ۵۰۰۰ ئه‌ستیره،
بال سووتانی ۵۰۰۰ مه‌ل و بالنده، نا، له یاد ناچن هه‌له‌بجه،
سه‌رده‌شت، بانه، بۆکان، سولیمانی سووران، بارزان، کوردان هه‌له‌بجه،
هه‌له‌بجه، هه‌له‌بجه....

له ناکاودا هه‌ر دووکیان، چه‌ند که‌س له دووره‌وه‌ ده‌بینن، یه‌کێ به‌ره‌و
پوژئاوا ده‌پوا، یه‌کیکی دیکه به‌ره‌و پوژ هه‌لات ده‌چی...
ئه‌حمه‌دی خانی و شه‌ریف له سه‌ر گاشه به‌رده‌که هه‌لده‌سته‌نه
سه‌رپی، ده‌ست و باسک ده‌نینه سه‌رشانی یه‌کدی و به‌ جووت تیده
چریکین.

- ده‌نگی شه‌ریف و ئه‌حمه‌دی خانی (پیکه‌وه): هۆ خالۆ پێبوار
هۆ...هۆ... هۆ هه‌وال به‌ره‌ بۆ نیو خو، بۆ ده‌ورو به‌ر، بۆ دوور
ولات، بۆ هه‌نده‌ران، بۆ هه‌موو مرو‌ف له گشت جیهان.

په‌راویز:

۱- هۆ خالۆ پێبوار هه‌وال به‌ره‌... ئه‌مه و ته‌و هاواری سه‌رزاری تیکۆ
شه‌ریک بوو، له پوژانی شو‌رشی دژ به‌ شاو دیکتاتۆریه‌تی
شایه‌تیداده‌یوت و دووپاتی ده‌کرده‌وه.

۲- ھەموو شىعرەكان لە بەيتى (مەم و زىن) ى ئەحمەدى خانى
وەرگىراون

۳- سىياس بۆ شاعىرى بەرپىز كاك يونس رەزايى كە كىتەبى (مەم و
زىن) ى بۆ ھىنام ولىشى وەرنەگرتەو.

ئەم شانۆيە لە لاىان بەرپىز ھەمە سەلىم كەرىمى دەرھىنەرى
دىواندەرەيى لە دىواندەرە و چەند شوئىنىكى دىكە بەرپۆھ چوو.

ئەو مالەي پەريان دەستيان لىداۋە

نوسەر: فېرجىنيا وۇلف

ھەر كاتى لە خەو ھەلدەستان، دەرگايەك دادەخرا، لە ھۆدەيەكەۋە دەچون بۆ ھۆدەيەكى دىكە، دەست لەنىۋ دەستى يەكتىدا، لىرە شىتىكىان ھەلدەگرت، لەولا دەرگايەكىان دەكردەۋە، بېروايان دەھىنا: جووتىكى تاپۇئاسا.

ژنە دەيووت: «لىرەمان دانا»، كابراش دەيسەندەۋە: «ئاخ، بەلام لىرەش!»

ژنە بە شىنەيى: «لە نھۆمى سەرئىيە»، كابراش لەسەرەخۆ: «لە باخىشدا».

پىكەۋە دەيانووت: «سووك، سووك، ئەگىنا لە خەويان ھەلدەستىن». بەلام ۋا نەبوو كە ئىۋە لە خەو ھەلتانسەندايەين. ئاخ، نا؟! دەكرا ۋابلەين؟ (بە پى ۋ شويىنى ئەودا دەگەرەن). پەردەيان دادەداۋە ۋ... بەم چەشنە يەك دوو لاپەرەي دىكەي خويندەۋە. دەكرا باۋەر پىتن: (ئەۋا ئىدى دۆزىويانەتەۋە)... پىنوۋسى لە قەراخ كاغەزدا راگرت ۋ لە پاشان، لە موتالا مانوو بېوو، دەكرا ھەستىتە سەر پى ۋ بە چاۋى خۆي بىدىنى: مالى بەجارى چۆل ۋ ھۆل ۋ دەرگا، ئاۋەلا، تەنھا كۆترەكىۋى بە پەزەمەندىيەۋە گمەگىيان دەكرد ۋ ھارەھاپى خەرمانكوت لەلاي مەزراۋە دەگەيشتە گۆي.

«بۆچى ھاتمە ئىرە؟ بە شويىن چىدا دەگەرەم؟» ھىچم لە ناۋ دەستا نەبوو، «دەيجا بەشكۋو لە نھۆمى سەرئى بى».

سيو له «بووم» دا بوون، دهيجا ديسانيش بڼ خوارئ، وهكوو دايم و دهرهم: باخي بيدهنگ، تنها كتيبه كه له نيو گزوگيادا فرئ درابوو.

به لام له ديوه خاندا دوزيانه وه، نهكوو بكرئ ئه وان به دياره وه و له بهر چاو بن. سيو له شووشه ي په نجه رهدا ديار بوون، گوله باخ ديار بوون. له شووشه دا گه لا هم موو كه سكيان دهنواند.

چما له ديوه خان هاموشويان بابه، داره سيو تنها لازهرده كه ي دهنواند، به سهر ئه مه يشدا ساتئ دواتر، بيتوو دهرگا كرابايه وه، به سهر عهرزي ژووره كه دا پان دهبووه، له ديوار دهالان، له ساپيټكه وه شوو دهبووه، چي؟ دهسته كانم هيچيان تيبا نه بوو.

سيبه ري (خهرته ل) يك به سهر فهرشي ژووره كه دا تيپه بوو، له ههره قوولايي چالاهه كانئ بيدهنگي يه وه گمه گمي كوټره كيوي قهلبه زه ي كرده درئ. كوټه كوتي دلئ (مال) به شينه يي ليده دا: (دم، دم، دم، دم). خه زينه خرايه ژير خاك و خوله وه، هوډه ش... كوټه كوت له ناكاوډا راويستا. ئاخ، ئه مه بوو خه زينه ي نيزراو؟ له ساتيكي ديكه دا رووناكايي رهنگي دوړاندبوو. دهيجا له دهره وه، له باخدا؟ به لام دار و درخت له سهره پيگاي تيشكي گهړوكي خوردا تاريكانيان بلاوو دهكرده وه. زور جوان، زور بي وينه، هيدي هيدي ده خزانه ژير رووكه شي شوينه وه.

ئو تيشكه ي به شوينيدا ده گه راين، دايم و دهرهم له و ديوي شووشه كاندا بوو. ده گرا و دايبسا. مهرگ ئو شووشه يه بوو، مهرگ له نيوان ئيمه دا بوو، بڼ يه كم كه رت به شوين ژندها هاتبوو. سهدان سال له مه و بهر، مالي به جي هيشتبوو. پشت به ستي له هم موو په نجه ركه ان دابوو، تاريكايي ژووره كانئ داده گرت. كابرأ مالي به جي هيشت، ژنه ي به جي هيشت. به ره و باكوور چوو، به ره و پوژه لات چوو، هه ساره ي بيني كه له ئاسماني باشووردا خويان لينده كه وت، به شوين ماليكدا گه را و، مالي به بي خاوه ني له داويني زنجيره كيوي «داوهنز» دا دوزيه وه.

كوتەي خويىن و دەمارەكانى مال بە رەزامەندىيەۋە لىدەدا: (دم، دمەم، دمەمم...، خەزىنە ئى تۆيە).

(با) لە شەقامدا دەگورپىنى، دار و درەخت سەردادەنوئىن و بۆ ئەم لا و ئەولا شوپ دەبنەۋە، تريفەي مانگ لە باراندا، سەركىشانە پېرژ و بلاۋ دەبى و دەپژىتە خوارەۋە، بەلام سۆي چرا لە پەنجەرەۋە راست دەبارىننە دەرى. مۆم ھيورھيور و ھىنى ھىنى دەسووتى. جووتى «تاپوئاسا» لەنيو مالدار راويچكە دەكەن. پەنجەرە دەكەنەۋە، بە سرتەسرت و چپەچپ باس و خواس دەگىرنەۋە: نەكا لە خەو ھەلمانبستىن، بە شوين شادمانى و كەيف و نەھەنگى خويانەۋەن. ژنە دەلى: «لىرە دەنووستىن».

- كابراش درىژەي دەداتى: «ماچى بى ئەژمار و... رامووسان».

- ۋەخەبەر ھاتن، لە بەرەبەياندا، «زىو لەنيو دار و درەخت»، «نھۆمى سەرى»، «لە باخدا. كە ھاوين بەسەردا دەھات، لە بەفرى زستاناندا» لە دوورە شوين دەرگا دادەخران، بە چەشنى كوتەكوتى دايك بە شىنەيى تەقەتەقيان لىنەلدەستى. دىنە نزيكتر، لە نيوان دەرگاي ئاۋەلادا رادەۋەستن. با. شلەي دەداتى، باران زىو بەسەر شووشەدا دەپژىنى. بەرى چاومان لىل دەبن. لەمشان و ئەوشانى خۆماندا دەنگى پىتەك نابىستىن، خاتوونىك نابىنين عاباي تاپوئاساي خۆي پان و بلاۋ كاتەۋە و راياخت. دەستەكانى كابرا دەبنە لەمپەرى فائوس. لەژىر لىۋرا دەلى: «ئاشا، ئاشا.» شايكە، شايكە، نووستنى ھىدى و ھىمن، ئەوينى سەر لىۋيان».

خوار بۆتەۋە و دانەۋىۋە، چراي زىۋىنەيان لەژوور سەرمان راگرتوۋە، بۆ ماۋەيەكى درىژ بەۋردى لىماندەپروان. ماۋەيەكى زۆر ھەلويسە دەكەن. (با) راستەوخۆ دى و دەروا، بلىسە برى دەچەمىتەۋە. تريفەي بوغر و سەركىشى مانگەشەۋ، لە عەرزى ديوەخان و لە ديوار تىدەپەرى، پىكدەگەن، رەنگ و پوخسارى چەماۋە رەنگ

دهكهن، پوخسار له ئه ندیشه و تيفكريندان، ئهو پوخسارانهی نووستووان دهپشكنن و له چيژي نههيني خويان دهگهړين.

دلي مال به بوغري لیده دا: (دم، دم، دم...)
 كابرأ ئاخ هه لدهكيشي: «سالگاري دوور و دريژ، ديسانه كهش دوژيتمه وه».

ژنه له ژير ليورا: «ليړه دهخه وتين، له نيو باخدا كتييمان دهخوينده وه، پیدهكه نين، ئهو سيوانه ی له «بووم» دا خللور دهوونه وه، خه زينه كه مان ئاليړه دا دانا كاتي داده نه وينه وه، پروناكاييه كه يان پيلووه كانمان هه لده پچرن. كوته ی مال بوغرانه و سه رشيتانه لیده دا: (دم، دم، دم...).

له خه و راده په پرم، دهنه پينم: «ئاخ، ئاوايه؟ خه زينه ی شاراوه ی نيژراوی ئيوه ئه مه يه؟ شوقيق، سويهك له نيو دلا».

سهرچاوه: كتاب «باد مي وزد»

گردار و وهرگيړاني: فرشته مولوی، ناشر: تهران، چاپ مرکز، ۱۳۷۵، داستان

(خانه ی اشباح زده) ص ۵۵-۵۷

خزمه تگوزاری

له ولاتیکی دوور، بارودۆخی پامیاری و ئابووری له میزان ترازابوو،
گرانی و قاتی و قری و بیکاری له وهدا نه بوو، داد و بیداد و هاوار و زهم
و لۆمه ی جه ماوهریش به جیی خۆی...

سه روکی دلسۆزی ولات كه وته فیکری چاره سه ر کردنی قهیرانه كه،
کاربه دهستانی میریی کۆ کرده وه و پیتیانی راگه یاند ده بی له مه ودوا له
فیکری خزمه تگوزاری به خه لک و کومه لگادا بن.

بۆ به ڕیوه بردنی فه رمانی سه روک و پیشوازی له م حوکمه، سه روکی
وه زیران له وتووێژیکیی پۆژنامه وانیدا به م چه شنه پینوینی
کاربه دهستانی میریی کرد:

«زۆر پیویسته بۆ جی به جی کردنی فه رمانی سه روک و بۆ بالا بردنی
داهات و ده سکه وتی میری، کاربه دهستان هه تا ده توانن مالیات و پوول و
پاره له جه ماوهر بستین، باوه کوو «نایاسایی» ش بی، له داهاتودا
یاسای بۆ جی به جی ده کهین...!»

کابرایه کی ره شوکی که ئه مه ی له ته له فزیۆن بیست، وتی:
«به شه ره فم ئه گه م خزمه تگوزاری و جه ماوهر په روهری و ولاتداری
ئاوا بی، سه روکایه تی ئه م ولاته و هه وت ولاتی دیکه ی وه ک ئه مه ش
ده که م...»

له و پۆژه به ملاوه، نه که س پوول و پاره ی له گیرفاندایه، نه خه زینه ی
میری پر بووه، نه که س قسه ی له کابرای ره شوکی بیستوه. ئاخه
ئه ویش زبانی له گۆ چووه...

هه‌ی... هه‌یه‌ی!

به پێی بریار، هه‌قال کۆ ببوونهوه و چاوه‌پوانی «ره‌هوف» بووین تا هه‌موو پێکه‌وه بچینه شوینیکی دلخواز. نه‌شده‌کرا برۆین و به‌جیی بیلین، ئاخه‌ هه‌ر هه‌موومان «ره‌هوف» مان زۆر خۆش ده‌ویست.

له‌ دوایین ماوه‌دا ئه‌ویش گه‌یشتی. چاکه‌تیکي شه‌تره‌نجیی زۆر تازه‌ی چوار دوگمه‌ی له‌به‌ردا بوو. لای راست دوو دوگمه‌ و لای چه‌پ دوو دوگمه‌. به‌لام دوگمه‌یه‌کی لای چه‌پی شکابوو و دوو کوت ببوو، کوئیکیشی به‌ر ببۆوه. هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌ فشه‌ و رابواردن و گالته‌ کردن به‌ ره‌هوف. ئه‌ویش که زۆر وه‌ره‌ز ببوو، پووی کرده‌ من و پیمیی کوت: «ده‌با تۆ له‌سه‌رم وه‌جواب بێی، هه‌ی به‌زیاد نه‌بی چ خزم و که‌سیکی...»

له‌ وه‌لامیا کوتم: «ئه‌وی راست بێ فیکرم لێ کردۆته‌وه‌ و خه‌مم خواردووی. ده‌زانی چی بکه‌؟ ئه‌و دوگمه‌ی لای راست لێکه‌وه‌ و له‌ شوینی ئه‌وی چه‌پتی بدووره‌.»

ره‌هوف زۆری پێ خۆش بوو و به‌رێ که‌وتین. هه‌قال هه‌موو له‌ قاقایاندا و له‌ پاش ماوه‌یه‌ک ره‌هوف پرسیااری کرد: «ئه‌ی بۆ چی دوگمه‌ی ئه‌وی لای راست چی بکه‌م؟»

وتم: یه‌کیک له‌وانه‌ی لای چه‌پ لێکه‌وه‌ و له‌ لای راستی بدووره‌! (پێکه‌نینی هه‌قالان)

پرسی: ئه‌ی بۆ چی ئه‌وه‌ی لای چه‌پ؟ (پێکه‌نینی هه‌قالان)
وتم: یه‌کیک له‌وانه‌ی لای راست لێکه‌وه‌ و له‌ لای چه‌پی بدووره‌. (پێکه‌نینی هه‌قالان)

پرسی: ئه‌ی بۆ جیگه‌ی ئه‌وی لای راست؟ (پێکه‌نینی هه‌قالان)
وتم: یه‌کیک له‌وانه‌ی لای چه‌پ لێکه‌وه‌ و له‌ لای راستی بدووره‌!
وتی: ئه‌ی... وتم: ئه‌ی. وتی: هه‌ی... وتم: هه‌ی. وتی: هه‌یه‌ی. وتم: هه‌یه‌ی...

هه‌قال کردیانه‌ چه‌قه‌نه‌ لێدان و چه‌پله‌پێزان و دایان له‌ قاقایه‌کی بێ‌برانه‌وه‌....

هه ناره

له شاریکی دوور هه ناریک له پشت جامی دووکانیکدا بوو. ئه وهنده شکۆدار بوو ئه وه ناره، له بهر ئاوداری ئاوی ده زانده زاره وه، له بهر سووری و گهشی، ولاتی نه خشین و رهنگین ده کرد و شادی و خوشی ده تکانده دل و دهروونه وه.

سی سالی عه له ن ته واو، به یانان که ده چومه شوینی کار و ئیواران که ده گه پامه وه بۆ مال، کار و پیشه م ئه وه بوو له بهر جامی ئه وه دووکانه را وه ستم و پروانه ئه وه هه ناره و بچمه دونیای خه ون و خولیا و خۆزیا وه.

له پاشان راست به پوول و پارهی مزه و خه لاتی ئه وه سی سال ئیش کردن و تیکۆشانه، هه ناره سوورهم کړی و به ته مای شادی و خوشی و چیژ بردن له ژین و ژیان و زهمه ن به ره و مال بوومه وه. ئیستا و ئیستاش نه مزانی له بهر ده رگای مالیدا، له هه ساریدا یان له دیوه خانی مالیدا بووم، له ناکاودا هه ناریان له ده ستم ده رهینا و... هه ناریان به عه زیدا کوتا و... پڕژ و بلاو بۆ وه و... له مه ودایه کی ته نگ و به رینی بی سنوور و نامه علوومدا... ده نک... ده نک... بوو به... هه زاران... هه زار... ده نک...

که چی... به وه ندی یه ک و دوو... سه گ و... پشیله و... مشک و... زه روو... لینی وه خو که وتن... تیی ورووکان، تیه ری بوون... که س نه یزانی... کوا هه نار و... کام هه نار و... ک...ا...م ه... ه... ن... ا... پ...پ...پ...

ئیستا که مه ی گۆچانیک له ئیو په نجه کانی منایه و له دووره وه ده پروانه هه ناریکی سووری گه ش... له پشت جامی دووکانی... شاریک له هه ویقی ئاسمان...

لوركي؟!...

... به لام شوينيك ههيه له سهر خاليكي ئه م گوى زهوييه، دارهكاني نه
ئيشكن، نه تهپن، نه سهوزن، نه زهردن، نه سوورن! ئه ي بهس چ پهنگه
ئه و دارستانه؟

جار ههيه دارستانه، سهوزه لانه. جار ههيه شوړه كاته، لمستانه و
بريچار باخه، بيستانه، مه زرايه، ساراته. بريچار پروباريک به
نيوه پاستيدا خوړه ي ديټ و دهخوشي و دهپوا و... ئه مجاره زييه،
زهريايه، ساراته، غه ريستانه، خوښ ستانه. به لام كه سيك ههيه له و
شوينه، نه ئاغايه، نه كويخايه، نه ميرزايه، نه نوكر و كاره كهره، ئه ي
بهس كييه و چ كاره يه ئه و كابرايه؟

به پهنگ و پروو ته من نادياره، به ئاكار و كرده، بري چار به يقاره،
به خووخوده، ئارامه، بري چار تووړه يه، توسنه، گرژ و مونه، له گهل
عهرز و ئاسمان له شه پردايه.

به لام دهلي پهنجاوه، له زور كه سان و زور شتان به دووره، دووره
په ريژه، بيزاره، گيروډه يه، عه و داله، ئالوه دايه، به خه م و خه فته،
پزگاره...

ئه ي كاري چييه له و شوينه؟ چ كاريك ههيه له بو ئه و كابرايه؟
كاريكه نه كاري له شه، نه كاري فيكرييه، نه خو ماندوو كرده، نه ته مه لي
و ته وه زه لي و خو به عهرزادانه، نه هه لس و كه و ته، نه هام وشويه، نه بگره
و به رده يه، نه خو مه لاس دانه، دار و به رد كيستانه، خانوچكه چي كرده،
به خيز و په مل له و كوښنده ركوښانه...

ئه ي بهس؟ برو... بيبينه، بيدوښه، له گه ليده هه سته، دانيشه... خورد
به وه، گه وړه، داسنييه، كاهينه، موسولمانه، جووه، ئه رمه نه، كافري بي
ئه للايه، نه وه لالا... راهيبه، زه نديقه، عارفه، پياوچاكه، كه لبه شه، قبيتي يه...
سو فيه...!

تاسە

ساعات دەی راست گەرمای ھاوینانی گەرمینی کاولبوو بزووت، ئەوێ هێچ، ئەوەندە داغ بوو کە لەبەر گەرما لە خەو هەستام. زۆرم گەرما بوو، زۆرم برسی بوو. چوومە سەربان و «دووربین» م ھاویشت. لە شاخ و کێوەکانی دەوروبەری شارم گرت. زۆر بە وردی سەرنجی ھەموو شێو و دۆل و بەندەنەکانم دا. دیار نەبوو... دیسانە کە چاوم گێرا... چاوم گێرا. ئاخری دۆزیمەو، راست خۆی بوو: کەلە کێویبەکی قەلەو، لە نیوان دە پانزە تەختە بەرد و بری گژ و گیا و دەوھنی نیوان پەوھەزیکدا. ھەواکە ی زۆر گەرم بوو، چما زۆر زوو، یانی ھەر ئەو دەمە بەرێ کەوتایەم، سەعاتیکی دیکە دەگەیشتمی و تا من دەگەیشتمی ئەو ھەوا گەرم و داغە، کەلە کێویبەکی دەبرژاند. دەیجا خۆ منیش بۆ پۆیشتن و پاكردن ئازام، بێتوو لە پێش مردار بوونەوھەکیدای بگەمی، نیەتی چەقۆی لی دینم و سەری دەبرم و دەست دەکەم بە خواردنی. بە خودای کەبابیکی پڕ بە دلی خۆمە. وەک ئەو پۆرە.

لە دەققە و سەعاتی خۆیدا گەیشتوومەتی. لە ئاخر ھەناسەدا بوو، سەریم بری، ئاورم سازد کرد، باوھکوو خۆر برژاندوویەتی. دەست دەکەم بە خواردن. لەبەر ئەو سوورە تاوھ ئارەقم لیدەرژێ و گوشتی برژاو دەخۆم. جەرگ و دل و گورچیلە و نەرمەگوشتی لارانیکم خوارد، حاھ چەندە خۆشە! ئەوھم لەبیر چوو، ئەوی مابووھ شاردمەوھ بۆ پۆژیکی دیکە؛ یان بۆ ژەمیکی دیکە... حەھ چەندە خۆشە! حاھ ھەوا چەندە گەرمە. لە سەربان چوومە خوارێ. ئارەقەم کردووھ. بە کۆلاندا دەپۆم، زۆرم برسییە. توونیشم. کراسەکەم دادەکەنم و خۆمی پی باوھشین دەکەم. بە کۆلاندا دەپۆم بەشکم لە جیگایەک خولکی نان و ئاوێک بکریتم. مندال بە فیتوو لیدان و ھۆیت ھۆیت وەشوینم دەکەون. منیش جنیویان دەدەمی. بەردم تێھەلدەکن، بەردیشیان تێھەلدەکەم. پیم دەلین: ھۆیت ھۆیت، شیتە، شیتە... پیمان دەلیم: دایکتان... بابتان... خوشکتان. کێ شیتە؟ من ھەموو پۆژی کەباب و جەرگ و دل و گورچیلە دەخۆم! ئیوھ چی دەخۆن؟ نانەوشکە... من شیتم یان ئیوھ؟

پەخشانە شىعر:

سەمفونىيە سەما

پېشكەش بە دۇستان: سەيد كەرىم ھونەرپەرۋەر،
ئومەر مەجىدى، رەسول غەبدوللانژاد

خاسە كەۋى كەژو كۇسار، ھەر لە چەشنى مەلى گولزار
خول ئەخۇى و خۇ بائەدەى، بەھات و چۆ، بە لەنچە و لار
دىيى و ئەپۇى، سەمائەكەى، سەما ئەكەى، سەما ئەكەى...
توغا ئەتۇ، وئەيەكى مېنىاتۇرى،
يا خۇ كەژالەكەى دوتىنى و ئەمپۇ و ھەمىشەيى؟
كە ھەرۋەكو، ئاسكە سىلى چرو چيا، دۆل و دەرە
بە چاۋگىران، بەراكردن، بەراۋىستان
دال ئەپىنى، قەرار ئەبەى، سەما ئەكەى، سەما ئەكەى...
لە بەر چاۋم، ھەۋرى لە كۆل، بازنە لە قۇل رائە بوورى
شەدە بەسەر، پىشتوئىن كەمەر، رائەۋىستى، چاۋئەگىرى، چاۋ ئەگىرى.
شىت و شەيدا، پۇژىك و دوۋان، يا خوسەدان و ھەزاران
دىيى و ئەپۇى ئەپوانمە سەماى مەمان، سەماى پىرچان،
سەما ئەكەى، سەما ئەكەى، سەما ئەكەى
ئەپۇمە ناۋ خەۋن و خوليا، تاسەۋ ئەۋىن، خەۋوخەيال
دىيى و ئەپۇى شەپ ئەفرۇشى، ئىخەم ئەگرى، ئەمبەى ئەپۇى
زۆر زۆر لە دوور، ھەۋام ئەدەى، فېم ئەدەى، جېم ئەھىلى
كەچى بۇ خوت، نەرم و نىان، لار و لەنچە، پى بە پەنچە،
سەمائەكەى، سەمائەكەى، سەمائەكەى...

سەر خۆش و مەست، مەست و ئاشق، سەرنج ئەدەم، لیت ئەروانم
لیت ئەپرسەم: ئاخۇ جامى شەرابى تال، ئاوا ئەکا؟ ئاوا ئەبى؟
ناگیانە تو، کەژالەكەى، دوینى و ئەمپۆ و ھەمیشەیی،
تۆ کیزەكەى کافرۆشى، تابلۆیەکی مینیاتۆپى
ھەر بۆیەوا، بى مانوو بوون، لارولەنجە، لە سەر پەنجە
سەما ئەكەى، سەما ئەكەى، سەما ئەكەى
بەم پۆینەییە، بەم رەوتەو، بەم سەمایە، قەرار ئەبەى،
قیامەت ئەكەى، شەر ساز ئەكەى
ئىخەم ئەگرى و ئەمبەییە ناو ئەو شەرەو، تاكوو تووشى شەرەم
ئەكەى
كەچى بۆ خۆت، لیتو بە خەندە سەما ئەكەى سەما ئەكەى سەما
ئەكەى...

تا كوو منى، لە دەست دەرچووی، لە پى كەوتووی، بابردەلە
بە بیتاوان، بى دەسلەت، زامارم كەى،
ئەویندار و دەرەدار و بیمارم كەى
بەلام بۆ خۆت، دەم بە قاقا، بى مانوو بوون، سەما ئەكەى، سەما
ئەكەى...

پاپیچەت دام، تاكونى دوور، ھەتا كوو سەر، دوندی قەندیل
ئەمجار لەوئى، ئەمر ئەكەى، دەنگ ھەلپىم، بانگەواز كەم:
«ئاھۆ گەلو، ئاسكە كچان، كەلە كوران»
لە خەو ھەسن، خەون و خەيال، ئیدی بەسن
چاو ھەلپىن، تیزا مینن، جوان ببینن،
باخی ولات چەنى ئیشكە، چەند تینووە!
بە لام بۆ خۆت، خۆ با ئەدەى، دىئى و ئەرۆى
سەما ئەكەى، سەما ئەكەى، سەما ئەكەى...
- ئاخ... شەقە ھەستا، پیاڵە شك، شەراب رژا

پىياۋى پىرو، پىلاۋ دىراۋ، لە بن دارى، گەلا وەراۋ
 لە ناۋخولىيى، خواۋ خورما، خەۋ نوۋچكە بوۋ،
 كىرەبۈيەۋە بە شەنگە سوار، بە شۆرە لاۋ
 ھەر لىرەدا، لەم وەنەۋوزو خەۋ تۆچكەيە رائەپەپى
 ئەبى بلىنى، ئەمجارەكە، چى ئەيىنى؟
 «تەنھا گۈلى شادى و شىنم، كەژالەكەي دۇنيا و دىنم
 سۈيىسنە ھەلالە و بەيىۋونم، تاۋى وەرە لام بىدىنم»
 ئەۋا بىنم، بەدەم بادى شەمالەۋە، بوۋژايەۋە، گەشايەۋە
 ئەۋا ۋەكۈۋ مەلى گۈلزار، خاسە كەۋى كەژو كۆسار
 دىت و ئەۋا بەلەنجەۋ لار، ئەقاسپىنى، ھەزار ھەزار، ۋەكۈۋ ھەزار
 خول ئەخوات و خۆ بائەدا، پى بە پەنجە، لە سەر پەنجە
 سەما ئەكا، سەما ئەكا، سەما ئەكا...
 پىياۋى پىرو پىلاۋ دىراۋ، لەبن دارى گەلا وەراۋ دىسان بۆتەۋە
 شۆرەلاۋ

ئەۋا بەدەنگى بەرزەۋە، ھۆرە و ھۆنراۋەى بۆ ئەچرى:
 «ئاهۇ گەلۇ، ئاهۇ كەسان، شۆرەلاۋان، كىژ و كورپان،
 (ئاسكە كچان، كەلە كورپان)*
 لە ئەم خەۋە ئىدى ھەسن، لە ئەم خەۋە ئىدى ھەسن
 بۆچ نابىنن باخەكەمان، باخى ۋلات، چەن تىنۋە
 چاۋە نۋاپى مەھەموۋە، گەلای ھەمو ئىشك بوۋە
 ئاهۇ گەلۇ، باخى ھىۋا، باخى ۋلات
 ئىشك بوۋە، دل مردوۋە، رەنگ زەرد بوۋە
 بەلام ماۋە نەمردوۋە، ئاۋاتە خۋازى: بوۋژانەۋە، شىن بوۋنەۋە،
 گەشانەۋە
 ئاۋاتە خۋازى گەشانەۋە، شەكانەۋە
 بەھاۋ دلى و پىكەۋە بوۋن، بە ئاۋ داشتەن: پەرۋەردە بوۋن

ئاھۆ گەلو، ئاھۆ كەسان، دەخەو بەسن،
لە ئەم خەوہ ئیدی ھەسن، ئیدی ھەسن.»

جۆزەردانى ۹۲

(ئاسكە كچان و كەلە گورپان) ناوی چیرۆکیکی بەپیز مامۇستا «شیرزاد ھەسن»ی
چیرۆکنوسە* ۱ و ۲

پەخشانە شىعر

بۆھار

ھۆ خالۆ رېبوار ھۆ^۱
پېر بە جەستەى زەوى
ھەستى لاۋەتى و خۆكىشانەۋە
سى كۆلە مست لە سىنگ
لە عەردوۋە بەرەۋە ھەۋا
باۋىشكى درىژ
ھەلمىكى خەست
«ھۆ خالۆ رېبوار ھۆ
بۆھار ئاۋا گەپايەۋە»

نەپەندى... گوراندى، باراندى
ھوكمى كۆناراي ھەۋران
شەرىخ، شەرىخ، شەرىخ
چەخماخەى ھەۋرە بىروسكە
نوۋپىكى فوسفورى
شەقار، شەقار، شەقار

^۱ «ھۆ خالۆ رېبوار... وتەى سەزارى دۆستىك لە رۆژانى شۆپشى دژ بە شادا بو.»

سینەى ئاسمان، دلى شەۋە زەنگ
«كاكە گيان كاكە، بۆھار ئاۋا گەرايەۋە»

تک تک تک، دەنك دەنك
زەۋى لە ئامیزدا لاۋاندەۋە،
شار و شاخ و شەقام و شۆستە
لافاۋ لافاۋ رېژنە
شاللاۋى كرده سەر زەۋى
سىلاۋ سىلاۋ رامووسان
كىژى ئامىزى شۆرەلاۋ.
شەۋنم و شەنەى شەمال و شەۋبۇ
عەتر و عەنبەر و عوود و عەبىر
بىستان بىستان يۆنجە، بەيبوون، بىژان
ئەگرىجە، ئەگرىجە، زولف و پەلك و پرچان
ئامىز، ئامىز - لاۋاندەۋەى كۆتر، كۆتر
«ھۆ كاكى خۆم ھۆ
بۆھار ئاۋا گەرايەۋە».

مەستانە، مەستانە، كۆرژنى چارەۋى
ئوركىسترايەكى بە بى كوتايى
ھەمووسەربان، كوۋچان، كۆلانان
بەرەۋ پەراۋىزى ئاۋەدانى
لاۋژە و سترانى كەلە شىر و سەگوپ

ئۇ پىئرا، بالە، بالماسكە، كەرنە قال
پىشيلە مېرو... مووچركەى جەستەى پىشيلان
دەرپەپىنى بەر خۆلە و كاريله
بۇ يەكەم كەپەت لە ھۆل و لە تەويلان
«كاكە، خالە، مامە، ھەقال
بۆھار ئاوا گەپايەو»

نيرگز، وەنەوشە، سويىسن
پىشەنگى نەورۆز، پىشەكى بۆھار
ھەوالى ھەقال گەزىزە
مەرگى زىستان و سەرما و سەخلەت
بوورزانەوہى ژيوار و ژين و ژيان
گەپانەوہى گەلا و گول و گەرما.
ويرەويرى كاكەم لە بەر ھەيوان:
«وا بۆھاريش ھات، كەژ و كۆ پەنگين...»
خوناوكەيەكى چىر، پىژنەيەكى پىر
شىتتانه كۆرژنى لە نەكاو
دايكم و خوشكم، مالىيان ھەلگرت و
پوويان كرده كەپكە شاخ و پەوزان
كوگا، كوگا... شنگ و كەنگر و پىواسان
«ھۇ ھەقالى خۆم ھۇ، بۆھار ئاواگەپايەو»

ئاھۆ گەلۆ، گەلۆ، گەلۆ
وا بۆھاریش گەپایەوہ
فەرموو بزەییەک
چەپگی گەزیزە
بە بی فیل، بە بی درۆ
سلۆ بو تو، سلۆ بو تو
سلۆ، سلۆ... بۆھار ئاوا گەپایەوہ

چرىكەي چىرۆكى چوارچرا

«بىبلىيۇگرافىيە چىرۆكنووسانى مەھاباد»

ئەو دەزانىن كە نووسىنى چىرۆك و پۇمان دەسكەوت و داھاتى كۆمەلگەي «بۆرژوايى» ن و چىرۆك و پۇمانى راستەقىنە و سەرگەوتوو لە نىو جەماوهرىكدا و لە كۆمەلگەيەكدا پەرە دەستىن كە دامودەزگا و پىكھاتە و پىكخراو تەكنىكى و مەدەنى و بۆرژوايىەكان سەقامگىر بوويتىن. پەرەيان سەندىج و شوئىنىكى باشيان بۇ خۇيان تەرخان كىردىج، كارىگەرى و شوئىن پىيان بەسەر بارودۇخ و ھەلومەرجى كۆمەلەيەتى و ھەروھە بەسەر جەماوهردا بەرچاوبى. چونكە ئەو زىادەداھات و ھەل و دەرفەتى گونجاو و ھەساوە بوونى مرؤف لەم **قورماسىيۇنە** ئابوورى - راميارىيەدايە كە دەبىتە ھۆكارى ئافراندىنى بەرھەم و ئاسەوارە ھونەرىيەكان.

ئەم تىۋر و بىرۆكەيە بە گشتى وايە و قسەي لەسەر نىيە. بەلام زۆر جار ھەلگەوتەيەك لە ھەمبەر **ياسا** و **پىساكاندا** قوت دەبىتەو كە لە **كوشەنىكا**يەكى گشتىدا ياسا و پىسا و چوارچىو و قاوغەكان دەشكىنى و ۋەكوو شەمشىرى سىپى و فۇسفۇرى ھەورە تىرىشقەيەكە دلى شەوۋەزەنگ و تارىكە شەو شەقار شەقار دەكات بۇ كات و ساتىك لە چەشنى گلۆپە كارەبايەك كە ھەلگىرسى و ھەر ئەو كاتەش خامۇش كرىتەو، ئەو شەمشىرە سىپى و فۇسفۇرىيە و ئەم گلۆپە پووناك و بەھىزە بۇ چركە و خولەكك خۇيا دەبن و جىھان پووناك دادەگىرن و

له پاشان بۆ مده و ماوهیهکی دوور و درێژ هه میسان شه وه زهنگه که به سهر بارودۆخه کهدا زال ده بیته وه.

ها ته مهیدانی پۆمانی «پیشمه رگه» ی دوکتۆر په حیم قازی وه کوو یه کهم پۆمانیک که له نیو کوردانی سۆران و به زبانی سۆرانی نووسراب، پووداویکی راست له م چه شنهیه. ئەم پۆمانه له کۆمه لگایه کهدا سه ری هه لدا و ها ته مهیدان، که قۆرماسیۆنی ئابووری، رامیاری، کۆمه لایه تی نه ک قۆرماسیۆنی «بۆرژوایی» نه بوو، به لکوو قۆرماسیۆنی فیتو دالیه و دابونه ریتی عه شایه ری و خیلاتی زۆر زۆر به هیژ و توانا وه به گشتی به سهر بارودۆخه کهدا زال بوو. به لام ئەم مۆجیزاته «ها ته مهیدان و سه ره لدانی پۆمانی پیشمه رگه» بار و به ره هم و داها تی دره ختیک بوو که به دهستی هه فالانی «ژ.کاف» و کۆماری کوردستان باغه وانی و پهروه رده کرابوو و چاره نووس وا بوو که یه کهم پۆمانی کوردی سۆرانی له مه هاباده وه سهر هه لدا.

له راستیدا بنه ماله ی «قازی» یان خاوه ن چه نده ها گوندی وه کوو (حاجی ئاباد و سه راو و گو یگجه لی و ساروقامیش و...ن که ده که ونه نیوان سی کوچکه ی (بۆکان، میانداو، سابلان) ه وه. بگره ئەم گوندانه له میانداو زۆر نزیکتر بن تا له بۆکان و مه هاباده وه، به لام ههر زۆر له زوورا ئەندامانی بنه ماله ی قازی له شاری مه هابادا نیشته جی و سه قامگیر بوون و هم بۆخویان و هم دیتران به مه هابادی یان ده ناسن. به م پییه له یه کهم بزافی نویی په ره گرتن (توسعه) و پیشکەوتی کۆمه لایه تی کوردستانی پۆرژه لات له م قوناغی هاوسه رده مه دا، و پرای چالاکی کۆمه لایه تی و رامیاری؛ له (موکریان) و به تایبه ت له مه هاباد و بۆکاندا، بزافیک به هیژی ئەده بی و فره هنگی و هونه ری له بواری شیعر و چیرۆک و شانۆش وه پڕی ده که وئ که درهخت و دارستانی گه وره و پیروزی وه کوو فه وزی و هیمن و قزلی و نووری و هیدی و په حیم قازی و هه ژار و حه قیقی و... تیدا پهروه رده ده بی. چما کورته

چىرۆكەكانى بەرپىز مامۇستا حەسەن قىزلىكى كە لە گۇڭقارى ھەلالە و پۇژنامەى كوردستاندا چاپ دەبوون و ھەروھەا دواتر كە پۇمانى پىشەمەرگەى دوكتور پەھىم قازى ۋەكوو دەسپىك و سەرەتاي چىرۆك و پۇمانى كوردى سەر بەو بزاڭە لەو قۇناغەدا لەبەر چاو بگرىن، ئەوا لەو بېرگە و سەرەدەمەوھە تا ئىستا زەمەنىكى دوور و درىژ و ھەروھەا گۇرپانكارىيەكى زياتر و بەرچاوى كۆمەلايەتى و ئابوورى و رامىيارى و فەرھەنگى بەسەردا ھاتوھە.

لە راستىدا يەكەم پۇمانى كوردى سۇرانى يانى (پىشەمەرگەى) پەھىم قازى سالى ۱۳۲۸ى ھەتاۋى (۱۹۴۹زايىن) لە شارى ئىرەشان پاتەختى ئەرمەنستان بۇ يەكەم كەپەت لە چاپ درا و دواتر كۆرى زانىيارى كوردىش لە بەغدا چاپى كەدەوھە.

بەلام ۋەكوو خودى دوكتور پەھىم قازى لە چەند دىدار و دانىشتىنكىدا ۋەتوويانە ئەم پۇمانە زۆر لەوھە پىشتر نووسرايوو، بەلام دىر بلاو بۆوھە. ئەم پۇمانە پۇللەى خەلەف و راستى و راستەقىنەى بېرگە و زەمەنى خۆى بوو. يانى لە لايەكەوھە **فۇرماسىيۇنى فېئۇدالى** بەسەر دەقەر و كۆمەلدا زال بوو و **دەرەبەگ** لەوپەپى توندى و تىژى و بىبەزەيىدا زولم و زۆريان لە **پەغىيەت** دەكرد و بە تالان و بېرۆ و بېگارى و ۋەرگرتنى دەودوو، ھىلكانە، مرىشكانە، نىسكانە، ئاغايانە و... لە ھەموو داھات و بەرھەمىكى مادى و مەعنەوى، پەغىيەتيان ۋە ھاوار و زالە و ئەلامان خستبوو، لە لايەكى دىكەوھە **چىن و توڭزى تازە پىگەيشتووى** **وردە بۇرژوا و دووكاندار و پووناكبير و خويندەوارى شارستانى بە يارمەتى بەشېك لە لاوان و پووناكبيران و خويندەوارانى ئاغەوات و وتاجر و توجارپى ۋلات** بە فېكر و گۆشەنىگا و چالاكى و ئايدىيولۇژياى سەردەمى لايەنگرى لە چىن و توڭزە چەوساۋەكان، ھاتبوونە گۆرەپانى تەقالا و ھەلسوورپانى رامىيارى و كۆمەلايەتییەوھە، ئەمانە لە لايەكەوھە مافى نەتەوايەتىيان دەويست و لە لايەكى دىكەوھە لايەنگرى بەرژەوھەند و مافى

پەعیەت و زەحمەتکێش و چین و توێژەکانی خوارەوێ کۆمەلگا بوون. لە راستیدا ئەندامانی (ژ.کاف) و پێبەرانی کۆماری کوردستان وەشوین ئەم ئارمانجە کەوتبوون. پۆمانی پێشمەرگە لەسەر ئەم فیکر و ئارمانجە نووسراوە و چەشنی ئایدیۆلۆژیایەکی بەرهنگاری، چینه دژ بە یەکەکان و ئەم قۆناغ و بارودۆخە وێنا دەکا و لە پاش چەندەها پوودا و پێکدادان و تیکەهەڵچوونی ئاغا و پەعیەت، دوو قارەمانی سەرەکی چیرۆک (دوو پەعیەتی زولم لیکراو) وەک سەمبۆلی چینی چەوساوێ ئەو کاتی کۆمەلگای کوردەواری، لە ئاکامدا خۆیان لە شاری مەهاباد و لە نیو جەرگە ی چالاکی کۆماردا دەبیننەو و ئارمانجی خۆیان و جەماوەر و کۆمەلگایان لەگەڵ ئارمانجی کۆماردا پیکەوێ گری دەدن.

ئەم پۆمانە لە خولی میرایەتی (پەهلەوی) دا بلالو بۆو، لە بێدەنگیدا لە چاپ درا و بلالو بۆو و بە قەدەغە و قاچاغ دەگەیشته دەستی خوێنەر و دەخوێندرایەو و بە نهێنی باسی لێوێ دەکرا و دیارە مشت و مێ و گوتاری لێ ساز نەبوو و بەرهەمیکی ئەدەبی لە پۆمان و چیرۆک بە دوو دا نەهات.

بەستەلەک و شەوێزەنگ و بێدەنگییەک لە ژێر سەرنیزە ی دیکتاتۆریەتی «پەهلەوی» بەسەر ولاتدا زال بوو کە نەیدەهێشت و نەیهێشت جەموجول و بزافیکێ ئەدەبی و فەرەنگی و هونەری سەرەلدا و خویا بێ و بەرێ کەوێ.

ئەم شەوێزەنگ و دیکتاتۆریەت و بێدەنگییە تا بڕگە ی راپەرینی گەلانی ئێران دژ بە شا درێژە ی دەبی و تەنها چەند سالیکی هالقە ی ئەدەبی نەمر کاک سوارە ئیلخانیزادە و کاک سەلاح و چاوە و هاوار (عەلی حەسەنیانی) و جەمیل رۆژبە یانی و... لە ژێر چەتری پرۆگرامی رادیۆیی (تاپو و بوومەلێل) دا دەبیەزێنێ. بەلام شان بە شانی راپەرینی گەلانی ئێران و گەلی کورد بۆ گەیشتن بە مافە پەواکانی خۆیان، بزاقی

ئەدەبى و ھونەرى و فەرھەنگى و شىعر و چىرۆك و شانۆ و مۇسىقاش
سەرھەلدەپن.

يەكەم بەرھەمى چىرۆكىي ئەم بېگەيە كۆچىرۆكى سىريالى
«باقەبىن»ى بەرپىز مامۇستا ئەحمەد قازىيە. وەكوو دەرکەوت
چارەنوس و ابوو ديسانەكە و لەم بېگەيەشدا وەكوو جارى يەكەم كە
پۇمانى كوردى لە مەھاباد و مالى قازىياندا سەرى ھەلدا، ئەمجارەش
بزاڤى تازەى چىرۆكنوسىنى كوردى لە كوردستانى پۇژھەلات لە
مەھاباد و ھەر لە بنەمالەى قازىيانەو سەر ھەلدا و خۇيا بى.

«باقەبىن»ى مامۇستا ئەحمەدى قازى، كۆچىرۆكىي سىرياليە لە
ژانرى كورته چىرۆكى تەزدا. دەورى سەرەكى لەم چىرۆكانەدا لەسەر
شانى زبانى تەوس و توانجاوى نووسەر و گۆشەنىگای نووسەر بۆ
پووداوە پووالەتى و دەرەككەكانى ئەو بېگەيەيە. پەنگە بە ھۆكارى
ساوا بوونى كورته چىرۆك نووسىنى كوردى و بەتايىبەت نووسىنى
كورته چىرۆكى تەزى كوردى لەو بېگەيەدا بى كە زبانا و داھىنان و
پووداوەكان لەم كەتتەدا زياتر لەو داهىنانىكى زبانيك و ھونەرى بن
كە لە راستەقىنەى ئاسايىيەو بەرەو فانتازيا برون، ھەر لە پووكەش و
پووالەت و راستەقىنەدا دەمىنەو و زياتر نەك داهىنانىكى ھونەرى و
زبانيك، بەلكو راپورتىكى كۆمىدياناسا و تەوس و توانجاوى پووكەش
لە پووداوە راستەقىنەكانى ئەو بېگەيەن.

گۆشەنىگای دونيادىدە و بەئەزمونى مامۇستا قازى لەگەل زباني
ئاسايى و پاراوى كوردى ئەوان دەستيان داوئە دەستى يەكەدى و
كۆچىرۆكىي كۆمىدى سىرياليان پىكەئىناو كە بېرى جار تا ئاستى
چىرۆكى ھونەرى گەشە و نمۆ دەكەن.

مامۇستا قازى ئەم ژانر و زبانا لە تەزەكانى دىكەيشيدا كە دواتر لە
«گۆقارى سەر»دا بلأو بوونەتەو، درىژە ئەدا و لەم پەوتەدا كەم و
زۆر سەرکەوتووە.

هەر له بنه‌ماله‌ی (قازی) یاندا سی‌هه‌م که‌سیش که خاتوو «مری‌م قازی» بێ له سالانی دواتردا له کاری چیرۆکنووسیندا سه‌ر هه‌له‌ده‌برێ و چه‌ند کورته‌ چیرۆکیک له‌ گۆڤاری سروهدا چاپ ده‌کات و کتێبه‌ چیرۆکیکیش بلاو ده‌کاته‌وه‌.

یه‌کیکی دیکه‌ له‌ نووسه‌ران و چیرۆکنووسانی به‌هێز و توانای شاری چوارچرا «ماموستا که‌ریم قه‌ییومی» بوو که‌ سالانی سه‌ره‌تای ده‌رچوونی گۆڤاری سروه‌ چیرۆکی به‌هێز و پێزی ده‌نووسی. که‌ریم قه‌ییومی کوردی زانیکی باش، خاوه‌ن زبانیکی به‌گور و تین و ته‌نزاوی بوو که‌ به‌ داخه‌وه‌ له‌ میژه‌ لییان بێ‌هه‌والین. سه‌ره‌تی کاری که‌ریم قه‌ییومی هه‌له‌بژاردنی بابته‌تی تازه‌ و گۆشه‌نیگای وردبین و په‌روه‌رده‌ کردنی باشی چیرۆکه‌کانی بوو.

وه‌کوو له‌ یادما بێ هەر له‌ یه‌که‌م ژماره‌ی گۆڤاری سروهدا «سالی ١٣٦٤=١٩٨٥» بوو که‌ کورتیه‌ چیرۆک یان پارچه‌ په‌خشانیکی به‌هێز و پێز به‌ نیوی «بوار» له‌ نووسینی «عه‌زیز ئالی» شاعیری شاری پێشه‌وا بلاو بۆوه‌، ئه‌م کاره‌ له‌ لایه‌ن زۆربه‌ی چیرۆک خوێنه‌وه‌ پێشوازی لیکرا و ئیستاش یادی له‌ دلاندايه‌. به‌ داخه‌وه‌ کاک عه‌زیز ئالی له‌ سه‌ر چیرۆک نووسین به‌رده‌وام نه‌مان و زۆرینه‌ی کار و وه‌ختی خۆیان ته‌رخانی کاری ڤادیق کرد.

هەر له‌م سالانه‌دا به‌پێز کاک «مه‌نسور حامیدی» به‌ گور و تینیکی زۆره‌وه‌ دێته‌ گۆڤه‌پانی ئه‌ده‌بی کوردییه‌وه‌. چالاکی کاک مه‌نسور له‌ سه‌ره‌تادا زیاتر ته‌رخانی نووسینی په‌خنه‌ و وتار بوو و له‌ شانی په‌خنه‌ و وتاردا چیرۆکیان ده‌نووسی. به‌خته‌وه‌رانه‌ له‌م سالانه‌ی ئه‌م دواییانه‌دا چالاکی نووسینی چیرۆکیان زیاتره‌ و زۆر چیرۆکی جوانیان له‌ «گۆڤاری مه‌هاباد» دا به‌رچاو ده‌که‌وێ. له‌ پاش ئه‌م گشت ساله‌ چالاکی نووسینه‌ و به‌م زبانه‌ پاراوه‌ و به‌م شه‌ره‌زاییه‌یان له‌ نووسینی وتار و چیرۆکدا کاتی

ئوه هاتووه و درهنگيش بووه و دهبن چاومان به كومله وتار و كتيبه كوچيروكي «كاك مه نسوور حاميدى» بكهوئ.

ههه له ههفتاكانى ههتاوى (نهوهدهكانى زايان) دا خاتوو نه سرين جه عفهري چهند كتيبه چيروكي بو منالان له چاپ دا و چهند كورته چيروكي له گوڤارى سروهدا بلاو كردهوه و گهيشته ئهه نه نجامه كه رومانى «بلند و نهوى»ى له قهوارهى كتيبدار پهوانه كتيبخانهى كوردى كرد.

رومانى بلند و نهوى رومانىكى رپاليستى ميژوويى له دهووروبهري رووداوهدكانى «قهلاى دمدم»ه. روهوتيكى پهوانى ههيه، به زبانيكى ئاسايى و پاراو، رووداوويكى نه ويندارى له چوارچيوه قهلاى دمدمدا به روهوت و چهشنيكى زياتر هيلى دهگيرپهتهوه. ئهم رومانه له م ديو (كوردهستانى روهزمهلات) رهنكه يه كه م رومانى ميژوويى بئ. دياره ههموو رووداوهدكان و كهسيى و قارهمانهكانى ناو رومان له ميژوو وهرنه گيراوون و خه يالات و داهيتان و ئافراندى خاتوو نه سرين جه عفهري جيگاي خوئ ههيه و دهوور و چالاكى داهيتانيكى چيروكي و رومانسى بهرچاوه و خوينهه به تاسه و مهيلهوه شوين پيى چيروك و رووداوهدكان ههله دهگرئ.

چيروكي «به سه رهاتى شينهكانى شارى مه هاباد» يادى نووسه ريتمان له دلا دهووروژيني كه زور سالانه و زور له ميژوه سهه رقالي نووسيني گهلى بابتهى كوردهوارييه؛ په سوول رهش نه حمه دئ. كاك په سوول سالانى ٦٥ تا ٧٥ ههتاوى (٨٦ - ٩٦ز) «١- خهه و با ٢- بهرخوله ٣- سوورى مار»ى بلاو كردهوه، ئهم سى كتيبه، له قهوارهى كتيبي منالان دان و پووى قسه و پهياميان بو گهورانه. بهريزيان له بوارى شيعر و چيروك و برى بابتهى فولكلورى كوردهواري زور به كهفوكول و بهگور و تين هاتنه مهيان؛ بهتاييهت شيعره پر له ههستهكهيان بو ههله بجه. به داخهوه له م چهند ساله دا لهوه دهچى كه مكار بووبئ. باوهكوو هههالمان پيگهيشتووه كه ئهه دوو كتيب له كارهكانى پيشووى

له چاپ دراوه. به خاترجه می کاتی ئەوه گه‌یشتوو ه تاکوو کتێبه شیعر و کتێبه چیرۆکی کاک په‌سه‌ول بێنه کتێبخانه‌ی کتیبی کوردی و له‌به‌ر ده‌ستی خوێنه‌ری کوردا بن تا شیکاری و په‌خنه‌ی تایبه‌تیان له‌سه‌ر بکری. ناوی ئەم دوو کتێبه‌ی به‌م گۆیه‌یه‌ن: ١- **گۆزه‌ی شکاو ٢-** **به‌شه‌رتی چه‌قف** که به داخه‌وه به‌ده‌ستم نه‌گه‌یشتون.

ده‌یه‌ی چه‌فتاکانی هه‌تاوی (**نه‌وه‌ده‌کانی زاین**) له کوردستانی پۆژه‌ه‌لات، ده‌یه‌ی په‌ره‌گرته‌ی زۆر چالاکی و به‌ تایبه‌ت چالاکی ئەده‌بی و هونه‌رییه و ئەو ئاوه‌ی **زینده‌یادی نه‌مر ماموستا هیمن** بۆ گه‌شه و نه‌شه و نمو‌ی شیعر و چیرۆکی کوردستانی پۆژه‌ه‌لات به‌ پیکه‌ینانی گۆفاری **سروه** دا پرشت، له‌م ده‌یه‌یه‌دا گه‌یشته‌ بار و به‌ره‌م و داهاتیکی به‌رچاو. له‌م ده‌یه‌یه‌دا زۆر قه‌له‌می چالاک و چه‌له‌نگ و به‌پرشت هاتنه‌ گۆره‌پانی نووسینه‌وه، چ به‌ نووسینی چیرۆک و چ به‌ نووسینی وتاریان په‌خنه و توێژینه‌وه که جیگه‌ی هیوا و ئومیدیکی گه‌ش و پوونن بۆ ئەم به‌ستینه‌.

یه‌کیکی دیکه له قه‌له‌مه چالاکه‌کانی بواری چیرۆک و رۆمان «**به‌رپز کامران حامیدی**»یه. کاک کامران باوه‌کوو دره‌نگ به‌ره‌مه‌می دایه‌ ده‌ری، به‌لام به‌ چالاکی و گو‌ و تینی تایبه‌تی پۆماننووسیک، باشی قه‌ره‌بوو کرده‌وه و ئەوه‌تانی له‌م ماوه‌یه‌دا **سێ پۆمانی له قه‌واره‌ی کتێبدا داوه‌ته** **ده‌ری ١- زینووی به‌ته‌م ٢- گۆمی به‌رده‌لانکی ٣- مان و نه‌مان**. به‌ستینی کاری کاک کامران پووداوه‌ میژوویی، کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه و له‌ ژانری ریالیزمی کۆمه‌لایه‌تیدا کار ده‌که‌ن. دیاره‌ داهیتان و خه‌یالات سازی و ئافراندن کاری پۆماننووس جیگای تایبه‌تی خۆی هه‌یه و ده‌ست دانان له‌سه‌ر پووداوه‌ میژوویی - پامیارییه‌کان بایه‌خی تایبه‌ت ده‌خوای، چالاکی و ماندوویی نه‌ناسینی به‌رپزبان چه‌تمه‌ن به‌ره‌مه‌می به‌هێز و پێزتریشی به‌دواوه‌ ده‌بی.

له‌ سالانی ٧٥ و ٧٦ هه‌تاوی به‌ملاوه‌ هه‌ر له‌ شاری چوارچرا و له‌ بنه‌ماله‌ی (**به‌رپز باباخانی**)دا چوار که‌س وه‌ک چالاکی بواری به‌ستینی

چىرۆكنووسىن دىنە ئەم مەيدان و گۆرەپانەو: **بەرپىزان ناسر باباخانى،**
رەزا باباخانى، ئەمىر باباخانى، نەسرین باباخانى. لەم نىوانەدا ئەوى
 چالاكتىر و ھەژلتر (جىددىتر) بى، كاك ناسر باباخانىيە كە جىگايەكى
 بەرچاوى لە نووسىنى پەخنى ئەدەبى و بېرى وتار و چىرۆكنووسىندا
 ھەيە. چىرۆكى كاك ناسر لە گۆڧارى سروھ و مەھاباد و زىربار و
 زۆربەى گۆڧارى خويندكارەكاندا بلاو بوونەو. پەنگە بۆ لىدوانىكى
 زانستى بە دوور لە گشتى بىژى، وەختى ئەو ھاتى كە چاوپروانى كىيە
 كۆچىرۆك و كۆوتارىيان بىن.

ئەو ئاۋەى زىندەيادى نەم **مامۇستا ھەسەن قىزلىجى** وەكوو يەكەم
 چىرۆكنووسى كوردستانى رۆژھەلات رشتى و لە دوايە كۆى
 چىرۆكەكانى لە كىتپى **پىكەنىنى گەدا** لە چاپ دران و ئەو كارەى
 زىندەيادى نەم **مامۇستا رەھىم قازى** بە نووسىنى رۆمانى **پىشمەرگە**
 كردى ھەردەم و كات و سات وەكوو دارستانىكى پىرۆز دار و درەختى
 بەپىت و بەرەكەتى لىدەپوئ و بەردەوام چىرۆكنووسى تازە و بەگور و
 تىن سەرھەلدەپن و دىنە ئەم مەيان و گۆرەپانەو.

چىرۆكنووسىكى دىكەى شارى چوارچرا كە خاۋەن كىتپى كۆچىرۆكە
«كاك سەلاح گولەندامى» يە. لە زۆربەى گۆڧار و بلاڧوكەكانى ئەم دىو و
 ئەو دىودا كورتنە چىرۆكى خەيالاۋى و فانتازىيەى كاك سەلاح بلاو
 بۆتەو. بەرپىزان گۆشەنىگا و بۆچوون و بگرە بتوانم بلىم جىھانىكى
 تايبەت بە خويان ھەيە و خەون و خوليا و خەيالاتى **فانتىزىك** لە
 چىرۆكنووسىنىندا دەورىكى باش و بەرچاوى ھەيە. **فانتازىيا و دارپشتن و**
پەرداخ كردنى چىرۆكەكانىان خۆ ماندوو كردنى بەرچاوى پىتوھ ديارە.
 بەختەوەرانە سەلاح گولەندامى بەردەوام و چالاكە. **«دەپۆم پىكەنىنى**
دەريا بىنىم» كىتپە كۆچىرۆكى بەرپىزان چەند سالىك لەمەوبەر بلاو
 بۆو.

بنەمالە ی «جیهانی» لە شار ی مەهاباد کە بریتی بن لە شیرکۆ **جیهانی، شیرین جیهانی، شەمزین جیهانی** لە زۆر بواری پووناکییری و فەرەهنگی و بەتایبەت لە نووسینی شیعر و چیرۆک و وەرگێراندن چالاکن، بەتایبەت **شیرکۆ جیهانی** لە نووسینی چیرۆک و چالاک ی پووناکییریدا دەوری بەرچاویان هەیه. بر ی وینە ی هونەری، داھێنان ی خەیاڵ ئامیز و چەشنیک گۆشەنیگای سەمبۆلیک و خەون و خەیاڵات و بەتایبەت پرووادی **فانتئیزیک** لە زۆربە ی چیرۆکەکانی کاک شیرکۆ و شەمزین خاندن دەوری بەرچاو دەگێرن.

نازانم کاک **رەحمەت جەلالی** بە نووسەری **بۆکانی** بناسینم یان بە چیرۆکنووسیکی **مەهابادی؟** رەحمەت جەلالی منالی گوندی سیوهدین و دۆست و هەڤالی تیکەلی چیرۆکنووسانی بۆکان و دانیشتووی شاری مەهابادە، کەم کارە بەلام پوخت و پەرداخ دەنوسی و بەرەمەکانی لە ئاوینە و سروە و خۆر و مەهاباددا بلای بۆتەو.

بەرپێزان کاک عەزیز فازی و کاک یوسف فازیش لە دەوربەری چیرۆکنووسیندا چالاکیان هەیه و هەروەها خاوەن بر ی چالاک ی دیکە ی بواری فەرەهنگی و پووناکییرین. ئەو پچەیه ی **ژ.کاف و کوماری کوردستان** شکاندیان و ئەو پێچکە و شەقامە، بەردەوام لە جم جۆل و گەشە و نەشەدایە و پێیواری هەیه و زۆر نیوی چیرۆکنووسانی مەهابادی لە بلاڤۆک و گوڤارەکاندا بەرچاو دەکەوی، وەکوو **خورشید سوڤی خزری، جەلیل رەحیمی، سیروان سەمیمی، عەلی ئیسماعیل زادە** (زیاتر تەنز و چیرۆکی تەنز دەنوسی).

ئەو شەمان لە یاد نەچن کە تاقمی لە دۆستان و سەرورەانی قەلەم بەدەستی ئیمە لە کوردستانی پۆژەهلاتدا بە زبانی فارسی دەنوسن و دەبی لە شوینی خۆیدا یادیان بکری و پێزیان لی بگیرن. وەکوو یەکەم کەس بەرپێزی نەمر مامۆستا **مەمەد قازی** کە جیگای تاییبەتی خۆیان هەیه و بە نووسینی رۆمانی **زارا** دینە ریزی چیرۆکنووسانەو. بەرپێز

ماموستا عه بدولپر حمان فازلی، به پریز ئه نوهر ئیرانی زاده که به نووسینی پرممان به زبانی فارسی خاوهن چالاکی و شیوازی خویانن و جیگه ی پریزن. باوه کوو بروام وایه که به رههم به هر زبانی که نووسرا، ده چیتته مالپه پری ئه و زبان و نه ته وهیه و به رههمیک به کوردی نه نووسری، نایه ته نیو کتیبخانه و سامانی کورده وه. له جیگایه کی دیکه شدا کوتوومه به رههم به هر زبانی که بوو ته نها خزمهت به و زبانه دهکا و وهک ئه وه وایه که دوکتور و ئه ندازیار و دادوهر و ماموستا و کریکاری کورد له ولایتیکی بیج له کوردستان له نیو نه ته وهیه کی بیج له کوردا کار و خزمهتگوزاری بکه ن، دهیجا به م کاره کام ولات ئاوه دان ده بیته وه و کام زبان و نه ته وه که لکی لیوهر ده گر ن؟

به پیوستی ده زانم یادی به پریز کاک عه زیز وه لیانی بکه م که درهنگم چاو به چیرۆکیان که وت و تاقه یه که دوو چیرۆکیانم دیتووه. به پریز سهلاح ئاشتی و به پریز کاک ئه حمه د به حریش هه روا. به خته وه رانه ئه م ریچکه و پریبازه هر له ته شه نه و په ره سه ندنایه و به رده وام نیوی تازه و چالاکی تازه دینه ئاراهه.

یادی به پریز کاک که ریم فه رشی به خیر که له سالانی پیشوودا زیاتر له گوڤاری سروهدا چیرۆکیان لی بلاو ده بووه و له م سالانه دا ده لیی که متر چالاک بن. دیاره شوین و شوین پیی چیرۆک و مینی مال هکانی به پریز جیهان که ره می دیار و به رچاوه. رهنگه له چیرۆک نووسانی ئه مپروماندا له مه هاباد، به تاییهت له نیو دوستانی هژل و جیددی بواری چیرۆک نووسیندا به رپر سایه تی و چالاکی و ئه وینی جیهان که ره می بوو چیرۆکی هونه ری و مینی مال له زوریان به رچاوتر بن.

ویپای داوی لیئوردن له و به ریزانه ی نیویان له یادا نه بووین، فه راموش کرابی و یان له قه له م که وتین. ئه م کورته یادداشته وهک

چریکەى چىرۆكى چوارچرا ۱۵۳

رەشنووس و پيش نووسىك دەزانم بۇ كارىكى تايبەت و پسپورانە كە
پتويستە لە لايەن تويژەران و رەخنەنووسانەوہ لەسەر ميژوو و رەوتى
چىرۆكنووسىنى شار بە شارمان بکردرى و ئەم كارەش بيبليوگرافيايەكە
بۇ چرىكەى چىرۆكى چوارچرا و چىرۆكنووسانى شارى شاين شان و
شكوى پيشەوا.

وەرگىتپان

رۆمانى سەدەى بىستەم

نوسەر:

دەيفىد دەيچز (David Daiches)

جان ستولوردى (Jon Stallworthy)

سالانى ۱۹۱۲ تا ۱۹۳۰ زايىنى «چاخە زېرىنە» ى رۆمانى مۆدىرن و بەرھەمى رۆماننووسانىكى وەكوو: جۆزىف كۆنراد، جەيمز جۇيس، دى - ئىچ لاپنس، فىرجىنيا ۋۇلف و ئى ئىم فۇرستەر بوو.

گۇرپانكارى تەكنىك و پوانگەكانى ئەدەبى چىرۆكى لەم سە ۋەدەمەدا بە گشتى سى ھۆكارى بوو. يەكەم ھۆكار ئاگادار بوونى نوسەران لەو پىش بەستىنە چىرۆكە گشتىيە بوو كە ئەوانى لە ھەلكراندن و ليحاليبوونىكى ھاوبەش سەبارەت بە ئەزمونگەلىكى گرینگ دەگەل خەلكى رەشۆكى و ئاسايىدا يەكگرتوو دەكرد، كە ئەمە ئىدى نەمابوو. لە رۆمانى سەردەمى فيكتۇرىادا دەكرا قەيرانە سەرەككىيەكانى گەلالەى چىرۆك لە گۇرپانكارى پلەوپايەى كۆمەلايەتى يان بارودۆخى ئابوورى و مال و سامانى كەسىتيە سەرەككىيەكاندا نىشان بدرى، بەلام ئەم بايەخە گشتىيانەى رۆمانى سەردەمى فيكتۇرىا لە رۆمانى مۆدىرنىدا جىگاي خۇيان داوۋەتە چەندان چەمكى تاييەتىتر لە بايەخەكان كە پالپشتيان زياتر بە سەلىقە و ھەستى ناسيارى خودى رۆماننووسەكانەوہيە، نەك بە بىرۆكەى گشتىيەوہ. فىرجىنيا ۋۇلف (لە باسكىدا سەبارەت بە جىن ئاستىن) دەنووسى: «بىروا پىكردن بەوہى كە ھەلكراندن و ليحاليبوونى

كەسانە و تايبەتى ئىمە بە لاي دىترانىشەو بەراست دەناسرىن، ئىمە لە سنوور و كەندوكۆسپە تايبەتییەكانمان رزگار دەكات.» بەلام رۆماننوسە مۆدىرنەكان ئىدى نەياندەتوانى برۋايەكى ئاويان ھەبى. بەلكو دەبايە پرويان كەربايەتە كەسىتى و لە بۆ دۆزىنەو ھى چەندان ھۆكار بە مەبەستى برپار دەرکردن سەبارەت بەو ھى كام لايەنى ژيانى مرۆف خاوەنى گرینگىيە «بە وتەيەكى دىكە، بۆ ھەلبژاردنى ياساگەلىك بۆ مەبەستى ھەلبژاردنى بابەتى بەرھەمەكانى خۆيان»، لە زەوق و سەلىقەى تايبەتى خۆيانيان كەلك وەرەدەگرت. سەبارەت بەم ھۆكارە، نووسەرانى مۆدىرن لىبراىون دروست بوونى برواى خۆيان سەبارەت بە گرینگىبونى ئەو ئەزمونە مرۆفایەتییانەى كە بە ئىوى بابەتى بەرھەمەكانیانەو ھەلياندەبژارد، بۆ خويئەرانىيانى سەلمىتن. بەم چەشنە كارى رۆماننوس بە ھۆى ئەو تەكنىكانەو كە لە پەخشانى خويدا دەكارى دەرکردن، دژوارتر بوو، چوونكە ئىدى دەبايە لە جياتى كەلك وەرگرتن لە بايەخە ئامادەكان كۆيەكى تازەى لە بايەخەكان بنيات بنایە. فیرجینیا قۇلف تىكۇشا بۆ چارەسەرکردنى ئەم گرافتە بریک لە تەكنىكەكانى شىعر لە رۆمانەكانىدا دەكار بىتنى ھەتا لەم رىگەو ھەلكراندنى تايبەتى رۆماننوسى لە بايەخ و گومانى ئەوى سەبارەت بە جىهان نىشان دابى. لە لايەكى دىكەو، جەيمز جۇيس ھىچ ھەولى نەدا تاكوو رۋانىيىكى تايبەتى يەكە كارىگەر بكات، بەلكو لە دژەكردە بۆ رۋوخاندنى بايەخە گشتىيەكان، چەشنە نووسىنەو ھىكە رەچاودەكە دەرلەتە جۋراوچۆرەكانى ئەو، دەربرىنى ھاوكاتى رۋانگە جياوازەكان بىت و نووسەر لەم دۆخەشدا وىراى پاراستنى بابەتخوازي «عینیت گرايى» فرەلايەنە، نەبىتە پشتیوان و پارىزەرى ھىچكام لەم رۋانگانە و - ئەلبەت ئەم چەشنە نووسىنە پىويستى بە پىپۆرىيەكى بەرچاودەكە بەستىنى تەكنىكەكانى چىرۆكنووسىندا بوو. -

دووهەم ھۆكاری گۆرپانكارى تەكنىك و پوانگەكانى رۆمانى مۆدىرن، ھەلگىراندنىكى تازە لە چەمكى زەمان بوو. لە رۆمانى سەدەى بىستەمدا، ئىدى زەمان بە ھەودايەك لە كاتە يەك لە پاش يەكەكان داناندرى كە برپيار وابى رۆماننوس بە نۆرە و جاروبارە بە نىگايەكى مەبەستدار و بە ئانقەستەوہ بۆ رابردو پيشكەشى بكات، وەكوو(ئەم بابەتە وەيادى ھيئاوہ كە ...، يان وە يادى ھاتەوہ كە ... و...) بەلكو پڕۆسە و رەوتىكى بەردەوام لە زەينى تاكدا دادەندرى كە لەويدا، رۆوداوەكانى رابردو بەردەوام دەرژينە زەمانى ئىستەوہ و رۆانينى دووبارە بۆ رابردو دەگەل پيشبينى داھاتو ئاويتەى يەكدى دەبن. ئەم ھەلگىراندن و بۆچونە نوئيە بۆ زەمان، پيوەندييەكى چروپىرى دەگەل سىيەم ھۆكاری كاريگەر لە گۆرپانكارىيەكانى رۆمانى مۆدىرندا ھەيە: تيفكرينە تازەكان سەبارەت بە سروشتى زەين كە بە چەشنىكى گشتى لە تويزينەوہ و كۆلينەوہ پىخۆشكەرەوہكانى **زىگمۇند فرييد و كارل گۇستاف يۇنگدا** سەبارەت بە ئاوەلناوى ناھۆشيار «نەست و ناھۆشيار» ھەوہ خۇيا دەبى. بەلام ھەروہا بەشيك لە پوانگەى زالى زەمان بوو و تەنانەت لە رۆمانى ئەو نووسەرەنەشدا كە بەرھەمەكانى ھىچكام لەم دوو دەرووناسەيان نەخويندبووہ، بەرچاو دەكەوت. بە پيى ئەم تيفكرينە نوئ يانە، زەينى مرؤف خاوەن سروشتىكى چەند لايەنەيە، رابردو بەردەوام لە يەكئ لە لايەن و رۆوكەشەكانى زەينى ئيمەدا ئامادەيە و ھەميشە كاريگەرى بە سەر دژەكرەكانى ئىستاي ئيمەدا ھەيە. لە فەرەنسادا **مارسىل پرووست** لە ماوہى زنجيرەى چەند بەرگى رۆمانى بەرزى «بە دوواى زەمەنى لە كىس چوودا» لەم بابەتەى كۆليبووہ كە چۆن رابردو كاريگەرى بە سەر ئىستادا دەبى و چۆن بيرەوہرى دۆخ و قاوغ ئەداتە زەينىيەتى ئيمە. ئەم پوانگەيە كە دەلى (ئيمەى مرؤف لە بيرەوہرى بەدەر ھىچ نين، زەمانى ئىستاي ئيمە كۆى داھاتى رابردووى ئيمەيە، كە بە ليكۆلينەوہ لە زەينى ئينساندا، دەتوانين سەرەندەرى ھەموو

شتى سەبارەت بە ئىنسان بگەين، بە بى ئەۋەى پىۋىست بى چاۋەنۋارى تىپەربوۋنى سالژمىرى زەمەن بىن ھەتاکو ئەۋانە لە بارودۇخى دژواردا بە ئىمە بناسىتى، ئەمانە بە زۇرە ملە و چارە ناچار بوۋنە ھۆى شۆپش و گۆرانكارى لە تەكنىكى رۆماننووسىدا، لە بەر ئەۋەى ئىدى رۆماننووس لە جىياتى ئەۋەى پروداۋەكانى رۆمان بە چەشنىكى راستەوخۆ لە مەۋداى زەماندا بەرنە پىشەۋە، دەيانتۋانى بە كۆلىنەۋە لە قوللاىى زەين و بىرەۋەرى كەسىتتىيەكان، رۆمانىك بنووسن كە بە روالەت تاقە رۆژىكى ژيانى كەسىتتىيەكى سەرەكى لە خۆ دەگرى (ۋەكوو رۆمانى ئوولسىرى جەيمز جۆيس و خاتو دەلوۋى ئىرجىنيا قۇلف).

ئەم رۋانگەيە سەبارەت بە كىردەى ھاۋكاتى پروكەشەكانى چەند لايەنەى زەين وئىراى ئەو رۋانگەيەى كە زەمان بە پرۆسەيەكى بەردەوام دادەنى، نەك كاتە پچرپچرە جىا لە يەكەكان، بەۋ مانايە بوو كە رۆماننووسەكان لە جىياتى ئەۋەى گەللەيەكى دەرەكى لە گىرپانەۋەيەك لە سەر بناغەى نەرىتى زەمان بە دەستەۋە بدەن، واىان پى باشتىر بوو لە زەينى كەسىتتىيەكانى چىرۆكەكانىاندا بىن بخۆنەۋە و لەم رېگەيەۋە سەربووردى ئە وان بگىرنەۋە. تە كنىكى «شەپۆلانى زەين» كە نووسەر وئىراى كەلك ۋەرگرتن لەو تىدەكۆشى بنەماى زەينى كەسىتتىيەكان راستەوخۆ و بە بى گىرپانەۋەى تە ۋاۋەىار و بى كەم و كوۋپى نىشان بدات، لە دەيەى ۱۹۲۰ دا بە چەشنى مېتۇدىكى تازە و گرېنگ لە رۆماننووسىندا دەكار كرا. ئەم تەكنىكە، لانى كەم بۆ ئەو كەسانەى كە ھەر خو و خدەيان بە تەكنىكەكانى پىشۋوتى رۆمانەۋە گرتبوو، خويندەۋەى دژوارتر دەكرد، لە بەر ئەۋەى ھىچ «دەروازەى پىنۋىنى» يەك دەكار نەكرابو ھەتاکو خوينەر بتۋانى زانىارى سەرەتايى پىۋىست لە بۆچۈنە ناۋ جىھانى رۆمانەكە ۋەدەست خات، بەلكو ئەم زانىارىيانە ھاۋكات دەگەل بەرەۋ پىشەۋەچۈنى پروداۋەكانى رۆمان، لە زەينى كەسىتتىيەكانەۋە و لە نىۋان دژكىردەى

ئەوان سەبارەت بە زەمانی ئیستا و وێرای دەنگدانە وەکانی زەمانی رابردوو، وەچنگ دەکەوت. رۆماننووسان بە پێچهوانەی ئەو کارەیی لە رابردوودا «باو» بوو، سەری تالە دەزوویەکیان بۆ خوینەر دانەدەنا هەتا کو سەرەندەری چۆنیەتی هەموو شتێ بکات، چونکە بە برۆی ئەوان ئەم کارە لیحالییە و هەلکراندنی راستەوخۆی خوینەر پەفز دەکاتەو. بەلام لە گەلکوو خوینەر فیڕ بێ کە چۆن پێگای خۆی لەم ولاتە بە بێ نیشانەیی رینۆینییەدا بدۆزیتەو، وردبینییکی تازەیی لە بەستینی ئیدراک «لیحالییە و جوانییە تازەکانی هەریمی ناسیاری راستەقینەدا وەدەست دەکەوێ.

سەرئەنداز و وردبوونەو لە «شەپۆلانی زەین» و وەیادەهاتنەو و فیکرەکان لە زەینی تاکدا، لیبراوانە گەیشتە ئاکامی جەخت کردن لە سەر تەنیاای سڕوشتی تاک؛ لە بەر ئەو و هەر زەینییەتیک خۆی لە خۆیدا تاکە و جیاوازی دەگەڵ زەینەکانی دیکەدا هەیه و؛ چما ئەم جیهانە راستە قینەیهش کە تینایدا دەژین هەر ئەم جیهانە تاک و کەسیتییهی ناو زەینی ئیمە بێ، چما ئەو بایەخە گشتی یانەیی کە لە ناو کۆمەلگادا مەجبوورین لە قسەدا یارمەتیدەری بین، ئەو بایەخە راستەقینەیه نین کە واتا دەدەنە کەسیتی ئیمە، دە جیا هەموومان بەرحوکی ئەوین کە لە بەندیخانەیی زەینییهتی سەرەندەر نەکراوماندا درێژە بە ژیان بدەین. چلۆن دەتوانین لە جیهانیکی ئاواها هەلس و کەوتمان دەگەڵ دیتراندا هەبێ؟ ئەو فیکۆرە گشتییانەیی کە کۆمەلگا بە سەر ئیمەیدا دادەسەپینی؛ بربابری ناتوانی دەگەڵ پینداویستییهکانی ناخ و هەناوماندا سازگاری هەبێ. ئەم فیکۆرە بە واتای ناحەزی و شەو جیاواز و بە بێ دەروون و چەشنیک هاوتابوونی گەندەل بە سەر جوانییەکانی بێ سنووری ئەزموونەکانی مروڤایەتیماندا دادەسەپین.

بیتوو هەول بدەین بە چەشنیک سڕوشتی راستەقینەمان نیشان بدەین، کاتیکی ئەو هەولەدا لە لایەن سڕوشتیکی دیکەو بخویندریتەو

كەكەسىتتەكى تەواۋەن جىاۋازى دەگەل ئىمەدا ھەيە، ھەتمەن خەراپى سەرەندەر دەكات. بەم ھۆكارەۋە، نىۋەرۈكى زۆربەى رۇمانە مۇدىرنەكان برىتىن لە ئىمكاني پىكھاتنى ئەۋىن و پىكھىنانى ھەلس و كەۋتى سۆزخۋازانە لە نىۋەزەينە تاك و تايىبەتەكاندا، نىۋەرۈكى رۇمانەكانى جۇيس و قۇلف و فۇرستەر و كۇنراد(لە ئەندازەيەكى كەم و زۇر جىاۋازدا و نەك ھەمىشە بە چەشنىكى راستەۋخۇ) پوخسارگەلىكى جىاۋاز ھەر لەم نىۋەرۈكەن. تەقالا و ھەلسوۋرانى لىئۇپوۋلدىلوم لە رۇمانى ئوۋلىسدا بۇمەبەستى پىكھىنانى ھەلس و كەۋتى رۇخانى يە و دورەپەرەزى مەجبۇرەنەى ئەۋ، ھال و رۇزى مەرۋف لە پروانگەى رۇماننوسەۋە بە چەشنىكى ھىمايىن و سەمبۇلىك نىشان دەدا. فۇرستەر بە تويژىنەۋە لەۋ عورف و نەرىتانەى كە بە روالەت ژىن و ژيان ئاسانتەر دەكەن، بەلام لە راستىدا دەبنە دژى پىكھاتنى پىۋەندى راستىنەى مەرۋايەتتەكان، قۇلف بە وىناكردنى پىۋەندى نىۋان ھەۋجى زات و سىروشت بۇخەلۋەت و ھەۋجى زات و سىروشت بە ھەلسۈكەۋتى راستەقىنە، دەست دەكەن بە لىكۈلىنەۋە لە سەر چۈنەتەى ژىن و ژيانى ئىنسان لەم خولە نويىەدا. نىۋەرۈكى ھەموو رۇمانەكانى لاپنس، پىۋەندىيەكانى مەرۋفە و ئەم نووسەرە تەۋاۋەتى ماۋەى نووسەرەيەتى خۇى كەم و زۇر لە پىناۋى ئەم تويژىنەۋەيە سەبارەت بە پوخسارى ئارمانچ خۋازانەى ئەم پىۋەندىەدا تەرخان كىرد. بە برۋاى لاپنس عورف و نەرىتە بە بى رۇخەكانى كۇمەلگا، چەمك گەلىكى ۋەكۈۋ كىردەۋەى پەسند و شىۋاى رىز و دەغەلبازىيەكان و جامەلوۋسىكىيە باۋەكانى ژيانى چىنى نىۋەرەستى كۇمەلگا ۋەكۈۋ دەسەلاتخۋازى و پۈۈل و پارەپەرەستى و داۋاكارى سەرگەۋتن، پىۋەندىيەكانى مەرۋف زۇر بە سانايى لە نىۋەرۈكى پەسەنى خۇى بەتال دەكەن. بە متمانەۋە دەتۋانىن بلىين: درەۋشاۋەترىن رۇمانە مۇدىرنەكان سەبارەت بە دژۋاربۈۈن و لە ھەمان ھالدا لىپرانى ئىنسان بوۈنە. لە راستىدا، ژيانى مەرۋف لەم

پۇمانانەدا ھەرۈھە چەتوون و بى سەرۋەبەرەيە. بەلام ئاگاداربوون لەو شتەي كە دىترانىش ئەم دژوارىيەيان ھەيە (ئاگادارىيەكى كە لە پۇمانى ئووليسوسدا زۆر عالى كارىگەرى دەبى و فۇرستەرىش بە تەوس و توانجىكى زۆرەو دەنيوئىن)، دەتوانى ھەم پووناك كەرەو و ھەم ھىمانىيەتى بەخش بىت.

ئەلبەت تەواوى پۇماننووسانى ئەم خولە سەرقالى ئەم نيۋەرۇكانەي سەرەو نەبوون و تەكنىكى نوئى شياوى ئەم نيۋەرۇكەيان دەكار نەكرد. پۇماننووسانى «بەلگەنامە نووس» وەكوو ئارنۇلد بىت و جان گالزوردى و ئىچ - جى - فۇلز لانى كەم لە برىك لە پۇمانەكانىدا - زۆر جار بە پىسپۇرىيەكى زۆرەو پوخسارى بەرەو گۇرانكارى كۆمەلگايان وئىنا كىردو و بە كىردەي كەسەيتى پۇمانەكانيان، زانىارى و ھاودەردىيەكى زۇريان لە تۇماركىردنى لايەنە جۇرانجۇرەكانى ئەم گۇرانكارىيە لە خۇيانەو نىشان داو. وىرجىنيا فۇلف ناوى ئەم چەشنە نووسەرانەي نابو «مادە خواز = مەترىالىست»، چونكە بىرۋاى وابو كە ئەمانە رۋالەت دەنيوئىن و بەس، ئىدى لەو لايەنانەي زەين يا ئىنى ناوەكى و راستىي ئىمە ناكۇلنەو كە لە خۇگىرى سىروشت و ھەناوى ئىمەن. لەبەر ئەوئى فۇلف بۇ دادوهرى سەبارەت بە بەرەمى ئەو نووسەرانە ياسا و رىساي ناشياوى دەكار دەكرد، پەنگە بتوانىن بلىين دادوهرىيەكەي ناعادلانە بوو. وىراي ئەمانە، پەخنى ئەدەب لەم خولى ھاوسەردەمەدا درووستى بىر و بىرۋاى ئەوى سەلماندو. لە زۆربەي ئەدەبى چىرۇكى مۇدىرندا (بەلكەم لە ھەمان زىاتر لە ئووليسدا) پاژەكانى پووكەشى سەرەوئى چىرۇك كە دەلىي خاۋەنى پىۋەندىيەكى لۇژىكى نىن، لە راستىدا بنەماي ژىرەوئى ئەويان لە ھەر بابەتتەكەو ھەشار داو. ئەمە يەككى لە داھاتەكانى ئاۋىتە كىردنى پىيالىزم و سەمبولىزم، يان تىكەل كىردنى شىمانەي رۋودان و قەومانى رۋوداۋىك لەم سەردەمەدايە و دەلالەتتىكى ھەمىشەيە. ئەلبەت لە ئەدەبى چىرۇكى

د ره و شاره و هه موو سه رده مینکا، ئاویت ه کردنی ئاوا ده کردی، به لام نوو سه رانی مۆدی پ له چاو پینشینانی خویان ئه م پیکه وه ژیان هان به خو هوشیاریه کی زیاتره وه پیکهیتا.

تینینی و په راویزه کان:

۱- په وتی شه پۆلانی زهین: شیوازی نوواندنی دهروون و زهین و هوشی مرۆف له چیرۆک و پۆماننووسیندا، فارسه کان پینده لێن «پروسه ی سیال ذهن»، له کوردیدا به په وتی شه پۆلانی زهین و پرۆسه ی سیلاوی هوش دهناسری.

۲- جوزیف کۆنراد: (۱۹۲۴ - ۱۸۷۵) پۆماننووسی به په گه ز پۆلانیدیای که به ره مه کانی به ئینگلیزی دهنووسی. لۆرد جیم - لاوی - دلی تاریکی - له چاوی پۆژئاواویه که وه، له پۆمانه کانی ئه ون.

۳- جهیمز جویس: (۱۹۴۱ - ۱۸۸۲) پۆماننووسی ئیره نیدیای خاوه ن پۆمانی ئولیسوس و وینه ی هونه رمه ند له تافی لاویدا و فینه گانه کان و کوچیرۆکی دویلینییه کان.

۴- دی ئیچ لارنس: (۱۹۳۰ - ۱۸۸۵) پۆماننووسی ئینگلیزی و خاوه ن پۆمانی خاتو چه ترلی - پیوی - ئه وین له ناو کۆما یۆنجه کاندا و....

۵- فیرجینیا وولف: (۱۹۴۱ - ۱۸۸۲) خاتو پۆماننووسی ئینگلیزی و خاوه ن پۆمانی شه پۆله کان - خاتو ده لوفی - به ره و فانووسی زه ریایی و....

۶- ئی، ئیم، فۆرسته ر: (۱۹۷۰ - ۱۸۷۹) پۆماننووس و په خنه گری زۆر نیوداری ئینگلیزی و خاوه ن کتیبی تیوری «لایه نه کانی پۆمان» و پۆمانی گه شتی به ئیندیادا.

۷- زیکمۆند فرۆید: (۱۹۳۹ - ۱۸۵۶) دهروون ناس و دهروون توێژه ری نه مسایی «ئوتریشی».

۸- کارل گۆستاڤ یۆنگ: (۱۹۶۱ - ۱۸۷۵) دهروون ناسی سویسرای، له پیتشدا قوتابی فرۆید بوو، له پاشان شیوازیکی جیاوازی گرت ه به ر و بۆ ناسینی دهروون بایه خی ده دایه سه مه پۆل و تۆته مه کانی مرۆف.

۹- مارسیل پرۆست: (۱۹۲۲ - ۱۸۷۵) پۆماننووسی مۆدی پ و نیوداری فه ره نسی و خاوه ن پۆمانی هه شت به رگی «به شوین زه مه نی له کیس چوودا» و...

چیرۆکی ھونەری ھەتا ھەتایە، ھەرمانە و نامری

رەوتی چیرۆکی کوردی لە کوردستانی ئێران

*** کاک حوسێن با باسەکەمان لە دەسپێکی چیرۆکی کوردی
کوردستانی ئێرانەوە بچ.**

– پیشوازی لە پیشنیازەکان دەکەم، چونکە ئەو دەرڤەتەم بۆ
دەرڤەخسێ تا چارێکی دیکەش سوپاس و ئەمەگداری خۆم ئاراستەیی
بناغەدانەری چیرۆکی کوردی لە کوردستانی ئێران بەرپرسی نەمەر
زیندەییاد مامۆستا حەسەن قزڵجی بکەم و ھەرۆھەا سوپاس و
ئەمەگداری و پێز و خوشەویستی ئاراستەیی تیکۆشەرانێ پیشەنگی ئەم
بوارە، زیندەییادانی نەمەر مامۆستا سوارە ئیلخانێزادە و دوکتۆر رەحیم
قازی بکەین.

بەرستی بیتوو «گی دۆمۆپاسان» بەئایینەیی بالانوینی کۆمەڵگای
فەرەنسی و پەرەپندەری کورتە چیرۆکی ئۆرووپایی و پۆژئاوایی لە
سالەکانی کۆتایی سەدەی نۆزدەدا بناسین، یان ئانتوان چیخوف و یژدانێ
ھۆشیار و بیدار و شیوەکاری ھونەرمنەندی کۆمەڵگای پووسی بیت لە
کۆتایی سەدەی نۆزدە و سەرەتای سەدەی بیستەمدا، ئەوا مامۆستا
حەسەن قزڵجی ئەرکی ھەردووکی ئەم نووسەرانە و بەردی سەر

شان و کۆلی ههر دووکیانی به ته نهایی وهئه ستو گرت و سه رکه و تووش بوو.

باسه که ده گه پیته وه بو (سالانی ۱۹۴۱ تا ۱۹۴۶ زایینی)، یانی سه ره تای پۆنیسانسی کۆمه لگای کوردستانی ئیران و جموجۆلی کۆمه لهی (ژ. ک) و کۆماری کوردستان، که له و کاته دا فۆرماسیۆنی ئابووری و رامیاری ولاتی ئیمه فۆرماسیۆنی فیئودالی بوو و دابونه ریتی عه شایه ری و خیله کی به سه ر خه لک و کۆمه لگا و که لتوورماندا زال بوو، له بارودۆخ و برکه یه کی ئاوادا که زۆربه ی خه لک نه خوینده وارن و ئاگیان له نووسین و خویندنه وه و کتیب نییه، ته نه ته خوینده وارانی پیتشه نگیش زۆربه ی زۆر و له سه دای نه وه دیان سه رقالی شیعر ده بن (هه لبه ته ئه و خوینده واره پیتشه نگانه ی که خه ریکی خویندنه وه و نووسین، نه ک خوینده واری ئاسایی و ره شوکی و دوور له متالا و خویندنه وه)، له بارودۆخیکی ئاوادا مامۆستا قزلی دیت و شیعر نالی و چیرۆک ده نووسی و ئه ویش چیرۆکی سه رکه و توو، که ئه و له پاش نیزی که شه ست سال هیشتا بو زۆر که س سه رمه شق و نموونه ی چیرۆکی سه رکه و توون.

چیرۆکه کانی ئه و برکه یه ی مامۆستا له گوڤاری «هه لاله» دا که له بۆکان و له ژیر چاودیری خۆیاندا ده رده چوو، هه روه ها له پوژنامه ی «کوردستان» دا که ئورگانی کۆمار بوو چاپ ده بوون. ئه م چیرۆکانه و چه ند چیرۆکیکی دیکه ی مامۆستا پاشان له کتیبی (پیکه نینی گه دا) له چاپ دران و له قه واره ی کتیبدا بلاو بوونه وه. کاریگه ری مامۆستا قزلی به سه ر چیرۆک و چیرۆکنووسانی ئه م دیو و ئه ویدیوی کوردستاندا شتیکی سه لماوی حاشاهه لنه گره و هه موان پیی ده نین.

وه کوو چۆن هه ر هه موو چیرۆکنووسانی پووسیا له ژیر «شنیل» ی نیکۆلای گووگولدا هاتنه دهر، ئیمه ی چیرۆکنووسی کوردیش هه ر هه موومان قه رزاباری مامۆستا (حه سه ن قزلی) بن.

ئاللىرىدا رەنگە ئەم پىرسىيارە بىتە پىشى و پىرسىيار بىرى بۇچى؟ ئەمە پىرسىيارىكى زۆر جوان و باشى فېكىرىيە لە ئەدەبى كوردىدا و مافى ھەموومانە بزانىن بۇچى..؟ لە ۋەلامدا پىمىۋاى زۆر باشە ئاماژە بە سى ھۆكارى سەرەكى بىرى

۱- چونكە مامۇستا قىزلى بىناغەدانەرى چىرۆكى كوردى لە كوردستانى ئىراندايە و يەكەم كەس بوون كە لەم دىودا كورتە چىرۆكى ھونەرى كوردىيان نووسىۋە.

۲- لەبەر ئەۋە و پىراى لەبەرچاۋ گىرتنى بىرگەۋخولى خۆى و فۇرم و ئاستى چىرۆك لەۋ بىرگە زەمەنىيەدا، چىرۆكى مامۇستا زۆر سەرەكەۋتو و پىشكەۋتوون. يانى چىرۆكەكانى كىيى (پىكەنىنى گەدا) لە پاش نووسىنيان بەردەۋام خويندراۋنەتەۋە و قسە و باس و مشتومپىيان لى ساز بوۋە و بە ئاسەۋار و بەرھەمى باش و سەرەكەۋتو ناسراۋن.

۳- مېژۋو سەلماندوۋىيەتى كە گەۋرە پىاۋان زۆر جار بە پىچەۋانەى پۇششتى ئاۋى پوۋبار مەلە دەكەن و مامۇستاش ھەر ۋاى كىرە، يانى لە جىياتى پوۋ لە شىيەر كىردن و شىيەر گوتن، ۋەشۋىن چىرۆك كەۋت. مەن لە ۋتارى (چىرەكى چىرۆكى چۈرچا)دا ئاماژەم بە بارودۇخى ئابۋورى، رامىيارى، كۆمەلەيەتى و فەرھەنگى سەردەمى كۆمارى كوردستان كىردۈۋە و دەست نىشانم كىردۈۋە كە لەۋ خول و بىرگەيەدا و لە فۇرماسىۋىنى فېئودالىدا زىاتر لە سەداى نەۋەدى خەلەك نەخويندەۋار بوون و خويندەۋارانىش لە سەداى نەۋەدىيان، لە شىيەر بەدەر خويندەۋەيان لە نىۋدا باۋ نەبوۋە. جا لە دۇخىكى ئاۋادا مامۇستا ۋەشۋىن شىيەر ناكەۋى، چىرۆك دەنۋوسى و لە نووسىنى چىرۆكىشدا بە پىچەۋانەى بەستىنى پوۋبار مەلە دەكات، يانى چىرۆكى پىيالىزىمى سۇشپالىستى و ئەدەبى كىيىكارى نانۋوسى. مەن پىمىۋايە بە پىچەۋانەى زۆر كەس كە ۋاىدادەنن چىرۆكەكانى (پىكەنىنى گەدا) سەر بە قوتابخانەى پىيالىزىمى سۇشپالىستى و ئەدەبى كىيىكارىن، مەن دەلىم نا،

چيرۆكەكانى پىكەنىنى گەدا، سەر بەو قوتابخانەيە نىن و سەر بە شيواى رەخنەى (كۆمەلەيتى)ن، چوونكە وەكوو دەزانين لە ئەدەبى كرىكارى و پىئاليزمى سۆشاليستىدا پرۇپاگەندەيەكى دۆگم و داخراوى قىرسىچمانە بۆ بىرور و ئەندىشەيەكى تايبەت و ئىشك و پارتخووانە دەكرى، كە ئىمە ئەم بىرور و پرۇپاگەندە حىزبى و دۆگم و داخراوانە لە چيرۆكى مامۇستادا نايىنين. دەيجا جارىكى دىكەش سوپاس و ئەمەگداريمان بۆ بناغەدانەرى چيرۆكى كوردستانى ئىران مامۇستا ھەسەن قزلىجى.

لەپاش دارمانى كۆمارى كوردستان و سەركوت كردنى ھەموو بزاڤ و جوولەيەكى پىشكەوتنخووانە و وىراى سىرپىنەوہى ھەموو چالاكيە فەرھەنگىيەكان كارى مامۇستا و چيرۆك نووسىنى كوردى لەمدىو تەنھا و تەرىك دەمىنيتەوہ.

تا سالى ۱۳۲۹ى ھەتاوى (۵۰ى زايىنى) يەكەم پۆمانى كوردى سۆرانى سەرتاسەرى كوردستان لە ئىرەوان پاتەختى ئەرمەنستانى سەر بەسوقيەت چاپ و بلاو دەبىتەوہ، ئەويش پۆمانى (پىشمەرگە)ى دوكتۆر رەحيم قازىيە. مە ھەر لە سەر پۆمانى پىشمەرگەى دوكتۆر رەحيم قازى وەكوو يەكەم پۆمانى كوردى سۆرانى ھەموو كوردستان بە تىرۆتەسەلى ھەر لە وتارى (چرىكەى چيرۆكى چوارچرا)دا نووسىومە. لىرەيشدا دووپاتى ناكەينەوہ و تەنھا دەستخوشانە و پىز و ئەمەگداريمان ئاراستەى نووسەرى پۆمانى پىشمەرگە دەكەين. بە داخەوہ بزاڤى چيرۆك و پۆمانى كوردى لە پاش كۆمار و لە پاش مامۇستايان قزلىجى و قازى بۆ ماوہيەكى زۆر، بىدەنگى و شەوہزەنگى بەسەردا دى و سەرنىزەى دىكتاتورىيەتى شوڤىنىستى پالەوى ئىزنى چالاكى و بزاڤى فەرھەنگى و ھونەرى بە غەيرە فارس و بەتايبەت بە كورد نادا. بەرەبەرە دەگەينە سالانى ۴۰ و ۵۰ى ھەتاوى (۶۰ و ۷۰كانى زايىنى) و كۆر و كۆبوونەوہكانى ئالقەى زىندەيادى نەمر مامۇستا سوارەى ئىلخانى زادە و

ھەقئالانى ۋەكۈۋ كاك سەلاح و چاۋە و بېرى جارى مامۇستا نوورى و
 ەلى ەسەنىانى (ھاۋار) و رۇژبەيانى و... ە سەرەتاۋە ە بۇكان و ە
 پاشان ە تاران.

لەم كۆرەدا زۇر چالاكى ئەدەبى و ھونەرى دەنوسرا و
 دەخوئندرايەۋە، بە تايبەت شىئەرى ەلى ەسەنىانى (ھاۋار) و نوورى و
 چاۋە و چىرۇك و ۋىنەچىرۇك و پەخشان و توۋژىنەۋەكانى نەمر كاك
 سوار و رەخنە و لىدوانەكانى كاك سەلاح و مامۇستا جەمىل، تا ە
 ئاكامدا كاك سوار توانى پىرۇگرامى «تاپۇ و بوومەلىل» ۋەكۈۋ
 پىرۇگرامىكى سىرپالى و دور و درىژ و بەردەوام ە رادىو كوردى تاران
 و كرماشاندا ەرى بخت و بىتە مەكۋى فەرەنگى پىشەرە و
 پىشكەۋتوۋ بۇ ەۋ قۇناغەى نووسراۋە و نووسەران و شاعىرانى كورد.

ەپىرۇگرامى (تاپۇ و بوومەلىل)دا كە ئىستا ۋەكۈۋ كىتەپك ە مالپەرى
 كىتەپخانەى كوردىدايە، زۇر چالاكى ئەدەبى و چىرۇكى و شانۋى و
 توۋژىنەۋە و لىدوان بەرچاۋ دەكەۋى و يادگار و بەرەمىكى بەپىت و
 بەپىز و نەخشىن دەخولقئ كە بە راستى شايەنى ەموو كاتى ئاۋر
 دانەۋە و بەسەر كوردنەۋەيە. گەرآنەۋە سەر ەۋ كۆر و مەكۋ فەرەنگىيە
 و ەۋ چالاكىانەى كاك سوار كە دوو كىتەپى «تاپۇ و بوومەلىل» و
 «خەۋەبەردىنەى ۋەكۈۋ بەلگە و سەنەدى نقىسارى داۋەتە دەرى و
 موتالا و سەرلەنۋى خوئىندەۋەى بۇ ەمپۇى كورد و بۇ ەم نەۋە تازەيە
 پىۋىستە، تا ئاگادار بىنەۋە كە ۶۰ سال، ۶۰ و چەند سال ەمەۋبەر كاك
 سوارە ئىلخانى زادە و مەكۋ فەرەنگىيەكەى چەندە قوۋل و بەربلاۋ،
 ئاۋرپان ە ەموو بۋارەكانى ئەدەبى پىشكەۋتوۋى رۇژ، بەتايبەت
 ئەدەبى چىرۇكى و بەيت و باۋ و شانۋ و فۇلكۇر و ئەدەبى نۋى و
 تەنانەت رۇمانى نۋى فەرەنسى و تىۋرەكانى شىئەرى و چىرۇكى نۋى
 داۋەتەۋە.

به خته وه رانه چونكه كاك سوار تربیۆن و بڵندگۆی رادیۆیه کی پر بیسه ر و پر لایه نگری به دهسته وه بوو، كاره كه شی دهن گدانه وه و كاریگه ری باشی له سه ر كۆمه لگا بووه و زۆر لاوی پر كه فوكول و به گور و تینی ئه و سه رده مه ر پوویان كرد و وه ته چالاکی ئه ده بی و شیعر و چیرۆك. كاریگه ری كار و شیواز و پێبازی شیعر و چیرۆك و هه ر هه موو نوو سرا وه كانی مامۆستا سواره ئیخان ی زاده ئیستاش به سه ر زۆر كه س و زۆر قه له می كوردییه وه دیاره. ئه وانیش و ئه و هالقه و مه كو پرۆگرامه به نرخ و پر بایه خه شیان یادیان به خیر و سوپاس و ئه مه گداریمان بۆیان. ئه م ره وتی نووسینی پارچه په خشان و كورته چیرۆك و بیچمی چیرۆكه له م دیو به نه ئینی درێژه ی ده بی و جارو بار به ره مه می پارچه په خشان و بیچم و چیرۆکی مامۆستا هه ژار و مامۆستا هیمن و مه لا كه ریمی سارده كو یستانی و مامۆستا محه ممه د نووری و.. ده بینرا و ده بیسترا و ئه مانه كه سان یكن كه له پیش سه ركه وتنی شوڤشی گه لانی ئیراندا په خشان و بیچمی چیرۆکیان به رچاو كه وتوو. هه ر له گه ل رزگار بوونی گه لانی ئیران و به تاییه ت نه ته وه ی كورد له زولم و زۆری میرایه تی پاله وی چهن د قه له می به گوروتین له ئه ده بی چیرۆکی و په خشانیدا به رچاو ده كه ون و دینه مه یدان وه، وه كوو به ریزان ئه حمه د قازی و كه ریم قه ییومی و جه لال مه له كشا، دیاره ئه م كوردی زانین و كوردی نووسینه باشه، ئی سال یك و دوان خویندنه وه و نووسین له پاش شوڤشی گه لانی ئیران نییه و ده بی ئه م به ریزانه له پیش سه ركه وتنی شوڤشیدا چالاکیان بووین.

له پاش شوڤش یه كه م كتیبی چیرۆکی كوردی له م دیودا هاته بازاره وه، كو چیرۆکی سیریالی (باقه بین) ی مامۆستا ئه حمه دی قازییه كه سالی ٦٠ هه تاوی (٨١ زاینی) چاپ و بلاو بووه و به دوا ی ئه میشدا له دوا ی ده رچوونی گوڤاری «سروه» و «ئامانج» و «ئاوینه» كاره كانی كاك كه ریم قه ییوومی و جه لال مه له كشا و برێك قه له می دیکه ی

کوردستانی ئێران [کە هەر لە وتاری (چریکە ی چیرۆکی چوارچرا) دا قسە و باسیان لەسەر کراوە و لێرەدا دووپاتی ناکەینەوێ،] دێنە مەیدانەوێ.
ئەمجار نۆرە ی چالاکی قەلەم بە دەستانی ناو ئەم سێ گۆقارە و «گرشە ی کوردستان» و هەروەها چالاکی ناو کۆر و کۆبوونەوێ بە ئاشکرا و نەپێنێهەکانی ناو مالان و کۆرە ئەدەبیەکانی سەر بە ئێرشادی ئیسلامی لە شارەکان و هەروەها چالاکی نیو بۆنە و یادمانەکان دەگات. من بە راشکاواییەوێ دەلێم، یەكەم کەس کە لەم بڕگە یەدا کۆر و کۆبوونەوێ خۆیندەوێ چیرۆک و شی کردنەوێ و پەرخەنە ی ئەدەبی لە ماله خۆیدا دانا و لاوانی کۆ کردەوێ بە پێز کاک محەممەد پەمەزانی بوو کە لە شەستەکانی هەتاوی (٨٠ کانی زایینی) دا حەوتووی شەویک و دووان لە ماله خۆیدا ئەم کۆرانیە دەگرت و زۆر خۆیندەوێ و متالا و شی کردنەوێ هژل و جیددی دەهاتە گۆرێ و قسە و باسی لەسەر دەکرا. هەروەها لە هەر شارێک و چەند کەسێک چالاکی و دلسۆزی لە رادەبەدەریان وەشاند و جیگە ی پێز و پێزانین، تا وای لێهات چەند شەپۆلیکی بەهێزی چیرۆک نووسین لە چەند شارێک سەری هەلدا و بە دەیان کتیبە پۆمان و کۆچیرۆکی کوردی چاپ و بلاو بوونەوێ و هەمووان لەم بڕگە یە ئاگادارن.....

*** ئە ی بۆچی باسی ئەو نووسەرە کوردانەتان نەکرد کە چیرۆکیان لە سەر کورد بە فارسی و عەرەبی و تورکی و زمانە پۆژ ئاواپیەکان نووسیوێ؟**

– هەموومان ئەوێ دەزانین کە مامۆستا برایم یۆنسی نووسەر و وەرگێڕیکی زۆر گەورە و بە توانای کوردە، خەلکی بانە ی کوردستان و دانیشتووی تارانە. مامۆستا یۆنسی دەیان کتیبی لە ئینگلیزییەوێ و وەرگێڕاوەتە سەر زمانی فارسی و هەموو سەبارەت بە کوردن و بۆ خۆیشیان نزیک بە هەشت تۆ پۆمانی لە سەربوردە و چارەنووسی کورد

و سه‌بارهت به کورد و کێشه‌ی کورد و کوردستان به زمانی فارسی نووسیوه، یان یاشار که مالی خه‌لکی تورکیا نووسه‌ریکی کورده و به‌تورکی دهنووسی و له دهیان پۆمان و چیرۆکدا له کێشه‌ی کورد و کوردستان دواوه، یان جه‌لیل قه‌یسی که‌رکووکی و سه‌لیم به‌ره‌کاتی سووریایی کوردن و ههر کامیان دهیان کتێبه‌ شیعر و چیرۆک و پۆمانیان به عاره‌بی سه‌بارهت به کورد نووسیوه و قاره‌مانی چیرۆکه‌کانیان کوردن و باسی بانه و بۆکان و مه‌هاباد و قامیشلوو و هه‌سکه و هه‌لەب و که‌رکووک و سلێمانی و سنه و مه‌ریوان و شنۆ و... زۆر شاری کوردیان کردووه، به‌لام به داواکاری و راشکاواییه‌ ده‌لیم له ناو هه‌مووی ئەم سه‌دان کتیب و نووسراوانه‌دا تاقه‌یه‌کیکیان چیه‌ ناچنه‌ نێو به‌ره‌می کوردی و چیرۆک و پۆمان و شیعر و ئەده‌بی کوردی و کتیبخانه و مالپه‌ری نووسهر و کتیب و کتیبخانه‌ی کورده‌وه!!! بۆچی و له به‌رچی؟

داهێنان و ئافراندن و نووسینی شیعر و چیرۆک و پۆمان هونه‌ریکه‌ که له سه‌ر زمان و ده‌وری زمان و گه‌مه‌ی زمان و چالاکی زمان ده‌کردرئ، یانی زمان له داهێناندا، له ئافراندن و خولقاندن و نووسیندا ده‌وری سه‌ره‌کی و بناغه‌یی و بنچینه‌یی هه‌یه. زمان و گه‌مه و یاری کردن به زمان و وشه و پسته، پازاندنه‌وه‌ی ژيان به هه‌لکێشانی زمان به‌ره‌و کامل بوون و پێشکه‌وتن و غه‌نی و ساماندار بوونی زمان به وشه‌ی جوان و هه‌لبژارده و په‌سه‌ن و به‌خوازه و مه‌جاز و وینه و وه‌سف و ده‌ربهرین و گێڕانه‌وه‌ی زمانی، به خولقاندن و کاری هونه‌ری ده‌ژمی‌ردرئ و ئەم چالاکیانه‌ زمان به‌رزه‌خواز و فارس وته‌نی «استعلائی» ده‌کات. به‌ره‌م به ههر زمانیک نووسرا ده‌چێته مال و مالپه‌ر و کتیبخانه و سامان و فه‌ره‌نگی ئەو زمانه‌وه، ته‌نها ئەو به‌ره‌مه‌ی که به زمانی کوردی نووسرابێ، ده‌چێته مالی داهێنان و کتیبخانه و ئاسه‌واری کوردیه‌وه. ده‌یجا به‌ره‌می مامۆستا یونسی و

ياشار كه مال و... ته‌نانه‌ت چه‌ند نووسه‌رى فه‌ره‌نسى و پووسى و به‌ريتانيايى و ئالمانيايى كه چه‌ندان كتيبيان سه‌باره‌ت به كورد و كيشه‌ى كورد و ميژووى كورد و... نووسيوه، هيچيان، هه‌ر هيچيان نايه‌نه سامانى زمانى كوردىيه‌وه و به ئاسه‌وار و ده‌ق و به‌ره‌مى كوردى ناناسرين، كاتى نووسه‌رى به په‌چه‌له‌ك و په‌گه‌ز كورد به هه‌ر زمانىكى جيا له كوردى بنووسى، وه‌كوو ئه‌وه وايه كه دوكتور و ئه‌ندازيار و ماموستا و كرێكاري كورد بچنه ئاوه‌دان كردنه‌وه‌ى ولايتىكى ديكه‌ى بيچ له كوردستان. ده‌يجا به‌م كاره كوردستان ئاوه‌دان ده‌بيت‌ه‌وه يان هه‌نده‌ران؟!...

*** سه‌باره‌ت به كيشه‌ى چيروكى كونه و نوئ و مؤديرن و پؤست‌مؤديرن له چيروكى ئه‌مپووى كورديدا چى ده‌لين؟**

- سازداني قالمه‌قالم و گوتاريك له‌سه‌ر ئه‌م چه‌مك و وته‌زايه زور پيوسته، به‌شكوو به چه‌شنىكى زانستى پوون بيته‌وه له چيروك و روماندا كونه و نوئ و... كامانه و خالى پيوه‌ندى و دژوازي نيوان ئه‌مانه چيه؟ له‌مپووا له نيوان ئيمه‌ى چيروك‌نووسانى كورددا باوه و ده‌لين، چيروكى قوتابخانه‌ى رومانتي‌سيزم و رىئاليزم و ناتوراليزم (نيچراليزم) و سيمبوليزم و... كون و باويان نه‌ماوه. تاقميك سورياليزم و دادائيزم و رىياليزمى جادووى و شيوازي شه‌پولانى زهين (سيلاوى هوش) يش هه‌ر به كون نيوبرد ده‌كهن، ئه‌مه له دؤخ‌يكدايه كه له ئه‌ورپو و پوژئاوا پولين كردنى ئه‌م چه‌شنه هه‌ر نه‌بيسراوه و له‌گورپدا نيه. له زانكو و ئاكاديمى و زانستگاكاني پوژئاوا پولين كردنه‌كه به پيش له رۆنيسانس و پاش رۆنيسانس نيوبرد ده‌كهن و ئه‌م دوو خوله زه‌مه‌نييه‌ش ده‌كهنه چه‌ندان برگه و قوتابخانه‌ى وه‌كوو: ده‌ورانى ئوستووره، ده‌ورانى حيكايه‌ت، ده‌ورانى فه‌لسه‌فه، ده‌ورانى هزر و ئه‌قل، قوتابخانه‌ى كلاسي‌سيزم، قوتابخانه‌ى رومانتي‌زم و رىياليزم و... تا ده‌گه‌نه

سهدهی بیستهم و شهپری یهکه می جیهانی و شهپری دووه می جیهانی
یان به گشتی سهرده می پاش ئهم دوو شهپره گه وره گه ردونییه که به
گشتی سئ شیوازی گه وره ی چیرۆک و پۆمان دهست نیشان دهکن و
هیچیشیان وهکوو قوتابخانه یه کی سه ره به خو ناو نابهن. ئهم سئ
شیوازهش بریتین له: شیوازی مۆدیرن: وهکوو به ره مه کانی جۆیس و
پرووست و وۆلف و... که لهم شیوازه دا زهین و هوۆش و زه مه نیان
تیشکان و ئالۆزی زه مه ن و له توپهت بوونی زهین و هوۆش و فلاش بهک
دهوریککی سه ره کی و بهرچاو دهگیرن.

٢- شیوازی ریالیزی جادوویی: که له سه ره تا دا تاییهت به
نوسه رانی ئامریکای لاتین و باشوور بوو و به ره به ره جیهانی ته نییه وه
و له پاشاندا بووه چیرۆک و پۆمانی فه ره نگه ئیقلمی و په راوێز و
تاییه تییه کان و له ئاکامدا هه موو جیهانی داگرت. وهکوو به ره مه کانی
مارکیز و رۆلیف و ساراماگو و خو رخنه ئاماد و ئاستوریاس و...

٣- شیوازی پۆست مۆدیرن: ئهم شیوازه له پاش بیکیت زیاتر له
چیرۆک و پۆمانی ئامریکاییدا سه ری هه لدا و په نجه ره و ده روازی
به رفراوان و به رین و قوولی به رووی چیرۆک و پۆماندا کرده وه و
گورانکارییه کی بناغه یی و سه ره کی به سه ر گیرانه وه و گوشه نیگا و
زماندا هینا و په وتیکی ساز کرد و وه پڕ خست که ئیستاش به رده وامه و
هه ر کات و سات ده سکه وتیکی تازه وه ده ست ده خات؛ وهکوو
به ره مه کانی کۆرت فونیکات، براتیگان، بارتیللی (دۆنال دو ریچارد)، جان
بارت و...

ئه لبهت ئهم سئ شیوازهش هه م له گه ل قوتابخانه کانی پیش خو یان و
هه م له گه ل یه کدیدا خالی پێوهندی و خالی دژوازی (تضاد) یان هه یه. به
گشتی دژوازی نیوان ئهم سئ شیوازه له گه ل قوتابخانه کانی پیش خو یان
ئه مه یه: له پۆمانی پۆمانسی و ریالیزم و ناتۆرالیزمدا بایه خیکی زۆر
ده درایه پووداوه ده ره کییه کان. چی قه ومان و گوزارشتیکی زیاتر

دهره کی و بری جار ناوه کی له که سیتییه کان و پروداوه کان بوو و زانایه کی گشتی هه موو شت زان چیرۆکه که ی دهگیرانه وه که ئه غلبه خودی نووسهر بوو و سه بارهت به واقیعه دهره کییه کان و پروداو و که سیتی ئه مه ندهی ده زانی و دهوت که خوداش ئه وه ندهی نه ده زانی و ئه وه ندهی بو نه دهوترا، به لام ئه م سئ شیوازی پاش شه په گهر دوونییه کان، ئه و بایه خه بو زانای گشتی دانانین، که متر به زمانی سیهه م که سی زانای گشتییه وه چیرۆک دهگیرانه وه و بایه خ و گرینگی و ئه وتو بوونیکی زور به زبان و زهمه ن و گیرانه وه (ریوايهت) دده ن و به رده وام هه ول بو تازه گهری و به رجه وهندی تازه و به رفراوان دده ن و بو چیرۆک و گوشه نیگا و گیرانه وهی تازه و تازه تر دینه ئاراوه.

بو دهست نیشان کردنی زیاتر و دیوناس بوون له گه ل چیرۆکی مۆدیرنی جویس، وولف و پرووستدا به تایبته له سئ کتیبی (به شوین زهمه نی له کیس چوودا: پرووست) و (ئولیسوس: جهیمز جویس) و (شه پوله کان: ویرجینیا وولف) ده توانین وه کوو تایبه تمه ندهی ئه م سئ پۆمانه و شیوازی شه پۆلانی هوش و زهین ئه مه بلین که پۆمان و چیرۆکی مۆدیرن، سنوور و یاسا و ریسا باوه کانی پیشوو دهشکینی و مل بو قه واره و شیوازه باوه کانی کلاسیکی و سوننه تی و سه له فی و تهقلیدیه دانانه وینی. چیرۆک و پۆمانی مۆدیرن پروداوه و پرۆسه ی گیرانه وه و نووسین به چه شنی هیل و به پینی تیپه پروونی زهمه نیی سه عات و پۆژژمیر و کاتژمیری دیوارکو نانوسئ، ههروه ها بایه خ و گرینگی به لایه نی دهروونی و زهین و بیره وه ری و گیره و کیشه کانی هه ناو و ناوه وهی مروف ده دات که زور ئه وتوترن له و راسته قینه سه لت و په بن و به رچاوه ی وا له دهره وهی زهین و هه ست و سۆزی ئیمه دا دهقه ومین، ئاخه به پپی توژیینه وه کانی بیرگسون (فه یله سووفی عارفی فه ره نسئ) زهینی ئیمه جیهانیکی له توپهت و لایه ن لایه نه، دهیان و زیاتریش بیره وه ری و تیرامان و تیفکرین له ساته وهختیکدا به فیکر و

ھۆشماندا دین و دەپۆن، بەردەوام کارەسات و قەومان و ڕووداوەکانی ئیستا و داھاتوو و ڕابردوو بە فلاش بەک و فلاش فۆروارد لیمان قوت دەبنەوێ و زیندوو دەبنەوێ و دەور دەگێڕن. بە واتایەک ئینسانی پاش دوو شەپری گەورە گەردوونی و مەزۆچی پاش ئەنفال و ھەلەبجە و بۆمباران کردنەکانی سلیمانی و بانە و سەردەشت و مەھاباد و بۆکان و سنە و... ئیدی ناتوانی بە چەشنیکی ھێلی و راستەوخۆ قەومان و ڕووداوەکان بگێڕێتەوێ و لییان بدوێ و پەنا دەباتە بەر سیلاوی وەبیرھاتنەوێ و گێڕانەوێکی فلاش فۆروارد و فلاش بەک و...

رەنگە بەرچاوترین خالی پێوەندی ئەم سێ شێوازی باسمان کرد، ھاودەنگ بوون لە دژایەتی کردن دەگەڵ شێوازی نووسینی پێشووتر (کلاسیزم و ڕۆمانتیزم و ڕیالیزم و...) بێ. بەلام بۆ خۆشیان نە ھەر کام سەربەخۆ و نە پێکەوێ قوتابخانەیەک پێکناھێتن، بەلکوو ئالان ڕوبگرت (گوتەبیژی ڕۆمانی نوێی فەرەنسی) و تەنێ: (ئێمە پێکەوێ قوتابخانەیەک پێکناھێتن، بەلام لەسەر سەرینەوێ و ڕووخاندنی شێوازەکانی ڕابردوو ھاودەنگین). بەتایبەت کە وەکوو باسمان کرد ناوەرۆکی سەرەکی لە چیرۆکی مۆدێرندا سیلاوی ھۆش و دەروون بوو، لە ڕیالیزمی جادوویدا کەلتور و باوەڕ و خۆرافەکانی ناو کۆمەلگای ئامریکای لاتین و ئافریقا و فەرھەنگە پەراویزەکان بوو، لە چیرۆک و ڕۆمانی پۆست مۆدێرنیشدا سەرەکی ترین کێشە گۆشەنێگایە بە جیھان و فەلسەفەی ئەمپۆی جیھان و پارادایمەکانی زانست و فەلسەفە لە پاش شەپە گەورە گەردوونییەکان و گرینگی دان و بایەخ دانێکی لە ڕادە بەدەر بە زمان و گێڕانەوێ (ڕیویات) و گۆشەنێگای سەیر کردنی جیھان. یانی با من ھەلوێستەیکە لەسەر گۆشەنێگای پۆست مۆدێرنیستی بکەم و باس لەم شتە بکەم... گۆشەنێگای فیکری و فەلسەفی لە ڕۆنسانسەوێ تا شەپە گەردوونییەکان بایەخی دەدا بە پەھا بوونی عەلمانیەت، و عەقلائیەت و فیکر و فەلسەفە و گۆشەنێگای ڕۆژئاوایی و جەخت و تەئکید لەسەر پەھا بوونی ئەم فیکر

و فەلسەفە و پوانىنە دەكرا، بەلام پۈستمۇدىرنەكان هاتن و گرىنگى و رەھا بوونى عەلمانىيەت و عەقلانىيەت و فىكر و فەلسەفە و گوشەنىگای رۆژئاوايان رەفز كردهو، گوشەنىگای رېژەيى (نىسبى بوون)ى ھەموو پارادايىم و فكر و فەلسەفە و زانستىكان بەرجەستە كردهو و ئاوريان لە فەرھەنگ و كەلتورى پەراوېز و جىھانى و رۆژھەلاتى و باشوور داوھ و دەستيان كردهو بە خویندەنەو و بەحىساب ھېنانى جىھانى فەقىر و ئاسىيى و ئەفرىقايى و دىن و فەرھەنگەكانى نارۆژئاوايى. بەتايبەت ئەم گوشەنىگايە و رەفز و رەت كەردنەوھى رەھا بوون، گومان كەردن لە واقع و راستى و راستەقىنەكان و زۆر شتى دىكە و سەلماندى ئەم خالە كە دەكرى و دەشى ھەموو زانست و فىكر و پروداو و واقىيەتەك لە نىوان راست و ناراست و دروست و نادروست و پرودان و پرونەداندا بى و دەكرى گومان لە ھەموو واقىيەك بكرى و ئەم گوشەنىگايە لە گىرانەوھ و نووسىنى چىرۆكدا، بەتايبەت بەو بايەخەوھ كە بە زمان و دەورى زمان و بەرزەخوازى زمان (استعلايى) بوونى زمان دەدرى و گوشەنىگايە بە (گومان) بوون بە واقىعەكان و شتەكان و پروداوھەكان و ئەگەرى چەند كۆتايى لە چىرۆكدا و ئەگەرى چەند رىوايەتى و ئەگەرى راست و دروست بوون يا ھەلەبوونى پروداوھەكان و شتەكان لە ساتەوختىكدا. ئەمانە و زور چەمك و وتەزاي غەنى و تازەى دىكە لەم شىوازە فىكرىيە تازەدا ھەل و دەرھەت و غەنىمەتن و ئەوھشمان لە ياد بى كە ھەر بە گومان بىن لەمەش و لە يادمان بى ئەمەش رېژەيى و نىسبىيە و ئەگەرى ناراستبوونى ھەيە!

باسەكەمان لەسەر كۆنە و نوئى و... لە چىرۆكدا بوو، بەللى چىرۆك ھەمووى ئەم گۆرانكارى و ھەلبەز و دابەزەى بە سەردا ھاتووە، بەلام لە مېژووى چىرۆكدا شتەك سەلماوھ: (چىرۆكى ھونەرى ھەتا ھەتايە، ھەرمانە و نامرى، ھىچ كۆنە و نوئى و... شتى نىيە!!!)

به لّام ئەم پرسىياره ديتە پيشى: (چيروكى هونەرى چييه و كامەيه؟) هەموومان دەزانين كه داهيتانى شيعر و شانۆ و چيروك دەچيته مالى هونەرەوه، سەرەكى ترين مەبەستى هونەريش ئاڤراندن و خولقاندنى جوانييه، به لّام لەسەر ئەوهى كه جوانى چييه؟ مشتومر هەيه و يەكدهنگى لە ئارادا نيه، ئەوهى سەلماوه و ئاشكرايه ئەوهيه كه لە سوڤرات و ئەڤلاتوون و ئەرهستوو بەملاوه لەسەر جوانى نووسراوه و وتراوه و چەمك و وتەزای وهكوو عەدالەت و ئازادى و ديمۆكراسى و شادمانى و چيژ بردن لە برى دق و بەرھەم و ئاسەوار بە جوانى اندراوه و ناسراوه.

له‌م‌پ‌ۆ‌ی چ‌یر‌ۆ‌کی ک‌ورد‌ی ک‌ورد‌ستانی ئ‌یر‌اند‌ا زی‌ات‌ر و به‌گ‌شت‌ی ئ‌ه‌م چ‌ه‌ش‌نه چ‌یر‌ۆ‌ک‌انه ده‌بین‌ین:

۱- ئەو چىرۆكانەى گرىنگى بە گىزپانەوھ و تەكنىكەكانى گىزپانەوھ و گەمە زمانىيەكان دەدەن، لە برى لەمانەدا پىوايەت زۆر سادە و ساكار و شىرىن كەلكى لى وەرگىراوھ و لە برىكياندا تەكنىك، زمان و گىزپانەوھى تەم و مژاوى كردووه، زۆر جار گىزپانەوھكە ھىندە ساكارە كە چىرۆك تا ئاستى نەقل و نوكتە و جۆك دائەكشى (چەشنى نوكتەكانى عەلى خەندان)! برى جارىش تەكنىك و گەمەى زمانى و توندپۆبى، چىرۆك دادەپۆشى و تەمومژى تەكنىك و مەعنا ھەموو شتى دەشاربەتەوھ.

۲- ئۇ چىرۋىكانەي دەۋرى سەرەكى بە مەنا (بەتايىبەت مەناي فەلسەفى و ئۇستورەيى) دەدەن. كاتى ھەموو ھەولۇ نووسەر بوو. ئۇ ھەي كە مەنا بخولقېتى، نووسىنى چىرۋىك لە مەبەستى سەرەكى خۇي دوور دەكەۋىتەۋە. بەتايىبەت بىر جار بە چاۋلىكەرى لە تىۋرەكانى پۇمان و زمان و ھونەر، نووسەر تىدەكۋشى چىرۋىكەكى لايەنە لايەنە و چەند مەنايى بى و بۇ ئۇ ھەي كارەكەكى خۇي گرېنگىر نىشان دابى، تەمومژىكى خەست و سەنگىنىش بەسەر نووسراۋەكەيدا زال دەكا، كە ئۇم تەمومژ و مەناخاۋىيە، چىرۋىك لە مەبەستى سەرەكى خۇي دوور

دەخاتەۋە و زۆر جار نووسەر تواناى ئەفراندنى چىرۆكى لەم ئاستەيدا نىيە.

۳. ئەو چىرۆكانەى بە مەبەستى دژمەعنايى و دژەبابەت دەنوسرىن (بدون موضوع و بدون معنا) كە لە راستيدا ئەمە لە كارى كلاسېكەكانى چىرۆكنووسىندا نەبوون و نىن. پەنگە شانۆى ئابزۆرد بە مەعنايى(مەعنا دۆراو - معنا باختگی) ئەم نووسەرەنەى وەسەر تەلە پەراندىي، يان ئەو وتەيەى گۆستاۋ فلوېبىر كە دەلى: باشتىن پۇمان يا چىرۆك ئەۋەيە كە لە سەر هېچ نووسرايى كە لە راستيدا هەم شانۆى ئابزۆرد و هەم وتەى فلوېبىر خاۋەن مەعناى قوۋلى فەلسەفەين و سەرەندەريان ئاسان نىيە.

۴. چالاكى و ھەۋل و تەقەلا بۇ ئافراندى چىرۆكى ھونەرى سەرچەم ئەو نووسەر و چىرۆكنووسانەى لەمپۇى چىرۆكنووسىنى كوردستانى ئىراندا لە ھەۋلى ئەۋە دان لە باۋى پۇژ و مۇدى پۇژ و شەپۇلەكانى پۇژ دوور كەۋنەۋە و بەدوور لە (ندى و بدى)بازى و (ئەجەغ وەجەغ)كارى چىرۆك بنووسن. بە تايبەت ئەۋانەى چىرۆك بە مەبەستى چىرۆكنووسىنەۋە دەنوسن، نەك بۇ ئەۋ كۆر و كۆبوونەۋانە و نەك بۇ ئەۋەى فلانە پەخنەگر بە دلى بى و نەك بۇ ئەۋەى تىۋرەكانى زبان و ئەدەب و ھونەريان لە چىرۆكى خۆياندا دەكار كەردىي و... ئەمانە گشت بزاقى چىرۆكنووسىنى ئەمپۇى كوردستانى ئىران، ئەژماريان گرېنگ نىيە. گرېنگ كار كەردن و زەحمەت كېشەنە. هېچ نووسەر و هېچ پۇمان و كۆچىرۆكىكىش ناۋەرد ناكەين، با خۇمان بەدەست دۆستانەۋە پىاوخراپ نەكەين. ئەۋەشمان لەياددا بى كە ھەر تىۋر و بىرۆكە و نىگا و گۆشەنىگايەك، تەنھا تىۋر و بىرۆكە و نىگا و گۆشەنىگايەكە لە شانى ئەۋانى پىش خۆى و ئەۋانى پاش خۆى. ئەگەرى راست و دروست بوون و ھەلە بوونىشى رېژەبىيە و بە قەرا ئەۋانى دىكەيە و سەرەتىكى بەسەر تىۋر و بىرۆكە و... كانى دىكەدا نىيە. ئەۋە نووسەرە كە بە نووسىن و داھىتانى خۆى بە بى مل كەچ بوون بە تىۋر و بىرۆكەكان،

باهه‌خ ده‌دا به‌ گریمانه‌کان و شیواز و بیرۆکه‌کان و ده‌با زۆر پابه‌ندی تیۆر و بیرۆکه‌ش نه‌بین.

دوا وته

ئه‌وی راستی بیت دایم و ده‌ره‌م پیموابوو هه‌ر کتیییک له‌ ده‌سپیک و سه‌ره‌تايدا برئ دیالۆگی نووسه‌ر و خوینه‌ری تیدا نه‌بن، شتیکی که‌مه‌. له‌ راستیدا ئیمه‌ی منالانی په‌نجاکانی زاین، یان می‌رمنالانی شه‌سته‌کان جیل و به‌ره‌ی ده‌وران و چاخ داپمان و تیشکان بووین. یانی چه‌نده‌ها چالاک و راپه‌رینی دای و بامان قه‌یرانی نوشوستی و سه‌رکوت کردنی دیکتاتۆریه‌تی رۆژه‌لاتی به‌خۆوه‌ بینیه‌ و نیو دل و ده‌روونی به‌ره‌ی پیش ئیمه‌ و ته‌نانه‌ت جیلی ئیمه‌ش که‌لاورپێژی ژان و برک و ئیش و ئازار و قسه‌ و باس و هاوار بوو. ده‌یجا له‌ بارودۆخیکی ئاوادا، بیده‌نگی ئه‌و خۆره‌یه‌ بوو که‌ سادق هیدایه‌ت وته‌نی رۆح و ده‌روونمانی ده‌رووشاند و ده‌یکرووساند و قالی ده‌کردین و ده‌یتواندینه‌وه‌. به‌لام نه‌وه‌ی حیماسه‌ت وه‌ک دای و بابی ئیمه‌ بن، به‌ ئاماژه‌ و چه‌ و سه‌رته‌ش بووبی گشت ئه‌م داپمان و تیشکانه‌ی به‌ ئیمه‌ گه‌یانده‌بوو و ئه‌وا بریار وا بوو به‌ره‌به‌ره‌ جیلیکی تراژیک بیه‌ سه‌ر شانۆی گه‌مه‌ی پامیاری و کۆمه‌لایه‌تی و فه‌ره‌ه‌نگی ولاته‌وه‌.

تیپه‌ر بوون له‌ چاخ و خولی حیماسه‌ته‌وه‌ به‌ره‌و زه‌مه‌نی تراژیک داواکارییه‌که‌ و من له‌سه‌ری سوورم، چ به‌ سه‌ربورده‌ و چاره‌نووسی ئه‌م جيله‌ و چ به‌ کامل کردنی به‌ بینین و بیستنی داها‌تی شه‌ری گه‌وره‌ی گه‌ردوونی دووه‌م و شو‌رشه‌کانی ئه‌یلوول و گولان و کۆماری کوردستان و بۆمباردمانی هه‌له‌بجه‌ و سه‌رده‌شت و ئه‌نفال کردنه‌کان و...، چ به‌ موتالای نفیسانی ئه‌م می‌ژوو و می‌ژووی فیکر و فه‌لسه‌فه‌ی ئۆرووپایی پاش شه‌ره‌ گه‌ردوونیه‌کان و ته‌قینه‌وه‌ی ئاگه‌داری و زانیاری و ئه‌ده‌بی تاییه‌تی چاخ و خولی تراژیکی نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م له‌ رۆژئاوا و رۆژه‌لاتدا...

۲- پښتو نښه كېش و هېوا و دوڅيكي پرهنسي فهرهنگي و
 ږووناكيري بهسر گوږهپاني نهدهماندا زال بي و ئيمهش شاعير و
 نووسر و پرهنهگري هم بواره لهگهل نووسراوه، دهق و ديالوگدا
 هلس و كهوتمان هېي، نهك لهگهل كهسايهتي نووسر و شاعير و...
 ياني پهسندی ئيمه له نهدهبي نفيساريمان پهسندی ږوبهږو
 بوونهوه لهگهل دهق نښه، ږوبهږو بوونهوه و نهبوونهوهيه لهگهل
 دوستان و كهه دوستان و نادوستان و خوښهويستان و
 ناخوښهويستانماندا و... تا كېش و هېواي ږووناكيرييمان ئاوا بي،
 ئاسويهكي روون چاوهروان ناكهه.

٣- کتیبیککی وهک ئەم کتیبەیی خۆم نه دیوه، یانی کتیبیک که نیوه رۆکه که ی هه م گوتار بی، هه م وتووێژ، هه م چیرۆکی کوردی، هه م ئی فارسی، هه م په خشان و هه م وه رگێران و... ئەمهش کاریکی بلیم چی؟... پهنگه «نوی» بی!

٤- پهنگه پیمو ابوبی به م چهشنه خوینهر له گهڵ چه ند چهشنه ئەدهب و هه روه ها له گهڵ چالاکییه جۆراوجۆرهکانی نووسه ردا دیوناس ده بی و....

٥- ئەم چهشنه چالاکییه له داهاتوودا په ره ده گرن... نازانم له چالاکی خۆمدا یان له چالاکی خوم و دیتراندا!!!
لیره دا ده ست راده گرین و زیاتر... مائاوا. سوپاس بۆ هه فته نامه ی سیروان که به سه ری کردمه وه.

سه رچاوه: هه فته نامه ی سیروان، ژماره ٣٢٨ و ٣٢٩، گولانی ١٣٨٤ (٢٠٠٥) (به بی دواوته)

٦- ئەم به شه ی ئیه ی خوشه ویستی خوینهر بینووسنه وه:

.....
.....
.....

به شي فارسي

ایام ابری

«برگی از دفتر خاطرات و مشاهدات یک شاهد صرف و ساده، فقط همین... همین و بس».

هنوز از رسیدن نامه‌ای که پاراگراف فوق را مثل یک عنوان، پیشدرآمد و سرآغاز خود کرده بود، متعجبم. آخر چرا برای من؟ آن نامه را می‌گویم. چرا چنین نامه‌ای را برای من فرستاده‌اند؟ و چرا از من خواسته‌اند ضمن ویراستاری متن مذکور حتماً آن را منتشر کنم و به هر حال، من حوصله‌ی دستکاری هیچ متنی را ندارم، مگر راست و ریست کردن جمله‌ای یا جای نقطه و ویرگول و گیومه‌ای. باری کار زیر را که به صورت داستانی ارائه شده تعلق به خود نمی‌دانم، شما هم آن را به عنوان نوشتاری که نویسنده‌اش من باشم، تحویل نگیرید. بهتر است هر دوی ما - من نویسنده و شما ی خواننده - آن را داستانی به قلم یک ناشناس بنامیم، لذا اجازه دهید روده‌درازی و پرچانگی را پایان دهم و متن را بخوانیم:

«درست تا سر ساعت چهار بعد از ظهر میدان را چهار بار تمام دور زده‌ام و در هر کدام از چهار خیابانی که از میدان منشعب یا به آن منتهی می‌شوند، چهار بار تا چهارصد متری طول هر کدام قدم زده‌ام... حال دیگر می‌دانم میدان را که دور زدم باید به کدام خیابان بپیچم، از آن خیابان وارد کدام کوچه شوم و در آن کوچه کوبه‌ی کدام در را بکوبم. یعنی اگر راستش را بخواهید، بعد از پانزده بیست سال گشتن و پرس و جو کردن

به دنبال گمشده‌ی خود، نشانی را بسیار اتفاقی در روزنامه‌ی مشهور و پرتیراژ عصر دیدم. با کمی تفکر و جستجو - و شاید بهتر است بگویم با تجسس فراوان - یقین کردم؛ «آه، یافتم، یافتم!!... گمشده‌ی خود را یافتم...»

«چه مردی؟ چه مردی؟ در آن سال‌های توفانی و پرتب و تاب، مردی به تمام معنا و پیشترها انسانی کامل و دوستی بی‌نظیر... چه دوستی؟ چه دوستی؟ او است؟ خودش؟!»

و اکنون پس از پانزده بیست سال دوری و بی‌خبری، پرسش و جستجو و... آن همه گشتن به دنبالش، یافته‌امش، بسیار اتفاقی. در صفحات داخلی روزنامه‌ی پرتیراژ عصر، آگهی فروش عمارتی ویلایی را با ذکر نام و شماره‌ی تلفن و آدرس کامل چاپ زده بود. و اکنون باید به دیدارش بروم و... در این و انفسای خطر... محضرش را در دریابم، بهره‌ای از دم مسیحیابیش ببرم، بهره‌ای از آنان همه مهربانی و عاطفه، بهره‌ای از تجربیات و علم و دانشش در همه‌ی زمینه‌ها، آیا می‌شود؟

درست ساعت چهار بعد از ظهر از میدان حرکت می‌کنم، کدام میدان؟ نه، نه. اجازه بدهید نام میدان برای خودم باقی بماند. از میدان حرکت می‌کنم و به خیابانی می‌پیچم که رو به غرب می‌رود - و هیچ دوست ندارم نام خیابان را نیز افشا کنم - بیست سی قدمی در سمت راست خیابان جلو می‌روم و به کوچه‌ی... نه، نه، افشا کردن آدرس و نشانی به این وضوح هیچ صلاح نیست، نه به صلاح من و نه به صلاح دیگران! بهتر است بگویم کوچه‌ی سَفَر، این طوری بهتر است. و باز هم در سمت راست. و باز هم در سمت راست کوچه، در قدیمی آهنی و زنگ‌زده‌ای از ورود بی‌توقفم به ساختمان جلوگیری می‌کنند. بهتر است بگویم مجبور می‌شوم مقابل در بایستم و کوبه‌ی آن را بکوبم... عَجَب؟ در آهنی و کوبه؟ بدون آیفون و

بدون زنگ؟ چه می‌دانم، اشکالی ندارد، ولی قدیما در خانه‌اش قفل و بست و رادع و مانع نداشت. باز هم کوبه‌ی در را بلند و بلندتر به صدا در می‌آورم، باکی نیست؛ اشکالی هم ندارد؛ احدی در کوچه نیست - اصلاً چند سالی است «بپا»ها کوچه‌ها را خالی کرده‌اند و عبور و مرور غریبه‌ای در یک کوچه، نظرها را به سوی خود جلب نمی‌کند و «بپا»ها را به حالت آماده‌باش در نمی‌آورد.

پس باکی نیست، بی‌واهمه کوبه‌ی در را بسیار محکم، شاید برای دهمین بار به صدا در می‌آورم و همزمان و متعاقباً گوش می‌ایستم، بلکه صدای پاهایی را در پشت در بشنوم. کلافه می‌شوم. صدایی نیست، صدای پایی نمی‌آید، قدیما هر جا که او بود، شور و غوغا و سروصدا بود، پس چرا امروز از آن نشانی‌ها خبری نیست؟ باز هم کوبه‌ی در را می‌کوبم... می‌کوبم و... می‌کوبم.

نه، کسی نمی‌آید. تلنگری به در می‌دهم و با کمال تعجب، در، آرام و بی‌صدا باز می‌شود و راه می‌دهد! تازه به فکر می‌رسد که این در از اول هم بسته نبوده و من بی‌دقت آن را بسته پنداشته‌ام، شاید، شاید اصلاً این در بسته نبوده، قدیما هم در خانه‌ی او همیشه به روی دوستان باز بود. وارد می‌شوم. حیاط در ندشتی است با کوچه باغ‌های چنار و بید مجنون و... اینجا و آنجا گل‌ها و گیاهان و چمن‌های زردشده و گاه خشک‌شده از بی‌آبی و بی‌باغبانی. در کوچه باغی از درختان بید مجنون با برگ‌های زرد و خشک ریخته بر زمین - جلو می‌روم. خیلی عجیب است، خانه، خانه‌ی او باشد و این همه بی‌صاحب، یا صاحبش این گونه بی‌مبالات و عدم رسیدگی به اوضاع و احوالش! چرا؟ آخر قدیما که او مظهر سرزندگی و نمونه‌واری در همه چیز بود، پس حالا چرا؟ چرا؟ چرا؟... در انتهای کوچه باغ سایه‌ی

کسی به چشم می‌آید. کوچه باغ را می‌گیرم و سیاحت‌کنان جلو می‌روم. برگ‌های ریخته بر زمین در زیر پاهایم جیغ و داد و ناله و فغان محزونی دارند. به انتهای کوچه باغ می‌رسم، از احدالبشری خبری و اثری نیست! پس آن شخص؟ سایه؟... اوچی؟ سراب؟! توهم؟!...!! در عوض عمارتی - شاید بهتر باشد بگویم عمارت ویلایی و کلاه‌فرنگی؟ - در برابرم قد علم می‌کند. با معماری قدیمی و کلاسیک یا سنتی. اه، چقدر با این کلمات بازی کرده‌ایم؟ دیگر دارند از معنی قدیمی یا واقعی خود دور می‌شوند، خالی می‌شوند. رنگ می‌بازند، معنی می‌بازند... نه نمی‌دانم. ولی این عمارت؟ جالب است، جالب! عمارت به این اصالت و عظمت؟ چقدر دور از انظار، آرام و بی‌صدا در محاصره‌ی این گیاهان و درختان و کوچه باغ‌ها، اینگونه و این همه کهنه و پوسیده‌شده و این همه خس و خاشاک و برگ‌های ریخته و پژمرده و زردشده در میانش گرفته و محاصره‌اش کرده‌اند؟ چه گرد و خاکی در چهار دورش در فضا شناور است؟ چه بادی؟ به دورادورش هوهوکنان صفیر می‌کشد! عمارت را یک دور کامل می‌زنم. چهار در ورودی دارد و از هر چهار طرف همین نوع کوچه باغ‌ها و درختان و گیاهان با همین وضع زار و نزار و زرد و ضعیف دوره‌اش کرده‌اند و عمارت چهار در ورودی دارد. حال باید دید از کدام یکی می‌توانم داخل شوم. یک دور دیگر می‌زنم و درها را امتحان می‌کنم. عجیب است، خیلی عجیب. همه‌ی درها بسته‌اند. درهای آهنی، درهای چوبی و قدیمی، آهنی‌ها پوسیده و زنگ‌زده. چوبی‌ها پوسیده و زهوار دررفته. با این همه، همه بسته‌اند، بسته، با زنجیرها و قفل‌هایی، چفت و بست‌هایی. همه‌ی درها تا یک متر ارتفاع از ورق آهن، از تخته روسی‌های ضخیم و... روزگاری خیلی

محکم بوده‌اند و اکنون نه، پوسیده‌اند. و بعد از یک متر، بالاتر و بالاتر
«شیشه‌های تارِ گرد و غبار گرفته»

در دور زدن بعدی مقابل اولین در می‌ایستم و در می‌زنم، یک بار، دو
بار، دوباره... بازهم... نه، بار چهارم و... نه!

مقابل دومین در می‌ایستم و، در می‌زنم... دوبار... سه‌بار... این پا و آن
پا می‌کنم، بلندتر و بلندتر، برای بار چهارم و... نه!!

و این هم سومین در و: تق تق تق... دوباره... سه‌بار... عجیب است،
خیلی عجیب. بلندتر و برای بار چهارم و... نه!!! و در مقابل آخرین در، با
پول سکه‌ای به ورقه‌ی آهنی در و به شیشه‌اش می‌زنم، می‌زنم... بلندتر،
کوبنده‌تر... برای بار چهارم و... می‌کوبم، می‌کوبم... بلندتر، با سکه، با
مشت... با کف‌پنجه‌ها...

کابوس؟ خواب؟ شاید... نه، شاید نه... هالوگری! هالویی رفیق، هالویی!
از شیشه‌ی تار و غبار گرفته داخل را می‌نگرم. سایه؟ آن هم سایه‌ی چند
نفر، درگذر، در عبور و مرور میان درها و کریدورها و اتاق‌ها و ... اشباح؟
پس چرا کسی نمی‌آید پس این صدا، پس این در کوبیدن ... به هر حال
کسانی در گُریدور و سراسری عمارت در رفت و آمدند. کسانی هستند، اما
کسی پی این در زدن من و این سر و صدا نمی‌آید. ولی عمارت مسکونی
است، مسکونی و آباد. من دیدم ... به دنبال سنگی چشم می‌گردانم. می‌یابم
و با سنگ خوش‌دست می‌کوبم به قفل و زنجیری که شاید هم قفل‌ی بسته و
زنجیری محکم نباشند. پس چه قفل و زنجیری؟ چه چفت و بست و رادع
و مانعی؟... دو سه بار... حداکثر چهار بار بیشتر نزده‌ام که قفل وا می‌رود،
زنجیر حلقه‌حلقه روی زمین می‌ریزد و ... که در راه هل می‌دهم و قدم در
کریدور می‌نهم. بوی نم و نا، بوی کهنگی و پوسیدگی ... بوهای

چرب و شیرین و لزج و ترشیده هجوم می‌آورند. جلو می‌روم. آرام و باکنجکاو، رنگ و گچ دیوار طبلک داده‌اند. بادکرده و رنگ باخته و خط‌خطی و چرکتاب.

در بعضی جاها مقداری گچ دیوارها، هرجای دیوارها، سقف، بلندی دیوارها، گوشه‌ها، وسط بلندای دیوارها و پایین‌تر تا کف کریدور... فرق نمی‌کند، همه‌جا... گچ و رنگ همه جای سقف و دیوارها شکم داده؟ طبلک داده و ریخته بر کف کریدورها و دیوارها و سقف چرکتاب و رنگ‌باخته و چند رنگ و خط‌خطی، گردش‌کنان، بدون شتاب می‌گردم، جلوتر می‌روم، این گوشه و آن گوشه و هرگوشه و کنار، صدای گام‌هایم تنها صدای موجود در کریدور است. به یک هشتی می‌رسم. می‌ایستم و گوش می‌خوابانم. چهار کریدور منتهی به هشتی همه خالی از موجود زنده - درست از در نزدیک به هشتی، در کریدوری نیمه‌تاریک صدای ضعیفی احساس می‌کنم و متعاقباً سایه‌ای از در خارج می‌شود و شتابزده بر می‌گردد و داخل همان اتاق می‌شود. با گام‌های محکم به سوی همان در می‌شتابم. به در می‌زنم، یکبار، دوبار و... بار چهارم. جوابی نمی‌آید. آی که چه خامم، بسیار خام، بسیار هالو!! حالا دیگر باید حساب دستم آمده باشد. در زدن لازم نیست، اجازه نمی‌دهند. باید در را هل داد و داخل شد. - شاید رسمش این باشد - همین کار را هم می‌کنم و به محض ورود به اتاقی با دیوارهای زرد چرکتاب و خط‌خطی با تارهای سیاه و خاکستری آویزان از سقف، همان صدای زنگ‌دار قدیمی‌اش بلند می‌شود: صفای قدمت بچه مرشد، این سرا ده پانزده سالی است چشم براه توست!

صدای خودش است، زنگ‌دار و گرم و بااحساس. کمی بم‌تر و با طمأنینه‌تر. اما صاحب صدا را که ورنه‌انداز می‌کنم...

افسوس، تیرم به سنگ می‌خورد. اگر به قیافه و ظاهر باشد... بله... افسوس... تیرم، مثل این که به سنگ خورده باشد. اصلاً ظاهر و قیافه‌ی آن سال‌ها را ندارد. این قیافه‌ی امروز راستی به او نمی‌آید - یا شاید با حساب‌های من نمی‌خواند؟ شاید او نیست، آن که می‌شناختم، نه انتظارش را نداشتم، موی سر به اندازه‌ی موی سر زن‌ها. و ریش؟ ریش صوفیان و سربداران

چشم در چشمش با صدای بلند می‌گویم: نه مرشدی و نه بچه مرشدی، آن ممه را لولو برد.

- امروزه روز، درست روزگار مراد و مرید و مرشد و بچه مرشد است. - بله، اما از چشم تو، امروزه در این زمان و مکان... شاید ولی برای من نه، من همانم که بودم.

- واقعاً؟ بیا پایین پهلوان!... خیلی تند می‌رانی، بیا چپ نشی!... دود یا پیاله، مرشدت بمیره... جان مرشد بگو... بی سالوس، بی ریا... دود یا پیاله؟ - من همانم که بودم: نه تانکی زده‌ام، نه طیاره‌ای زمین انداخته‌ام، نه کوهی فتح کرده و نه زمین و سرزمین و ایالت و ولایتی در تسخیر داشته‌ام. حالا هم مثل قدیما، مثل همیشه! نه دود و نه پیاله.

- چراغ مرشد را خاموش نکن بچه مرشد، توکه بد رفیقی نبودی درویش... بد رفیقی هم نیستی، این مرشدت بمیره... جان مرشد، بی‌سالوس، بی‌ریا: دود یا پیاله بچه مرشد؟

- گفتم که... نه مرشدی و نه بچه مرشدی... مثل همیشه. من خودم هستم مثل اون قدیما، خودم، خودِ خودم... من به هوای آن سال‌ها پی تو آمده‌ام... اما افسوس، چه دودی و چه پیاله‌ای در رابطه‌ی میان من و تو؟ من مثل آن سال‌ها هنوز هم کله‌ام بوی قورمه‌سبزی می‌دهد: نه ریش و

پشم و نه کشکول و تبرزین و نه گریلای شهری... هنوز یک لولیم. یک لولی... یک لولی... مثل اون قدیما... یادته؟

- ولی من نه، من می‌روم، از اینجا، اینجا را هم می‌فروشم، این خانه‌ی زیبا و پرامید را، می‌روم، به سوی غرب، آری، همه چیز را می‌فروشم و سلام بر غرب.

و در میان همه‌ی این احوال و گفتگو: عبور و مرور بچه مرشدها، سرک کشیدن نشمه‌ها از درهایی که به اتاق بازو بسته می‌شوند و دور و نزدیک و مفهوم و نامفهوم صدای جیغ و داد و خنده و قهقهه زنهایی، مردانی... شاید مریدان و نشمه‌ها و... آه...

من ایستاده بر سر پاها رو به مرشد و مرشد؟ لمیده بر میلی راحت، بسیار راحت، کشکول و تبرزین در پشت سرآویخته به دیوار و آن بو... بوی رختناک، چرپ و شیرین و لزج. روده‌هایم کم کم به پیچ و تاب شروع کرده‌اند، روده‌هایم به خوردن هم دهان می‌گردانند. حق می‌زنم که بالا بیارم. راست و باشتاب بر می‌گردم، پیجوی کاسه‌ی دستشویی، یا گوشه‌ای، به هشتی می‌رسم، با گام‌های بسیار لرزان و شتاب‌زده... بالا می‌آورم و می‌پاشم به دیوار و کف و هشتی و همه‌ی کریدورها و بلکه دورتر و دورتر هم به همه‌ی عمارت، بدون توقف رو به بیرون می‌شتابم. کوچه باغی از درختان بید، برگ‌های زرد و خشک و بسیار ریخته بر خاک و خش خش برگی در زیر پاهایم. باز بالا می‌آورم، بالا می‌آورم و می‌پاشم به همه چیز و همه جا...

در بیرون عمارت، کم‌کم گام‌هایم آرام، آرام... آرام‌تر... کم‌کم عادی... کم‌کم گام‌های خودم...

و در بیرون حیاط باری دیگر بر می‌گردم، از دیرباز تو می‌روم و چشم می‌گردانم: نه کوچه باغی، نه عمارتی! هوهوی باد و گرد و غبار و توفان برگ و... چیزی نمی‌بینم، مگر بیابانی، شاید؛ یک دشت بی‌نهایت».

و این، متن کامل آن نوشتار بود، نوشتاری ضمیمه‌ی یک نامه و به صورت داستانی شاید. من هم به نوبه‌ی خود در پیشگاه تاریخ و - البته در پیشگاه شما هم - سوگند یاد می‌کنم که دخل و تصرفی در آن نکرده‌ام و از متن و وقایع و به قول خودش خود آن نویسنده‌ی ناشناس نامه و داستان - از مشاهدات و خاطراتش، چیزی کم و زیاد نکرده‌ام. باقی قضایا و هرگونه راست و دروغ و تفسیر و تعبیر با شما، آری با شما.

Oh Neckrassof

خلوت کرده‌ای، آقای نویسنده و اُتاق کارش! پشت میز کارت نشسته‌ای، حیران کارو بار جهان، بخصوص غرق تفکر در احوال اهل قلم. دست می‌بری و عینکت را جابه جا می‌کنی - راستی برای بار چندم بود؟ بار بیستم بود یا سی‌ام، شاید هم بیشتر؟!

اما شانس آوردی، این بار عینک جای مناسب خود را بر چهره‌ات پیدا می‌کند. حالا چشمهایت آسوده و راحت‌اند و خیلی بهتر از چند دقیقه پیش دور و بر را می‌بینی. به پُرتره‌ی درون قاب روی میزت خیره می‌شوی، با دقت، دقت و باز هم با دقت بیشتر نگاهش می‌کنی: (نکراسوف)، همان منتقدی که داستایوسکی را به جهان معرفی کرد. صدایت را می‌شنوم: ساعت چهار بامداد، شاید هم دوی نیمه شب، نیمه شب سرد و تاریک و یخبندان مسکو. شوخی بردار نیست، در هوای شاید ۳۰- ۴۰ درجه زیر صفر، این مرد بزرگ به اتفاق دوستی دیگر دق الباب در خانه‌ی داستایوسکی را می‌کوبند، صدا در خیابانها و کوچه‌های یخزده‌ی مسکو می‌پیچد. داستایوسکی و هزاران کس دیگر سر از پنجره‌ی اتاق روبه خیابان - یارو به کوچه فرقی ندارد - بیرون می‌کشند: چیه؟ چی می‌خوای؟ صدای نکراسوف در کوچه و خیابانها می‌پیچد: « کتابت را خواندم داستایوسکی - کتاب مردم فقیر - چکار کرده‌ای خانه خراب؟ دوست عزیز!! داستایوسکی تو با نوشتن این کتاب - این رمان - شاهکاری دیگر بر

شاهکارهای ادب جهان افزوده‌ای. تو را خدا چگونه توانستی چنین شاهکاری را بنویسی؟»

و حالا نگاهت را از پُرت‌ره‌ی نکراسوف برگرفتی و به پنجره دوختی - همان پنجره‌ای که خیابانی بزرگ را در چشم‌انداز دارد: آه چقدر مردم؟ شاید همه‌ی مردم مسکو - شاید هم همه‌ی مردم روسیه و اروپا - در صف‌های مرتب به پهنای خیابان و به مساحت همه‌ی خیابانها و کوچه‌های مسکو، صدایشان را می‌شنوی، به زبانی که خوب می‌فهمی فریاد می‌زنند: (زنده و جاوید باد داستایوسکی، درود بر رُمان مردم فقیرت رفیق! سلام بر داستایوسکی، سلام بر آثارش) سرو صدا و فریادهایشان در گوشت می‌پیچد، پرده‌ی گوشت را می‌لرزاند، گوشت از این فریادها به درد می‌آید صدا، صدا، صدا، فریاد در پُره‌ها و پرده‌های گوش‌هایت!! آه از درد گوش‌هایت، انگشتان شست را در سوراخ گوش‌هایت فرو می‌بری. به خود می‌آیی. از پشت میزت برخاسته و در اتاق قدم می‌زنی. قدم زدن، غرق در تفکر، در حریم خلوت خودت. چهره‌ات باز و بشاش شده، آرزویی شیرینِ شیرینِ شیرین... اُمیدی - نه نمیدانم، اُمیدی دور یا نزدیک - سراپای وجودت، جسم و جانت، سرشارِ این حلاوت و رؤیا. آخرین پُک را به سیگارت می‌زنی و کونه‌ی سیگار به طرف زیر سیگاری پرت می‌کنی. کمی آب، لیوان آب را یک جُرعه سر می‌کشی. همچنان در اُتاق قدم می‌زنی. تلفن روی میزت زنگ می‌زند. حتّی نیم‌نگاهی هم به آن طرف نمی‌اندازی. تلفن برای بار دوم و سوم و... همچنان زنگ می‌زند. نه... حتّی دریغ از یک نیم نگاه به آن طرف. تلفن دوم و سوم نیز به صدا درمی‌آیند، هر سه تلفن با هم زنگ می‌زنند، زنگ می‌زنند؟... لابه و التماس می‌کنند، استغاثه و تمنا می‌کنند که گوشی را برداری. اما... نه، دریغ از یک نیم نگاه ناقابل - لایقش

نیستند، هرکی می‌خواهند باشند، لیاقتش را ندارند وقت گرانبهایت را با حرفهای صدتا یک غازشان بگیرند. تلفنها همچنان لابه و استغاثه می‌کنند که گوشی را برداری، ولی بر نمیداری. قدم می‌زنی، سیگاری دیگر گیرانده و پُک می‌زنی. اُتاق پر از دود شده - چه شاعرانه؟!... ناگهان و بدون تصمیم قبلی به طرف میز- به طرف تلفنها - یورش می‌بری. گوشی تلفن اول را بر گوش چپت، دومی را بر گوش راستت و سومین گوشی را - گوشی دهنی رو به خودت، رو به دهانت - بر روی میز قرار می‌دهی: بله، بفرمایید. همینکه لب به سخن می‌کشاید، به جا می‌آوریشان و قیافه‌هایشان در برابرت ظاهر می‌شود. کوتاه قدی با سبیل کُلفت و آویزان، دوّمی میانه بالایی لاغر وریشو و سومی باز هم میانه بالا، مو خرمایی و سرخ و سفید. همین که صدایت را می‌شنوند، هر سه با هم زبان می‌گیرند:

- سلام اُستاد، خودتی؟ استاد داستان نویس... استاد حسین؟ خوبی؟ خوشی؟

- بله، خواهش می‌کنم، خودم هستم، حسین. ولی اُستاد نیستم! بفرمائید. هر سه با هم حرف از دهانت می‌رُبایند و ادامه می‌دهند:

- خوبی استاد؟ یک سال قبل، دوستان قلم رنگین ما - استادان صاحب کتاب - به ما بشارت دادند که قرار است شما به مجله‌ی ما داستان بدهید. آه استاد معظمّ نمیدانید چقدر خوشحال شدیم... نمیدانید. باور بفرمائید از آن روز هرچه نامه و محموله به دفتر مجله می‌رسد، به شوق دیدار داستان شما، آره، آره، فقط به شوق دیدار داستان شما به طرف نامه‌ها و محموله‌ها یورش می‌بریم و با عجله می‌خوانیم و زیرو رو می‌کنیم، می‌خوانیم و زیرو رو می‌کنیم. اما اَسفاً، شانس و اقبالش را نداریم که چشمان به اثر باشکوه

و بزرگ شما روشن شود و همیشه‌ی خدا نصیبمان ناامیدی و دست خالی ماندن است. امروز هیئت تحریریه‌ی هر سه مجله شور کردیم و تصمیم گرفتیم دوباره با جنابتان ارتباط بگیریم و باری دیگر تقاضای داستان و همکاری کنیم. استاد عزیز، برادر بزرگِ مهربانی باشید، به ما داستان بدهید، مجله‌ی ما تعلق به شما دارد، شما هم مجلات ما را از آن خود بدانید و به ما داستان بدهید، قول می‌دهیم همینکه داستان شما به دستمان رسید، در اولین شماره چاپش می‌کنیم، قول می‌دهیم، قول مردانه...

صدای آه بلند و کثدات را می‌شنوم، پُک عمیقی به سیگارت می‌زنی و خاکستر فراوان سیگارت را به میان هر سه نفرشان می‌تکانی. سگرمه‌هایت را درهم می‌کنی. اخم تلخی تمام چهره‌ات را می‌پوشاند و ناگهان برسرشان داد می‌زنی: شما نمی‌توانید داستان مرا چاپ کنید. مجلات شما جای چاپ داستان من نیست، جای داستان من هم تو مجلات شما نیست. داستان من فلسفی است، هنری است، مُدرن است. شما نمی‌توانید، جرأت و قدرت چاپ این چنین داستانهایی را ندارید. آخه شما از داستان من داستان فلسفی هنریِ مُدرن چه می‌فهمید؟ شما چنین داستانهایی را نمی‌پسندید. شما از داستانهای بازاری و رنگین‌نامه‌ای استقبال می‌کنید، شما رئالیزم سنتی در حال مرگ را چاپ می‌کنید، دست از سر من بردارید. وانگهی شما باند هستید، باند. شما فقط آثار افراد باند خود را چاپ می‌کنید. من که باند شما نیستم. من که داخل در هیچ باندی نیستم. وانگهی شما از افراد چاپلوس ریاکار و مکار هزار رنگ و هزار چهره خوشتان می‌آید. من که از اینها نیستم. پس چگونه اثر مرا چاپ می‌کنید. خواهش‌مند است از من داستان نخواهید...

دوباره هر سه باهم میان حرف‌هایت می‌پرند و سخن از دهانت می‌قاپند:

- خواهش می‌کنم استاد، خواهشمند است با این دید و با این حرفها با ما صحبت نکنید، ما ارادت داریم، ما از ارادتمندانیم. شما حرف حرفان بی‌عار و بیکار و هرزه‌ها را گوش کرده و به ما تحویل می‌دهید. خواهشمند است نکنید از این کارها. شما برایمان داستان بفرستید، ببینید چاپ می‌کنیم یا نه استاد...

عصبانی‌تر می‌شوی، از قیافه‌ات معلوم است، کف بر لب آورده‌ای. میدانی فشارت باید خیلی بالا رفته باشد، آنقدر بالا رفته که شاید سخته کنی. ناگهان با تمام توان فریاد می‌زنی:

- چه اُستاد اُستادی راه انداخته‌اید؟ چند دفعه بگویم استاد استاد نکنید، من استاد نیستم، به من نگویند استاد، آقایان شما نمی‌توانید معرف من و داستان من باشید، من مدرنم، داستان من... هنری است، من... فلسفی می‌نویسم، من... داستان من... من و داستان من... فلسفی، مدرن... هنری... من... من چشم براه و منتظر نکراسوف هستم... نکراسوف یا همچون نکراسوفی... می‌فهمید... می‌فهمید؟... میدانید نکراسوف کی بود؟ داستان نکراسوف و کشف داستایوسکی را شنیده‌اید؟ بله من منتظر نکراسوفم، نکراسوف! گوشیه‌ها را محکم برجاهایشان می‌کوبی، شروع به قدم زدن در اتاق می‌کنی، شاید به اندازه‌ی کشیدن چند نخ‌سیگار این سرو آن سر اتاق را گز می‌کنی، فشارت همچنان بالا می‌رود، بالا و بالاتر. زیر لب همچنان حرف می‌زنی، دشنام می‌دهی سیگارها را پشت سر هم می‌گیری، سیگار بعد از سیگار، به آتش یکدیگر می‌گیری و با دود سیگارها دایره درست می‌کنی، یک دایره، دو دایره... بیشتر... به دایره نگاه می‌کنی. هر دایره نام یکی از کتابهایت را برخورد دارد داستانها و کتابهای نوشته و نانوشته‌ات - دوباره پشت میزت می‌نشینی، رو به پل‌آتره‌ی قاب گرفته‌ی نکراسوف، دلت

مثل سیر و سرکه می جوشد، شاید صدای ضربان نبضت؟ یا قلبت را هم می شنوی! - به تو تلفن زدند، هیأت تحریریه‌ی سه مجله، از تو با لابه و خواهش و التماس داستان خواستند... زنده باد به تو!... ندادی، داستان ندادی... ارزشش را نداشتند.

صدای ضربان قلبت را می شنوی، دَهْل کوبیدن - در عروسی یا در عزا؟! نه دَهْل کوبیدن سرزمینی دور، سرزمین اموات و ارواح، جزیره‌ی دوزخ. رقص شیاطین، قهقهه‌ی پریان و دیوان. فشارت بسیار رفته بالا... دیگر باید بزنی بیرون، بیرون از این اتاق و این خانه.

از خانه میزنی بیرون، عاصی و عصبانی، از همین خیابان خانه‌ات، راه بیرون شهر را در پیش می گیری. در حاشیه‌ی شهر از قلّه‌ی بلندترین کوه شهر صدای ساز و آواز و تنبور می آید. صدای خوش ساز و آوار و تنبور. حتملاً بزمی است بزرگ و رنگین. باید رفت و دید، باید شرکت کرد. صدای کیست که از قلّه‌ی کوه تو را به نام صدا می زند؟ تو را به قلّه می خواند! رو به قلّه‌ی کوه، دامنه را می گیری و بالا می روی. در چشم به هم زدن دامنه را پشت سر می گذاری و به قلّه‌ی کوه می رسی. قلّه‌ی چه قلّه‌ای؟ دشتی صاف و هموار. با درختان و گیاهان و گلها و جویهای آب روان! و از اینها مهمتر و بالاتر، دسته‌ای پسر و دختر جوان - جوان و نوجوان - می رقصند. رقصان رقصان به پیشوازت می آیند، دُورت دایره می زنند، دست می زنند، می خوانند، می رقصند. تو را هم به رقصیدن و خواندن می خوانند. آه که آوازشان، نوای موسیقی و لباسهای رنگین و طراوت جوانی شان با توجه می کند؟ چه می کند؟... و بعد دسته‌ای دیگر و دسته‌ای دیگر به پیشوازت می آیند و به دورت دایره می زنند، پیرو جوان. کف می زنند، سلام می کنند، درود می فرستند و از تو می خواهند با آنان

برقصی، رقص محلی چوپی! آنان خود، دست در دست می‌رقصند، می‌خوانند، کف می‌زنند و هل‌هل می‌کنند.

واینک ایستاده بر بالای تخته سنگی بزرگ و بلند، می‌چرخد و به چهار طرفت نگاهی می‌اندازی. از طرف شهر، از دهات دور و نزدیک اطراف تا چشم کار می‌کند مردم دارند می‌آیند و به دورت جمع می‌شوند. مردم شعرگویان و دکنه‌خوانان دورادور تخته سنگ دایره می‌زنند. کم‌کم تعداد جمعیت به هزاران و صدها هزار و بلکه میلیون‌ها نفر میرسد! نه مردم و ازدحام مردم شمردنی نیستند. شاید به اندازه‌ی شن و ریگ کف رودخانه و سواحل دریاها، شاید بیشتر. جالبتر اینکه ناگهان متوجه می‌شوی مردم همه با هم دم گرفته‌اند: زنده و جاوید باد استاد، استاد داستاننویس، پرفروغ باد دوران شکوفایی و رونق داستان، استاد داستانی بخوان، برای ما، برای دل ما، استاد داستان، ما داستان می‌خواهیم.

از هر طرف تا چشم کار می‌کند دریای جمعیت است و زنده باد و درود، صدای کف زدن و لابه و تمنا از شما برای خواندن داستان، صدای کف زدن‌ها، مبارکبادها و تبریکها و زنده‌بادها درونت را آکنده‌اند. دستها میلیون میلیون کف می‌زنند و دهانها میلیون میلیون فریاد می‌کشند: داستان، داستان، استاد داستان، ما داستان می‌خواهیم، استاد برایمان داستانی بخوانید. دست راستت را بالامی‌بری، فرمان سکوت می‌دهی. سکوت حکم فرما می‌شود. همه‌ی چشمها به تو خیره شده، همه‌ی گوشها آماده‌ی شنیدن کوچکترین کلام گهر بار توست. در چشمهایشان خیره می‌شوی، اخم و تَخم را نثار همه‌ی چهره‌ها می‌کنی. رعد و برق صدا و نگاهت را روانه و حواله‌ی همه‌ی چشمها و گوشها می‌نمایی و فریاد می‌کنی: من؟ من؟ من برای شما داستان بخوانم؟ شما آن را درک نخواهید

کرد. داستان من فلسفی است، من افکار فیلسوفانه‌ای دارم. داستان من هنری است، من هنرمندی نیستم که قصه و لالایی بخوانم و خوابتان کنم یا خوشتان بیايد. من هنرمند مدرنی هستم، داستان من مدرن و مدرنیستی است. شما نمی‌توانید مرا درک کنید، من؟ داستان من؟ برای شما؟ نه، نه... داستان فلسفی هنری مدرن من برای شما ادراک نخواهد شد. شما بروید و ملّا نصرالدین بخوانید، رستم نامه و سلیم جوهری و امیرارسلان بخوانید، شما که خواننده‌ی داستان جدی نیستید... کو؟... کدامیک از شما؟... نمی‌خوانید... نمی‌توانید... من... داستان من... نه... نه... نمی‌توانید. دارم نگاهت می‌کنم، کف بر لب آورده و فریاد می‌زنی، خدا بخیر کند، از عاقبتت می‌ترسم. ناگهان به خود می‌آیی. در اتاقت هستی. می‌آیی و می‌روی... قدم می‌زنی... قدم می‌زنی... قدم می‌زنی و سیگار می‌کشی، با دود سیگارت دایره می‌سازی. درون دایره‌ها نام کتابها و داستانهای خود را می‌خوانی و لبخند می‌زنی...

عرق از سرو روی و شقیقه هایت جاری است. ناگاه چشمت به پُرتره‌ی روی میز کارت می‌افتد و تا قدرت و توان داری فریاد می‌کشی: نکراسوف... آه نکراسوف... پس کی؟

لباس نو

حَمَد می‌گفت: «از مغازه ی کفش فروشی که زدیم بیرون، دِلَم درسته قدّ یه دریا بزرگ شده بود، دِلَم پُر شادی بود، پُر پُر. حالا دیگه برخلاف همیشه نُو نوار بودیم، من و مَحْمی. هر یکمون یه پیرهن تازه در تن و یه جُفت کفش نُو نو به پا داشتیم.

ناخ چه کیفی داشت! سالای سال خواب همچین لحظه و روز و ساعتی رومیدیدیم و حالا خوابامون به واقعیت پیوسته بود. میدونم محمی هم حال منو داشت. صورتامون گل انداخته بود، لُپها و لبهامون یه گل محمدی شکفته شده بود و همه ی اندامهامون در این شادی و لذّت شریک بودن. تو دِلَم یه پایکوبی و بزن و بکوب و برقصد و بگو و بخندی بود که نگو، وای خدا، نگو نگو نگو! تنها چیزی که ناراحتم می کرد نگاههای چپ چپ و بدگمون مردم بود.»

مردم به حَمَد و مَحْمی که می رسیدند، می ایستادند و چپ چپ برآندازشان می کردند، همه از اینکه این دو تا را برخلاف معمول تر و تمیز و نو نوار میدیدند متعجب بودند، و در دل می گفتند: بچه گدا این همه آدا!! مَحْمی میگفت: حمد، جونِ خودت این مردمو با دقت نیگا کن، خوب نیگا کن. کسی نیس بهشون بگه آخه لامصبا گرگ دیدین؟ چی دیدین که این

جوری چپ چپ خیره شدین؟ یعنی ما فقیر فقرا حق نداریم در یه عمر، یه بار شیک کنیم و تیپ بزنیم؟... راستی با یه بستنی چطوری؟

حمد می گفت: از در قنادی تو رفتیم، پشت یه میز نشستیم، درست مَثِ آغا زاده ها! اما... چشمتون روز بد نبینه، هنوز «ب» ی بسم الله رو نگفته و سفارش بستنی رو نداده بودیم که... یه کُلاه سبز، آره داداش یه کُلاه سبز واقعی، مَثِ اجل معلق سر رسید و بی مقدمه غرید:

- آغایونا می بخشن یه توک پا تا کلونتری... لطفاً!

رنگ از روی هر دو پرید، کلونتری؟!... نگاهی به یکدیگر کردند، دستور مأمور بود و لازم الاجرا همراه پاسبان راه افتادند، لرزان و ترسان. وقتی ترسشان بیشتر شد که محمی از پاسبانه پرسید:

- چی شده سرکار؟ چرا ما رو کلونتری می برین؟

و پاسبان در جوابشان سرد و خشک گفت: چیز مهمی نیست، تو کلونتری معلوم میشه!!

از در کلانتری که وارد شدند، فضا تیره تر جلوه کرد، دیوار زرد کرمی چرکتاب، کوریدور دور و دراز، سکوت سنگین و در آخر دفتر سرنگهبان. مخصوصاً حرفهای درگوشی پاسبانی که آنها را به اینجا کشانده بود با سرنگهبان و نگاه خشن و بداخم و تخم سرنگهبان زهره ترکشان کرد.

حمد می گفت: پچپچه و حرفای درگوشی پاسبونه و سرنگهبون بس نبود، همینکه پاسبونه یه قدم از سر نگهبونه فاصله گرفت، سرنگهبونه محکم و خشن داد زد: سرکار احمدی جیباشونو تفتیش کن!

خیلی عجیب بود! آخه دم در جیامون تفتیش شد که، غیر از چهار پنج اسکناس کهنه پاره چیز دیگه ای تو جیامون نبود. همینکه پاسبونه پولارو از جیامون بیرون کشید، سرنگهبونه دوباره داد زد:

- سرکار احمدی پولارو بزار رو میز!
محمی میگفت: اسکناسارو گذاشتن رو میز، هنوز چشمامون خیره ی
اسکناسا بود که سر نگهبونه داد زد:
- آغایون با چه پولی کفش و لباس نو نوار خریدن؟
- با پول خودمون! این جوابی بود که هماهنگ از دهان جفتمون بیرون
اومد.

- که گفتید با پول خودتون!! خودتون پولتون گُجا بود؟ اینهم جوابی بود
که سرنگهبونه به ما تحویل داد و بلافاصله به دنبال سخنانش داد زد:
- مادر فلان... راستشو بگید، میدم چوب تو کو... ن بکنن، فکر کردین
شهر هرته و میتونین هرگُهی بخورین و هر غلطی بکنین؟ فکر کردین
میتونین جیب بُری و دخل زنی و کیف قاپی بکنین؟ نه جونم کور خوندین،
میدم چوب تو کونتون بکنن...

- چرا دشنام میدی سرکار؟ مگه ما چیکار کردیم؟
این حرفی بود که ناخودآگاه از گلوم پرید بیرون. اما هنوز آخرین کلمه
رو نگفته بودم که سیلی آتشین سر نگهبونه خورد بیخ گوشم، برق از دو تا
چشمم چخماخه زد و تا اومدم بجنبم و بفهمم چی شده رگبار مشّت و لگد
بود که از طرف سر نگهبونه و پاسبونه بر سراپای من و حمّد باریدن
گرفت...

خلاصه، حالا نزن کی بزن، لامروت تا خسته شدن زدن و زدن و زدن
و دشنام دادن. لبّا و دند و ناو سر و گوشمونو خونین مالین کردن،
پیرهنمون کُلی خونین شد و تازه بعد از همه ی اینا دوباره همه چیز از
اول شروع شد.

— صدای سر نگهبونه: مادر قح... تانکشمتون آزادتون نمی کنم، راستشوبگین با چه پولی کفش و لباس تازه خریدین؟ شما که پدر و مادر ندارین، شما که کار نمی کنین، پس پول از کجا آوردین کفش و لباس تازه خریدین؟

حمّد می گفت: گفتم سرکار به خدا، به پیر، به پیغمبر، مادرم سه روز پیش مُرد، اما پیش از مردنش، نمیدونم چند وقت پیش یه مقدار پولم امونتی سپرده بود دست همسایه مون صوفی کانبی کوزه فروش. امروز صبحی صوفی کانبی اومد خونه مون و با حضور همسایه ها اون پولو بهم پس داد. بعد رفتن صوفی من و محمی با اون پولای کفش و پیرهنارو خریدیم، اونم بقیه ی پولای که رومیزه. میگی نه، بگو صوفی و همسایه ها بیان، از اونا پُرس، دروغ بود بده مارو بکشن... به خدا دروغ بود بده مارو دار بزَن.

محمی می گفت: چی بگم والله، چرا سرتونو درد بیارم، تحقیق کردن، از همسایه ها پرسیدن، صوفی کانبی رو کشیدن کلونتری و پرس و جو کردن... تازه بعد همه ی اینا مارو مرخص کردن. وقتی صدامون زدن که از سلول بازداشتی بیایم بیرون و گورمونو گم کنیم، سرنگهبونه بهمون گفتش: حرومزاده های ولدالزنا حالا این دفعه رو صوفی براتون لابه التماس کرده ببخشیمتون، عیبی نداره مرخصتون می کنیم، اما بدونین که تحت نظر هستین، وای به حالتون پاتونو کج بذارین، یه دفعه ی دیگه پاتون به اینجا برسه به خدای لایزال پوستتونو می کنم واز کاه پر میکنم، تومیدون شهر آویزون می کنم عبرت دیگران بشین.

حمد می گفت: از کلونتری زدیم بیرون. غمگین، ناراحت، عصبانی. پیاده روها را گز می کردیم، در سکوت بعدش رفتیم پارک شهر. دور از چشم، یه گوشه ی پرت، رو یه نیمکت نشستیم و زدیم زیر گریه!!

آخه چرا؟ چیکار کرده بودیم؟ این همه کتک و مشّت و لگد خوردیم سرچی؟ آخدا سرچی؟ حالا چیکار از دستمون برمیاد؟

حمد می گفت به محمی می گفتم: محمی ای کاش یه تفنگ داشتی، ای کاش تفنگی، تیونچه ای... آخ چی بگم؟

محمی می گفت: حَمَد... حَمَد... میدونی چیه؟ اصلاً بیا بریم دوتا ضامن‌دار بخریم، کشیک میدیم سر کوچه ی خونه شون. پیداشون که شد برن خونه، یا از خونه اومدن بیرون، با ضامن‌دار می افتم به جونشون.

حَمَد در جوابش دراومد که: داداش، جون من یواش، یعنی ضامن‌دار حریف تیونچه میشه؟

حَمَد دست کرد تو جیباش، جیب هایش را گشت، هر جیب دو سه بار، خالی بودند جیب های حمد.

همه ی دار و ندارشان آن چند اسکناس بود که در کلانتری گرفتند و پس ندادند.

حَمَد گفت: محمی، پسه پولاموند تو کلونتری... بریم پَسشون بگیریم؟ محمی در جوابش: ماشاء... بنازم به این همه دل و جرأت، رمضون رو خوب از پَسش براومدیم نوبت شعبونه! کجات می خاراه داداش؟ برگردیم کلونتری که پوستمونو بکنن و پُر کاه کنن؟...

حمد می گفت: محمی جون،... محمی... میگم که... حالا که نمی تونیم ضامن‌دار بخریم، بیا بریم بیشه ی لب رودخونه، دو تا چوبدستی تهیه کنیم و اونوقت با چوبدستیا...

محمی میگفت: کوتاه بیا جونم، کوتاه بیا، چوبدستی حریف باتوم و تیونچه و کلونتری نمیشه... بیا کار کنیم، کار کنیم و پول جمع کنیم... اونوقت... وقتی که پولدار شدیم، آره وقتی که پولدار شدیم... می خریم... حمد می گفت: آره آره... روزی که پولدار بشیم؟ نه، نه... محمی اون روز هرگز نمیاد، هرگز.

محمی می گفت: ناامید نباش پسر، مادام زنده ایم، امیدی هست! آره مادام زنده ایم...

بعد پا شدند، دم دمای غروب بود، وارد قهوه خانه ی عباس آغا شدند و در گوشه ای کز کردند... آری... در گوشه ای کز کردند!

یک روز

آفتاب که نیش زد و یک خرده روشنایی و یک خرده گرما روی شهر پاشید، جست و خیز و نیش زدن «کک»‌های لامصب تنبانه‌های حمد و محمی خیلی بیشتر شد، معلوم شد که دیگر خواب نخواهند داشت و وقت بیداری شده.

«محمی» که راستی راستی ککهای تنبانش امانش را بریده بودند، روی کارتون خاک آلوده‌ی کف پیاده رو مرتب از این شانه به آن شانه می‌شد. لحظاتی بعد دمی چند چشمانش را مالید، دو سه تا مُشت به سینه‌اش کوفت و در حال خمیازه کشیدن، جویده جویده نشخوار کرد: گور بابای همه‌ی اونایی که تو با نکا کروور کروور پول‌دارن.... گور بابای هر کسی که خونه‌ی ویلائی و زن ماهواره‌ای و زندگی دیجیتالی داره....

بعد نیم‌خیز شد و نگاهی به دور و برش انداخت، نیم متر آن طرف‌تر از او «حمد» که هنوز میان خواب و بیداری بود، کلاروکر با سنش را می‌خاراند و مرتب از این گوشه‌ی کارتون به آن گوشه پیچ و تاب می‌خورد. محمی از همانجا که نشسته بود، داد زد: پاشو، حمد بی‌عرضه، با توأم... پاشو بی‌عرضه.... بیا دست حاجی تو بگیر بُلن شَم... پسه بدجوری زمین گیر شده‌م.

یک روز ۲۰۵

حمد بد خلق نیمخیز شد، کاهلانه برخاست و سوی محمی رفت، دستش را گرفت و کشید. حمد و محمی سر و سینه و کفل و لای رانهایشان را می‌خاراندند، خمیازه می‌کشیدند، بیحال چیزهایی زیر لبی، یا تو دماغی نشخوار می‌کردند و در پیاده‌رو شلوغ پیش می‌رفتند. از یک لوله‌ی عمومی شیر آب دست و رویشان را شستند و دست خیزی هم به موهای سرشان کشیدند.

حمد گفت: پسه... شیکم لامصب بد جوری قیلی و یلی میره.... محمی هم: والله داش حاجیت تو هفت آسمون یه ستاره ناره... و بعد از لختی سکوت ادامه داد: میدونی چیه؟... اصلاً صبونه‌رو ویش... بزن بریم بالاتر، میوه فروشیا، ای... گاس مولا کرم کرد و ناهاری جوری شد! دوتایی، شانه به شانه، کمی هوشیارتر و خواب از سر پریده‌تر پیاده‌رو را گز می‌کردند و به هر سو چشم می‌گرداندند. دختری از روبرو می‌آمد دوتایی با هم دم گرفتند:

آخ جون، مامان جون، جون من تیر نپرون... فدات شم الاهی... قلبمو شیکار نکن قلبمو شیکار نکن.

رد شدند بدون اینکه یکبار هم پشت سرشان را نگاه کنند. به پسران نوجوان شاگرد مدرسه‌ای که می‌رسیدند آهنگ دیگری زمزمه می‌کردند: اکبری... یارو چققد به مامان جونش رفته... نه پسه، نه، به آبجی جونش رفته... آره والله... ببین، چیزش مزه‌ی چیز میده، هه هه هه هه... و همه‌اش خداخداشان بود کسی برگردد و بگوید: خفه. آنوقت دیگر کافی بود تا خون راه بیندازند، رسوایی بارآورند و جماعتی را دور خود جمع کنند. اما از بخت بد کسی بود و نبودشان را اهمیت نمی‌داد. سر چهارراه که رسیدند، حمد پرسید: محمی؟ ناهار چی دوست داری؟

محمی سینه‌ای خاراند و: عرض کنم خدمت آغای خودم که تو باشی....
برا ناهار، حاجیت دلش هوای دیزی داره... اگه دیزی هم دس نداد،
بی‌خیال... لبورو عشق است.

حمد حرفش را قاپید و: محمی... دلم برایه خورش چرب و چیلی قیلی
ویلی میره تو بمیری... بالا غیرتاً یه تکونی. بخور... یه خورده اون بی مُخ
لامصب تو کار بندان، ای شاید کَرَم مولا... جور شد!

آفتاب که اندکی بالاتر آمد و مردم بیشتری تو خیابانها ریختند، کمی
پائین‌تر از چهار راه دَم یک مغازه میوه‌فروشی زنی داشت سیب و پرتقال
تو پاکت می‌ریخت. حمد چشمکی به محمی زد و هر دو مثل سگی که بوی
گوشت به دماغش خورده باشد، یواشکی به طرف زن خزیدند. زن
پاکت‌های سیب و پرتقال را در زنبیلش گذاشت، کیفش را باز کرد، چهار
پنج اسکناس دویست تومانی و پانصد تومانی از آن درآورد و از میوه
فروش پرسید: آغا شد چند؟

همچنانکه نگاههای زن به دهان میوه فروش بود، حمد در یک آن روی
دست زن پرید، پولها را قاپ زد و گریخت. حمد می‌دوید و محمی به
دنبالش، مثل برق بلا از چهار راه گذشتند و تا زن از بهت‌زدگی و گیجی
درآید و داد بزند «آی دزد، دزد، پولاموزدن، پولاموزدن»، دیگر از حمد و
محمی نشانی نبود.

چند دقیقه بعد در کنج قهوه‌خانه‌ی عباس آغا بودند و در گوشه پچپچی
داشتند.

حمد رو به محمی: خورش اومد حاجی؟ حَمده، برگ چغندر که نیست!
محمی: معرکه بود، ناقلًا، محشر بود، پسه آخرش... یا از چو به‌ی دار
میری بالا، یا شاه می‌شی!

یک روز ۲۰۷

حمد: میگم که... محمی... فکر نمی‌کنی فقیر فقرا بوده؟
محمی: از کی تا حالا؟ اینقده دلرحم؟ اینقده خداشناس و خدا ترس؟
بعد هر دو زدند زیر خنده و حالا نخند کی بخند؟ محمی داد زد: عباس
آغا، برگ چغندریم قربونت؟
ثاغا دستور بفرما این نوکر نوچه‌ها صبونه بیارن، دل بیارن، قلوه
بیارن....
حمد هم بشکن زد و ادامه داد: آغا بگو جون بکنن، دل بدن، قلوه بگیرن،
جون بدن، جیگر بگیرن...
برای لحظاتی دوتایی بشکن زدند، خندیدند، شیشکی بستند و...
دفعه‌تاً محمی از حمد پرسید: حمد؟... پولارو شوموردی (شمردی)؟...
چنده لا کردار؟...
حمد: جون محمی دُرُس نمیدونم! هفصد، هشتصدی میشه...
محمی به پشت حمد زد و: کلک نیای نامرد!
حمد: دهن‌تو بشور بچه، چرا حرف دهن‌تو نمی‌فهمی؟ نارو بزمن که چی؟
راستی... چیکار کنیم بعد از صبونه؟
محمی: صبونه رو که رفتیم بالا یه سر می‌زنیم حاجی حمومی... سر و
فُکلی صفا میدیم، لباسارو می‌شوریم، لباس عوض می‌کنیم و...
حمد پرید تو حرفش: ناهار تو چلوکبابی ستاره، یه ناهار مفصل و...
محمی حرف از دهانش قاپید: آعیونی دیگه، مَث از ما بهترون، بعدِ ناهار،
خونه و یه چُرَت عالی؟
حمد: بابا دَمَت گرم، کدوم خونه؟
محمی: خیلی خنگی بچه، پس سایه و سبزه و درختای میدون اعدام
خونه‌ی کیه؟

هر دو زدند زیر خنده و قهقهه و به ران و شانه یکدیگر کوبیدند. محمی ادامه داد: عصرش هم بر اعرق خوری حمد گفت: بابا ایوالله، گل میگی گل تو از روز اولش هم شازده بودی و ما نمودنستیم! شاگرد قهوه‌خانه سینی صبحانه را روی میز گذاشت، چشمکی به محمی زد و پرسید: عیده نه؟ محمی هُلش داد و: برو گورتو گم کن، بچه پرو! عباس آغا نوکرتم، بگو این نوچه موچه‌هات پاهامونو گاز نگیرن قربونت.

شاگرد قهوه‌خانه دور شد و حمد داد زد: آهای گارسون، دو تا نون اضافی با دوتا نوشابه، زردش! محمی بود که ادامه داد: آی گارسون این لیوونم که آب نداره قربونت، عوضش کن د... صبحانه را خوردند، از قهوه‌خانه زدند بیرون.

محمی گفت: حمد، بی خیال راه برو، یه وقت کلاه سبزش سرخر نشن پسر... حمد: حرف دهنتو بفهم بچه، کی رو نصیحت می‌کنی؟ کی میتونه مزاحم دو تا آغای بامعرفت بشه که جیبا شونم پُر پوله!

قهقهه زندهای هماهنگشان طنین خوشایندی داشت، یک طنین از بی‌خیال و دَم غنیمت شمردن کمی در سکوت راه رفتند و بعدش حمد از محمی پرسید: محمی... میگم که... پسر دلت می‌خواه زن بگیری؟ جون تو... من کُشته مرده‌ی زنای چاق و چله‌م

محمی گفت: زن گرفتن که نه، اینکارا کار مانیس، کار از ما بهتر و نه، ولی خیلی دلم می‌خواه یه دوست دختر داشته باشم، همقدِ خودم، تو بولوارا، تو پارکا، تو پیاده‌روهای جلو دانشگاه باهاش قدم بزنم، گل بگم، گل بشنم و... ای...

یک روز ۲۰۹

حمد گفت: اینم که مال ما نبود، پسر اینم کار از ما بهترونه...
آهی کشیدند، سایه‌ی غمی بر چهره‌شان نشست، کمی در سکوت راه
رفتند و پیچیدند به یک حمام عمومی.
محمی پرسید: راستی حَمَد، اون لا مصبو که رفتیم بالا، بعدش کجا
بریم؟

حمد در اومد که: شاید مست کردیم، شاید بد مستی کردیم، شلوغ
کردیم و بردنمون زندون، شایدم گشتیم و گشتیم تا پاسی از شب و
هنگامه‌ی خوابیدن و خواب. خواب، خواب... پسه خواب رو عشق است!

کتاب

همه می‌گویند جوانی، جوانی. اما اگر شده در این دنیا تک و تنها من باشم و بس، باکی ندارم و به تنهایی فریاد می‌زنم: کودکی، کودکی. کودکی من که این طور بود. کودکی شما را خود دانید. دوره دوره‌ی روزهای شیرین و خواب و خیال‌های کودکی و کودخانه بود.

بعد از گذشت این همه سال هنوز هم چشم‌هایم را روی هم می‌گذارم و پروازکنان برمی‌گردم به آن روزها. روزهایی که هنوز مدرسه نرفته بودم. نوروز نزدیک می‌شد و ما دوستان و بچه محل‌ها دقیقه شماری می‌کردیم برای رسیدن شبهای «چله‌قاوان» و چهارشنبه سوری و آتش نوروزی. اما هنوز مانده بود. شاید یک ماه.

شب‌ی از همین شب‌ها پدرم از من و برادر کوچکم پرسید: «فرزند، اگه از شما بپرسم دلتون می‌خواد براتون چی بخرم، چی می‌گید؟»

برادرم مثل همیشه آرزویش مرغ و خروس و کبوتر و قرقی و پرندگان بود. اما من نه. من هر بار دلم به راهی می‌رفت و چیزی می‌خواست. آن شب هم در جواب پدرم فریاد کشیدم: «توپ، توپ می‌خوام. یه توپ بزرگ و هفت رنگ که با بچه‌ها تو کوچه با اون بازی کنم.»

و آنگاه که پدر توپ را برایم خرید و همراه بچه محل‌ها با توپ بازی کوچه را روی کولمان گذاشتیم، رنگین‌ترین و شادترین روزهای کودکی‌م

بود. اگر بدانید چه فخری می‌فروختم که توپ بازی مال من است و اگر بدانید جملگی دوستان چه فخری به بچه‌های هفت کوچه‌ی دست راست و هفت کوچه‌ی دست چپ کوچه‌ی خودمان می‌فروختند. آخه تنها کوچه‌ی ما بود که توپ داشتیم و توپ بازی می‌کردیم. باور کنید لذت توپ بازی آن روزها از لذت خوردن خودچی و آجیل مشکل گشا هم بیشتر بود. در سایه‌ی همین توپ بود که در دوران دبیرستان من و بچه محل‌های من بهترین فوتبالیست‌های مدرسه بودیم.

اما زندگی رودخانه است و رودخانه جاری است و درگذر. می‌رود و می‌گذرد و چهره‌ها عوض می‌شوند. خواسته‌ها و آرزوها هم عوض می‌شود.

سال می‌آمد و می‌رفت و ما در خانه و مدرسه و کوچه و زمین‌های خاکی حاشیه‌ی شهر تمام تفریح و بازیمان شده بود توپ بازی. تا این که چند سالی گذشت و یک شب، شاید شب یلدا، اولین شب زمستان پدرم یکی از مردان همسایه را به شام دعوت کرده بود. خانوادگی، همراه زن و بچه‌هایش. مادر و خواهرانم با خانم و دختران مرد همسایه می‌گفتند و می‌شنیدند و خوش بودند. پدرم با مرد همسایه که شاید از دوستان دوره‌ی کودکی یا نوجوانی‌اش بود سرگرم گپ‌زنی و ما - من و برادرم و سه پسر مرد همسایه - خانه را روی سرمان گذاشته بودیم. با داد و بیداد و سروصدا و به هم پریدن‌ها و به سر کول هم زدن‌هایمان. نمی‌دانم با چه انگیزه‌ای. شاید برای خاموش کردن این همه فریاد و غوغا و شلوغی ما پسران بود که پدرم از مرد میهمان خواست یکی از آن حکایت‌های شیرینی را که قدیم برایش نقل کرده بود، برای ما بچه‌ها هم نقل کند.

مرد نقال شروع کرد به نقالی داستان رستم شاهنامه. نقال به روزهای جوانی و نوجوانی‌اش برگشته بود. خاطران آن وقت‌ها جلو چشمانش جان گرفته و قلب و مغزش را ملامال احساسات کرده بود. چشم‌ها را روی هم گذاشته بود و دکلمه می‌کرد: «صبحگاهان سپاهیان ایران و توران در مقابل هم صف‌آرایی کردند. فرماندهان دو سپاه به شیپورچیان دستور دادند در شیپورها بدمند و آهنگ جنگ بزنند. شیپورچیان در شیپورها دمیدند و صدای شیپور... صدای شیپور... صدای شیپور»

از تمام حکایت آن شب مرد نقال فقط صدای شیپور در ذهن و یادم ماند و صدای جادویی شیپور من و چه کارها که با آن می‌شود کرد، همه‌ی هوش و حواسم را ربود. به طوری که تا چند شب حتی خوابش را هم می‌دیدم. عشق شیپور به جایی رسید که با اصرار و ابرام از پدرم خواستم برایم شیپور بخرد...

و چون شیپور خریده شود و مالک شیپور شدم، عصر هنگام توی کوچه مدتی در شیپور دمیدم و سپس فریاد زدم: «آهای آهای بچه‌ها... بیاین بیرون از خونه‌ها... ما که شیر و پلنگیم، بیاین بریم بجنگیم.»

بعد از آنکه بچه محل‌ها جمع شدند، به آنها اطلاع دادم که از این به بعد آنها را با صدای شیپور دعوت به تجمع می‌کنم و هر کسی باید به محض شنیدن صدای شیپور خود را به محل تجمع برساند. همچنین اعلام کردم ما بچه‌های محله‌ی «کشمش خورها» که سالهای سال است با بچه‌های محله‌ی «گه‌خورها» دشمنی داریم باید به آنها اعلام جنگ کنیم.

و این گونه بود که هر روز به محض دمیدن در شیپور، بچه‌ها دوان دوان سر رسیده و صف می‌بستند. دسته دسته می‌شدند و مانند سیلاب و رعد و برق غران و پاکوبان به محله‌ی «گه‌خورها» حمله‌ور می‌شدیم...

آی چه شادی و سروری در قلبم می‌ریخت. چه کیفی داشت و چه لذت و مسرتی وجودم را لبریز می‌کرد! یادش بخیر سالی که در کلاس چهارم ابتدایی درس می‌خواندیم و با راهنمایی معلم کلاس شروع به مطالعه کتابهای غیر درسی و بیشتر کتاب‌های داستانی کردیم. یادش به خیر چه سال خوبی و چه روزهای خوب و خوشی بودند. با دوستان آن دوره همه معتاد به مطالعه کتاب داستان شدیم. هر کتاب داستانی که به دستمان می‌رسید، دست به دست می‌گشت و همه مطالعه می‌کردیم و چه بسا با آن مقدار توانایی فکری کودکانه تجزیه و تحلیل و نقد و بررسی می‌کردیم. دیگه پول عیدی و پول توجیبی روزانه و ماهانه و هر پولی که به دستمان می‌رسید، صرف خرید کتاب می‌شد. راستی که چقدر کتاب خواندیم و چه کتاب‌هایی!! رستم‌نامه، سلیم جوهری، لیلی و مجنون و... تا رسیدیم به داستانهای پلیسی، تاریخی و داستانهای عاشقانه سانتی مانتال و... البته این در سالهای اول دبیرستان بود و بلافاصله هم بعد از یکی دو سال تحصیل در دبیرستان یا بهتر بگویم از ۱۴/۱۳ سالگی کتابها و داستانهای جدی را شروع کردیم. کتابهای هدایت، چوبک، کامو، چخوف... اما فعلاً از این داستان دور نشویم. در همان کتابهای دوران ابتدایی، به کتاب جالبی برخوردیم. قهرمان داستان آن کتاب در صفحات پایانی از خوانندگان می‌خواست انقلاب کنند و ریشه‌ی بدی را در شهر بخشکانند. ناگفته پیداست در آن سالها، بدی برای ما، محله‌ی «گه‌خورها» و مردم آن بودند.

وقتی همه‌ی بچه‌های محله‌ی «کشمش‌خورها» آن کتاب را خواندند و بحث و بررسی آن تمام شد، همه‌ی بچه محل‌ها عزم جزم کردیم تا سپاه بزرگی تدارک دیده و همه‌ی بچه‌های محله‌ی «گه‌خورها» را تارومار و نیست و نابود کنیم. از آن روز هر روز عصر از مدرسه که برمی‌گشتیم، جیب‌ها و بغل‌هایمان را پر از قلوه سنگ‌های مناسب می‌کردیم و با دمیدن در شپیور اسطوره‌ای به دشمن و کوی دشمن حمله‌ور می‌شدیم. کوی و برزن و خانه و مغازه و زن و مرد و کوچک و بزرگ را سنگباران می‌کردیم. سرها می‌شکستیم و شیشه‌ها خرد می‌کردیم و این جنگ ویرانگر و خانمان‌سوز را آنقدر ادامه دادیم تا ساکنان کوی دشمن زن و مرد به جان آمدند. جمع شدند و نقشه کشیدند و متحد شدند و روزی که باز حمله کردیم در کمین آنها گرفتار شدیم. بر سرمان ریختند و چشمتان روز بد نبیند، همگی‌مان را خونین و مالین کردند و دماغ سوخته و سر و دست شکسته پیش خانواده‌ها مان برگرداندند. شب در خانه از پدرم پرسیدم:

- راستی پدر، قهرمانی که در جنگ شکست بخورد باید چکار کند؟

روز بعد عم در مدرسه از معلم کلاسمان پرسیدم:

- آغا معلم... قهرمانی که در جنگ از دشمن شکست بخورد، باید چکار

کند؟

جالب اینجا بود که هم پدر و هم آغا معلم یک جواب واحد به سؤال من

دادند:

- قهرمان هرگز و اصلاً و ابداً خود را شکست خورده نمی‌داند! قهرمان

بعد از هر ناکامی و نامرادی و بدبیاری شروع به مطالعه و بررسی مسئله

می‌کند. اندیشه و مشورت و رایزنی می‌کند و خود را برای مبارزات مجدد در آینده آماده می‌سازد.

آغا معلم که داستان جنگ ما را می‌دانست و بچه‌های بی‌طرف همه چیز را برایش تعریف کرده بودند. در پایان جوابش به سؤال من کتابی به دستم داد و گفت:

- اولاً این کتاب را با دقت مطالعه کن و بده دوستانت هم مطالعه کنند. بعدش هم روی آن بحث و بررسی کنید. البته در کلاس هم در زنگ انشاء آن را می‌خوانیم و تجزیه و تحلیل می‌کنیم. دوماً حتی اگر عاقلانه و مردانه فکر کنید آنها دوستان شما هستند و شما و آنها «دشمن مشترکی» دارید و باید با هم متحد شوید و به مبارزه با آن دشمن مشترک بپردازید. آغا معلم ادامه داد:

- من مطمئن هستم بعد از مطالعه و بحث و بررسی خوب این کتاب و صحبت‌هایی که در کلاس با شرکت همه‌ی بچه‌ها خواهیم داشت، دیگه شما دوست و دشمن را بهتر خواهید شناخت و با نگاه و فکر دیگری به زندگی می‌اندیشید.

من و دوستانم آن کتاب را خواندیم، بارها و بارها هم خواندیم. چند روز عصر جمع شدیم و درباره‌اش بحث و بررسی کردیم. به راستی عجیب بود. بعد از آنکه همه‌ی بچه‌ها آن کتاب را خواندند، و بعد از آنکه در کلاس هم با حضور آغا معلم و دیگر شاگردان آن کتاب را خواندیم و چند جلسه درباره‌اش صحبت کردیم، دیگر آن بچه‌های سابق نبودیم. دیگر مثل سابق فکر نمی‌کردیم. دیگر هرگز به محله‌ای که به غلط آن را محله‌ی - استغفر الله - گه خورها می‌گفتیم حمله نکردیم و آنها را دشمن نپنداشتیم.

کار به جایی رسید که یک روز عصر جمع شدیم و بعد از صحبت‌های زیاد تصمیم گرفتیم به محله‌ی پائینی، آن محله‌ی سابق برویم و عذرخواهی نموده و آشتی کنیم. همین کار را هم کردیم. آه چه روز باشکوه و زیبایی بود. روزی که همه‌ی بچه‌های محله‌یما به همراه چند نفر از برادران و خواهران بزرگترمان و تنی چند از پدر و مادرهامان به محله‌ی پائین رفتیم و در مدرسه‌ی ابتدایی آن محله آغا معلم خودمان و بچه‌ها و جوانان و بعضی از پدر و مادرهای آن محله هم آمدند و شیرینی و سیب و خیار خوردیم. روبوسی کردیم. فوتبال کردیم و... راستی چه روزهایی بودند. روزهای توپ و شپیور و... نه... نه... روزهای کتاب، کتاب، کتاب...